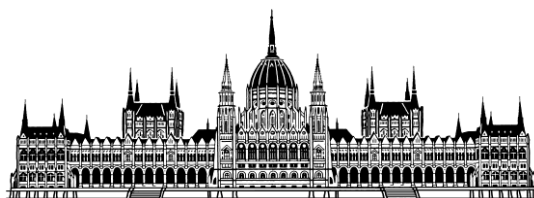

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gúr Nándor,
Ikotity István, Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	23145
Megemlékezés a Felvidékről kitelepítettek emléknapjáról	23145
Napirend előtti felszólalók:	
Tukacs István (MSZP)	23145
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	23147
Schmuck Erzsébet (LMP)	23149
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	23151
Rig Lajos (Jobbik)	23152
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	23154
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	23156
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	23157
Németh Szilárd István (Fidesz)	23158
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	23160
A kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzésre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája	
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója	23162
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert , a Törvényalkotási bizottság előadója	23164
Dr. Gulyás Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23166
Lukács Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	23169
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	23174
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23177
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	23180
Pócs János (Fidesz).....	23183
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	23183
Szabó Szabolcs (független).....	23184
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	23185
Gúr Nándor (MSZP)	23186
Volner János (Jobbik).....	23190
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	23191
Szabó Szabolcs (független).....	23191
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	23192
Novák Előd (Jobbik)	23193
Révész Máriusz (Fidesz).....	23195
Sallai R. Benedek (LMP).....	23198
Novák Előd (Jobbik)	23205
Révész Máriusz (Fidesz).....	23206
Gúr Nándor (MSZP)	23207
Pócs János (Fidesz).....	23207
Sallai R. Benedek (LMP).....	23208
Boldog István (Fidesz)	23209
Vona Gábor (Jobbik)	23210
Szilágyi György (Jobbik).....	23213
Boldog István (Fidesz)	23214
Novák Előd (Jobbik)	23214
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter előterjesztői válasza	23215
A kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzésre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	
	23217
A Magyarország és a Szlovén Köztársaság között a Lendva-patak vízgazdálkodási szabályozása következtében az államhatár megváltoztatásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	
	23217

A Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	23217
A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	23218
A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	23218
Az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	23218
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről.....	23219
Az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	23220
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	23220
Felszólalók:	
Gyopáros Alpár , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	23223
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	23225
Firtl Máttyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	23228
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23233
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	23236
Gúr Nándor (MSZP)	23238
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	23242
A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény és egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	23246
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	23246
Felszólalók:	
Dr. Czomba Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	23249
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	23253
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23256
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke	23260
Gúr Nándor (MSZP)	23264
Dr. Józsa István (MSZP).....	23268
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	23269
A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	23270
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	23270
Felszólalók:	
Farkas Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	23273
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	23276
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23278
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23280
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	23284
Magyar Zoltán (Jobbik).....	23288
Kepli Lajos (Jobbik).....	23290
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	23291
A közigazgatási bürokráciacsökkentés keretében egyes adminisztratív kötelezettségek megszüntetésével összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája	23292
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	23292

Felszólalók:

Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23297
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23299
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23303
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23304
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	23308
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	23310

A Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsról szóló 2011. évi XCIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője

Felszólalók:

Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23314
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23315
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	23319

Egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája

Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője

Felszólalók:

Dr. Bene Ildikó , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23322
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23325
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23328
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23330
Heringes Anita (MSZP)	23335
Rig Lajos (Jobbik)	23338
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	23341
Dr. Lukács László György (Jobbik)	23342
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	23343

Napirend utáni felszólaló:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	23346
Csizi Péter (Fidesz)	23347

Az ülésnap bezárása

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENEC államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
15. ülésnapja
2016. április 12-én, kedden
(9.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó napot kívánok! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 15. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés 2012. december 7-én határozatban nyilvánította országgyűlési **emléknappá** a magyar lakosság **Felvidékről való kitelepítésének** kezdőnapját. A második világháborút követően újjáalakult csehszlovák állam kollektíven tette felelőssé a területén élő német és magyar népcsoportokat a háború következményeire. A győztes hatalmak jóváhagyásával a magyar és a csehszlovák kormány lakosságcsereegyezményt kötött. A kitelepítéseket nagyhatalmi segédlettel, politikai bünszervezetben, aljas indokból és nyereségvágyból kényszerítették magyarokra és németekre egyaránt. A kitelepített családokat szállító első szerelvény 1947-ben ezen a napon, április 12-én indult el Magyarországra felé. Immár békeidőben, a millióknak szenvedéseket okozó világháború befejezése után több tízezer felvidéki magyar család sorsát törte ketté ismét a történelem, máig is sajnó lelki sebeket ejtve. A lakosságcsere közel két évig tartott, amelynek során Szlovákiából származása miatt 89 ezer magyart telepítettek ki. Ennyi embernek kellett elhagynia szülőföldjét, hogy a történelem által formált új határok között létrejött hazában próbálja meg új életet kezdeni. Ennyien hagyták el kényszerűen a házat, ahol születtek, a közösséget, amihez tartoztak, a földet, amin gazdálkodtak, maguk mögött hagyva életük munkájának gyümölcsét, őseik sírját.

Tisztelt Képviselőtársaim! Április 12-én azokra a honfitársainkra emlékezünk, akiket jogaitól és állampolgárságuktól megfosztva, gyökereiktől elszakítva telepítettek át Magyarországra. Azon magyarok előtt hajtunk fejet, akik múltjukat hátrahagyva képesek voltak új életet kezdeni. Nagyrabecsülésünket fejezzük ki azok előtt, akik e gyötrelmes történelmi helyzetben is fontosnak tartották megőrizni közös hagyományainkat, kultúránkat, édes anyanyelvünket. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Tukacs István képviselő úr, az MSZP-képviselőcsoportból: „A felmondott szolidaritás az egészségügyben” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt

Államtitkár Úr! Napirend előtti felszólalásom címében arra utalok, hogy a kormány duplán felmondta a szolidaritást az egészségügyben. Balog Zoltán, akit nem csekély gúnnyal emberminiszternek nevez a sajtó *(Dr. Rétvári Bence: Mióta?)*, első meghallgatásán arról beszélt, hogy elkötelezett a szolidaritáselvű és a nemzeti kockázatközösségen alapuló egészségügy fenntartásában, ami normális magyar nyelvre lefordítva azt jelenti, hogy akik járulékot, illetve adót fizetnek, ha egészségesek, akkor másokkal szolidárisak, hogy ők meggyógyuljanak; és elvárják ezt akkor, ha ők lesznek betegek, ingyenesen és jó színvonalon.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára saját bőrükön tapasztalják, hogy ez így már régen nem igaz. A statisztikák 35-36 százalékra teszik azt a nagyjából arányt, amely saját zsebből kerül a gyógyításunkba. Nem igaz tehát már régen, hogy az egészségügy ingyenes. Az egészségügy most már nem ingyenes, hiszen nemcsak a gyógyszerkért - merthogy elvileg csak azért kellene fizetni -, hanem sok minden másért inkább áldoznak az emberek, akik tehetik, a saját zsebből a gyógyulásukra, mintsem hogy várólisták végén legyenek, mintsem hogy előjegyzési listák végén várjanak diagnosztikai vagy szűrővizsgálatokra, mintsem hogy ott legyenek, ahol a gyógyulásuk nem biztosított.

A szörnyűsége ennek a dolognak az, hogy ez a saját zsebből fizetett pénz néha legalisan egy normális magánegészségügybe, néha pedig a szűrkezőnában hálapénz képében vagy valami más módon kerül az egészségügyi ellátásba, és így vásárolják meg az emberek, akik tehetik, az illúziót, hogy ők könnyebben gyógyulnak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tehát ezt a fajta szolidaritást régen felmondták, hiszen még az önök által Alaptörvénynek nevezett alkotmányba sem építették be, és hallgatólagosan tudomásul veszik, hogy ez így rendben van. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nincs rendben.

Másfelől a kormány felmondta a szolidaritást az ágazatban dolgozókkal, a gyógyítókkal: orvosokkal, szakdolgozókkal, ápolókkal, nővérekkel. Felmondta azt a szolidaritást, amit a tegnapi napon önök olyan sokszor emlegettek a kereskedelemben dolgozókkal kapcsolatban. Ha annyira elkötelezettek, akkor miért nem törődnek azokkal, akik vasárnap, karácsonykor, szilveszterkor és húsvétkor is ott állnak a helyükön? Ezek az emberek méltatlanul kevés pénzért dolgoznak. Ezek az emberek azt mondják, hogy legalább 50 százalékos fizetésemelésre lenne szükségük.

Tisztelt Államtitkár Úr! Akkor miért nem tesznek ezért? Hiszen ha a tegnapi napon oly sokat emlegették, hogy vasárnap dolgozni rossz, és úgy szeretnék, ha ez nem lenne, akkor törődjenek azokkal, akiknek vasárnap dolgozni kötelező, muszáj, ez a hivatásuk.

Azért hozom ezt szóba, tisztelt államtitkár úr, mert az egészségügyben dolgozók ezt majd megóhajtják beszélni önökkel, lehet, hogy nem túlságosan kulturált formában, lehet, hogy sztrájk vagy

egyéb megmozdulás formájában (*Németh Szilárd István: Szervezitek?*); 15-én fekete pólóban, tisztelt képviselőtársak. Meg fogják beszélni, és emlékezni fognak arra, hogy önök, akik mellőngetve szokták hirdetni, hogy mindent megbeszélnek, úgymond megkonzultálnak az emberekkel, az első olyan alkalommal meghátráltak, amikor az emberek akartak valamit megbeszélni önökkel például a vasárnapi nyitvatartásról.

Nos, úgy gondolom, hogy az egészségügyben dolgozók egymásra fognak találni, tisztelt képviselőtársaim, és meg akarják önökkel beszélni ezt a helyzetet. Ezért tehát azt gondolom, hogy az államtitkárukna, aki az egészségüggyel foglalkozik, erre kellene figyelnie. Mert ez az államtitkár - hat év alatt a harmadik - semmiféle programmal nem rendelkezik. Van neki öt pontja: budapesti szuperkórház; kórházi minimumfeltételek megváltoztatása, ha már nem tudják betartani, akkor inkább megváltoztatjuk; kancellári rendszer, hogy legyen már egy ember, kvázi komisszár, aki majd megregulázza ezeket a túlköltesző kórházakat; és foglalkozni akar természetesen azzal, hogy a krónikus belosztályokról, az úgynevezett elfekvőkből kitegye azokat az embereket, akik egyszerre öregek és betegek. Ez a programjuk.

(9.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! A programnak nem ennek kellene lennie. A programnak azonnali fizetésemelésnek kellene lennie és az egészségügyre fordított legalább 600 milliárdnak. Ha ez lenne a program, akkor nem kellene erről itt beszélnem. Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Tukacs képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egy szocialista párti képviselőtől egészségügy területén szolidaritásról szónoklatot hallani, hogy úgy mondjam, elég élénk élményeket hoz elő mindenkiből. Ön arról beszélt, hogy társadalmi szinten mennyire fontos a szolidaritás az egészségügy kapcsán. De ki volt az az egyetlen koalíció Magyarországon a rendszerváltás után, amely fel akarta rúgni ezt a társadalmi szolidaritást több eszközzel is? Egyrészt az egészségügyben a privatizációval, a kiszervezéssel, hogy a HospInvestnek adtak át kórházakat, hogy több-biztosítás modellről beszéltek. Arról beszéltek, hogy aki a kórházban fekszik, mert beteg, mert ott kell lennie, annak mindennap pénzt kell fizetni azért, hogy ott fekdjön a kórházban, kórházi napdíjként. (*Dr. Józsa István: Most meg be sem mehet!*) Mi más lenne a szolidaritás elvének a legalapvetőbb felrúgása, mint az, amit az MSZP és az SZDSZ csinált? Nem

tudom, önök találták-e ki és vitték véghez, vagy pedig az SZDSZ zsarolta önöket, és azért kellett akkor az MSZP-SZDSZ-kormányának véghez vinni. Ön itt feláll és szolidaritásról beszél, de miért nem beszélt a frakcióülésen vagy a koalíciós partnernek akkor, amikor minden, akár fiatal, akár középkorú, akár idős beteg embertől mindennap pénzt akartak szedni? Ön nagyon szépen elmondta, hogy mi lenne a szolidaritás elve, hogy mindenki járulékot fizet, és amikor bekerül a kórházba, akkor ezeket a közszolgáltatásokat igénybe veszi - de ehhez hogy jön össze az, hogy önök napidíjat akartak bevezetni? Ez pontosan ennek a szolidaritási elvnek a tagadása. Ön itt feláll és szónokol nekünk, mintha egy egyetemi katedréről beszélne egyetemi hallgatóknak, hogy mi is az a szolidaritás elve (*Tukacs István: Ez a viszonyunk, államtitkár úr! Helyes!*), és amikor meg itt ültek a bársonyszékekben, akkor pont ennek az ellenkezőjét cselekedték. Magánosítottak: akinek van pénze, az majd olyan biztosítóba megy, olyan csomagot választ, és majd kap ellátást; akinek meg nincs pénze, annak a rokonai talán összedobják a napidíjat, de amúgy ne számítson semmi jóra. És önök ezt a fajta társadalmi különbségtételt, a szolidaritás felrúgását törvényi formába öntötték volna ezekkel az intézkedésekkel.

Ami a párbeszédet illeti a szakmai képviselőkkel, akikkel mi folyamatosan, azt is mondhatnám, hétről hétre, de lehet, hogy két hétről két hétre leülünk és tárgyalunk, az egy nem rövid lista, tisztelt képviselő úr. Magyarországi Munkavállalók Szociális és Egészségügyi Agazatban Dolgozók Demokratikus Szakszervezete, Mentődolgozók Önálló Szakszervezete, Magyar Kórházszövetség, Magyar Orvosi Kamara, Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara, Magyar Gyógyszerészi Kamara, Medicina 2000 Poliklinikai és Járóbeteg Szakellátási Szövetség vagy egyes szakkérdésekben az Alapellátó Orvosok Országos Szövetsége, az Országos Alapellátási Szövetség, Magyar Rezidens Szövetség, és még nyilván tudnám sorolni, hogy kik azok, akikkel időről időre, hétről hétre, hónapról hónapra leülünk, és akikkel például legutóbb február 12-én a munka- és pihenőidőszabályozásban meg is tudtunk állapodni. Bízunk benne, hogy minél hamarabb megtaláljuk a jogi megoldását annak, hogy le is ülünk, és ne csak megállapodásban, hanem egy rész-kollektívszerződésben is megjelenítődjenek azok a célok, amelyekről megállapodtak az ágazati képviselők és a kormányzat képviselői.

S még sorolhatnám azokat a különböző lépéseinket is, amelyek az egyéni szolidaritás terén, az ágazatban dolgozókkal való szolidaritás terén történtek. Hiszen 2012-2013-ban egy kétéves béremelési programmal pontosan ott nyitottunk, ott indítottunk, ahol az egészségügyben dolgozókat kellett jobb munkakörülményekhez segíteni. Nyilván az 500 milliárd forintos fejlesztési csomag is segített nekik abban, hogy jobbak legyenek a kórházakban a körülmények, de ott azért mégis egy 27 százalékos béremelés megtörtént,

és a tavalyi évben pedig a mozgóbérelemeket is ehhez a béremeléshez igazítottuk.

Őn azt mondta, tisztelt képviselő úr, hogy várólisták végén váró betegek. Nyilvánvalóan, aki a várólista végén van, úgy érzi, hogy távol van a beavatkozástól, de mégis hogyan alakultak ezek a várólisták az önök idejében, és hogyan alakultak a mi időnkben? Az önök idejében úgy alakultak, hogy önök nem is mertek egy országos nyilvántartást létrehozni róla, nehogy kiderüljön a valós helyzet. Ez volt abban az időben. Mi létrehoztuk, és az átvételkor 77 ezer embert találtunk a várólistán. És ma mennyit talál? 34 ezret! 77 ezerből 34 ezret! És felállnak itt a parlamentben, és azt mondják, hogy milyen szomorú a várólista végén lenni. Csakhogy most már ez egy feleakkora várólista, mint 2010-ben a szocialista kormányzás végén, és nem magától lett ilyen, hanem pluszforrásoktól lett ilyen. Egy első 750 millió forinttól, aztán egy 1 milliárd forintos, egy 5 plusz 1 milliárd forintos további csomagoktól. Azt láthattuk, hogy ha fordítunk az egészségügyre, ha 5 milliárd forintot adunk a kórházaknak, ezzel 10 ezer fővel tudtuk csökkenteni a várólistán várakozók számát. (Dr. Józsa István: Nem mernek kórházba menni! - Németh Szilárd István: Pedig neked kéne!) Ezt önök is megtehették volna, de nem tették meg, mert az egészségügyben üzletet láttak, privatizációs lehetőséget láttak, és éppen ezért csak a pénz érdekelte önöket, az üzlet érdekelte önöket, és nem a betegek érdeke. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokból.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. A Lehet Más a Politika képviselőcsoportja részéről Schmuck Erzsébet képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „A Fidesz bankpolitikája elbukott” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormánytöbbségre, a kormányra mostanra nemcsak a vasárnapi zárvatartás, de a bankpolitikája is ráégett. Mára már tisztán látszik, hogy a kormány pénzügyi stabilitás alatt mindösszesen annyit ért, hogy saját kézbe vesz minden olyan eszközt, amivel stabilan tudja finanszírozni a Fidesz gazdasági háttérországának pénzügyi igényeit.

A kormánypárt pénzügypolitikája jelenleg egyetlen dologra épül: adófizetői pénzen feltőkésíteni az új oligarcháit. Ez pedig a Simicska-Orbán háború kitörése után annyira fontos, hogy még az államadósság növelése sem drága a cél elérése érdekében. Az államadósság ellen hirdetett harc ugyanis végérvényesen elbukhat, ha az Európai Unió statisztikai hivatalának azon javaslata megvalósul, amely szerint az Eximbankot is az államháztartási körön belülnek kell számítani. Ha ezen szabály szerint újra kell számolni az államadósságot, akkor az akár azt is jelentheti, hogy az államadósság sem 2013-ban, sem 2014-ben egyáltalán nem csökkent, még papíron

sem. Ennek pedig az az oka, hogy egy 2013-as törvénymódosítás után nagymértékben megnőtt az Eximbank általi hitelkihelyezés. Mára pedig azt is tudjuk, hogy az Eximbank megnövekedett hitelkihelyezése mögött elsősorban a Fidesz-közeli vállalkozók finanszírozása állt.

Köztudott tény, hogy több export-import tevékenységet nem folytató cég is kapott a banktól hitelt. Garancsi István 16,5 milliárdot kapott a Kopaszi-gát, Andy Vajna 6,7 milliárdot a TV2 megvásárlására, de a hitelkihelyezési listán még Csányi Sándor is szerepelt, aki használtgumi-feldolgozót szeretett volna Százhalombattán, ami földrajzilag, akárhogy is nézzük, Magyarországon található. Márpedig ha a kormány nem tudja meggyőzni az Eurostatot az igazáról, akkor ezek a pénzek mind növelni fogják az államadósságot. Hogy egyértelműen fogalmazzunk: a kormány azért bukja el az államadósság elleni harcot, mert fontosabb volt az új oligarchák pénzzel való kitömése.

Persze a bankpolitikáról beszélve nem mehetünk el szó nélkül az MNB viselt dolgai mellett sem. A Magyar Nemzeti Bank számára már nem a tisztességes monetáris politika az elsődleges feladat. Matolcsy György hírhedt kreativitását ma már csak az állami pénzek kitalicskázásának újabb és újabb módszereinek kitalálására fordítja.

(9.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az MKB Bank privatizációja pedig a kormányzati átverés betetőzése. A bankszektor hazai tulajdonú hányadának növelése és az egyéb orbáni szólamok hamisak voltak. A magyar miniszterelnök éveken keresztül több mint 50 százalékos hazai tulajdoni arányért kardoskodott a bankszektorban. A kormány azt is állította, hogy ezek a lépések aktívabb hitelezéshez fognak vezetni, ez azonban nem következett be. Az MKB privatizációja tehát az orbáni gazdaságpolitika újabb kudarcának a beismerése. Ezzel mit sem foglalkozva mégis az értékesítés mellett döntöttek, azt nem is említve, hogy milyen módon. Az adófizetők pénzén, több mint 100 milliárd forintot rendbe tett bankot offshore háttérű, nemrégén létrehozott kockázatitőke-befektetőknek akarják eladni.

Persze, nem szabad elfeledkezni arról sem, hogy a kormány alig egy évvel ezelőtt olyan megállapodást kötött a bankokkal, amely szerint garantálja, hogy nem hoz olyan intézkedéseket, amelyek rontanák a pénzügyintézetek profitkilátásait. Majd ezt betű szerint betartva úgy forintosította a devizahiteleket, hogy annak minden terhét a hitelek fizették, miközben az MNB több mint 100 milliárdot nyert rajta. Ezzel a kormány hivatalosan is letette a fegyvert a pénzügyintézetekkel szembeni szabadságharcban.

Ezek az esetek újfent azt bizonyítják, hogy a Fidesz által felépített korrupciós gépezet szépen lassan, de biztosan a markába zárja az egész kormányt. Ma már nem a kormánynak van gazdasági háttérje,

hanem az oligarcháknak kormánya. Ma már nem káros velejárója a korrupció a kormányzásnak, hanem a kormányzás kiegészítője csupán a korrupciónak. Ahogy a kormány egyik tanácsadója mondta: amit korrupciónak neveznek, az gyakorlatilag a Fidesz legfőbb politikája.

Tisztelt Ház! A „foglyul ejtett pénzügyi intézmény” kifejezés nagyon jól tükrözi, hogy a regnáló hatalom a Nemzeti Bankkal kézen fogva mit művel a teljes hazai pénzügyi szektorral. De felteszem a kérdést: önök mindezért valóban képesek kockáztatni az államadósság elleni harc sikerét? Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Napirend előtti felszólalásának címével a bankrendszer bukását jelölte meg, ezért engedje meg, hogy egy kicsit átfogóbban beszéljek a kérdésről. Végezzünk egy helyzetelemzést a tekintetben, hogy 2010-ben a kormányváltáskor hogyan is nézett ki a magyar pénzügyi rendszer.

A bankok legyengülve, leromlott állapotban voltak, képtelenek voltak hitelezni. Kiszolgáltatók helyzetben voltak, a magyar bankrendszer lényegében teljes egészében külföldi tulajdonban volt. Ennél rosszabb helyzetben már csak a lakosság volt, a lakosságnak az a része, aki devizahitelt vett fel. Ez több millió embert érintett. Fizetésképtelenek voltak, csődhelyzetben voltak, reménytelen helyzetben. A gazdaság nem tudta kiheverni a válságot, és a válságban a magyar bankrendszer semmit nem segített nekik, mi több, a bankrendszer is sodródott a válsággal együtt. Ki kell jelentenünk azt is, hogy nem működött a bankfelügyeleti rendszer, azért nem működött, mert a későbbiekben feltárt brókerbotrányok és egyéb ügyek abban az időszakban nem kerültek ellenőrzésre. A szocialista kormány a szabályozást úgy alakította, hogy ne is kelljen ellenőrizni a bankokat és az egyéb pénzügyi szolgáltatókat.

Ilyen helyzetben jött a Fidesz-kormány, amely azonnal felismerte és intézkedett is a bankrendszer, a pénzügyi rendszer átalakításáról a lakosság megvédése érdekében. Ugyan hosszú ideig tartott, de sikerült kihozni a lakosságot a devizahitelezés válságából, sikerült egy olyan rendszert kialakítani, amit az ellenzék ugyan nem, de nemzetközi szinten más országok elismernek, hogy a kormány ezt a munkát a lehető legjobban, jó eredménnyel végezte el a lakosság érdekében. Sikerült egy olyan szabályozást kialakítani a fogyasztók védelmében - ezt nevezzük fairbank-törvénynek -, ami a jövőben megvédi a magyar lakosságot az ilyen krízishelyzetektől. Sikerült elszámolni a bankokkal, ugyanis az az ügylet, amit a bankok nem tisztességesen végeztek a devizahitele-

zés által, ezermilliárd forintjába került a bankrendszernek, és mindez jogszerűen, hiszen nincsenek perek tízezrei, százezrei, mert egyébként lehettek volna. Sikerült elérni a forintosítást, és ezáltal lényegében teljes egészében megszüntetni a devizahitelezést Magyarországon.

A kormány felismerte azt is, hogy egy teljesen új bank- és pénzügypolitikát kell követni. Ennek az elsődleges része volt a Magyar Nemzeti Bank új szerepvállalása és feladata. A Magyar Nemzeti Bank lényegében átvette a magyar bankrendszertől a gazdaság hitelezését; ez volt az a bizonyos növekedési hitelprogram. Teljesen átalakult a felügyeleti rendszer, és valóságos ellenőrzések voltak, ennek lett az eredménye és következménye, hogy felszínre kerültek azok a bűncselekmények, amelyeket évekig, évtizedekig követtek el a brókerek.

A kormány azt is kimondta, nem helyes, hogy a magyar bankrendszer külföldi tulajdonban van, és nem jelenik meg a bankok tulajdonában, irányításában a magyar tulajdon, ezért kimondta, hogy a magyar tulajdont 50 százalék fölé kell emelni. Ezért történt meg a Budapest Bank megvásárlása, a takarékszövetkezeti rendszer renoválása, az Erste Bankkal megkötött szerződés, amely a jövőben fog realizálódni, és az ön által említett Magyar Külkereskedelmi Bank állami tulajdonba vonása és későbbi privatizációja is.

Kitérőként szeretném elmondani, nem igaz az, amit ön az Eximbankra mond. Az Eximbank tevékenységét az Európai Unió és az Eurostat nem vizsgálta. Semmilyen egyedi hitelezési ügyet nem vizsgálta, és a működését sem vizsgálta. Semmilyen jogszűrlenségi és törvénytelenesség nincs. Egy statisztikai vita van az Eurostattal, ami egyébként nemcsak Magyarországgal van, hanem több európai uniós országgal is, tehát nem egy egyedi magyar példa ez. Egyébként pedig, ha bekövetkezik, hogy az Eximbankot a kormányzati szektorba kell sorolni, akkor is csökkenni fog a magyar államadósság, és nem lesz igaz az önnek abban, amit itt harsog, hogy bármiféle harcot is elbuktunk volna.

Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány jelentős intézkedéseket hozott meg a parlamenttel együtt a bankrendszer átalakítása érdekében, ami a jövőben Magyarország, a magyar emberek érdekét fogja szolgálni. Önnek pedig adtam legutóbb egy tanácsot, most is ugyanazt tudom adni: előbb gondolja át, hogy mit olvas fel, és utána olvassa fel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rig Lajos, a Jobbik képviselője: „Kivéreztetett alapellátás” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A pénz világából térjünk vissza a pénztelenség világába, az alapellátásra. A múlt hét pénteken a valódi nemzeti konzul-

táció keretein belül házi orvosokkal, gyermekorvosokkal, felnőtt-házi orvosokkal, illetve vegyes praxisal rendelkező orvosokkal konzultáltunk. A konzultáción 22 orvos volt jelen, ami igen nagy szám. Egy érdekes adat: az átlagéletkoruk sajnálatos módon hatvan év. Ez országos adat, de helyi szinten is jellemző.

Nagyon sok témát vetettek fel, ami az alapellátásban probléma. Azt tudjuk, hogy a tavalyi évben fogadtuk el az alapellátási törvényt, nagy bizalmat fektettünk bele, hogy működőképes lesz, hogy megváltoztatja a rendszert, mozgékonyabbá és átláthatóbbá teszi, de a kép sajnos nem ilyen. Elsősorban azt a kormányzati segítséget említették fel, amely ígéret szintjén már több fórumon is elhangzott, a praxisonkénti bruttó 130 ezer forint jövedelemkiegészítést. Hát, ez még egyetlen házi orvos számájára sem érkezett meg. Állításuk szerint talán júniusra megérkezik. Az eredeti cél az volt, hogy ez címkézetlen lesz, bármire felhasználható, majd az idők folyamán már megcímkézték, hogy csak bizonyos feladatokra használható fel, majd pedig csak pluszfeladatok elvégzése után jár ez a 130 ezer, még egyszer mondom, bruttó összeg, ami nettóban körülbelül 80 ezer forint. Egy házi orvosi praxist ez nem segít ki a bajból.

Azt is említették, nem elég, hogy ezt a hozzájárulást nem kapták meg, de őket még a depresszív ellátás is sújtja. Azt tudjuk, hogy nagyon sok olyan betöltetlen praxis van, ahonnan a betegek átmennek azokba a praxisokba, amelyeket betölt a házi orvos, és a felduzzasztott praxisban egy bizonyos szám után már egyre kevesebb finanszírozást kap a házi orvos, és ez teljes mértékig ellehetetleníti a helyzetét.

Szóba került a várólista kérdése is. Volt egy tüdőgyógyász is a konzultáción, aki elmondta, tumoros megbetegedések esetén valóban működik az a kététes periódus, hogy ha képkeltő diagnosztikára küldik, akkor két héten belül megcsinálják. Itt az a nagyon nagy gond, hogy a szakrendelésekre való bejutás nagyon nehéz.

(9.30)

Vegyünk egy egyszerű példát! A bőrgyógyászat hiányszakma. A melanoma malignum, ugye, a rosszindulatú bőrdaganat hazánkban most már igen elterjedt, körülbelül hasonló szinten jár, mint a tüdő- és vastagbél-megbetegedések száma. Sajnos, mire eljut a szakrendelésig, hiszen olyan hosszú a várólista, hogy lehetetlenség bejutni, még statimos beutalóval is, mire műtétre kerülne a sor, addigra a beteg sajnos olyan stádiumba kerül, hogy inoperábilis lesz. A várólista tekintetében államtitkár úr is itt az előzőekben feltett kérdésre elmondta, hogy csökkentek a várólisták. Valóban, a manuális sebészeti szakmákban igen, de a járóbeteg-szakrendelésen ez sajnos nem tapasztalható.

Említettem a betöltetlen praxisok miatt keletkező hiányt, illetve felvetették azt a problémát, hogy

már több éve jelezték, hogy egy praxisalapot kellene a kormánynak létrehoznia azokra a praxisokra, amelyeket a nyugdíjba készülő orvos nem tud értékesíteni. Hiszen azt tudjuk, hogy a mai fiatal orvos, aki házi orvosnak áll, hitelbe nem nagyon menne bele, hiába adja az állam úgy, hogy majd az OEP-finanszírozásból ez megtérül neki. Viszont, ha az állam egy csökkentett áron átvenné ezeket a praxisokat, és még csökkentettebb áron odaadná a házi orvosnak, ez egy működő variáció lenne. Ők úgy látják, hogy ez a praxisalap bent van a fiókban és ott porosodik.

A duális finanszírozás kérdését is említették, abban sem változott, illetve az iparüzési adót. Ugye, az alapellátási törvény lehetőséget ad az önkormányzatoknak, hogy eltekintsenek az iparüzési adótól. Hát, ez Budapest tekintetében sem működött. Azt tudjuk, hogy ez egy nagyon nagy tétel, és áthárították a felelőséget a polgármesterekre, hogy megadtuk a lehetőséget, tessék élni vele. Persze, hogy a polgármester nem mond le a saját bevételéről, hiszen védi a városa működőképességét. Ha megadják az iparüzésiadó-mentességet, akkor véleményem szerint egy pluszfinanszírozással az önkormányzatokat kell segíteni, hogy a kiesett finanszírozás ne okozzon gondot.

Hiányolták, amit már mi is nagyon sokszor mondtunk, az egészségügyi minisztériumot, hiszen az EMMI egy olyan kisgömböc révén működik, ami nagyon sok területet, akár az oktatási, egészségügyi, szociális szférát felöleli. Az egészségügy maga egy akkora terület, hogy azt így fenntartani, ebben a formában nem lehet. Ezért kérték is már több fórumon, akár szakmai fórumokon az egészségügyi minisztérium felállítását. Nagyon sok olyan probléma van, ami még felmerült, azt majd a következő napirendi pontban elmondom. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Úgy érzem, nagyon hasznos a Jobbiknak ez az egészségügyi konzultációja, hiszen olyan kérdésekkel találkozunk, amelyek valóban már sok-sok éve léteznek. Szerintem nagyon jó, hogy felismerik azt, hogy mi történt a Jobbik körül itt az elmúlt hat évben.

Képviselő úr mondta, hogy a praxisalap ötlete a fiókban porosodik. Van egy jó hírem, képviselő úr, évek óta működik, 250 millió forint van benne, s minden évben szavaz a Jobbik-frakció róla itt a parlamentben. Tehát nem egy fiókban porosodó ötlet, hanem egy évek óta működő, nagyon jó intézmény, amely segít abban, hogy évről évre, az első évben például az üres praxisok 20 százalékában nyújtson lehetőséget arra fiataloknak, bárkinek, aki házi orvosi praxist szeretne vásárolni és nyilván olyan helyen,

ahol üres a praxis legalább egy éve és legalább ezer ellátott vagy 500 ellátandó gyermek van. Ebben az esetben ebből a 250 millió forintos alapból nemcsak kamatmentes hitelt, hanem egész egyszerűen vissza nem térítendő támogatást kapnak, és 4 millió forint az az összeg, amit a praxisjog megvásárlására kell kötötten fordítaniuk. De abból megvásárolhatják ezt a praxist. Ez nekik így egy fillérbe sem kerül, hanem az állam kifizeti helyettük.

Tehát örülök, hogy felvetődnek ilyen javaslatok a Jobbik fórumain, de az a jó hírem van, hogy ezeket a problémákat a kormány már 2010-ben látta. Éppen ezért már az előző ciklusban erre megoldást is kínált. Javasolnánk a Jobbiknak, hogy támogassa ezeket a javaslatokat itt a parlamentben. De ugyanígy a háziorvosi praxisok elindítását segíti a letelepedési támogatás is. Ez egy nagyobb összeg, mint a praxisjog megvásárlása, mind költségvetési tételben, mind pedig egyéni támogatásban. Hiszen nemcsak 250 millió forint, hanem 500 millió forint van letelepedési támogatásra, ez szintén egy vissza nem térítendő támogatás, és nemcsak 4 millió forintot, hanem akár nagyobb összeget is, akár 6 millió forintot is kaphatnak azok, akik kialakítanak egy új praxist.

Míg a praxispályázat kvázi a jog megvásárlását szolgálja, ez pedig a helyi berendezkedést szolgálja. Éppen ezért ez egy szabad támogatás, nincs megkötve, hogy milyen jogcímre lehet fordítani. Nyilván van, aki a rendelőjét rendezze be belőle, vagy egy autót vesz, hogy ki tudjon menni a betegekhez, ki-ki, amit hasznosnak és szükségesnek tart ahhoz, hogy elindítsa egy betöltetlen helyen a praxisát, arra fordíthatja. Ez az 500 milliós keret egyelőre elegendőnek is tűnt, hogy azokat az igényeket kielégítse, amik befutnak hozzánk.

Ha tehát valaki abban gondolkozik, hogy fiatal orvosként háziorvosnak áll, akkor mind a praxis megvásárlásához egy vissza nem térítendő 4 millió forintos támogatásra, mind pedig a praxis elindításához, működtetéséhez, beindításához, felszerelések vásárlásához vagy bármilyen ingatlan, ingatlanrész vásárláshoz is számíthat erre a 6 millió forintos támogatásra. Ez közel már 10 millió forint, amivel segítjük, ha valaki háziorvosként el akar indulni. Tettük ezt azért, mert amit ön is mondott, képviselő úr, az egy valós probléma, hogy egyre inkább elöregednek a háziorvosok. Vannak olyan praxisok, amelyek nem betöltöttek, még nem kritikus méretűek, de láthatólag, mivel öregednek el a háziorvosok, ezért egyre inkább nagyobb probléma lesz a jövőben. Ezért indítottuk el már most, hogy vonzóbbá tegyük a háziorvosságot. És ha valakinek a kezdő tőkéje nincs meg kvázi ennek elindításához, akkor ezt kapja meg.

De ugyanígy az alapellátás más részein is igyekeztünk pluszforrásokat beállítani, hiszen hiszünk abban, hogy egyfajta kapuőr jellege van a háziorvosi ellátásnak. A betegségkockázat korai felismerése a beteg számára is előnyt jelent, és nyilván a teljes közösség, az egészségügyi kassza számára is előnyt jelent. Éppen ezért szeretnénk szélesíteni a helyben

elérhető szolgáltatások sorát. 2010-hez képest ma alapellátásra 40 százalékkal fordítunk többet, úgy, hogy ön is tudja, hogy az infláció nem volt túl magas az elmúlt esztendőben; háziorvosokra, házi gyermekorvosokra, iskolaorvosokra, védőnőkre, fogorvosokra egyaránt. Ha csak a háziorvosok havi finanszírozását nézem, ön is utalt rá, hogy kétszer plusz-plusz 10 milliárd forinttal egy havi 130 ezer forintos összeget adtunk pluszban a háziorvosoknak. Ezen túlmenően egy 50 ezer forintos eszköztámogatásról is beszélhetünk, ez 2011 és 2014 között összességében 6,2 milliárd forint volt, amit tudtunk adni a háziorvosoknak.

Az első ütem 2015 januárja volt, a plusz 130 ezer forintos támogatásból fenntartási költségekre fordíthatóan, a második ütem pedig 2016-ban. Ez a többletforrás azonban az idén már az alapellátás más szereplőinek is segítséget nyújthat. Nagyon fontos a fiatal szakorvosok támogatása, a rezidensek támogatása, pontosan azért, hogy minél több fiatal tudjunk itthon tartani, minél több fiatal az orvosi egyetem elvégzése után Magyarországon folytassa orvosi tevékenységét.

Ezeknek a programoknak, a rezidenstámogatási programnak, a fiatal szakorvosi programnak is az eredménye szerintünk, hogy most már a pályakezdő fiatal rezidensek száma az 500 alatti számról 900 fölé emelkedett. Kellene ehhez az ösztöndíj, az életpálya és sok minden más. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője: „Lidérctűz vagy világító torony, avagy a migránsok kötelező betelepítésének kérdése” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezékiel próféta könyvében olvashatjuk, hogy ha az órálló látja jönni a fegyveres ellenséget, de nem fújja meg a kürtöt, és nem figyelmezteti a népet, akkor Isten tőle kéri számon az elveszett emberi életeket. Isten órállókká rendelt bennünket, és mi megfújtuk a kürtöt. Rávilágítottunk arra, hogy nem egyszerű menekültválság van ma a világban s benne Európában, hanem arról van szó, hogy a világ átrendeződése zajlik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Európa biztonságát, kultúráját és hitét ma olyan veszély fenyegeti, ami veszedelmesebb szinte minden eddigi erőnél. Ma a világtörténelem eddigi legintenzívebb népvándorlása és Európa szervezett megszállása zajlik. Milliók menetelnek Európa felé keletről és délről. Ma már azt is tudjuk, hogy a valódi üldözöttek mellett megélhetési bevándorlók, bűnözők, katonák és terroristák is vannak. Sokakat közülük az európai élet és a pénz, másokat a hódítás, a gyűlölet és a pusztítani akarás vezérel. Félő, hogy a migránsinvázió követ-

keztében nemcsak a határok átjárhatósága válik kérdésessé, hanem egyidejűleg a második világháború óta a legsúlyosabb veszély fenyegeti a humánumot, a toleranciát, az európai nemzetek, hívők és ateisták, különböző vallásúak és világnézetűek együttélését.

(9.40)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A történelem során idegenek soha ilyen könnyen nem jutottak be Európába. Európa mai vezetői feltétel nélküli szolidaritást, befogadást és béketúrést követelnek az emberektől. Európa mai vezetői megsértik a nemzetek szuverenitását, amikor felhatalmazás nélkül, önhatalmúlag milliányi idegent hívnak meg és osztogatnak szét országok között. Európa mai vezetői elfelejtették megkérdezni az európai embereket arról, akarják-e, hogy Európa lakossági összetétele, kultúrája, rendje és hite mindörökké megváltozzon - pedig nem kisebb a tét, mint az európai civilizáció és kultúra fennmaradása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Míg Martin Schulz, az Európai Parlament elnöke továbbra is a migránsok kötelező betelepítését írja elő, addig nemzettársa, a Német Szövetségi Alkotmányvédelmi Hivatal elnöke, Hans Georg Maassen már arról nyilatkozik, hogy a migránshelyzet miatt beköszöntött terrorveszély sokkal magasabb fokú, mint amilyen veszélyt a szélsőbaloldali Vörös Hadsereg Frakció vagy akár a szélsőjobboldali Nemzetiszocialista Illegális bár-mikor jelentett.

Hans Georg Maassen szerint ez már háború. Hogy miért? Mert a RAF és az NSU politikai okokból bizonyos személyek, döntéshozók vagy a lakosság valamely csoportjának tagjai ellen hajtottak végre merényleteket, amíg az ISIS arra törekszik, hogy minél több embert öljön meg, lehetőleg kamerák előtt, és erről az egész világ értesüljön.

Tisztelt Martin Schulz! Ön hatalmas erővel együtt abba az irányba mozdult el, amely a nemzetek feletti európai integráció egyre szorosabbra fűzésében keresi a megoldást. Ez nem jó út, elnök úr, mert ön a társadalmi fejlődés liderctüzeit világitótoronynak tekinti. Kérem, hallgasson nemzettársára, és hallgassa meg az embereket, mint ahogyan azt Magyarország is megteszi. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Martin Schulz elnök úr nevében nem tudok reagálni, de engedje meg, hogy az egyéb vonatkozásokra röviden reagáljak.

Ön egy olyan kérdést feszegetett, amely nemcsak mindennapi életünket befolyásolja, hanem azt is, hogyan fog kinézni Európa a következő évtizedek-

ben. Egy olyan ügyről van szó, amely súlyos kérdéseket vet fel azzal kapcsolatban, hogy mi is az európai identitás, hogyan lehet megőrizni az európai kultúrát, és hogyan lehet garantálni az állampolgárok biztonságát. Nehéz rendet vágni az uniós nyilatkozatokban, de egy biztos, hogy a kényszerbetelepítésre vonatkozó brüsszeli javaslat mindig visszakúszik a napirendre, és most is úgy tűnik, hogy Brüsszel felgyorsítja az elfogadása érdekében tett erőfeszítéseket, előkészületeket. Erre utalnak az Európai Parlament elnökének nyilatkozatai is, amelyek egyébként szokás szerint minősíthetetlenül sértőek Magyarországra nézve.

A kormány álláspontja változatlan: nem lehet az emberek feje fölött olyan döntéseket hozni, amelyek alapjaiban meghatározzák Európa jövőjét. Erre a brüsszeli döntéshozóknak semmilyen felhatalmazásuk nincs, főleg úgy nincs, hogy az uniós állampolgárok többsége sem támogatja a javaslatukat. Azt is szeretnénk világossá tenni, hogy továbbra is az egyes nemzetállamok dolga, hogy eldöntsék, kivel szeretnének együtt élni és kivel nem, márpedig a kvótára vonatkozó tervek elfogadásával Brüsszel elvehetné ezt a szabadságot a tagállamoktól, így ez egy nemzeti szuverenitás elleni egyértelmű támadás.

Többször elmondtuk már, de most is megteszünk, a kötelező kvótának súlyos biztonsági kockázatai is vannak, emellett értelmetlen is, hiszen több kérdést nyit meg, mint amennyit megold, meghívót jelent további sok millió bevándorló számára. Ezt pedig nemcsak az embercsempészek, hanem a terroristák is kihasználják, ki fogják használni, mint ahogy eddig is kihasználták az ellenőrzés hiányát.

Mindezek miatt minden eszközzel meg kell akadályozni, hogy életbe lépjenek az Európai Bizottság kvótajavaslatai, ennek legfontosabb eszköze a népszavazás. Ha a magyarok nagy többsége elutasítja az értelmetlen tervet, akkor Brüsszel sem nyomhat le a magyarok torkán olyan szabályozást, amelyet a magyarok nem akarnak. Azt gondoljuk, hogy értelmetlen javaslatok erőltetése helyett az Európai Uniónak inkább a határok megerősítésére kellene összpontosítania, ez azt is jelenti, hogy kvóták helyett a schengeni rendszer megerősítésére van szükség. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Szilárd István, a Fidesz képviselője: „Katyáni emléknep” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2010 óta így április táján immár kettős tragédia évfordulója szorítja marékba a hazájukat szerető lengyel szíveket és a lengyelek iránt testvéri szolidaritást ápoló nemzetek, így a magyar emberek szívét is.

Hetvenhat éve hozta meg ugyanis a Szovjet Kommunista Párt Központi Bizottsága azon hírhedt likvidálási parancsát, amelynek értelmében a szovjet

politikai rendőrség, az NKVD több mint 22 ezer, hadifogolyként őrzött, fegyvertelen lengyel állampolgárt gyilkolt meg kegyetlen hidegvérrel Katyńban, Harkovban, Kalinyinban, Kurapatyban. Tömeges lengyel kivégzések voltak ezen kívül Minszkben, Kijevben, Herszonban és más szovjet börtönökben is. És éppen hat éve annak árpilis 10-én, hogy az akkori lengyel köztársasági elnök, Lech Kaczyński és felesége, Maria Kaczyńska, valamint kíséretük 94 tagja a kivégzések helyszínén tartandó megemlékezési ünnepségre utazva tragikus körülmények közepette vesztette életét egy repülőgép-katasztrófában, épp a katyíni emlékhely közelében. A Szmolenszk környéki földet ekkor immár második alkalommal öntözte hazáját szerető elithez tartozó lengyel testvéreink vére.

Nekünk, magyaroknak egy főhajtás erejéig több okból is emlékeznünk kell e kettős lengyel tragédiára. Tudnunk kell ugyanis, hogy a szovjet kivégzőhelyeken lemészárolt 22 ezer lengyel katonatiszt között két tiszti rangú magyar honfitársunk is ott volt. Név szerint Korompay Emánuel Aladár professzor és Kuehnel Oszkár Rudolf, akik ha akkor bevallják, hogy magyarként kerültek orosz fogságba, a szovjet ügynökök talán el is engedték volna őket, hiszen Magyarország ekkor még nem állt hadban a Szovjetunióval. Ők azonban az utolsó golyóig lengyel bajtársaikkal maradván, a vérükkel pecsételték meg az ezeréves és szent magyar-lengyel barátságot.

Tudnunk kell azt is, hogy hat évvel ezelőtt a nemzet szolgálatában életét áldozó Lech Kaczyński elnök úr lengyel köztársasági elnökként a felvidéki magyar mártírpolitikus, Esterházy János életművét az egyik legnagyobb rangú lengyel állami kitüntetéssel ismerte el. E kitüntetésben nagy szerepe volt Esterházy katyíni áldozatokkal vállalt korabeli szolidaritásának. Esterházy ugyanis a katyíni tömegsírok 1943-as feltárása után vezércikkben ítélte el a szörnyű tömegmészárlást. Ez a cikk lett az egyik meghatározó vádpont Esterházy János 1946-os moszkvai elítélésében, amelyet a gulágra való elhurcolása és holtáig tartó börtönkálváriája követett.

Lám, a fenti néhány tény is ékes bizonyítéka annak, mennyire összefüggenek a történelmi és személyes sorsok itt, a közép-európai térségben. Elgondolni is nehéz, mennyi egymástól elválaszthatatlan eleme van ezeréves közös magyar-lengyel történelmünknek. Ezért is kötelességünk megismerni egymás sorsát és történelmét, hogy az összefüggések fényében tudjuk mérlegre tenni napjaink történéseit, és ezáltal helyes érték- és cselekvési rendet tudjunk felállítani jelenünk és jövőnk vonatkozásában egyaránt.

Tisztelt Országgyűlés! 1939-ben, a hitleri Németországgal megkötött szégyenteljes Molotov-Ribbentrop-paktum és Lengyelország hátbatámadása után Sztálin elérkezettnek látta a táborokba elkülönített sok ezer magasán kvalifikált lengyel tiszt megsemmisítését. Az alaposan kitervelt, hónapokon át előkészített, majd végrehajtott likvidálási folyamat-

ban az NKVD-s tisztek által működtetett halálgyárak egy egész nemzet vezető rétegét irtották ki módszeres alapossággal, kegyetlen hidegvérrel.

(9.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Még korunk globalizációs törekvéseivel sem lehet kitörölni azonban egy nép tudatából a nemzeti értékekhez való ragaszkodást, miként a katyíni tragédia emlékét sem lehetett likvidálni az elmúlt hetven év során sohasem, mert az igazság, mint a tömegsíról felszínre bukkanó, tarkólövessel átlukasztott koponya végül mindig napvilágra kerül.

Figyelmeztetőek Adam Mickiewicz lengyel nemzeti költő szavai: „Ha róluk elfeledkezünk, megérdemljük, hogy Istenünk az égben is megfeledkezzen mirőlünk.” Ezért tisztelet és hála a nemzeti hősöknek, legyen emléküik örök őrzője a lengyel és a magyar nép szabadságra és függetlenségre épülő közös jövője! Isten áldja és óvja a lengyel-magyar barátságot! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr mondja el gondolatait.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Itt az Országgyűlésben többször volt már alkalmunk és lehetőségünk arra, hogy a magyar és a lengyel nép barátságát, a közös történelmi múlt örökségét kifejezzük, akár akkor, amikor a lengyel-magyar barátság napjáról döntött itt az Országgyűlés, akár akkor, amikor az előző ciklusban is idősebb Antall József és Henryk Slawik emlékét örökítettük meg, és ebben a ciklusban is volt már hasonló lehetőségünk itt az Országgyűlésben. Azt hiszem, a következő hónapok is a lengyel-magyar barátság elmélyülését fogják eredményezni, hiszen valami hasonló történik Lengyelországgal, mint ami történt négy-öt évvel ezelőtt Magyarországgal is: egy másfajta európai gondolkodás miatti folyamatos pellengérré állítás, de ahogy ott is sokszor számíthattunk lengyel barátainkra, ők is számíthatnak ránk, Lengyelország mellett az Európai Unió minden területén ott lesznek a magyarok is.

Visszatérve a történelemnek arra a nagyon árnyoldalára, amire a képviselő úr is utalt felszólalásában a katyíni mészárlás kapcsán, engedjék meg, hogy Leninnek egy mondatát idézzem ide: „Nyíltan ki kell mondani, hogy a terror mind elvben, mind gyakorlatban igazságos. Ami megalapozza és törvényesíti, az a szükségszerűség.” Tehát ha a kommunistáknak, a szovjeteknek bármikor a történelemben szükségük volt arra, hogy terrort alkalmazzanak, akkor ez a szükség, a hatalom megragadásának, fenntartásának a szükségessége, minden emberi jog eltiprása számukra világnézeti alappal is rendelkezett.

Intő jel mindenki számára, hogy az évezredek kultúra, évezredek civilizáció ellenére is a második világháború idején könnyen lehetett ilyen barbárságot végrehajtani Közép-Európában, hiába előtte az a kulturális előrehaladás, teljesítmény, az a jogállamiság, ami valamennyire megvalósulhatott Közép-Európa régiójában is, ugyanakkor megmutatja a szovjet uralom, a kommunista uralom, a kommunista elvek gyakorlati megvalósulásának valódi arcát, amelyben minden eszköz szükségszerűen felhasználható.

A katyáni mézárálás volt talán az első a tanácsköztársaság rövid epizódját követően, ami a maga brutalitásában mutatta meg Közép-Európában a kommunista szovjet rendszer valós arcát. Ez volt talán az első letagadott tragédia, amiről nem is lehetett beszélni. Jó jellemzője ezeknek az eseményeknek, hogy ezekről utána a tényeket feltárni, azokról beszámolni senkinek nem lehet; aki mégis ezt kockáztatná, annak jöhet a málenkij robot, a kitelepítés, a letartóztatás vagy adott esetben a kivégzés.

Az ókor óta fennálló folyamatos dilemma vagy igény az emberekben nyilván a halottak eltemetése és a hatalommal való szembenállás; Kreón történetéből ismerjük ezt talán a leginkább - hát itt még síremléket sem lehetett állítani ebben az időszakban az ott elhunyt embereknek. Milyen tragédia az, amikor valaki nemcsak hogy nem tudja, hol vannak a szerettei, de még azt sem tudja, hogy ha esetleg megölték, akkor hova mehet ki a sírjához!

A lengyel-magyar barátság azonban ebben a korszakban is, ebben a nagyon tragikus történelmi korszakban is erősödött, hiszen 1939 és 1946 között 120 ezer lengyel menekült érkezett Magyarországra, jó részük tovább is ment, például 80-90 ezer katona, akik közül 40 ezren Franciaországba mentek, hogy ott a Sikorski tábornok által felállított lengyel légióhoz csatlakozzanak.

Mindenképpen meg kell említsük idősebb Antall József tevékenységét is, akit Apónak is neveztek, és aki sok-sok lengyel barátunk életét mentette meg, az ő védelmezőjükként magánházakban, bérelt panziókban, szállodákban helyezve el az ott üldöztetést szenvedő vagy potenciálisan üldöztetést szenvedő lengyel barátainkat és honfitársainkat.

Március 23-a, ahogy mondtam, a lengyel-magyar barátság napja változó helyszínnel, az egyik évben Lengyelországban, a másik évben Magyarországon ünnepli ezt meg a két ország, általában a két köztársasági elnök. Bízunk benne, hogy az 1956-os emlékévként is egy újabb lehetőséget jelent a magyar-lengyel kapcsolatok feltérképezésében, újra nyilvánosság elé tárásában és elmélyítésében is, hiszen már tíz évvel ezelőtt is lengyel részről volt erre fogékonyság: az akkori lengyel-magyar eseményeket bemutató lengyel honlap a legolvasottabb történelmi honlap volt abban az esztendőben Lengyelországban. Bízunk benne, hogy a Stefana Wysyńskiego Egyetem konferenciáján '56-os lengyel és magyar eseményeket együtt tudunk feldolgozni. Együttal a képviselő

úrnak mint Csepel országgyűlési képviselőjének is megköszönhetjük azt, amit polgármesterként is tett: Csepel és Szczecin kapcsolataival kapcsolatban kiállításal, megemlékezéssel emlékeztek a lengyel-magyar barátságra, és bízom benne, hogy az '56-os emlékévként ezt még tovább is tudják folytatni a pályázatuk alapján.

Úgyhogy én is csak azzal tudom zárni, mint a képviselő úr: Isten óvja a lengyel-magyar barátságot! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most pedig soron következik a **kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzésre vonatkozó egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/10171. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Dömötör Csaba úrnak, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének, 15 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A most napirenden lévő kormányzati javaslat célja, hogy visszavonja a vasárnapi munkavégzés tilalmára vonatkozó törvényt. Mint köztudott, ez a szabályozás egy éve van hatályban, a törvény elfogadásakor pedig a kormány ígéretet tett arra, hogy áttekinti az alkalmazással kapcsolatos tapasztalatokat, és ha kell, felül fogja vizsgálni a szabályozást. *(Közbekiáltások az MSZP soraiból, köztük: Ilyen nem volt! Soha nem ígérte!)* Ha visszaemlékeznek, a szabályozás bevezetését a kormány azért támogatta, mert egyetértettünk azzal az alapelvvel, hogy vasárnap senkit se lehessen munkára kényszeríteni; ezzel egyébként a Kiskereskedelmi Dolgozók Szakszervezete is egyetért.

A kormány számára az is kiemelt cél volt, hogy a kiskereskedelmi forgalom ne csökkenjen, a foglalkoztatottság pedig nőjön. Azt is célul tűzte ki a kormány, hogy a forgalom a nagy cégek felől a kisebb boltok irányába terelődjön. A kormány a kitűzött célok teljesülése ügyében egy év után jelentést kért a Nemzetgazdasági Minisztériumtól, és Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter a kormány tegnapi ülésén ismertette a jelentés főbb megállapításait. Engedjék meg, hogy erről az értékelésről néhány szót szóljak.

A heves politikai viták ellenére a tények egyértelműek: az említett célokat sikerült elérni. Önmagáért beszél például az az adat, miszerint a kiskereskedelemben alkalmazottak száma 2015-ben éves átlagban több mint 3 ezer fővel növekedett: míg 2014-ben 183 400 fő dolgozott ebben a szektorban, addig

2015-ben már 186 700 munkavállalóról adott számot a KSH. Ráadásul a kiskereskedelmi szektorban továbbra is munkaerőhiány van: idén márciusban a 6 ezret is meghaladta a be nem töltött álláshelyek száma; tehát a kirúgások helyett egyre több betöltendő álláshely van, ez az elmúlt egy év kiskereskedelmi mérlege. Nem megkerülendő tény az sem, hogy a kiskereskedelmi szektor forgalma 2015-ben több mint 5 százalékkal, dinamikusán nőtt, a gazdasági növekedést meghaladó mértékben. A szektor növekedése az eddig elérhető ideai adatok szerint is folytatódott, tehát forgalomcsökkenés helyett forgalomnövekedés következett be.

Ami a nagy nemzetközi áruházláncok és a kisboltok forgalmát illeti, illetve a forgalmon belüli részesedést, itt egyelőre csak becslések állnak rendelkezésre.

(10.00)

A kiskereskedelmi forgalomban a 2500 négyzetméter feletti üzletek piaci részesedése némileg csökkent, ezzel szemben a 2500 négyzetméternél kisebb üzletek forgalma kimutathatóan nőtt. Ez is az elmúlt egy év kiskereskedelmi mérlegéhez tartozik. Jól emlékszünk arra, hogy az ellenzék egy évvel ezelőtt tízezres elbocsátásokkal és a kiskereskedelmi forgalom visszaesésével riogattott. Mint az a fent említett számokból jól látszik, ezek megalapozatlanok voltak, és nem szolgáltak mást, mint politikai hisztériakeltést.

Tisztelt Ház! Az eredmények ellenére vitán felül áll, hogy a vasárnapi munkavégzés tilalma az embereket megosztó intézkedésnek bizonyult. A törvényt sokan ellenezték, és számos politikai szereplő akart politikai tőkét kovácsolni magának a kiskereskedelmi dolgozók vasárnapi pihenőnapjából. Ők a mostani vitában is képviseltetik majd magukat.

Amikor az elmúlt egy év tapasztalatait értékeljük, akkor, azt gondolom, a kormánynak nem csak a gazdasági célkitűzéseket kell értékelnie, ugyanis ez egy néppárti kormány. Ez pedig azt jelenti, hogy a kabinet az emberektől kapott felhatalmazás alapján, az emberekkel közösen, az emberek érdekében cselekszik. Mi mindig is azt szerettük volna, és továbbra is azt szeretnénk (*Tukacs István: Szavazzátok meg!*), hogyha vasárnap mindenki otthon lehetne (*Tukacs István: Szavazzátok meg!*), és a családjával tölthetné a hétnek ezt a napját, ugyanakkor úgy tűnik, hogy az elmúlt évben nem sikerült meggyőzni az emberek többségét arról, hogy a vasárnapi pihenőnap megkönnyíti az életüket. Ilyen körülmények között azt kellett mérlegelni, hogy érdemes-e milliárdokat elkölteni egy, a vasárnapi pihenőnapról szóló népszavazásra (*Tukacs István: Migránsokra is!*), miközben jelenleg van egy sokkal fontosabb népszavazásra bocsátandó kérdés, a kötelező betelepítési kvótára vonatkozó népszavazás. Ez utóbbi ugyanis egy olyan kártékony javaslat, amely évtizedekre meghatározhatja Európa sorsát.

A kormány tegnapi ülésén döntött arról, hogy a vasárnapi munkavégzés tilalmára vonatkozó szabályozás visszavonását javasolja. Szeretném felhívni a tisztelt Ház figyelmét arra, hogy a visszavonás a népszavazási kérdésnek megfelelően a teljes törvényre vonatkozik, ez pedig a 2015. március 14-ei állapot helyreállítását jelenti. Ez egyben azt is jelenti, hogy a változtatás nemcsak a vasárnapi munkavégzés tilalmára vonatkozik, hanem a törvényben érintett más kérdésekre is.

Tisztelt Ház! A kormány folyamatosan figyelemmel kíséri az elfogadott törvények megvalósítását, hatását, azok társadalmi támogatottságát. Bár fontosak a gazdasági eredmények, de végső soron az a legfontosabb, hogy az adott lépésekről hogyan gondolkoznak a magyar családok, és ha ők azt szeretnék, hogy a kormány változasson egy törvényen, akkor a kabinet hajlandó ezt megtenni. Azt gondoljuk, hogy ez az őszinte és demokratikus hozzáállás.

A fentieket összefoglalva a kormány arra tesz javaslatot az Országgyűlésnek, hogy a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvényt vonja vissza, és a szabályozás tekintetében mindenben állítsa vissza a 2015. március 14-ei állapotot. Ha a tisztelt Ház támogatja a javaslatot, akkor a jogszabály a hét végére hatályba léphet, a korábbi rend már a hét végétől visszaállhat. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Répássy Róbertnek, a Törvényalkotási bizottság előadójának.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság a tegnapi estén ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett támogatta a törvényjavaslat elfogadását és az egységes összegző javaslatot.

Az előterjesztő a vitában a törvényjavaslat indoklásaként elmondta, hogy a népszavazással azonos jogi hatást váltana ki a törvényjavaslat, azaz a 2015. március 14-ei állapot, tehát a népszavazással támadott törvény hatálybalépése előtti jogi helyzet jön létre, ha az Országgyűlés elfogadja a törvényt. Ennek viszont feltétele, hogy az Országgyűlés módosítás nélkül fogadja el a törvényjavaslatot, és helyezze hatályon kívül a hatályban lévő kiskereskedelmi tevékenységre vonatkozó szabályokat.

A vita elsősorban politikai természetű volt, illetve a módosító javaslatokról folyt a vita, hiszen részletes vitát is folytatott a Törvényalkotási bizottság. A politika természetű vita során a Magyar Szocialista Párt képviselői kifejtették, hogy álláspontjuk szerint a törvényjavaslattal a kormány meg kívánja akadályozni, hogy a kérdésben népszavazás kerülhessen kiírásra. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Így van!*)

Erre a kormánypárti képviselők tájékoztatták a Magyar Szocialista Párt képviselőit, hogy a törvényjavaslat elfogadása nem zárja ki, hogy egy újabb népszavazást kezdeményezzenek, viszont akkor már a jogi helyzet a jelenleg elfogadott törvény szerint fog alakulni, azaz a vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvény hatályon kívül kerül.

A politikai vita másik eleme az volt, hogy vajon mi lenne ebben az ügyben a baloldali nézőpont, szempontok, a baloldaliság mit diktálna a részt vevő pártoknak. A Törvényalkotási bizottság kormánypárti tagjainak az az álláspontja, hogy a Magyar Szocialista Párt nem baloldali értékeket képvisel (*Felzúdulás, közbeszólások az MSZP soraiban.*), amikor vasárnapi munkavégzésre akarja kényszeríteni a kereskedelmi dolgozókat. (*Balla György: Azt se tudjátok, mi az! Gőzötök sincs róla! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Miről? - Közbeszólások az MSZP padsoraiból. - Az elnök csenget.*)

Ezt a Törvényalkotási bizottságban hasonló heveséggel utasították vissza a Szocialista Párt képviselői, és Bárándy Gergely alelnök úr tájékoztatta a bizottságot, hogy pártjának mainstreamje azon az állásponton van, hogy ez egy baloldali álláspont. Azért volt ezt kénytelen megjegyezni, mert például Szanyi Tibor, az MSZP európai parlamenti képviselője ellenkező állásponton van, és erre hivatkoztak néhányan a vitában. (*Tukacs István: Ez a Törvényalkotási bizottság szakmai álláspontja.*) Tehát a Törvényalkotási bizottságban folyó politikai vita (*Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*) - bármennyire nem tetszik önöknek, de a Törvényalkotási bizottságban politikai vita is folyt a törvényjavaslatról (*Tukacs István: Vajon miért? - Közbeszólás az MSZP soraiból: Szanyi Tiborral?*) -, tehát a politikai vita elsősorban a baloldaliság és a népszavazás kérdéseiről folyt.

A Törvényalkotási bizottságban a módosító javaslatokat is megtárgyalták a képviselők, és a módosító javaslatokról a következő álláspont alakult ki. Egyetlen módosító javaslatot sem támogatott a Törvényalkotási bizottság többsége, elsősorban azért, ami itt is elhangzott már, hogy a törvényjavaslattal az eredeti állapotot kell helyreállítani, tehát a bérpótlékokra vonatkozó döntés csak egy jövőbeli döntéssel lehetséges. Jelen pillanatban ahhoz, hogy a 2015. március 14-ei állapot helyreálljon, a hatályos törvényt teljes egészében hatályon kívül kell helyezni, beleértve egyébként a megemelt bérpótlékokat is.

Szeretném megjegyezni - döntsék el, hogy ez politikai vagy jogi vita volt -, hogy a Magyar Szocialista Párt népszavazási kérdésének sikere esetén három évre befagyasztotta volna a népszavazás eredménye a bérpótlékot, azaz 50 százalékos vasárnapi bérpótlékot tartalmazott a Szocialista Párt népszavazási kérdésének elfogadása. Ezt egyébként a bizottságban helyet foglaló szocialista képviselők vitatták, hogy ez lett volna az eredménye, de a bizottságban mind a kormány álláspontja, mind pedig a kormánypárti képviselők álláspontja ez volt.

Ki szeretnék még térni a Kereszténydemokrata Néppárt álláspontjára, akik elsősorban a törvényjavaslat indoklásával nem értettek egyet, és fenntartották azt az álláspontjukat, hogy a vasárnapi munkavégzés tilalma helyes döntés volt. Ezért ezt tartózkodásukkal jelezték.

Ez után a vita után fogadta el a Törvényalkotási bizottság az állásfoglalását. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek mindösszesen 8 perc áll rendelkezésükre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportként 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Gulyás Gergely képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, alelnök úr. (*Dr. Gulyás Gergely a szónoki emelvényre lép.*)

DR. GULYÁS GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/10171. számú, a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzésre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló törvény elfogadásával az Országgyűlés lehetővé teszi azt, hogy a jövőben az elmúlt egy évben bevezetett korlátozásoktól mentesen lehessen vasárnap vásárolni.

(10.10)

Ezzel az Országgyűlés eleget tesz a Magyar Szocialista Párt képviselői által kezdeményezett azon népszavazási kérdésnek, amely így szól: „Egyetért-e ön azzal, hogy az Országgyűlés semmisítse meg a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvényt?”

Mindenekelőtt tisztázzuk a jogi helyzetet! A törvény elfogadása nem csupán politikailag okafogyottá, hanem jogilag is lehetetlenné teszi a népszavazás megtartását, mivel az Alkotmánybíróság korábbi, az új népszavazási törvényben szövegszerűen is kodifikált gyakorlata szerint, ha a népszavazási kérdés hitelesítéséről szóló jogerős döntés és a parlamentnek a népszavazást elrendelő határozata között az Országgyűlés eleget tesz a népszavazási kezdeményezésben foglaltaknak, úgy a népszavazás megtartására nem kerülhet sor.

A benyújtott, vasárnapi bérpótlékokra vonatkozó módosító indítványokra tekintettel szeretném egyértelművé tenni, hogy a Fidesz képviselőcsoportja e pótlékok felemelését támogatja, és erről a kiskereskedelmi dolgozók érdekképviselői szerveivel egyeztetést kezdeményez. (*Zaj a Jobbik padsoraiban.*) Most azonban nem ezen egyeztetések amúgy fennálló indokoltsága miatt nem tudunk eleget tenni a pótlékok felemelésére vonatkozó (*Az elnök csenget.*)

módosító javaslatoknak, hanem mert az alkotmányos rend világos szabályai szerint a népszavazási kezdeményezésnek eleget kell tennünk, a kezdeményezés pedig a tavaly elfogadott törvény visszavonására, tehát a 2015. március 14-ei állapot helyreállítására kényszerít bennünket. Így az LMP-nek és a Jobbiknak a bérpótlék emelésére vonatkozó javaslatait még értékelhetjük a szükséges jogi ismeretek hiányaként, vagy a politikai haszonszerzésnek a világos jogi helyzetet háttérbe szorító szándékaként, a Magyar Szocialista Párt esetében azonban ezeket a módosító javaslatokat csak saját népszavazási kezdeményezésük korrekciójának minősíthetjük.

Ez nem változtat azon, hogy a lényeg tekintetében a tavaly elfogadott, vasárnapi kiskereskedelmi munkavégzés tilalmára vonatkozó jogszabály visszavonásával mi, a nagyobbik kormánypart is önkorrakcióra kényszerülünk. Ha megnézzük az ebben a kérdésben folyt parlamenti vitát, sőt parlamenti és közéleti vitát, az elmúlt egy évben a vasárnapi multinacionális boltzár melletti kereskedelmi adatok ismeretében azt mondhatjuk, hogy az idő minden tekintetben a most visszavonandó törvényt és annak előterjesztőit igazolta. Az elmúlt egy évben a kiskereskedelemben egyetlen munkavállalót sem lehetett munkára kényszeríteni vasárnap; a kereskedelmi szektorban a foglalkoztatottság bővült, ráadásul a korábbi vasárnapi forgalom egy nem jelentéktelen része a külföldi tulajdonban álló multinacionális áruházláncoktól áttérte a magyar tulajdonban álló kis- és közepes vállalkozások irányába. Mindeközben a kereskedelmi forgalom jelentős mértékben nőtt, 5 százalékkal meghaladóan bővült.

Miért kell hát visszalépnünk, ha mindezen kérdésekben igazunk volt? Miért kell visszalépnünk akkor, amikor Magyarországon egy jobboldali kormány vezetett be olyan intézkedést tavaly, amely a világon mindenhol a baloldal és a szakszervezetek követeléseként jelent meg? Önmagában túl egyszerű válasz lenne, hogy baloldali politikát nehéz az országban a baloldal támogatása nélkül megvalósítani, vagy szociáldemokrata politikai követelést sikerre vinni szociáldemokraták nélkül. Ez a magyarázat azért sem elégséges, mert nem támasztja alá az elmúlt hat év kormányzati tapasztalata, hiszen a rezsi-csökkenés, a közmunkaprogram vagy az állami tulajdon növelése a bankszektor és a közszolgáltatások területén a baloldal számára a világon mindenhol kedves politikai döntéseit is meg tudtuk hozni és sikerre tudtuk vinni a magyar baloldal támogatása nélkül vagy éppen kritikái közepette.

Amin nem tudtunk változtatni, és az elmúlt egy évben a helyzet nem jobb, hanem rosszabb lett, hogy a magyar választópolgárok ne szabadságkorlátozásként éljenek meg egy olyan döntést, amely a kiskereskedelemben dolgozók szabadságát biztosította a hét legalább egy napján, állandó jelleggel. És ne legyenek illúzióink, ha egy multinacionális áruház nyitva lesz vasárnap, akkor senki nem fog felmentést kapni a vasárnapi munkavégzés alól. Ezért a társa-

dalmi szolidaritás és ezáltal egy polgári Magyarország is vereséget szenvedett ebben a kérdésben. (*Folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) Az intézkedés visszavonása megegyezik a választópolgárok döntő többségének akaratával, és e tekintetben önkritikusan be kell látnunk, hogy nem tudtuk az intézkedés helyességéről meggyőzni a társadalom többségét, márpedig egy demokráciában végső soron a nép szava a legfőbb törvény.

Ezen kívül azonban véleményem szerint az ügynek leginkább vesztesei vannak, és akik ma a legnagyobb hangon itt tőlem balra ünneplik saját magukat, azok a legnagyobb vesztesei. A Magyar Szocialista Pártnak a vasárnapi multinacionális boltzárról szóló döntés népszerűtlenségére és a közvéleménykutatások egyértelműségére pillantva semmilyen morális problémát nem jelentett, hogy egy hagyományos baloldali követeléssel szemben a nagy multinacionális áruházláncok érdekeinek képviselőiként lépjen fel, felismerve azt a matematikai tény, hogy miután több a vásárló, mint az eladó, ezért utóbbiak sérelme kevésbé fontos, mint az előbbiek körében elnyerhető szimpátia. Ha valakinek, ha bárkinek identitáskérdés kellett volna hogy legyen a munkavállalók számára biztosított szabad vasárnap, akkor a baloldali pártoknak egyértelműen az önazonosság-tudatuk szempontjából illetet volna ehhez a kérdéshez közelíteni. A mindig erősebb piacpárti konzervatív politika számára ez a kérdés sokkal inkább lehet viták tárgya, mint egy valódi szociáldemokratának. Kár, hogy ilyenek Magyarországon már régóta nincsenek.

Mindenesetre Isten óvjon bennünket minden olyan hatalomtól, és ezt most már mindannyiunknak mondom, nem csupán a tőlem balra helyet foglalóknak, amely identitáskérdésekben rendszeresen nem a saját önazonosság-tudatának, hanem a gyakran változó közvélemény-kutatási adatoknak akar megfelelni. Azt is látnunk kell azonban, hogy különösen a fiatalabb generáció számára ez a kérdés nem önazonosság-tudatként, hanem szabadságkérdésként merült fel. A vasárnapi multinacionális boltzár sokan olyan szabadságkorlátozásként élték meg, amely jó vagy rossz, de mindenképpen megszokott életmódjuk megváltoztatására kényszeríti őket, amellyel az állam olyan szférába avatkozik be, amelyhez sokak véleménye szerint szabályozó hatóságként semmi köze nem lehet.

Tisztelt Országgyűlés! Mindabból, amit elmondtam, egyértelműen látható, hogy a kormánypártok nem taktikai, hanem elvi kérdésként kezelték a szabad vasárnap ügyét, ezért is vezették be akkor, amikor a közvélemény-kutatások mindig ennek a kérdésnek a népszerűtlenségét mutatták.

A Szocialista Párt által kezdeményezett népszavazáson való részvétel mértéke nem, a többség véleménye azonban borítékolható lenne. Elvi kérdésekben azonban mégis sokszor jobb a vereség, mint az engedmény. Azonban egy elvi kérdés is lehet taktikai megfontolások áldozata, ha nem csupán a politikai

haszonszerzés szándéka, hanem egy másik, még fontosabb elvi, sőt sorskérdést veszélyeztet. Most ez a helyzet. Bármilyen fontos életmódbeli kérdés és az amögött álló alapvetés másodlagos annak hazai és nemzetközi súlyához és jelentőségéhez képest, amit a tömeges bevándorlás Magyarország és az európai kontinens egésze számára jelent.

A kormány által kezdeményezett, bevándorlási kvótáról szóló népszavazás olyan sorskérdés, amely évtizedekre határozza meg, hogy Magyarországon nekünk és az utánunk jövőknek kikkel kell együtt élniük; meg tudják-e kímélni Magyarországot a párhuzamos társadalmak kialakulásától; meg tudjuk-e védeni a magyar kultúrát és a magyar politikai nemzethez tartozó őshonos nemzetiségeink kultúráját.

Ehhez képest annak a jelentősége, hogy vasárnap csak kis boltokban lehet vásárolni vagy nagyobbakban is, lényegtelen. Lehet hát majd most nagyobbakban is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Lukács Zoltán képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérőszónokának.

LUKÁCS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Képviselőtársaim! A kormány ebben az ügyben fülét-farkát behúzza vonult vissza. A kormány ebben az ügyben kapitulált, meghajlott az emberek akarata és ereje előtt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Természetesen huzog szólamok azok, amikor önök arról beszélnek, hogy tulajdonképpen csak meghallották az emberek hangját. Az emberek már kezdetben sem értettek egyet ezzel a törvénnyel. És hogyha mi nem visszük végig azt a népszavazási kezdeményezést, amit önök és az önök pártkatonái a Nemzeti Választási Bizottságban és a Nemzeti Választási Irodában megpróbáltak minden módon megakadályozni, akkor ennek a kormánynak esze ágában nem lett volna ezt visszavonni. Most azért vont vissza, mert mint általában a despotikus hatalmak, mint általában a despoták, nem mernek szembesülni az emberek ítéletével, ezért inkább, ha átmenetileg is, de elmenekülnek ez elől. *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból.)*

(10.20)

Pedig mindent megtettek azért, hogy ebből a kezdeményezésből ne lehessen semmi. Jogi, technikai trükkökkel és aztán a végén fizikai erőszakkal próbálták megakadályozni, hogy ez a kezdeményezés célhoz érjen. A Nemzeti Választási Iroda vezetője, a Nemzeti Választási Bizottság elnöke és a Fidesz által delegált pártkatonái esküjüket megszegve, a magyar népet semmibe véve megtettek mindent, hogy ebből a kérdésből ne lehessen népszavazás. Csakhogy nem sikerült nekik!

Pontosan hét hete történt, hogy szélsőséges verőlegények jelentek meg a Nemzeti Választási Iroda előtt, és megakadályozták egy embert abban, hogy jogait érvényesítse. Jelzem, azóta sem jutott semmi ebben az ügyben az önök rendőrsége, nem jutott semmi ebben az ügyben az önök ügyészsége, a kormányuk pedig még vizsgálatot sem volt hajlandó elrendelni, nyilvánvalóan azért, mert ezek az emberek ott más érdekét nem szolgálhatták, csak az önök érdekét. Igaz, hogy kicsit itt is túltolták a biciklit, tisztelt hölgyeim és uraim, de ha azt gondolják, az emberek nem tudják, honnan ered ez az ügy, akkor óriási tévedésben vannak. Szóval, nem sikerült megakadályozniuk ezt az ügyet.

Most pedig visszavonják ezt a törvényt. Úgy vonják vissza, ahogy bevezették: mindenféle egyeztetés, mindenféle átgondoltság, gyakorlatilag ész és értelem nélkül vezették be, és ész és értelem nélkül vonják vissza. Megint úgy csinálják az ügyeket, ahogy szokták: ész és értelem nélkül, a maguk módján. De, tisztelt hölgyeim és uraim, azért arra még figyelnek, hogy ha már vissza kell vonniuk ezt a törvényt, akkor rúgjanak még egyet a munkavállalókba Magyarországon. Arról beszéltek a kormány és a Fidesz részéről is, hogy milyen fontosak a munkavállalói érdekek és ez az egész tulajdonképpen a munkavállalók miatt történt. Csak, tisztelt hölgyeim és uraim, önök most arra készülnek, hogy visszavonják ezt a törvényt, és ezzel együtt visszavonják azt a törvényt is, amelyik arról rendelkezik, hogy vasárnapi munkavállalás esetén 100 százalékos bérpótlékot kell fizetni a dolgozónak. Önök ezt is visszavonják. *(Németh Szilárd István: Ha elvisszük népszavazásra! Erről szól, barátom!)* És amikor azt mondja a Fidesz vezérszónoka *(Németh Szilárd István: Milyen csökkent agyúak vagytok! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, hogy ezt azért kell visszavonni, illetve azért nem tehetik meg, hogy a 100 százalékos bérpótlékot is megtartsák, mert ez ennek a törvénynek a része, akkor azt kell mondanom, hogy el kellene olvasniuk a saját maguk által elfogadott törvényeket. Mert, tisztelt hölgyeim és uraim, a vasárnapi boltbezárással kapcsolatban a 2014. évi CII. törvény rendelkezik, a 100 százalékos bérpótlékról pedig a 2015. évi XVII. törvény rendelkezik. Ebből adódóan, ha önök csak a vasárnapi boltzárásról szóló törvényt vonják vissza, az nem eredményezné azt, hogy a 100 százalékos bérpótlék 50 százalékra csökken. De nem így tesznek, hanem önök a vasárnapi boltbezárásról szóló törvény mellett még vissza akarják vonni a 2015. évi XVII. törvényt is, ami pedig a 100 százalékos bérpótlékról rendelkezik.

Hölgyeim és Uraim! Önök már megint át akarják verni az embereket! Önök ezt a törvényt visszavonják, de kicsinyes, bosszúálló módon vonják vissza, úgy, mint egy sértődött kisgyerek, akinek elvették a játékát *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Így van!)*, ezért összetöri a másikat is, hogy annak se legyen. Önök kénytelenek visszavonni ezt a törvényt, de egy másik törvényt is belevonnak, hogy kevesebb

pénzt kelljen adni a munkavállalóknak. És eközben mindenféle cinikus, hiteltelen módon megjártsszák itt magukat úgy, mint a munkavállalók nagy védelmezői. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Így van! - Szégyelljétek magatokat!)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Hadd tegyek hozzá annyit: ha önök annyira védelmezni szeretnék a magyar munkavállalókat, akkor meg kell magyarázniuk, hogy miért verték szét a munka törvénykönyvét úgy, hogy gyakorlatilag az összes munkavállalói és munkavállalói érdekképviselői jogot elvonták, és azokat mindent áttették a munkaadói oldalra. A sztrájkjogot, a különböző szabadságolási jogokat, de önök miatt nincs délutános pótlék, önök miatt lett 30 százalék az éjszakai pótlék, és órákon keresztül sorolhatnám, hogy milyen módon rúgtak, rugdostak bele a hazai munkavállalókba. Most meg kiállnak itt könnyes szemmel, és sírdogálnak, hogy senki nincs a munkavállalók oldalán! És maguk mondják azt, hogy egyébként ki védi itt a multinacionális cégeket. Maguk csináltak olyan munka törvénykönyvét, hogy a multinacionális és a nem multinacionális cégek is azt csinálnak a magyar munkavállalóval, amit akarnak! Maguk itt ne sírdogáljanak, hanem csinálják vissza azt a munka törvénykönyvét, ami ezt lehetővé tette!

Azonkívül pedig azt szeretném mondani, hogy ha igaz az, amit a Fidesz vezérszónoka mond, hogy önök csak a Szocialista Párt kezdeményezése miatt akarják visszavonni a törvényt, akkor miért vonják vissza a másik törvényt. Mi nem kértük! Mi azt kértük, hogy ki lehessen nyitni az üzleteket! Azt nem kértük, hogy maguk vegyék el az emberek 50 százalékos bérpótlékát! Azt maguk saját maguktól veszik el, hogy az embereken bosszút álljanak, mert egész egyszerűen képtelenek belátni, hogy nem úgy gondolkodnak, ahogy önök szeretnék!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az a mondat is elhangzott, hogy azért kell *(Németh Szilárd István: Mozog a szád, tehát hazudsz! Ilyen egyszerű ez!)* most kibújni ez alól, mert nagyon sokba kerül a népszavazás, hogy drága a népszavazás. A népszavazás egyébként drága, én ezt elhiszem, hogy drága a népszavazás, de hát a demokrácia általában ilyen típusú költségekkel jár, hogy szavazásokat kell tartani. Ebből a szempontból azt kell mondanom: kicsivel kevesebbe kerül ez a népszavazás, mint Andy Vajna, Habony Árpád meg az összes senkiházi, akik ott maguk körül lebzselnek *(Németh Szilárd István: Hát még a nyolc évnél mennyivel kevesebb!)*, kimentik a pénzüket offshore birodalmakba *(Révész Máriusz: Boldvai, Simon! - Dr. Répássy Róbert közbeszólása.)*, nem fizetnek áfát meg adót, és egyébként hülyének nézik a magyar embereket. Ez egy kicsivel többbe kerül, mint egyébként egy népszavazás. Répássy úrnak valaki hozza be a gyógyszerét! Köszönöm szépen. Mert már nagyon-nagyon rosszul néz ki. *(Taps az MSZP padsoraiból. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

De egyébként az, hogy önök visszavonják ezt a törvényt, nem jelenti azt, hogy ez így is marad. Höl-

gyeim és Uraim! Ha megnézzük a fideszes és KDNP-s politikusok napokban tett nyilatkozatait, amelyek egyrészt zavarról árulkodnak, másrészt egymásnak teljesen ellentmondó nyilatkozatokat tesznek, akkor azt láthatjuk, hogy ezt a törvényt csak átmenetileg szeretnék visszavonni, és egyébként szándékukban áll újra bezáratni vasárnap az üzleteket. Ezt már le is nyilatkozta ma Semjén Zsolt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt mondja Lázár János először, hogy ha lesz itt ilyen népszavazás, azt a szocialisták meg fogják nyerni, illetve azt a kormány el fogja veszíteni. Utána azt mondják, hogy egyébként ők állnak a megmértetés elé, nincs ezzel semmi baj. Utána azt mondja a miniszterelnök, hogy sőt, a vasárnapi munkavégzés tilalmát más ágazatokra is ki kell terjeszteni. Ezt nem tudta pontosan elmondani, hogy mely ágazatokat akarják vasárnap leállítani. Esetleg az erőműveket, az egészségügyet, a tömegközlekedést? Vagy bezárják a mozikat, a színházakat, az éttermeket? Mert hogy még mire tudnák kiterjeszteni ezt, én nem tudom. *(Németh Szilárd István: Menj gyógyszerárba! - Zaj. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Mindenesetre a miniszterelnök azt mondta, hogy szeretné kiterjeszteni ezeket a dolgokat. Majd pedig eltelt két nap, és hirtelen azt mondják, hogy visszavonják ezt a törvényt, utána még egy nap eltelik, és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes azt nyilatkozta, hogy majd ha jobb lesz a társadalmi támogatottság, újra be fogják ezt vezetni, és újra be fogják zárni az üzleteket.

Hölgyeim és uraim, önök összevissza hazudoznak ebben az ügyben! Egy dolog biztos: most a néptől való félelmükben visszavonták, viszont elszólta magát a miniszterelnök is, elszólta magát a helyettese is, hogy amint önöknek lehetőségük lesz, abban az esetben önök újra be fogják zárni ezeket az üzleteket, és még egyszer meg fogják tenni ezt a magyar néppel. Ezt természetesen mi nem fogjuk tétlenül nézni. Ha azt gondolják, hogy mi lesz álltunk erről a kérdésről, mert nyilván ez volt az önök célja, akkor azt kell mondanom, hogy természetesen ez nem így van.

Azonkívül természetesen az is volt az önök célja, hogy az önök népszavazási kezdeményezése elől eltakarítsanak minden más népszavazási kezdeményezést. Ebben nem tudok szolgálni jó hírekkel, mert továbbra is ott leszünk, és ezekben az ügyekben el fogunk járni.

(10.30)

Hölgyeim és Uraim! Azt kell hogy mondjam önöknek, hogy az emberek egészen pontosan jól látják, hogy mi történt itt. Az történt, hogy önök hoztak egy rossz törvényt, ahhoz végig ragaszkodtak *(Boldog István: Én ragaszkodom most is!)*, aki azzal szembe akart menni, azzal szemben mindent megengedtek maguknak, hogy ne tehesse ezt meg. Utána pedig, amikor látták, hogy a népakarat esetleg érvényre juthat, esetleg mégiscsak szembesülniük kell egy népszavazással, akkor önök ezt visszavonják

most, de a visszavonás közben egyébként még munkavállaló-ellenes törvénymódosítást is betesznek azért, hogy bosszút álljanak azokon, akik máshogy gondolkodnak, mint önök. Utána pedig kiderül az, egy napon belül, hogy önök csak átmenetileg akarják ezt megtenni, és vissza akarják hozni újra ezt a szabályozást. Hölgyeim és Uraim! Önöknek már réges-régen nem lehet hinni, nem is nagyon hisznek sokan (*Dr. Répássy Róbert: Bezzeg az MSZP-nek sokan hisznek!*), de ebben az ügyben már megint elárulták magukat, hogy megint csak próbálnak trükközni, megint át akarják verni az embereket, megint bosszút akarnak állni az embereken, megint az emberekkel szemben vannak.

Még egy mondatot engedjenek meg, ha már ezt szokták önök mondani, hogy önök bölcsek, és meghallgatják az emberek hangját, és azért tették ezt most, mert meghallották az emberek hangját, és az emberek ezt mondják. Hölgyeim és Uraim! Egy spirálfüzetet tele tudnék most itt írni tíz perc alatt, hogy még milyen hangokat kéne önöknek az emberektől meghallani, hogy milyen törvényeket kellene még visszavonniuk (*Dr. Répássy Róbert: 2008-ban kellett volna teleírnod!*), hogy milyen szabályozással nem értenek még egyet az emberek, hogy milyen módon gondolkodnak az önök politikájáról trafikügytől földügyig, az egészségügytől az oktatásig, és sorolhatnám tovább. De önök, úgy látszik, ezekben az ügyekben nem hallják meg az emberek hangját, önök csak abban az ügyben hallották meg az emberek hangját, amikor az a veszély fenyegette önöket, hogy konkrétan önökkel szemben, nyilvánvalóan szavazáson állást tudnak foglalni az emberek.

Úgyhogy nem kell eljárásni egyrészt önöknek itt a nagy munkavállaló- és érdekvédőt, mert hiteltelen, nem kell eljárásni azt, hogy önök bölcsességükben változtatták ezt meg, mert nem igaz, félelmükben változtatták meg, és be kell látniuk, az is kiderült, hogy önök átmenetinek gondolják ezt az ügyet, és újra az emberek ellen akarnak tenni, ahogy elmondta azt a KDNP-s Semjén úr, hogy ahogy társadalmi támogatottságot éreznek emögött, újra be fogják zárni az üzleteket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt kérjük önöktől, hogy a módosító javaslatunkat fogadják el, a 100 százalékos bérpótlékot ne csökkentsék 50 százalékra, ne mossák össze a két törvényt, mert a visszavonandó törvénynek nem része az 50 százalékos bérpótlékcsökkenés, az egy másik törvényben van, vegyék azt ki ebből a törvényből, szavazzák meg ebben az ügyben a mi módosító javaslatunkat, és próbáljanak már veszíteni emelt fővel (*Dr. Répássy Róbert: Azt nektek kellene gyakorolni!*), és fejezzék be, hogy azokba rugdosnak, akik miatt ezt a törvényt vissza kellett volna vonniuk. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Lukács Zoltán képviselő úr után... (*Révész Máriusz és Lukács Zoltán közbeszól. - Csenget.*)

Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a kereszténydemokrata képviselőcsoport vezérszónokának, és kérem szépen (*Révész Máriusz közbeszól. - Csenget.*), csillapodjon, képviselő úr a Fidesz padsorában. Tessék, Vejkey úr! (*Zaj.*)

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem akarok pártpolitikai fejtegetésekbe bocsátkozni, de mégis engedjék meg, hogy mielőtt konkrétan a T/10171. számú törvényjavaslatra térnék rá, elmondjam, hogy a kereszténydemokraták a parlamentre nem úgy tekintenek, mint elvont politikai ideológiák megvalósításának hatalmi instrumentumára, amelyet egy vagy több szervezett élcsapata mozgat és irányít, hanem úgy, hogy itt, a politika nagyszínpadán az eszmény a legfontosabb, hiszen egy párt sem lehet különb saját eszméjénél (*Bangóné Borbély Ildikó: Milyen eszméjénél?*), és egy képviselő sem lehet különb saját pártja eszméinél.

Joggal vetődik fel a kérdés, hogy nekünk, kereszténydemokratáknak mi az eszménk, mi az eszménk alapja. (*Bangóné Borbély Ildikó: Hát, azt senki nem tudja!*) A válasz - tessék figyelni! - XIII. Leó pápa Rerum novarum című enciklikájában lelethető fel, amelyben a szentatya a XIX. században felvázolta a jövőendő kereszténydemokrata mozgalom alapvonalait, egyrésztől bírálva mind a marxizmuson alapuló forradalmi mozgalmakat, mind pedig a kapitalista gazdasági rendszert, de másrésztől támogatva a polgári berendezkedést és ösztönözve az államnak a gazdaságon belüli szerepvállalását. Eszmei pozícióját tehát a kereszténydemokrácia az osztályharcot hirdető szocializmussal, továbbá az individualista liberalizmussal szemben határozta meg, központi értéként az organikus fejlődést és a társadalmi békét jelölte meg, amelynek központjában a teremtett ember áll.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fentiek okán a parlamenti jogalkotás lényegét a magyar kereszténydemokraták abban látják, hogy a közjó szellemében arra kell törekedni, hogy elősegítsék honfitársaink életének kibontakoztatását az igazságosság alapján és nem a többség vagy egy kisebbség érdekei szerint. Igazságosnak lenni pedig annyit tesz, hogy mindenkinek megadjuk azt, ami őt megilleti. Ez jól hangzik, de hogy néz ki a gyakorlati jogalkotásban? Természetesen ennek gyakorlati megvalósítása már lényegesen nehezebb feladat, mint az elméleti definiálás, mert rendszerint egy jogalkotási aktussal valakitől a közjó szellemében elveszünk valamit, ami korábban megillette, s ugyancsak a közjó szellemében odaadjuk azt azok számára, akiknek korábban nem volt joguk vagy csak korlátozott joguk volt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A közjó szellemében nézzük meg akkor, mit és miért tettünk a szabad vasárnap ügyében! A dolgozónak nemcsak a munkabéréhez van természetes joga, hanem a pihenéshez is, vagyis a rendszeres heti pihenőnapra, ami a va-

sárnap alanyi jogosultságot jelenti. Ha valaki más napot kívánna a heti pihenőnapnak tekinteni, akkor jelzem, hogy nemcsak mi kereszténydemokraták, hanem maga a munkásmozgalom is éppen a vásárnapot kívánta szabadnappá tenni, pedig számukra vallási tartalom a vásárnaphoz nyilván nem fűződött.

Magyarországon a keresztényszociális mozgalom már 1905-ben követelte a legalább 36 órás, vásárnap munkaszünetet, továbbá ennek kevés kivétellel minden foglalkozásra és a kereszténység ünnepeire való kiterjesztését. A KDNP az úgynevezett 100 pontos programjában ugyanezt a követelést vetette fel a rendszerváltás hajnalán, 1989-ben, mert úgy látta, hogy a dolgozók számára a szabad vásárnap még mindig nem kellően érvényesül. Ez volt az a követelés, amelyet részlegesen a kereskedelmi dolgozók tekintetében 2015. március közepétől érvényesíteni tudtunk.

Mi, kereszténydemokraták úgy gondoljuk, hogy a kiskereskedelmi szektorban történő vásárnap munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény, amelyet most a parlament hatályon kívül akar helyezni, nagy előrelépés volt a szolidaritás vonatkozásában. A szolidaritás vonatkozásában, ami azt jelenti, hogy annak érdekében, hogy a kereskedelmi dolgozók jelentős része vásárnap együtt tudjon lenni a családjával, a társadalom többi tagja lemond arról, hogy vásárnap vásároljon be. Hiába adja ugyanis ki a munkáltató a kötelező heti egy szabadnapot esetleg kedden, szerdán, csütörtökön vagy pénteken, a vásárnap dolgozó ember nem tud akkor egész nap a családjával lenni, mert házastársa dolgozik, gyermeke pedig iskolába jár. Ez pedig a családi közösség megélésének a leépüléséhez és végső soron a közös, együttesen töltött idő híján és a közös élmények híján a család széteséséhez vezethet, pedig tudnunk kell, hogy minden társadalom alapsejtje a család.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mi, kereszténydemokraták a szabad vásárnappal azt akartuk elérni, hogy a politika centrumába újra a családok kerüljenek. Ha a politika magára hagyja az európai kultúra alapegységét, a családot, akkor abból nagy baj lesz.

(10.40)

Sok energiát, de úgy látszik, mégsem eleget vagy nem jól mozgósítottunk annak érdekében, hogy világgossá tegyük: a családok támogatása, a szabadság és a szabad vásárnap elismerése nem áll ellentétben egymással. Szembeállításuk csak egy ravasz trükk, amit le kell leplezni annak érdekében, hogy őszintén és jó lelkiismerettel kiállhassunk a családok és a keresztény értékek mellett.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Be kell vallanom, hogy egy év alatt nem sikerült a ravasz trükköt kellő mélységében lelepleznünk, s így a velünk szembenállók elérték, hogy a vásárnap munkavégzés tilalma az embereket Magyarországon továbbra is megossza. (Bangóné Borbély Ildikó: *Az emberek kétharmada utálta, képviselő úr.*) Sokan úgy gondolják, hogy az

individuális szabadságjogaik vannak korlátozva azáltal, hogy első lépésben a kereskedelmi dolgozókkal szolidárisak vagyunk a vásárnap munkavégzés tekintetében. (Gógös Zoltán közbeszólása.) Pedig a szolidaritás visszahatott volna. Sajnálom, hogy a magyar társadalom vonatkozásában nem tudtunk eléggé rávilágítani arra, hogy vannak olyan dolgok, amelyek pénzben nem mérhetőek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nézzük, mi a tanulság ebből a jövőre nézve! Semmiképpen nem az, hogy feladjuk kereszténydemokrata eszméinket, hanem sokkal inkább, hogy ráébredünk az embereket arra, hogy a szolidaritás, vagyis az áldozat nélkül nincs társadalmi előrelépés; ráébredünk az embereket arra, hogy a szekularizált világunkban a gazdaság fiktív szereplői megfosztották az embert önértékétől, megalázták, és elvették a tisztességbe vetett hitét. Az így kialakult világban az emberek jelentős része demoralizálódott; csak az aranyborjú számít, újra azt imádják, sőt ez lett az emberi teljesítmény egyetlen értékmérője, vagyis azt akarják elhitetni, hogy a pénz mennyisége mutatja meg, hogy ki vagy, mennyit érsz. Pedig ez nem így van. A fentiek következménye az lett, hogy az úgynevezett modern ember szükségletei kielégítésének olyan mértékű rabja lett, hogy már az utódlásról is egyre kevésbé gondoskodik, mondván: a gyermek időt, energiát és pénzt von el tőle. Az önzés miatt az úgynevezett civilizált világunk lélekszáma zsugorodik, ami ahhoz vezet, hogy bár rendkívül gazdag, de napról napra mégis egyre gyengül.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! És mindeközben migránsok százezrei tartanak Németországba, Dániába és Svédországba, azok, akiknek immár a világ tíz leggazdagabb országa közé sorolt Ausztria sem felel meg. Milliók készülődnek, köztük megállapíthatatlan számú hadviselt fiatal, sokan közülük a szélsőséges iszlám harcosai. (Zaj, közbeszólások az MSZP sorából.) Félő, hogy a migránsinvázió következtében nemcsak a határok átjárhatósága válik kérdésessé, hanem egyidejűleg a második világháború óta a legsúlyosabb veszély fenyegeti a humánumot, a toleranciát, az európai nemzetek, hívők és ateisták, különböző vallásúak és világnézetűek együttélését.

Ismerik a híres óangol mondást: egy szög miatt a patkó elveszett, a patkó miatt a ló elveszett, a ló miatt a lovas elveszett, a lovas miatt a csata elveszett, a csata miatt az ország elveszett - máskor verd be jól a pataszöveget! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nagy tanulság ez. Nem vertük jól be a pataszöveget. Ha jól bevettük volna, akkor az emberek ma egyetérténeken azzal az alapelvvel, hogy vásárnap senkit ne lehessen munkára kényszeríteni. Ha jól bevettük volna, az eredmények magukért beszélnének. De az eredmények nem beszélnek magukért, ezért nekem kell elmondanom azokat a tényeket, amik ezt a területet is érintik.

A kiskereskedelmi szektorban 2015 márciusa óta egyetlen munkavállalót sem lehetett munkavégzésre kényszeríteni. A kiskereskedelmi szektor

forgalma 2015-ben 5,6 százalékkal, vagyis az átlagos gazdasági növekedés mértéke fölött emelkedett, amely növekedés 2016 I. negyedévében is csak folytatódott. A kiskereskedelmi forgalomban a 2500 négyzetméter feletti üzletek piaci részesedése csökkent, amíg az ennél kisebb üzleteké nőtt. A kiskereskedelem alkalmazásában állók száma 2015-ben éves átlagban több mint 3 ezer fővel növekedett, azaz többen dolgoztak az ágazatban, mint egy évvel korábban. Tisztelt Hölgyeim, Uraim! Ezek fehérenfeketén a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény sikerei, és akkor még nem néztük azt a pozitív hatást, amit a családokban együtt töltött idő is generált.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az, hogy a vasárnapi munkavégzés tilalma kapcsán a szocialisták által kezdeményezett népszavazásra kerülhet sor, nyílt politikai támadás a szolidaritás eszméjével szemben, és még ha a törvény hatályon kívül helyezése miatt valamiféle látszólagos MSZP-s triumfálásról lehetne is beszélni, ez valójában vereség. (Bangóné Borbély Ildikó: *Nektek.*) Minden magyar ember veresége. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Volner János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Érdekes volt hallgatni a vita eddigi menetét, azt, ahogy a fideszes képviselőtársak rendkívül keserű szájjal kommentálták azt a nyilvánvaló politikai vereséget, amit a vasárnapi zárvatartás kérdésében elszenvedtek. Itt ugyanis erről van szó. Vissza kellett egy olyan útról fordulni, ahova el sem lett volna szabad jutni, hiszen az nem most derült ki egyévi vasárnapi zárvatartás után, hogy a társadalom többsége ezt az intézkedést ellenzi. Miért állítják a fideszes képviselők, hogy ez most derült ki számukra? Ez a kezdet kezdetétől fogva nyilvánvaló volt, hogy a társadalom többsége ezt ellenzi. Megjegyzem egyébként, amikor milliárdokat fizet ki a kormányzati hatalom a Századvégnek különböző közvéleménykutatásokra, meg a Nézőpontnak és hasonló szervezeteknek, akkor nyilván megmérték azt is, hogy mi a vasárnapi zárvatartás társadalmi hatása. Teljesen egyértelmű volt, hogy a magyar társadalom többsége ezt az intézkedést ellenzi, ennek ellenére mégis meglepő a Fidesz.

Vannak olyan törvények, amelyek egyértelműen jók vagy rosszak. Ez egy olyan törvény, aminél megosztott maga a lakosság is, és minden pártnak megosztott a szavazótábor, de a többség akarata teljesen egyértelműen abba az irányba mutat, hogy ne legyenek zárva az üzletek vasárnap. Hozzánk is eljutottak természetesen a megosztott álláspont képviselőitől különböző vélemények. Voltak dolgozók, akik meg-

kerestek minket, és elmondták azt, hogy együtt szeretnének lenni a családjukkal vasárnaponként, elmondták azt, hogy akkor lehet egyáltalán családi életet élni. Ezeknek az embereknek az érveit is méltányolni kell.

Ugyanakkor eljutott hozzánk rengeteg ember felháborodása is, amikor fölvetődött a vasárnapi zárvatartás gondolata. Nagyon sokan elmondták azt, hogy ők hétfőtől szombatig dolgoznak, és a vasárnap az egyetlen nap, amikor el tud menni a család bevásárolni, akkor tudják a családi életüket élni. Magyarországon, ha megnézi bárki a különböző nemzetközi munkaügyi statisztikákat, azt lehet látni, hogy az egyik legtöbbet dolgozó ember a magyar ember; nemcsak Európában, hanem az egész világon kimagasló a magyar emberek munkaterhelése, és bizony nagyon sok embernek a vasárnap az egyetlen nap, amikor el tudja látni a bevásárlást, és el tudja végezni a szükségletek kielégítését ilyen módon is.

Érdekes látni ugyanakkor azt a kormányzati hozzáállást, azt a rendkívül arrogáns kormányzati hozzáállást, amit azt mondom, hogy érdemes lenne akár pontokba szedni, és a legalja.hu-ra föltenni pontról pontra. Hogy is indul el ez az egész vasárnapi zárvatartás? Nyilvánvaló a kormányzat számára, hogy az emberek nem akarják, hogy vasárnap zárva legyenek az üzletek.

(10.50)

De Orbán Viktor nem a többség véleményét képviseli, hanem a saját fixa ideáit, és azt mondja, őt aztán nem érdekli, hogy mit gondol a társadalom, majd Orbán Viktor egy személyben el szeretné dönteni a társadalom helyett, hogyan éljenek az emberek. S kérdezem én, mi lesz a következő hasonló lépés, milyen logika alapján.

Hogyan is ment tovább ez az egész történet? A Fidesz egymás után lehetetlenítette el az összes népszavazási kezdeményezést Magyarországon, majd pedig, amikor ez a kérdés egy, az ország többségének véleményét képviselő politikai akarat formájában több pártban is felvetődött, megpróbálta kopasz keretlegények helyszínre küldésével ellehetetleníteni a Fidesz által egyébként oly sokszor védett demokráciát. Megjegyzem egyébként, érdemes volna megkérdezni Pintér Sándort vagy Kontrát Károlyt, hogy mi van ilyenkor, kedves fideszes képviselők, az állam erőszak-monopóliumával, amit önök annyira féltettek, amikor a Fradi Security embereit küldik ki azért, hogy ellehetetlenítsenek egy népszavazást, és erővel kopasz, kigyúrt emberek alkalmazásával megpróbálják ellehetetleníteni ezt a kezdeményezést. Zsoldosokat küldenek azért, hogy az önök által oly sokszor - legalábbis szavakban - képviselt demokrácia működését korlátozzák.

És még egyszer kérdezem, kedves fideszes képviselőtársak, hogy mi van ilyenkor az állam erőszak-monopóliumával. Legyen az a keretmodell minden hasonló politikai cselekvéshez, amit önök kínálnak,

hogy egy párt fogadjon föl a zsoldjába különböző kopasz verőembereket? És akkor fel kell tenni itt a kérdést: vajon ki is a szélsőséges a Magyar Országgyűlésben? Nem az, aki kopasz verőembereket küld megakadályozni egy népszavazási kezdeményezést? Nem az a szélsőséges magatartás? Dehogynem!

Érdekes azt is megnézni, hogy micsoda elképesztő pofátlansággal hajtották végre ezt az egész gyalázatos akciót. Két részre oszlottak a kopasz verőemberek, és megpróbálták ennek az egész dolognak a felelősségét a Jobbikra kenni. Úgy fogalmaztak a Fidesz által a helyszínre küldött Fradi Security emberei, hogy a gárdisták már bementek. Úgy nyilatkoztak egyesek, hogy Jobbikhoz kötődő személyek jelentek meg a helyszínen. Teljesen egyértelmű volt a terv: helyszínre küldik a kopasz, kigyúrt embereket, terepszínű nadrágba, bomber dzsekikbe öltöztetve őket, megakadályozzák egy képviselő népszavazási kezdeményezését egyrészről, másrészről pedig megpróbálják rátolni egy ebben az ügyben teljesen ártatlan pártra, a Jobbikra az egész ügy balhóját, a választási felelősségét.

Itt lehet látni azt, hogy amikor a Fidesz zsoldosokat fogad, a helyszínre küldi őket, és ilyen módon próbál egy másik politikai pártot bemocskolni, akkor bizony, kedves képviselőtársaim, nemcsak az állam erőszak-monopóliuma sérül, hanem az állampolgárok pofátlan politizálást nélkülöző joga is, azaz az a jog, hogy ne olyan politikusok vezessék ezt az országot, akik elképesztő arroganciával, kopasz verőemberek alkalmazásával küldik helyszínre ezeket az embereket, és akadályozzák meg azt, hogy eredményes legyen egy népszavazás.

De egyébként arról is érdemes beszélni, hogy az az MSZP, amelynek a jogelődje nemrég még a kommunista szombatot működtette Magyarországon, nem is olyan túl régen - itt még jó néhányan emlékezhetnek ebben az Országgyűlésben erre -, most már a kommunista szombat helyett nemhogy kommunista szombatot nem szeretne visszaállítani, de ők kampányolnak a szabad vasárnapért. Érdemes megnézni, hogy amikor az elvhúsról beszélünk, akkor vajon mi történik azokkal a szocialista internacionálét éneklő szocialista képviselőkkel, akik ezeket az intézkedéseket követelik. A Fidesznek abban teljesen nyilvánvalóan igaza van, hogy ez a baloldali elvek lábbal tiprása, én azonban azt látom, hogy ezzel együtt is a magyar társadalom akarata teljesen egyértelmű és nyilvánvaló, a Jobbik pedig XXI. századi pártként nem pártpolitikai csatározásokba szeretne belemenni, hanem az emberek érdekét, az emberek akaratát képviselni, és mi ebben az esetben is természetesen ezt tettük.

Nagyon fontosnak tartottuk azt, hogy a vasárnap dolgozó kiskereskedelmi alkalmazottak részére legalább 100 százalékos bérpótlékot garantáljon a kormány. Úgy tűnik, hogy a kormány ezt vonakodik megtenni. Tisztelettel arra kérek minden képviselőtársat, gondoljon bele, ha visszaáll a vasárnapi zárvatartás, az embereknek ugyanúgy joguk van

ahhoz, hogy ezért a többletmunkáért, azért az áldozatért, hogy vasárnap nincsenek otthon a családjukkal, 100 százalékos bérpótlékra legyenek jogosultak. Azt kérem a kormánytól, hogy az erre vonatkozó jobbkios indítványt fontolja meg és támogassa, ne csökkentésük vissza 50 százalékra a bérpótlék mértékét. Tavaly egy fontos intézkedés volt az, hogy az addigi 50 százalékról 100 százalékra emelték a bérpótlék nagyságát, amit a vasárnapi foglalkoztatás esetén a kiskereskedelmi dolgozóknak ki kellett fizetni. Tehát azt kérem a kormánytól, hogy ne legyen ezen a területen visszalépés, az emberek ugyanis a vasárnapi boltzár ellen voltak, az ellen azonban nem, hogy a dolgozókat kiemelten fizessék meg a vasárnapi munkáért.

Nagyon fontosnak tartjuk azt is, hogy ne legyen kényszeríthető egy olyan foglalkoztatott vasárnapi munkára, aki vasárnap nem akar dolgozni azért, mert a családjával szeretné ezt az időt tölteni. Ebben az esetben a munkáltató inkább még akár a 100 százalékos bérpótléknál is magasabb összeggel premizálja a dolgozókat annak érdekében, hogy az önkéntes vasárnapi munkavállalást ösztönözze. S nagyon fontosnak tartjuk azt is, hogy kiemelt védelem járjon azoknak az embereknek, akik kiskorú gyermeket nevelnek, az ő számukra se legyen kötelező a vasárnapi munka. Meggyőződésem szerint a munkáltatók az olyan emberek számára, akik hajlandók vasárnap dolgozni, ki fogják tudni gazdálkodni ezt az összeget, akár magasabb bérpótlékok bevezetésével is.

Egészében tehát a Jobbik ezt a javaslatot alapvetően támogatja, hiszen a vasárnapi boltzár ellen vagyunk, és szeretnénk, ha az eredeti állapot visszatérne. Úgy gondolom, minden képviselőnek meg kell hajolnia az ország többségének az akarata előtt, amely egyértelműen a vasárnapi zárvatartás ellen van. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyértelmű, hogy a vasárnapi boltzár visszavonása kármentés a Fidesz részéről. Nem azért vonták vissza, mert az emberek így akarják, hanem azért, mert megijedtek a népszavazástól, félnek az emberek ítéletétől. A boltzár pánikszerű visszavonása a kudarc beismerése a kormány részéről. Pár napja Lázár János még azt hangoztatta, hogy legyen népszavazás és döntsön a nép, illetve hogy a Fidesz nem fogja visszavonni a vasárnapi boltzárról szóló törvényt. Múlt pénteken még a miniszterelnök is arról beszélt, hogy a törvény sikeres. Most mégis eltörlik, arra hivatkozva, hogy nem tudta elnyerni a nép támogatását. Ha valóban így áll a helyzet, akkor reméljük, hogy ez csak a kezdet. Számos olyan intézkedés volt a kormánynak, amit a többség ellenez és

károsak az ország számára, az oktatás központosításától kezdve az egykulcsos adón és a Városliget letiprásán át a stadionépítésekig és Paks II.-ig.

Ami a vasárnapi boltzár tartalmát illeti: az LMP egyetért a miniszterelnök azon korábbi kijelentésével, hogy a vasárnapi boltbezárásnak akkor lehet értelme Magyarországon, amikor hat nap munkájából is meg lehet élni. Sajnálatos módon a kormány egy olyan országot épít, ahol nyolcnapi munkából sem lehet megélni. Hivatkozik indoklásában a kormány a munkavállalók érdekére is. Az a helyzet, hogy ennek a kormánynak semmilyen joga nincs ahhoz, hogy a magyar munkavállalók nevében beszéljen, a kormány ugyanis csak ártott a magyar munkavállalóknak, mert a dolgozói szegénységet elszabadító, minőségéhez képest olcsó munkaerőre alapozza gazdaságpolitikáját. Ennek érdekében a munkavállalói jogokat szisztematikusan gyengítik, leginkább a 2012-es új munka törvénykönyvével. A változás nyertesei a munkaadók lettek, azok közül is elsősorban a nagyvállalatok. A kirúgást megkönnyítették, a nyugdíj előtt állók védelme szinte megszűnt, az egyébként sem túl erős szakszervezeti jogokat tovább gyengítették, a sztrájkot lényegében lehetlenné tették. A szabadságolás rendjének megváltozása is a munkavállalókat sújtja.

Az, hogy a vasárnapi boltzár kapcsán a kormányt nem a munkavállalók érdeklík, az is bizonyítja, hogy amikor bevezették, nagyon sok dolgozó számára megszüntették a vasárnapi pótlékot, bár egy másik körnek bevezették a 100 százalékos pótlékot.

(11.00)

Most pedig a jogosan járó 100 százalékos pótlékot csökkentik a felére. Ez elfogadhatatlan. A vasárnapi boltzár tehát legkevésbé sem a munkavállalókért volt, nem az ő érdekeiket tükrözte. Ezt bizonyítja az is, hogy a szakszervezetek nem álltak be annak idején a javaslatuk mögé. Ezt a kormány álnaiv módon sérelmezte is, pedig a helyzet világos volt. A törvény munkavállalókat érintő intézkedései kapcsán az LMP-nek több követelése is volt, amelyeket a kormány lesöpört. Követeltük, hogy a nemzetgazdaságban, így a kereskedelemben induljon meg az általános bérfelzárkóztatás. Éppen a keveset keresőket sújtotta leginkább a kormány 2010 óta követett bérpolitikája.

Minimális célként a kieső vasárnapi pótlék kompenzálását kértük, ezt sem teljesítették. Kértük, hogy a kisebb boltok érdekében, éppen azért, hogy versenytársai lehessenek a hipermarketeknek, alkalmazzanak is dolgozhasanak, ne csak a tulajdonosok, ez sem érdekelte a kormányt. Így az alkalmazottak elestek a bérpótléktól, a kereskedők családjai pedig a KDNP képmutatató szolamái ellenére hátrányt szenvedtek. Javasoltuk, hogy azokat az intézkedéseket, amelyek valójában óriáscégek, például a CBA érdekét szolgálják, vegyék ki. Ezt sem tették. Álságosan családi üzleteknek nyilvánították a CBA-lánc

üzleteit. Mindezek alapján ismét hangsúlyozzuk, semmi alapja nincs annak, hogy a kormány a munkavállalók érdekeire hivatkozzon.

Tisztelt Országgyűlés! Csak remélni tudjuk, hogy a kormány a mostani kudarcból megérti, hogy nem az a hatástanulmány, amikor mindenfajta előkészítés nélkül bevezetünk egy szabályozást, majd egy év elteltével megnézzük, hogy milyen hatásokkal járt. A várható hatásokat a törvény bevezetése előtt kell felmérni, majd azok fényében dönteni a szabályozás bevezetéséről. A kormány most úgy viselkedik, mint egy sértődött kisgyerek. Mindenki hibás a bukásért, a szocialistáktól kezdve a szakszervezeten át egészen a választókig, akik nem értették meg a kormány nemes szándékait. Éppen csak a saját maguk felelősségét felejtették el felvetni, pedig felhívánk rá a figyelmet, hogy a javaslatot kormánypárti képviselők nyújtották be, a kormánytöbbség szavazta meg, így a kudarc is az övék.

Újra emlékeztetnénk arra a kormányt, hogy a kérdésben az MSZP népszavazást kezdeményezett, azaz a vasárnapi boltzárról a végső ítéletet a magyar választók mondták volna ki. A kormány azonban nem állt ki saját döntése mellett, hanem inkább megfutamodott. Ha azonban ennyire figyel a kormány a választók többségének véleményére, akkor javasoljuk a földprivatizáció, az egykulcsos adó vagy a paksi bővítés visszavonását is, mivel a nyilvános kutatási adatok szerint ezekkel sem ért egyet a választók többsége. Ha a kormánynak ennyire számít a választók véleménye, akkor ideje stadionok helyett az oktatásra és az egészségügyre költeni, és talán meg lehetne próbálni néhány száz milliárd forinttal kevesebb költségvetési forintot kitalicskázni a költségvetésből. Ezekkel ugyanis szintén egyetért a magyar választók többsége.

A kormány azonban nem azért vonta vissza ezt a javaslatot, mert meghallotta a választók szavát, azért vonta vissza, mert így nagyobb az esélye, hogy a földprivatizációról szóló népszavazáson nem fog részt venni az érvényességhez elengedő állampolgár. Márpedig az fontos ügy, hiszen éppen maguknak és családtagjaiknak lopják szét a közös vagyont, így ott semmit sem bízhatnak a véletlenre.

De ne legyenek olyan nyugodtak! A földprivatizációról így is lesz népszavazás, ami meg fogja gátolni a legfontosabb közös vagyon szétlopását. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkező független képviselő szólhat, amennyiben jelentkezik. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség, frakciónként egy képviselő, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő számára, a fennmaradt időkeretek terhére. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, két percre.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. A vasárnapi nyitvatartás véleményem szerint megmutatta, hogy az előző kormányok, amíg azzal a szemlélettel kormányoztak, hogy egy falu, egy nőta, a mi kormányunk és az elmúlt egy év megmutatta a vásárlóknak, a munkavállalóknak, a bolttulajdonosoknak, hogy két út, két lehetőség áll előttünk. A vásárlók, a munkavállalók, a bolttulajdonosok szabadon el fogják dönteni a jövőben, hogy melyik utat válasszák.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy év tapasztalata alapján ma döntünk, mert az emberek érdekei és az emberek véleménye a legfontosabb mindenekelőtt. Az emberek érdekét és az emberek véleményét képviselték-e vajon a szocialisták, amikor bevezették a vizitdíjat, amikor bevezették a gyógyszerfelírási díjat? A szocialisták vajon megmutatták-e, hogy milyen valamit visszavonni? Pedig nem az volt a tét, hogy hol vesszük meg a cipőt, a cukrot vagy a kenyeret. Ma mi képesek vagyunk visszavonni a vasárnapi boltbezárást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tény, a szocialisták egy dolgot tudtak visszavonni: a 13. havi fizetést és a 13. havi nyugdíjat. Ők így képviselték az emberek érdekét, és ők így hallották meg az emberek hangját. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Véghallgattam itt ezt a vitát, és nem tudom, miért nem tudják elfogadni azt, hogy kezdetektől fogva az emberek gyűlölték a vasárnapi zárvatartás kezdeményezését, magát a bevezetését. Lukács képviselőtársam elmondta, hogy önök itt most eljártsszák, sírnak-rínak, eljártsszák, hogy az emberekért vannak. Minden közvélemény-kutatás, és felhívnam a figyelmet a Századvég cégcsoportra, aminek több mint 4 milliárd forintot adtak az utóbbi években, bár most már jönnek ki az adatok, hogy nevetséges kérdéseket és nevetséges tanulmányokat készített; viszont a Századvég is nagyon jól tudta a felmérésekből, hogy ezt nem fogja szeretni a magyar nép. És hiába akarják úgy mond átnevelni a magyar családokat, a magyar embereket, ez nem sikerült.

Tisztelt kormánypárti Képviselők! Maguknak ez fáj a legjobban, hogy nem tudták átnevelni az embereket. Vegyék már tudomásul, hogy ezek az emberek kezdetektől fogva jelezték, hogy ez nem fog menni. Nem tetszik nekik, és ha akarják, akkor sem fogják tudni elfogadni.

A másik meg, hogy tisztázzunk már valamit: járják önök a településeket, hogy hogyan dolgoztatják a magyar kisvállalkozók, a kereskedelmi cégek, a magyar kisboltok a munkavállalókat? Négy órában vannak vasárnap bejelentve, és maguk beszélnek arról,

hogy a családokkal kellene lenniük?! *(Balla György: Éljenek a multik! Szocialista vagyok, éljenek a multik!)* Amúgy meg jó lenne, ha néha nyitott szemmel járnának az országban, és odafigyelnének a magyar állampolgárokra, és nem olyan törvényeket hoznának, amik sértik a magyar embereket.

Ne akarják a magyar embereket kényszerrel átnevelni, mert nem fog menni, képviselőtársak! És nem kell eljátszani most itt azt, hogy sírunk-rívunk, mert a magyar emberekért dolgozunk. Hat éve nem tesznek semmit a magyar emberekért. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót a független képviselő úrnak, Szabó Szabolcs.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is csak gondoltam, hogy két percben felhívom kormánypárti képviselőtársaim figyelmét, hogy olvassák el a századvéges anyagokat, a vs.hu most kezdi ezeket folyamatosan nyilvánosságra hozni. Ugyanis Rogán Antal arra hivatkozott, hogy az emberek kérték azt, hogy ne legyen vasárnapi zárvatartás. *(Németh Szilárd István: Maradj már magadnak!)* Németh Szilárd nem nyerte meg a választásokat Csepelen, tudom, hogy ez nagyon fáj, de azért hagyja, hogy hadd mondjam végig.

Szóval, visszatérve a lényegre, a Századvég azt is kihozta, hogy egyrészt nem akarnak az emberek stadionépítési programot, nem akarnak trafikokat, nem akarnak fideszes bulvármédiát, Alföldi Róbertet szerették volna a Nemzeti Színház igazgatójának, és nem hiszik, hogy meg lehet élni 47 ezerből. Nyugodtan tessék továbbmenni, és a századvéges anyagok szerint dolgozni. De hát persze tudjuk, hogy miről szól ez az egész. Mindenesetre még annyit hozzátennék, hogy a magam részéről arcpirítónak tartom, hogy a vasárnapi plusz 50 százalékos bérpótlékot elveszik ezektől az emberektől, teljesen hájánál fogva előrángatott indokokra hivatkozva.

Világos, egyértelmű a helyzet, ezzel akarnak menekülni ebből a helyzetből, arra akarják majd rávenni az embereket, hogy még az ellenzékre haragudjanak a kereskedelmi dolgozók. De hát ezt önök veszik el, úgyhogy majd önök fognak ezért megbűnhődni a következő választásokon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A további képviselői felszólalásokra a fennmaradt időkeretekben van lehetőség, ezeket az üléstermi táblán figyelemmel kísérhetik.

(11.10)

Mielőtt megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, aki írásban előre jelentkezett, tájékoztatom Dömötör Csaba államtitkár urat, hogy a vita végén tízperces időkerete lesz, de most is megadom a szót a

Fidesz-időkeret terhére, hiszen soron kívül jelentkezett. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretnék pár felvetésre reagálni; mindenekelőtt a bérpótlékok ügyére, azért, mert a baloldal által javasolt népszavazási kérdés a törvény teljes eltörlésére irányult. Ebben pedig benne vannak a vasárnapi bérpótlékokra vonatkozó szabályok is. Tehát a népszavazási kérdéssel a baloldal a bérpótlékok eltörlését is indítványozta, csökkentését indítványozta, ebben pedig a csatlakozó pártok támogatták. Ezt akarta az MSZP, ezt akarta a DK, ezt akarta az Együtt, és ezt akarta egyébként a Jobbik is. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Magától értetődő, hogy az eredeti jogszabály hatálybalépése előtti állapotot olyan formában kell visszaállítani, ahogy azt a népszavazás eredményezte volna. Szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy a baloldali népszavazás sikeressége esetén három évig - három évig! - még csak hozzá sem lehetett volna nyúlni a bérpótlékok ügyéhez. A baloldal nemcsak visszaállította volna a korábbi állapotot tehát, hanem három évre bebetonozta volna. Fontosnak tartom ezért tisztázni, hogy önök olyan módosító javaslatokat nyújtottak be tegnap, amelyeket korábbi javaslatuk teljesen kizárt volna. A kormány természetesen hajlandó egyeztetni a bérpótlékok kérdéséről, de nem azokkal a pártokkal, amelyek ezek eltörlésére tettek javaslatot, hanem az érdekképviselőkkel.

Ami a többi felvetést illeti, például a Jobbikét: a képviselő úr azt említette, hogy önök a vasárnapi boltzár ellen vannak. Azt is mondta, hogy nem lett volna szabad ide eljutni, talán úgy is fogalmazott, hogy a vasárnap az egyetlen nap, amikor a családok pihenhetnek. Engem azért zavart össze egy kicsit, mert van az önök pártjának egy programja, nem is olyan régről, 2014-ből, amelynek a 40. oldalán a következőt írják *(Felmutatja.)*, ezek ígéretük: „ennek révén növeljük a munkavállalók számára a magánéletre fordítható időt, biztosítjuk a vasárnapi pihenőnapot”. Nem tudom, hogy mennyi időkeretük maradt még hátra, de talán ezt érdemes lenne tisztázni. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Ami az MSZP felvetéseit illeti, Lukács képviselő úr felvetéseit, nem mehetünk el szó nélkül a mellett a tény mellett, hogy ő volt az a képviselő, aki 2014. december 3-án azt mondta, hogy 20 ezer munkavállaló munkahelye fog megszűnni akkor, ha a kormány a törvényt elfogadja. Ennek ellenére 3 ezer fővel emelkedett az alkalmazottak száma 2015-ben. *(Bangóné Borbély Ildikó: 10 ezer munkahely szűnt meg!)* Önök talán hivatkoztak a munka törvénykönyvére is, sokra nem mentek a magyarok a munka törvénykönyvével akkor, amikor növekedett a munkanélküliség, az önök időszakában duplájára nőtt a munkanélküliség. Akinek nincs állása, az a munka törvénykönyvével sem megy túl sokra. *(Bangóné Borbély Ildikó: Most meg csak közmunka van!)* Egyébként

meg, ha önök a választói akaratra hivatkoznak, akkor miért nem kérték ki az állampolgárok véleményét akkor, amikor vizitdíjat szerettek volna bevezetni, amikor kórházi napidíjat vezettek volna be, vagy éppen akkor, amikor óriási hiteleket vettek fel, aminek következtében 83 százalékra növekedett az államadósság *(Bangóné Borbély Ildikó: Most meg 85 százalék!)*, amelyet épp a napokban tudott visszafizetni Magyarország? Vagy miért nem kérték ki az emberek véleményét akkor, amikor elvettek egyhavi bért vagy egyhavi nyugdíjat?

Az emberek véleményére hivatkoznak, de amikor lehetőségük volt rá, akkor rendre szembementek a választói akarattal, nem véletlen, hogy a választók több alkalommal is ítéletet mondtak önök felett. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kormánypárti képviselőtársaim, önök a népakarattal nem szívesen néznek szembe. Ez látszik a tegnapi, a mai napi megszólalásaikból fakadóan is. Ezzel együtt az elmúlt másfél évet meg keresztbe-hosszába hazudozták. Most itt államtitkár úr is mond néhány olyan történetet, amely tekintetében azonnali cáfolatokat lehet tenni. Meg is teszem természetesen, azért, hogy ne legyen hiányérzete. A Magyar Szocialista Párt ebben az elmúlt másfél esztendőben, amióta zajlik ennek a kérdéskörnek a vitája folyamatosan - folyamatosan! -, mindig azt hangsúlyozta, hogy két pólusa van legalább ennek a történetnek. Az egyik a vásárolni akaró emberek köre, a másik pedig a dolgozó emberek köre. A vásárolni akaró emberek körétől azt a lehetőséget elvenni, azt a szűkítést megtenni, amit önök megtettek, nem ildomos, a másik oldalról pedig a dolgozó és a dolgozni akaró emberek irányába pedig azokat a juttatásokat biztosítani kell, amelyek az ő megélhetésüket segítik.

No, hát a Magyar Szocialista Párt másfél éven keresztül ezt tette a fókuszba, és ezt hangsúlyozta. Emlékszik biztos Orbánnak a szavaira is, államtitkár úr, emlékszik arra, amikor nem szó szerint, de tartalmában azt mondta, hogy amíg a hét munkanapja in, az ötön vagy haton nem lehet azt a mennyiségű anyagi javat, pénzt megszerezni, ami a tisztas megélhetés alapját képezheti, addig ő nincs a vasárnapi nyitvatartás ellen, mert hiszen akkor és ott az emberek pénzhez, forráshoz, a tisztas megélhetés alapjához jutnak hozzá. Majd ezt követően odaadja magát a KDNP-nek az egész Fidesszel karöltve, és utána minden eszközt megpróbálnak annak érdekében életre hívni, hogy szembesülni kelljen a népakarattal.

Még egy dolog az előbb elmondott ügyekhez, az a helyzet, hogy amikor ön munkanélküliségi megfigyelési trendekről, tendenciákról, mértékekről beszél, akkor mindig tegye hozzá, hogy önök a

munkanélküli-ellátórendszerekből, akit csak lehetett, azt kirugdostak. Önök megegyharmadolták azokat a támogatási időtartamokat, amelyek arra voltak jók, hogy átmeneti időszakban, ha valaki elveszítette a munkalehetőségét, akkor újra tudja kezdeni az életét. Önök a foglalkoztatási statisztikákban azon százazreket is nyilvántartják, akik külföldön végeznek munkatevékenységet egy évnél nem hosszabb időintervallumon keresztül, és úgy tüntetik fel, mint ha Magyarországon dolgoznának. Önök még azt a diákmunkást is, akit hat évvel ezelőtt nem építettek be a KSH rendszerén keresztül a foglalkoztatotti körbe, azt is foglalkoztatottnak tekintik. Nem megyek mélyebbre, csak azt akarom érzékeltetni: egy kicsit valóságosabb megközelítést várok el, államtitkár úr, öntől ezekben a kérdésekben is.

Ami viszont ettől fontosabb és a témához kapcsolódik, ha állampolgárok nem jó - időzjelbe teszem - alattvalóként működnek az önök szemszögéből nézve, akkor önök büntetni akarják őket. Mind egy, milyen eszközzel, keresik az útját-módját, és megpróbálják más politikai vetélytársaikra, ellenzéki felületen lévő vetélytársaikra háritani ezeket a megoldási formulákat. Nézze, a vasárnapi nyitvatartás nem kötelem; nem, az nem kötelem, az lehetőség. Ezt a kérdést véssé személyesen is az agyába, meg a kormánypárti képviselőknek is ültesse el az agyába. Nem, nem kötelemről van szó, lehetőségről van szó. Arról van szó, hogy az emberek intim szférájába avatkoztak be. *(Derűtség a kormánypártok sorai-ban.)*

Arról van szó, hogy olyan kérdéskört érintően közelítették meg ezt az ügyet *(Dr. Répássy Róbert: Intim szféra!)*, igen, amely ellehetetleníti azokat az embereket, akik gyermekeket nevelve a hétköznapi életben, a hétfőtől péntekig eső napokban, mondjuk, nem tudják elrendezni azokat a kérdéseket, amelyek a cipővásárlástól kezdve a kabátvásárlásig, sok minden egyéb más, a gyerekekkel együttesen történhetnek csak. *(Dr. Répássy Róbert: A kabátvásárlás intim szféra!)* Igen, az az intim szférája az embernek, amelyről ő dönt, amelyről ő dönt, amelyet ő él meg, és nem a hatalom, önök mondják meg az ő számára, hogy mit tegyen. *(Dr. Répássy Róbert: Nézzél reklámokat az RTL Klubon!)* Az a baj önökkel, hogy mindenfajta szokásjogot gondolkodás nélkül felrúgnak, ha a politikai identitástudatuk ezt kívánja, akár még erőszakkal is megtéve mindezt. Nem azon gondolkodnak, hogy mi jó az embereknek, hanem azon, hogy hogy tudják ezeket az embereket lehetőség szerint kordában tartani és az önök igényeit kiszolgáltatni velük.

Az a hatalmi viselkedés, amit önök tanúsítottak ennek a kérdéskörnek a kapcsán, akár az erőszakossággal, akár a gőgösségükkel, akár az atyáskodó magatartásukkal, „majd mi megmondjuk, hogy hogyan és miképpen alakuljanak a dolgok”, az elfogadhatatlan a társadalom számára. Nem véletlenszerű, hogy olyan visszaigazolások alakultak ki, mint amelyek a korábbi időszakban. Most, most, amikor ott tartunk,

hogy ebben a kérdéskörben visszafele mozognak, akkor persze a kereszténydemokraták részéről vagy épp a kormányon belül a miniszterelnök-helyettes, Semjén azt nyilatkozta ki, hogy hát most ugyan eltöröljük, de majd bevezetjük újra, tehát azért a bélyeget már rögtön lenyomja, és leteszi, hogy hogyan is lesz ez.

(11.20)

Nem a népakarat teljesítésén gondolkodnak, nem, hanem a saját elszántságukat próbálják növelni e tekintetben. Nézzék, a vasárnapi nyitvatartás kérdése, mint mondtam, egyrészt egy lehetőség, másrészt, mint mondtam, az elmúlt másfél esztendőben a Magyar Szocialista Párt folyamatosan amellethardoskodott, hogy minimum 100 százalékos bérpótlékkal párosuljon. Ezért mindenfajta más, ami ennek az ellentettjét vagy ennek az elbizonytalanítását jelenti az önök részéről, az az igazságtól oly messze áll, hogy arról nem is kívánok beszélni.

Nem korrekció, nem. Nem korrekció, hanem elvárás. Elvárás az, hogy olyan törvényt hozzanak, amely nemcsak arról szól, nemcsak arról szól, hogy nyitva lehessenek a boltok vasárnap, hanem arról is, hogy a minimum 100 százalékos bérpótlékok biztosítottak legyenek. Tehát nem korrekció, nem - elvárás! Tudják, ezt a törvényt el kellene vinniük haza ma, el kellene vinniük haza, és hozni helyette egy másikat, egy olyat, amely garantálja ezt.

Nem Gulyás Gergelynek kell arról hitet tenni, hogy egyébként ő egyetért azzal, hogy 100 százalékos bérpótlék legyen vasárnap, hanem olyan törvényt kell szülni, ami ennek a törvényi garanciáit megteremti. Ez a mai erre nem jó. *(Dr. Répássy Róbert: Akkor nem kell megszavazni!)* Ez ma erre nem alkalmas. Ezt kellene módosítaniuk olyaténképpen, hogy az helyén legyen. *(Közbeszólások a Fidesz padsoraiban.)* Egy kis vizet vagy gyógyszert vagy bármi mást vegyen magához, Répássy képviselőtársam, mert úgy látom, reggel 9 órától nem bír önmagával, illetéknéppen talán ez segítségére lehet az elkövetkezendő időszakban. *(Dr. Répássy Róbert közbeszól. - Az elnök csenget.)* Nézze, önnek csak annyit mondok mint volt államtitkárnak, aki olyan típusú ügyek tekintetében volt államtitkár, hogy ráhatása is lehetett volna a folyamatokra, hogy azt a szegényt, amit önök csináltak ezzel az ügygel kapcsolatosan, hogy mondjuk, a kopaszokkal történő felütést támogatták a háttérből a népszavazás megakadályozása érdekében, azt kellett volna végiggondolnia, hogy azzal szemben mit tesz, és hogyan óvja a saját pártját attól, hogy ne ilyen utat járjanak!

Na, szóval, a dolog lényege: a vasárnap nem attól szent, nem, hogy nem lehet dolgozni vagy nem lehet szolgáltatást igénybe venni, nem. Az állattenyésztés tekintetében mit jelent a vasárnap? És sok minden egyéb más területen? A közszolgáltatások tekintetében mit jelent a vasárnap? Önöknek ez a vasárnapi nyitva- vagy zárvatartás óriási kudarc,

hogy a másfél éves tornázásuk eredményeképpen nem sikerült a népakaratot abba az irányba formálni, mint amibe szeretnék volna, és most el kell mozdulniuk a korábbi álláspontjaikról.

Értem én ezt a kudarcot, de ezt a kudarcot ne úgy akarják megélni, hogy közben az embereket próbálják megbüntetni! Nem. Önöknek az a dolguk, hogy egyrészt, ha van egy mérhető, fogható népakarat, azt kiszolgálják jó értelemben, másrészt meg azt, hogy azokat a dolgozókat, akik alanyai a kereskedelem szolgáltatási szektorának, olyan helyzetbe hozzák, hogy megfelelő javadalmazásban részesülhessenek, hogy ők a mindennapi tisztas megélhetésükhöz hozzáillesztetten a forrásokat meg tudják szerezni.

Tudják, az a szégyenletes munka törvénykönyve, amiről ma már itt szó esett, ami 2012-ben hatályosult, az, amely a munkavállalók kiszolgáltatottságát növelte - emlékeznek rá, megszüntették a délutános pótlékot, az éjszakai pótlékot 30 százalékra csökkentették, a kollektív szerződésekben gyakorlatilag állami cégeknél nem hagytak pozitív eltérést a munka törvénykönyvéhez illetően, és ezernyi dolgot lehetne még mondani -, gyakorlatilag ellehetetlenítette az embereket és az őket képviselőket.

Lehet olyan helyzetet teremteni, hogy többet dolgozzanak az emberek kevesebb pénzért. Erre a csodára önök képesek voltak az elmúlt 5-6 esztendőben. Önök a munkavállalók érdekeiről ne nagyon beszéljenek! Önöknek hat éven keresztül lett volna módjuk arra, hogy cselekedjenek érte, de nem tették ezt. Önök hiteltelenné váltak e tekintetben.

Tudják, hogy mennyit keres ma, mondjuk, egy bolti dolgozó? Tisztában vannak vele? Itt, Budapesten meg nagyobb városokban, mondjuk, a 120-130 ezer forintot talán meg tudja keresni, de a kis falvakban minimálbéres összegekben vagy annak a töredékében - mert négyórás foglalkoztatási formában is foglalkoztatják őket - jutnak hozzá a forrásokhoz. No, ezektől az emberektől sajnálják önök azt a 100 százalékos bérpótlékot? Ezért van az a helyzet, hogy Magyarországon ma 2,2 millió ember él a létminimum alatt, önök meg a létminimum kategóriáját is el kívánják már tagadni, mert nem akarnak szembeülni ezzel a kérdéssel.

Ezért ma az a helyzet, hogy ma Magyarországon 1,4 millió ember a Nemzeti Adó- és Vámhivatal kimutatása szerint keres minimálbért vagy attól kevesebb összegű pénzt, és ebben a két kategóriában a kiskereskedelemben dolgozó emberek messze döntő sokasága ott van. Önöknek az lenne a dolguk, hogy ezeken az embereken segítve a törvényen keresztül egyértelműen deklarálják a 100 százalékos, a minimum 100 százalékos vasárnapi pótlék kérdését.

A jövedelmi viszonyok tekintetében felső 10 százalék megszerzi az anyagi javak 36 százalékát, az alsó 10 százalék pedig a 2 százalékát, és tudják, ebbe a 2 százalékba tartozik bele nagyon sok olyan, kiskereskedelmi tevékenységet folytató bolti alkalmazott, akik esetében önök most nem akarják garantálni,

csak beszélnek róla, nem akarják garantálni a 100 százalékos bérpótlék kérdéskörét.

Egy szó, mint száz, telehazudták ezt a másfél esztendőt. Telehazudták. Gondoljanak csak a minimálbéresek dolgára, akiktől öt éven keresztül ellop-ták a pénzeket! Merthogy kevesebb értékkel bíró pénz jutott a kezükbe ezeknek az embereknek, mint előtte öt esztendővel. Önök, akik ilyen értelemben becsapták, telehazudták a világot óriásplakátjaikon keresztül a minimálbérek emelkedésével; önök, akik meglopták ezeket az embereket azáltal, hogy miközben behazudták a szemükbe a dolgokat, aközben kevesebbet érő pénzt adtak a kezükbe, önök ne nagyon próbáljanak semmit tenni, csakis annyit, hogy igenis garantálják a törvény visszavonásán keresztül és azzal párhuzamosan, azzal együtt a minimum 100 százalékos bérpótlék megítélését, megadását! Ennyi, amit önök tehetnek az emberekért. Ennyi, amit önöknek nemhogy tenni lehet, hanem kutya kötelességük megtenni az emberekért. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Kétperces hozzászólások következnek, elsőként Volner János képviselő úr, Jobbik.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, önnek igaza van abban, hogy a Jobbik fejében is megfordult már az, hogy vasárnap legyen zárvatartás azért, mert nagyon sok dolgozó keresett meg minket, akik ezt kérték tőlünk.

Az azonban fontos különbség önök között meg köztünk, hogy mi hajlandóak vagyunk és bármikor készek vagyunk belátni a tévedésünket. Mi nem kezdünk el - elnézést a kifejezésért, az Országgyűlés méltóságát nem szeretném megsérteni, de - szívatni egy országot egy éven keresztül azzal, hogy akár akarják, akár nem, azért, mert a nagyfőnök, Orbán Viktor kitalálta, mi bevezetjük a vasárnapi boltzárat. Ez nálunk nem fordulhat elő.

Amikor mi láttuk azt, hogy az emberek többségének ezzel ellenkező akarata van, tessék visszakeresni, akkor azt mondtuk, hogy ne legyen vasárnapi boltzár azért, mert a társadalom ezt nem szeretné. És XXI. századi pártként mi a politikát úgy fogjuk föl, hogy be kell látni akkor is a tévedésünket, ha visszalépést jelent ez akár a választási programunktól is. Mi erre bármikor hajlandóak vagyunk.

És államtitkár úr, az sem minket minősít, hanem önöket meg a szocialistákat, hogy mi, ha valaki egy konstruktív javaslatot tesz az Országgyűlésen belül, akkor is hajlandóak vagyunk támogatni, ha az a képviselő akár fideszes, akár szocialista. Önöknél ez nem fordulhat elő, mert önök a rendszerváltás óta az Országgyűlésnek azt a destruktív logikáját követik és tekintik irányadónak, hogy mindent le kell szavazni, ami az ellenzektől érkezik, akár jót tenne az országnak, akár rosszat. Ezért volt az, kedves államtitkár úr, hogy 360 milliárd forintos károkozással járt a brókerbotrány, mert a 2010 novemberében

általam benyújtott javaslatokat sem önök nem támogatták, sem a szocialisták, azért, mert egy jobbikos képviselő nyújtotta be.

Én tehát arra biztatom önöket, hogy próbáljanak önök is XXI. századi párttá válni, és végre az ország érdekét nézni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő kétperces Répássy Róbert fideszes képviselőt illeti.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Miközben Gúr Nándor képviselő úr 15 percen keresztül ostromozta a kormányt és a törvényjavaslatot, közben mondott egy nagyon érdekes dolgot. Azt mondta, hogy vissza kellene vonni ezt a törvényjavaslatot.

Gúr Nándor tehát azt mondja, hogy a szocialisták népszavazási kezdeményezésével azonos eredményű törvényjavaslatot vissza kellene vonni. Fel kell tenni ezt a kérdést, hogy vajon ki hazudik akkor ebben az ügyben. Folyton hazugsággal vádol Gúr Nándor másokat, miközben ezek szerint a szavai szerint nem támogatja azt a törvényjavaslatot, amire egyébként népszavazást kezdeményeztek, amivel egyenértékű népszavazást kezdeményeztek.

(11.30)

Tehát, tisztelt Ház, néhány óra múlva, vagy talán egy óra múlva eljön az igazság pillanata, hogy a Szocialista Párt vajon megszavazza-e az Országgyűlésben azt a törvényjavaslatot, amely egyébként az általuk kezdeményezett népszavazással azonos helyet fog előidézni.

Nem akarom folytatni itt a személyeskedést, amibe belekezdett Gúr Nándor, de ha már hazugnak nevezte a kormányoldalt vagy jó néhányunkat, tisztelt képviselőtársaim, Gúr Nándor, a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselője, az 1980-as évek végén Borsod-Abaúj-Zemplén megye utolsó első titkára volt a Kommunista Ifjúsági Szövetségben. *(Moraj és derűltég a Fidesz és a Jobbik soraiból.)* Erről az Országgyűlés honlapján megtalálható életrajza szerint annyit állít, annyit vall be, hogy: tagja voltam az ifjúsági mozgalomnak. Hát akkor mindenki eldöntheti, hogy hol itt a hazugság, tisztelt képviselőtársaim. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettő percre megadom a szót Szabó Szabolcs független képviselő úrnak.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Erre már tényleg nehéz mit mondani, bár nem engem szólított meg Répássy úr. *(Derűltég.)*, de azért amikor a vita ilyen szintre süllyed le *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, akkor nehéz. Én azon lepődtem meg, amikor egyébként a migránskérdésre hivatkoznak az indoklásban. Hogy a kettőt hogy sikerült összehozni? - elég nehezen.

Na de államtitkár úrra akartam igazából reagálni. Nem tudom, olvasta-e a népszavazás konkrét kérdését, amit például az Együtt, az én pártom támogatott. „Egyetért-e ön azzal, hogy az Országgyűlés semmisítse meg a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi LII. törvényt?” *(Bangóné Borbély Ildikó: Így van! El kellett volna olvasni! - Dr. Vas Imre: A római számokat ismerni kéne!)* Érdemes lenne elolvasni, a netjogtárban fent van, talán számítógépet ön is tud kezelni. Ha csak a keresőbe beírja, hogy jövedelem, bérpótlék, nem szerepelnek ilyen szavak benne. Ugyanis azt minden magyar állampolgár, aki egy picit a joghoz ért, tudja, hogy a jövedelmeket, bérpótlékokat a munka törvénykönyve szabályozza, a 140. § környékén kell keresni. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Ez a törvény módosítója! - Boldog István: Nem olvastad a törvényt!)* Miről beszélünk? Hát hazudnak! *(Dr. Répássy Róbert: Ez a törvény módosítója!)*

Semmi köze ennek a népszavazási kezdeményezésnek a jövedelmekhez. *(Révész Máriusz: Ez a törvény módosítója!)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Turi-Kovács Béla *(Zaj. - Csenget.)* fideszes képviselő úrnak. Nagyobb figyelmet kérek szépen!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azért tartottam szükségesnek megszólalni, mert úgy vélem, indokolnom kell mindazt a szavazást, amelyet annak idején a törvény elfogadásakor leadtam, mind pedig most, amikor a törvény visszavonásakor le fogok adni. Az eddigi vita nagyjában egészében úgy folyt le, ahogy szokott: gazdasági érvek politikai haszonszerzés mentén és némi erkölcsi érvek, amelyek a KDNP részéről hangoztak el, és amelyeket a magam részéről nagymértékben osztok. Annak idején, amikor megszavaztam a bolti nyitvatartás szabályozását, magyarul, a bezárások szabályozását, akkor egyértelműen azon az erkölcsi alapálláson voltam, amely erkölcsi alapállásról most a KDNP-től hallottunk, nevezetesen: ez elsősorban és elsődlegesen családi érdek. Olyanfajta családi szempontokat tart szem előtt, amelyek nem valláspolitikai - bocsanat, KDNP - szempontok, nem is vallási értékek, hanem kifejezetten általános emberi értékek, olyanok, amelyeket meggyőződésem szerint támogatni illik és szükséges. Ez az első rész, ami miatt annak idején így szavaztam.

A második részt is el kell mondanom, hangoztattam is, el is mondtam frakcióülésen és egyéb helyen, fenntartásaim voltak azért, mert világosan lehetett érzékelni, hogy a társadalom egy jelentős része az erkölcsi értékek és az erkölcsi indokok iránt nem kellő mértékben fogékony, és akkor most nagyon finoman fogalmaztam. Nem kellő mértékben fogékony, nem elsősorban csak a vallás-erkölcsi kérdések, hanem általában az erkölcsi kérdések iránt. Következtésképpen lehetett érzékelni és látni, hogy veszé-

lyeket hordoz magában ez a döntés, mégis úgy gondoltam, hogy megkísérelni, megpróbálni érdemes, hiszen egy jó irányt, egy jó célt követ.

Helyes-e most, ha ezt a törvényt visszavonjuk? Arról van-e szó, amiről a szocialisták itt hosszan beszélnek diadalittasan, hogy az egyik oldal győzelmet aratott, a másik vereséget szenvedett, hogy itt most egy visszavonulás folyik, melyik itt a valóság és az igazság? A helyzet az, amit én valamennyi kisgazda nevében is merek mondani, érdemes visszamenni Deák Ferenchez. Deák Ferenc annak idején, amikor a provizórium megszűnt, világosan és egyértelműen kifejtette, vissza az 1848-as törvényekhez, de mindig és mindenkor figyelembe venni, hogy mi az, amit a közérdek és a közvélemény képes elfogadni. Az adott helyzetben és az adott lehetőségek mentén a kormánynak ezt kellett értékelni, és amikor ezt helyesen értékelte, akkor meggyőződésem szerint ezt érdemes támogatni, még akkor is, ha az erkölcsi fenntartásaim változatlanok a nyitvatartással kapcsolatban.

Meggyőződésem ugyanis, hogy a helyes álláspont csak az lehet, hogy előbb majd elérni a társadalmon belül ennek a széles körű támogatását, és aztán új döntést hozni. Nem vád az, amit a szocialisták elmondtak, hanem reményeim szerint egy jövőbe mutató előrelátás, nevezetesen, hogy a társadalom előbb vagy utóbb - reményeim szerint inkább előbb - olyan szinten és olyan módon képes gondolkodni, amely a kicsi, apró vagy akár nagybacska gazdasági érdekeket is az erkölcsi értékek mögé képes helyezni. Ez az idő nem jött el, de van, amikor eljön, akkor lépni kell, és akkor hiszem, hogy a kormány lépni fog.

Még egy gondolat, amit nem mellőzhetek: előtérbe került ma a pótlék ügye. Azt gondolom, hogy ez nagyon fontos kérdés. Reményt és biztatást ad, hogy a kormány azt mondja, hogy tárgyalásokat kíván folytatni. Én egy kicsit többet szeretnék hallani. Én azt szeretném hallani a kormánytól, hogy nagyon határozottan támogatja, hogy a pótlék tekintetében semmilyen hátrány nem érheti a dolgozókat. Ezt egészen egyszerűen el kell tudni érni. A kormányban van elég erő, a tárgyalások során van kellő határozottság, akkor ez elérhető. Ez az, ami az igeneket meggyőződésem szerint a mai napon igazán alátámaszthatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Novák Előd képviselő úr, Jobbik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt kormánypárti Képviselők! Sajnálom, hogy ismét baltával faragják a hibás törvényt, és családbarát szólamok közepette a fürdővízzel együtt kiöntik a gyereket is, illetve a gyerekfürdetésre így legalább hazaérhetnek majd már ezután az apák és az anyák, hiszen jelenleg ma még akár este 9-10-ig is dolgozniuk kell különböző boltokban például eladóként azoknak, akiknek a vasárnapi zárvatartás miatt, a meghosszabbított hétfői nyit-

vatartások miatt a hétfő esteken, a kedd esteken és minden hétköznap estén akár távol kell maradniuk a családjuktól, akár a kisgyermekük lefektetésétől is.

Azt gondolom, hogy miközben családbarát szempontokra hivatkozva hozták meg önök ezt a törvényt, aközben igenis figyelmen kívül hagyták, és nem volt kellően cizellált a szabályozás, és ilyen értelemben nem mondhatjuk, hogy például kielégítette volna a családok igényeit. Ilyen abszurd például, és szintén mondhatjuk, hogy családellenes lépés volt, hogy vasárnaponként a bababoltokat is bezárták, pedig akinek kisgyermek van, tudja jól, hogy különösen kiskorban meglehetősen változó igények miatt gyakrabban kell boltba menni, akár ruházatot váltani, mint mondjuk, az idősebbeknek. Tehát egy kis empátiával, akik mondjuk, nehezen értik meg, hogy miért kell vasárnaponként például különböző gyermekneveléshez szükséges újabb eszközöket venni vagy ruhákat, az azért beláthatná, hogy nem helyes például a vasárnapi napokon bezárni ezeket. Különösen akkor, ha arra gondolunk, hogy a szombati napokra vannak időzítve gyakran a különböző gyerekzsúrok, családi és egyéb programok is, akkor azért kimondhatjuk, hogy igen, nagyon sok családos a vasárnapi nap választhatta volna például a bababoltokat. Talán megértik, ha ezért a fejemben még egy babatüntetés képe is megfogalmazódott az utóbbi hónapokban.

Szerencsére idáig nem kellett elmenni, mert belátták most önök, a nép hangjára hivatkozva valójában azért mondjuk ki, hogy inkább csak a politikai haszonszerzés címén leginkább önök azok, akik meghátráltak, de nem elvi okok miatt, és nem azért, mert a nép hangját meghallották, hiszen azt meg hallhatták volna az elmúlt hónapokban is.

Nagyon sajnálom, hogy például családbarát szempontokra is hivatkoztak, miközben a törvény meghozatala előtt nem egyeztettek sem a Nagycsaládosok Országos Egyesületével, sem a népesedési kerekasztallal, és ez általában jellemző az önök politikájára, hogy például a családi otthonteremtési kedvezmény vagy a NOK esetében is mindenféle egyeztetést elmulasztottak. Bedobták karácsony előtt előkészítetlenül, csak azért, hogy karácsonykor is a családi asztaloknál ez legyen a téma és nem a kormány különböző korrupciós ügyei. De nem volt egyeztetés. Talán ha lett volna egyeztetés, talán ha egy kicsit cizelláltabban sikerült volna megalkotni ezt a jogszabályt, akkor nem kerültek volna bele ilyen hibák és ilyen önellentmondások is, hogy családbarát intézkedésekre hivatkozva zárják be például akár a bababoltokat is, vagy érik el azt, hogy a hétköznapi késő esteken is a családtól távol kell lenniük és dolgozniuk kell akár a kisgyermekes szülőknek.

(11.40)

A Jobbik már programjában kimondta, valóban - örülök, hogy ismét idézte a kormány, és ismét talán meg is fontolja a Jobbik programját -, a vasár-

napi pihenőprogramot. Azért is foglaltuk programunkba, mert szeretnénk ezt az alapvetést megvalósítani, de nem mindegy, hogy hogyan. Nem is véletlen, hogy az önök által beterjesztett törvényt a Jobbik nem szavazta meg. Pontosan azért nem szavaztuk meg az önök által elfogadott és a mai napig hatályos vasárnapi zárvatartást, mert az nem úgy teremti meg a vasárnapi pihenőnapot, ahogy mi szeretnénk, mert mi úgy szeretnénk, hogy az embereket ne lehessen kötelezni akarataik ellenére. De aki ezt szeretné vállalni, például mert nem családos, például azért, mert szeretne többet keresni, és ha nekik biztosítanának egy tisztességes, 100 százalékos bérpótlékot, és akarataik ellenére nem lehet munkára kötelezni, na, ilyenfajta vasárnapi pihenőnapot szeretnénk, ilyenfajta vasárnapi pihenőnapot tartalmaz a Jobbik választási és előbb-utóbb a Jobbik kormányprogramja is. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Révész Máriusz képviselő úr, Fidesz.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Azt hiszem, hogy mindannyiunk számára tanulságos volt ezt a vitát nézni. Kiderült a vitából, hogy az MSZP büszke arra, hogy sikerült megakadályoznia a vasárnapi munkavégzés tilalmát. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy nálunk szerencsésebb országokban a baloldal általában azért szokott küzdeni, hogy egyébként nyolc órát dolgozzanak az emberek, illetve vasárnap ne legyen kötelező dolgozni. De nem, nálunk folyamatosan az összes MSZP-hozzászóló sikerként éli meg, hogy ezt az egyébként baloldali követelést, ami nem is a XX., hanem már a XIX. századra nyúlik vissza, nekik sikerült megakadályozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem rossz élmény látni, hogy az európai baloldali értékrendet milyen módon és milyen büszkén tapossák sárba a magyarországi baloldal, a magyarországi szocialista képviselők. És az a helyzet, hogy nemcsak a baloldali, hanem tulajdonképpen azt is mondhatom, hogy az európai vagy az európai baloldali értékeket tapossák lelkesen sárba, hiszen nézzünk csak szét Európában!

Tisztelt Szocialista Képviselőtársaim! Ausztriában tudnak önök vásárolni egyébként vasárnap? El kell áruljam, hogy nem. Netán Németországban? Nem. Franciaországban lehet vásárolni vasárnap? Nem. Hollandiában lehet vásárolni vasárnap? A kiemelt turisztikai övezetek kivételével nem. Norvégiában esetleg? Nem. Svájcban? Nem vásárolhatnak Svájcban sem. Belgiumban esetleg? Ott sem vásárolhatnak. Olaszországban legfeljebb kisboltokban vásárolhatnak, illetve ott is 12 vasárnap van lehetőség arra, de általános szabály, Olaszországban nem vásárolhatnak. Netán Spanyolországban vásárolhatnak vasárnap? *(Gyöngyösi Márton: Hol élsz te?)* Tisztelt képviselőtársaim, nem. De a magyar baloldal igazán büszke lehet arra, hogy azt a baloldali követelést, amit

egyébként Európában számos helyen egyébként a baloldal a szakszervezetekkel karöltve kivívott, elért, azt Magyarországon sikerült megakadályozniuk.

Azt hiszem, hogy még egy példát kénytelen vagyok idehozni. Néhány hónappal ezelőtt Angliában, ami egy viszonylag liberális gazdaság szemléletű ország, felvetődött a tory kormánynál az a gondolat, hogy valahogy enyhíteni kellene az üzletek vasárnapi nyitvatartásán, Angliában ugyanis az a szabály, hogy a nagyobb bevásárlóközpontok egy időintervallumban, de hat órát lehetnek nyitva vasárnaponként. És felvetette ezt a kormány, beterjesztették a törvényjavaslatot, majd néhány órán belül vissza kellett vonniuk - óriási volt a közfelháborodás. Felháborodott egységesen egyébként az összes baloldali képviselő, de ez csak hagyján, de a tory képviselők nagyobb része is mélységesen felháborodott, úgyhogy a Cameron-kormány néhány órán belül elállt ettől a tervétől. Ezekben a szerencsésebb országokban nem olyan baloldal jutott osztályrészül ezeknek az országoknak, mint nekünk. Kérdéses, hogy egyáltalán lehet-e ezeket a képviselőket baloldalinak tekinteni Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kicsit válaszolnék a jobbikos Volner János felvetésére is. Volt olyan népszavazás Magyarországon - a 2004. december 5-ére gondolok -, amikor ha azt néztük volna, hogy mi a közvélekedés, akkor soha az életben Magyarországon nem hoztuk volna vissza egyébként a külföldi magyar állampolgárság témáját. Hiszen ha megnéztük volna, és csak a közvélemény-kutatásokat figyeltük volna árgus szemekkel, akkor bizony az a helyzet jött volna elő, hogy sajnos nem érdemes ebbe politikailag belevágni. *(Novák Előd: Ez nem igaz...!)* De az a helyzet, hogy azon a népszavazáson pirruszi győzelmet aratott az MSZP, vagy pirruszi győzelmet aratott Gyurcsány Ferenc pártja, mert átmenetileg megoldotta a problémáit, de az a helyzet, hogy hosszú távon egyébként ez a népszavazás sokat jelentett, hogy az MSZP a mai napig nem tud talpra állni, és gyakorlatilag a fiatalok messze távoli körben elkerülik, és a mai napig kihat a népszerűségére vagy a népszerűtlenségére a szocialistáknak, a baloldalnak.

Azt gondolom, hogy igenis lehetséges azt megtenni, hogy értelmes érvekkel kiállunk olyan ügyek mellett, amelyekről azt gondoljuk, hogy hasznosak a magyar társadalomnak. Én egyébként azt gondolom, hogy a vasárnapi nyitvatartás szabályozása, visszaszorítása vagy a vasárnapi munkavégzés tilalma tipikusan egy ilyen dolog lett volna. Nagy volt a politikai kockázata, és el kell mondani, hogy nem végeztük el mi, fideszes képviselők sem azokat a feladatokat, amiket el kellett volna végezni, nem álltunk bele a vitába, nem álltunk elég határozottan ki a véleményünk mellett. De az a helyzet, hogy ez nemcsak a mi sarunk, az a helyzet, hogy azok a szervezetek, amelyek egyébként más európai országban kiállnak ezen ügyek mellett, azok is leginkább hallgattak ebben a kérdésben. Gondolok például a szakszervezetekre, gondolok az egyházakra, és gondolok sok más sze-

replőre, akik igenis mondhatták volna, hogy rengeteg előnye van egyébként ennek az elképzelésnek.

Én nagyon ajánlom, Szalóki Áginak a hangját nagyon szeretem, nagyon kedves énekesnőm, egy nagyon szép bejegyzésben írta le, hogy mi ennek a vasárnapi szabályozásnak az értelme, a családok tudnak időt együtt tölteni. És az a helyzet, hogy én is meg tudom erősíteni, amit ebben a posztban leírt, nevezetesen, hogy azokkal a Lidl-, Tesco-alkalmazottakkal, Penny-alkalmazottakkal, akikkel beszéltem az elmúlt években, alapvetően az a helyzet, hogy örültek ennek a szabályozásnak, örültek annak, hogy vasárnap nem kellett munkát végezniük.

Nézzük meg, hogyan alakultak azok a számok, amelyeket a tisztelt képviselőtársaim jó egy évvel vagy másfél évvel ezelőtt a vitában felhoztak. Ugyanúgy, mint egyébként a vendéglátóipari egységeknél, amikor a cigarettát kitiltottuk a boltokból, ugyanúgy ilyen horrorisztikus, rendkívül borús jóslatokat fogalmaztak meg.

Ott is elmondták, hogy csődbe fognak menni a kocsmák, nem lesz vendég, visszaesik a forgalom. Épp az ellenkezője történt. Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyanez van ebben az esetben is. A kiskereskedelmi forgalom 2015-ben 5,5 százalékkal nőtt. Példa nélküli egyébként ez a növekedés az elmúlt tíz évben. De a kiskereskedelmi forgalomban dolgozók száma is a 20 ezres csökkenéssel szemben 3200 fővel növekedett. Az a helyzet, hogy nemhogy nem igazolódtak azok a borúlátó jóslatok, amiket megfogalmaztak, hanem pont az ellenkezője történt.

A jogi helyzet is vitát váltott ki. Világos és egyértelmű az álláspontunk. A népszavazási kérdés arra irányult, hogy visszaállítsa a 2015. március 14-i állapotot - hiszen azt követően lépett hatályba az új törvény -, ezt ezzel a törvénymódosítással visszaállítjuk.

Tegnap is elmondtam a Törvényalkotási bizottság ülésén, hogy a Fidesz-frakcióban, kormányülésen is felvetődött, hogy a pótlékok kérdését rendezni kell, de nemcsak a pótlékok kérdését, hanem más területeken is valószínűleg lépni kell.

Ennek érdekében egyeztetéseket javasolunk az illetékes szakszervezetekkel. Bízom benne, hogy nagyon rövid időn belül vissza fog jönni vagy a parlament elé fog kerülni egy olyan törvény, amely azokat az anomáliákat, amelyeket mindannyian rendezni kívánunk, rendezni tudja. De ezt egyébként nem ennek a törvénynek a kereteiben kell elrendezni, hanem erre egy új törvényt kell benyújtani a parlamentnek, és ebben az új törvényben, még egyszer mondom, hogy nemcsak a bérpótlékokat, hanem más kérdéseket is szabályozni kell.

Novák Előd figyelmét hadd hívjam fel, hogy ennél a törvéynél, amit most visszavonunk, nem áll meg az az érvelés, hogy a vasárnap miatt késő éjszaka vagy sokáig bent kellett maradni az embereknek dolgozni, hiszen pont ez a törvény nemcsak a vasárnapi nyitvatartást szabályozta, hanem ez a törvény tiltotta meg az áruházláncoknak az éjszakai nyitvatartást is.

(11.50)

Tehát az az állítás, hogy emiatt egyébként éjszaka vagy késő estig kényszerültek dolgozni az emberek, konkrétan nem igaz, mert, még egyszer mondom, a vasárnapi nyitvatartás mellett az éjszakai zárvatartás tilalmát is éppen ez a törvény határozta meg. Tehát mondjuk, azt, hogy a Tescók nem lehetnek folyamatosan nyitva, ez a törvény akadályozta meg, és ha ezt a törvényt most visszaállítjuk vagy eltöröljük, akkor pontosan vissza fog állni az a helyzet, ami egyébként 2015 márciusában volt.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, sajnos ebben a kérdésben visszavonulót kell fűjni, ebben benne van a mi felelősségünk is, ugyanakkor én kétségesnek tartom, hogy a magyar társadalomnak ez kedvező hosszú távon, és sajnos nem sikerült az európai életmód, az európai élet irányába egy nagy lépést tenni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatam a tisztelt Országgyűlést, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a házszabálynak megfelelően bejelentette, hogy tíz percet átad a Fidesz-képviselőcsoportnak az időkeretéből. *(Dr. Gyüre Csaba: Miért? - Novák Előd: Más álláspontot képviselnek!)*

Következik Sallai R. Benedek, Lehet Más a Politika.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem is tudom, hol kezdjem. Kezdem Révész Máriusszal, hiszen ő szöveget utoljára, és azon kevesek közé tartozik, akikkel egy évvel ezelőtt itt vitáztunk ennél a napirendnél, hiszen akkor a többségük nem volt itt, mi meg itt voltunk, és próbáltunk erről a témáról eszmét cserélni.

Rögtön hadd mondjak, hadd reagáljak két dolgot! Megértem, hogy nagyvárosi emberként nem tapasztalta ezt, kisvárosi emberként biztosan mondom, hogy a túrkevei Tesco úgy oldotta meg sok más hasonló üzlethez hasonlóan, hogy 20 órától 22 órára toltta ki a nyitvatartását hétköznapokon, szombatig. Ez csak egy példa, de nagyon-nagyon sok példa van vidéken, ahol a kisboltok azért, hogy ne kelljen elküldeni embereket, így hosszabbították meg. Meggyőződésem szerint Novák Előd képviselőtársam erre célzott, amire nagyon sok konkrét példa van.

Az európai életmódra is hadd reagáljak, ugyanis semmi akadálya nincs annak, hogy ez megtörténjen - ehhez európai fizetések kellene minden szektorban. Az önök kormánya kellene hogy megteremtse ennek a feltételeit, jelen pillanatban közmunkásbéreket tudnak biztosítani a társadalom többségének. Tehát addig, ameddig európai bérek nincsenek, ne várja azt, hogy európai életmódban gondolkozzanak a magyar állampolgárok!

És mielőtt bárki félreértene, mert sok rosszat fogok önökre mondani, egyvalamit szeretnék leszö-

gezni: alapvetően a kezdeményezést én egy meggondolandó és megfontolandó kezdeményezésnek tartottam, és nagyon-nagyon szeretnék még egy olyan Magyarországon élni, ahol meglesz annak a létjogosultsága, hogy bezárjanak vasárnap a boltok; nagyon szeretnék egy olyan Magyarországon élni, ahol akár szombat délután is bezárhatnak, és lehetőség szerint a lehető legtöbben pihenhetnek. Ez az egy pont van, amiben az MSZP vezérszónokával nem értettem egyet, ebben az egy dologban, mert azt mondta, hogy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr azt jelentette be, hogy amikor meglesz a társadalmi támogatottsága, akkor majd újra megfontolják. Én azt gondolom, ha meglesz a társadalmi támogatottsága, akkor az MSZP-nek se lenne szabad majd ellene menni, hanem igenis az a cél, hogy meglegyen a társadalmi támogatottság, és be lehessen vezetni.

Ennek megfelelően én is azt mondom, hogy ha lesz egyszer társadalmi támogatottsága, örülni fogok annak, ha ez megvalósul, mint ahogy örülni fogok annak, ha alapvetően a magyar vásárlók árpreferencia szemléletű gondolkodását felváltja majd egy minőségi gondolkodás, és nem lesz fontos az, hogy olcsóbban jussanak hozzá az élelmiszerhez, hanem a helyi üzletek lesznek tele helyi termékekkel, a bioboltok lesznek tele vásárlókkal, nem pedig a multinacionális cégek olcsó, rossz minőségű élelmiszerkínálata lesz a fontos.

Tehát alapvetően én azt gondolom, hogy az az irány, hogy ezen el kell gondolkodni, nem volt feltétlenül káros. Amit károsnak tartottam egy évvel ezelőtt is és most is, és ezért érheti önöket nagyon sok kritika, az az, hogy megfontolás nélkül, hűbelebalázs módjára tették mindezt.

Rögtön ezért reagálok dr. Turi-Kovács Béla képviselőtársamra, a miniszter úr véleményére, mert én megértem azt, hogy ő úgy érzi, magyarózkodnia kell, hiszen az önök kormánya bohócot csinál önből: egy éven belül ellentétes szavazást kér önöktől, ami nyilvánvalóan kínos. És egyetértek abban is Turi-Kovács Bélával, hogy egy bölcs kormány meghallja a társadalom szavát, de önök ezt nem tették meg, amíg nem volt népszavazási kezdeményezési lehetőség, addig nem volt fontos, addig nem hallották meg. És mondom azt, hogy egy még bölcsőbb kormány pedig megelőzően, az intézkedés előtt hallgatja meg a társadalom szavát, és nem utólag, egy évvel később, miután kísérleti egerekként tesztelte a magyar társadalmat, hogy szeretik, nem szeretik, jó lesz, nem lesz jó. Ez az, ami elfogadhatatlan leginkább ebben a rendszerben, hogy így kell ezzel foglalkozni, és nem úgy, hogy a KDNP-ben valaki felébredt így, hogy „ó, de jó ötlet, zárjuk be a boltokat!”. Mi lett volna, ha a Századvéget arra kéri meg ezért a sok pénzért, hogy alapos kutatással ezt nézze meg, ennek milyen a társadalmi támogatottsága? Akkor lehetett volna bölcs döntést hozni ebben a témában.

Nyilvánvalóan fontos, hogy elmondjuk azt, mi az, ami érvként - miután elmondtam azt, hogy alapvetően azzal az elvvel ökopárti képviselőként egyet

tudok érteni, hogy a fogyasztás legfontosabb szent-ségéből vegyünk vissza, és kevesebbet vásároljanak az emberek. Az elvvel egyet lehet érteni, de ezt nem lehet úgy tenni, hogy a magyar társadalom még teljes mértékben nem tud ezzel azonosulni; nem tud azonosulni, mert fontos az, hogy olcsó áruhoz jusson; nem tud azonosulni, mert nem teremtenek önök immár hat éve úgy munkahelyeket, hogy minden család együtt legyen a héten. Az ingázók sokaságának, a vidéken dolgozók sokaságának, sőt a külföldön dolgozók sokaságának az egyedüli lehetősége az, hogy hétvégén segítenek bevásárolni. Egy családi kocsival nagybevásárlást csinálni abban a kiépített üzlethálózatban, ami létrejött, nagyon nehéz más-képp csinálni, és ez az, amiről érdemes beszélni. Nyilván, ha itt megnézzük az érveket, azért nagyon könnyű romba dönteni ezeket.

Bocsásson meg, Vejkey képviselőtársam, de a KDNP-s szónoklat ihletett meg leginkább, mert önök kitaranak amellett, a Fidesztől eltérően elvhűen, hogy ez egy jó intézkedés volt, ezért nem fogják támogatni. A magam részéről ezért tisztelettel vagyok, mert habár felmerült ez az elvhűség, nyilvánvalóan azt lehet mondani, hogy önök azok, akik kitaranak nézeteik mellett. Viszont egyvalamit nagy tisztelettel javaslok: nekem azért, hogy megbizonyítsam azt, hogy a magyar társadalom nem akarta ezt a termőföld-privatizációt, napról napra kint kell állnom pultoknál, és aláírást gyűjtök - tegyék önök is ezt! Ha úgy érzik, hogy ez annyira jó a társadalomnak, és megvannak győződve róla, hogy ezt támogatná a társadalom, és meg tudják győzni őket egy kampányban, kezdeményezzenek népszavazást mellette, és mérés-sék meg, ha önök ezt egyetértéssel! Mi nap mint nap ezt tesszük, különböző ellenzéki pártok különböző ügyekben az emberek mindennapi nyomorúságukat hallgatjuk meg pultoknál azért, hogy aláírásokat gyűjtsünk azért, amiben hiszünk. Ha önöknek fontos ez az ügy, tegyék ezt meg, kezdeményezzenek önök is népszavazást, és nézzék meg, hogy mi a társadalmi vélemény és mi az intézkedés!

És bocsásson meg, képviselőtársam, de rettentően ilyen maszlagszerűnek vagy álszentnek érzem ezeket az érveket. Szó szerint ilyeneket mondott, hogy a családok így együtt lehettek, senkit ne lehessen munkába kényszeríteni - ezek az érvek. Kérem szépen, ez a magyar gazdaságnak, a magyar munkahelyeknek egy picit százalékát érintette! Hogy mondhat ilyeneket?! Az összes többi dolgozó meg dolgozhat vasárnap? Ha igazuk lett volna - de nem lett igazuk -, és minden magyar család hétvégén elment volna az arborétumba vagy egy múzeumba vagy egy strandra, akkor azokat a szolgáltatókat, akik ott dolgoznak, még inkább arra készítették volna, hogy nagyobb létszámmal kelljen ennek az igénynek megfelelni. De nem történt meg!

Önök a Fidesztől eltérően a családokról beszéltek, ezért én a magam részéről, mint mondtam, tisztelettel vagyok, de a családok lehetősége nem lett több az elmúlt egy évben az együtt töltött időre, és

ezért az általános gazdasági helyzet a felelős és a jelenlegi országhelyzet. És akármit is mondunk, miután nem tudtak többet együtt lenni a családok, ezen nem segítettük volna azzal sem, ha fenntartjuk az intézkedést. A legfontosabb az, hogy ha a kereskedelemből elengedik a dolgozókat, akkor minden más szolgáltató szektorban, legyen ez a vendéglátástól kezdve bármi, bent kell lenni, több munkavállalóra van szükség. Tehát önöknél ablakban a pénz, bocsásson meg, hogy kártyás nyelven mondom, mert nyerek valamennyi munkavállalót, akinek felszabadították a vasárnapját, de elvesztenek egy halom más munkavállalót, akinek majd e miatt a növekvő igény miatt kell esetleg bent maradnia. Az intézkedés többek között ezért volt alkalmatlan teljesen ebben a formában a megvalósításra, mert nem volt alkalmas arra, hogy érdemben változtasson azon a helyzeten, amin önök változtatni szeretnének.

És hadd hívjam fel a figyelmét még egy általam nagyon álságosnak vélt dologra. Ön a szószerű aranyborjúról beszélt és az aranyborjú imádatának a jelenlétéről, miközben két mondattal később azt mondta, hogy milyen fontos, hogy a gazdasági mutatók növekedtek, és milyen fontos, hogy pénzben le lehet mérni, hogy eredményesebb lett így a rendszer. Nyilvánvalóan, ha az lenne a fontos, hogy a családok együtt legyenek, akkor nem lett volna szabad gazdasági mértékeket használni önöknek, hanem itt érvelni csak azzal lett volna szabad, hogy megmondják önök, hogy hány család töltött együtt több órát e miatt az intézkedés miatt. De miután ebben nincs pozitív hatása a jogszabálynak, ezért nyilvánvalóan nem lehet ezt eredményesnek mondani.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ugyanígy hadd mondjak még egy érvet! Rop-pant komoly hangon elmondta, hogy jelen pillanatban is migránsok tartanak Németország felé, mert-hogy már Ausztria sem jó nekik. Kérem szépen, ha bezárjuk vasárnap a boltokat, akkor megállnak? Vagy ha szombaton is bezárjuk, akkor vissza is mennek? Hát mi köze van ennek ehhez? A vasárnapi boltbezárás vitájának az égvilágon semmi köze ahhoz, hogy a migránsok jelenleg hogy gyalogolnak!

(12.00)

És ön itt azzal érvelt, hogy ezzel az intézkedéssel valamilyen kapcsolat lenne, vagy bármilyen okozati összefüggés lenne, pedig az érvelés és a vita alapszabályai közé tartozna, hogy illeten tegyen. Nyilvánvalóan emiatt nehéz kezelnem azt, hogy a KDNP álláspontját mégis el tudjam fogadni, mert azok az érvek, amelyek elhangoztak, valójában nem állnak meg semmilyen formában.

Arról beszéltem, hogy a magam részéről érde-mesnek tartottam azt, hogy elgondolkozzunk ezen a helyzeten. Biztosan nem tettem volna tesztországá-

az országot, mint ahogy önök tették, de ennek ellené-re érdemes beszélni azokról az érvekről, amelyek rendszeresen, időről időre elhangzanak. Én a magam részről nem szeretném semmilyen formában állam-titkár úr felvezetőjét támadni, mindenképpen álsá-gosnak érzem azt, hogy Rogán miniszter úr nem tud bejönni, ma reggel a Kossuth rádióban hallgattam, utána bent volt a köztévében, mindenütt elpufogatja azokat az ostoba érveket, amelyekre ezer ellenérv van, de amikor ide be kellene jönni, beküldi önt bokszzsáknak. Én együttérzek ezzel a poszttal, ezért inkább mellőzöm azt, hogy ezt kritizáljam, és szá-mon kérem azt, amit Rogán Antal például ma reggel is elmondott a köztévében, közzsáknak. Mert azok az érvek rosszak.

Önök azt mondják, hogy növekedett az alkalma-zottak száma. Ez igaz, de ha ugyanezt a KSH-adatot megnézik, akkor azt is látni fogják: 2014. XII. 31-én 42 640 kiskereskedelmi üzlet volt, 2015. XII. 30-án 42 320. 320 üzlet zárt be Magyarországon, és ennek kevesebb mint 10 százaléka a 400 négyzetméter fölöt-ti üzlet. Mert amikor érvelnek azzal, hogy hogyan változott az alkalmazottak száma, önöknek igazuk van, én pont ezzel vádolólok önöket, tönkretettek kis-vállalkozásokat, akiknek kisboltjaik voltak, 400 négy-zetméter alatti üzleteket, és elmentek többen alkal-mazottak. Ez egy alkalmazotti cselédvilág. Nem az öntevékeny vállalkozói szemléletet erősítik, mint ami-ről sokszor beszélnek, nem a kis- és közepes vállalko-zókat, hanem az alkalmazotti szemléletet, hogy men-jenek el az emberek multinak dolgozni és a multiknál vállaljanak munkát, mert ez így jobb, mert - valljuk be - bezártuk az üzletet. Mitől van az, hogy ezt a statisztikát nem említette a felvezetőjében?

Mint ahogy még valamit nem említett. Elmond-ta, hogy a 2400 négyzetméter feletti üzletek esetében jelentkezett negatív hatás, de nem beszélt arról, hogy a 400 négyzetméter és a 2400 négyzetméter közötti üzletek lettek a nyertesei ennek a helyzetnek, ugyan-is ott erősödött a foglalkoztatás. Ha megnézi, igenis a CBA méretű, a kormányhoz közel álló kereskedelmi méret lett az, ami növekedett, és a 400 négyzetméter alatti üzletek lettek a vesztesei ennek a helyzetnek. A legtöbb az 50 négyzetméter körüli üzlet, ami eltűnt. És ez az elmúlt egy év eredménye. És az a kérdés, hogy ezt majd tudják-e valamivel kezelni. Itt az el-múlt egy évben 320 üzlet zárt be, egyezünk meg abban, hogy ebből 20-30-at nem sajnálunk együtt, hogy bezárt, mert olyanok a nézeteink, hogy nem sajnáljuk. De az összes többi, ami kicsi üzlet, azt miért nem sajnálják? Miért van az, hogy nem jelenik meg egyáltalán semmilyen formában ebben a statisztikában?

Azért fontos ez, hogy ezekről az érvekről beszél-jünk, mert amikor a fideszes vezérszónok, Gulyás Gergő alelnök úr elmondta a saját érveit, elmondta, hogy nem sikerült a helyességéről meggyőzni a ma-gyar társadalmat. Kérem szépen, hogyha valami helytelen intézkedés, akkor nemhogy nem sikerül meggyőzni, nem is lenne szabad, hogy meggyőzzék,

mert ez egy propagandatéma. Ugye, Rejtő Jenő azt írta, hogy a propaganda az, amikor előre megmondják, hogy minek fogunk örülni. Először meg kellett volna teremteni a feltételeit, és nem lett volna szabad meggyőzni. Azért jeleztem azt, hogy én nem érzem nagyon korrektnek Rogán Antaltól, hogy nincs itt, mert elpufogatja a dolgait - ma kétszer hallottam azt, hogy a magyar nők a hibásak, mert őket nem sikerült legjobban meggyőzni. Ezt mondja Rogán Antal miniszter úr, hogy nem sikerült a magyar társadalmat meggyőzni, főleg a nőket nem sikerült meggyőzni. Ezt tegnap is hallottam a sajtótájékoztatón, ma még kétszer hallottam.

Énnekem nem nagyon szimpatikus, hogy a nőket hibáztatják ezért az intézkedésért, és őket nem tudták meggyőzni. Én nyilván megértem azt, hogyha valakiknek az az ideológiája, hogy a nők csak szülni meg vasárnapi ebédet főzni jók, és más véleményük meg ne legyen (*Moraj a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Te jó Isten!*), de hát, kérem szépen, miért kell ezt kiemelni... (*Boldog István: Milyen véleményed van neked a nőkről?! - Az elnök csenget.*) A Fidesz véleménye ez. (*Közbeszólások a Fidesz soraiból, többek között: Mi nem mondtunk ilyet!*) Rendszerben van. Rogán Antal... (*Boldog István: Kikérem magamnak! - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Őrség! - Az elnök ismét csenget.*)

ELNÖK: Kormánypárti képviselőtársaim, egyelőre képviselő úrnál van a szó. Majd lehet nyomni gombot, mert úgyis kétpercesek következnek.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm, elnök úr. És nagy tisztelettel kívánok békét és szeretetet a kormánypárti képviselők keresztény szívébe, hogy békében meghallgassanak másokat, mert - higgyék el nekem - nem én vagyok az önök ellensége, hanem az inkompetencia és az arrogancia, az ellen küzdenek, ne ellenem.

Ezen érvek alapján, amikor látszódik az, hogy a társadalmi igényről beszélnek, és elmondják a kapitulációs érveiket, azok az érvek igazából semmilyen formában nem tudnak megállni. Ugyanis, amikor azt mondja, hogy az önök számításai szerint a kiskereskedelmi forgalom nőtt, én ezt elhiszem, de van bármilyen tudományos bizonyíték arra, hogy nem nőtt volna sokkal intenzívebben, ha nem zárnak be vasárnap a boltok? Nincs. Nyilvánvalóan nem tudhatjuk, hogy mi történt volna, lehet, hogy semmilyen hatással nincs, mégis olyan érveket hoznak, amivel nem lehet mit kezdeni, mert közben arról beszélnek, hogy családok. Tehát nem is az lett volna a fontos indikátor, hogy a kiskereskedelmi forgalom hogyan növekszik. Tehát ezek azok az érvek, amelyekkel nagyon-nagyon nehéz azonosulni, és - mint mondtam - együttérzéseim ellenére nem tudom elfogadni ezeket az érveket.

Gyakorlatilag Gulyás Gergely képviselőtársunk, alelnök úr mondta el pont az MSZP-re, hogy nem az elvek számítanak, hanem a közvélemény-kutatások,

holott önök bizonyítják most ezt. Önöknek nem az elvek számítanak. A KDNP-nek igen, a KDNP nem támogatja. De a Fidesznek? Egy éven belül ellentétesen szavaznak! Nem az elvekhez húik, hanem a közvélemény-kutatásokhoz. Most megnézték, hogy mit mondanak a közvélemény-kutatások, habár mi nem láttuk ezeket a közvélemény-kutatásokat, bizonyára ott lapul valahol még a négymilliárdos csomagban, de alapvetően mi nem tudjuk azt, hogy önök mire hivatkoznak. Csak az az érthetetlen, hogy ha ebből lehet visszakozni, ilyen közvélemény-kutatások alapján, akkor miért nem lehet visszakozni bármi másból? Nekem van erre egy teóriám, ami nem fog önöknek tetszeni. Nekem az a teóriám, hogy a boltok nyitvatartásából nem lehet lopni, önöknek tök mindegy, hogy nyitva van vagy zárva. A Városli-getnél lehet lopni a tervezésben, a stratégia-készítésben, az építkezésben, a fakivágásban. Földprivatizáció ügyében... - soroljam? Fideszes országgyűlési képviselőre is van példa, feleségére is van példa, unokaöccsére is van példa, gyermekére is van példa, szomszédjára is van példa, mindenkire van példa. Tehát gyakorlatilag ott sem éri meg visszakozni és meghallgatni a társadalom véleményét, pedig ugyanígy nincs támogatása. Nyilvánvalóan a balatonfenyvesi üdülő ügyében sincs értelme visszakozni, akármit is mondanak a helyiek, és akármilyen iszap lesz a balatonmáriafürdői és a fegyvesi strandon. Tehát önök csak abban hallották meg a társadalom hangját, amiben a saját zsebük nem érintett, és ilyen szempontból irreleváns önök számára, hogy nyitnak vagy zárnak, és mi történik ezen.

Nyilvánvalóan, ha meg akarják hallani a társadalom hangját, akkor alapvetően kérdéses az, hogy amikor azzal érvel Gulyás Gergely képviselőtársunk, alelnök úr, hogy egy népszavazás sokba kerül, akkor felmerül a kérdés, hogy: miért, így nem kell tartani majd népszavazást, önök azt hiszik, hogy nem jön össze minden más ügyben? Első héten az MSZP-vel százezer fölött voltunk, miután húsvét után beindult az aláírásgyűjtés a földügyben. Úgyis lesz népszavazás, önök nem spóroltak semmit! De ha mi nem kezdeményeztünk volna, még akkor is önök akarnak népszavazást egy olyan ügyben, amiben borítékolható az eredmény, tudják a végeredményt. Ez nem pénzkidobás? Miután már egy társadalmi konzultációt lefolytattak majd egymilliárdból, annak az eredményeit nem akarják használni, hanem csinálnak még egy népszavazást is, hogy mindig csak igazuk legyen. Nyilvánvalóan ez az, amikor nem tudom elfogadni Gulyás képviselőtársamnak, alelnök úrnak azt a véleményét, hogy sokba kerül, ezért át kell gondolni. Szó nincs erről, hogy önöknek számítana a pénz, önöknek az a pénz számít, amit haza lehet vinni, minden más pedig kevésbé, mert ez nem annyira fontos.

Érveim végén érdemes még egy dologról beszélni, mégpedig arról, hogy ha mindezeknek az intézkedéseknek a során önök a család szempontjait szem előtt akarják tartani, akkor mi lesz azokkal a felada-

tokkal, amelyekből most nyilvánvalóan sorra jelentkeznek. Ellenzéki képviselőtársaim már elmondták, hogy a társadalom hangját meghallva önöknek hallaniuk kell azt is, most, amikor a mai napon ugyanúgy bejelentették az új költségvetés meghirdetését, hogy áprilisban beterjesztik, hogy ebben az ülészakában lehessen róla szavazni, akkor vajon meghallják-e azt a hangot, amit ezen a héten, pénteken kellene meghalljanak az oktatásügyről, hogy nem lehet tönkretenni egy oktatáspolitikát? Meg fogják-e hallani azt, hogy az egészségügyben miért van szükség több forrásra? Meghallják-e azt, hogy a vidéki utak járhatatlanok, nagyon sok megyében kátyúsak, és a három, négy számjegyű utak mitől zárják el a vidéket a közszolgáltatásoktól, és arra is kell forrás? Meghallják-e a társadalom véleményét akkor, amikor a korrupció ellen kellene küzdeni, miközben nyilvánvalóan alig-alig van olyan nap, amikor egy-egy új korrupciós botrány nem jelenik meg?

Hogyha ezekben is képesek revideálni a véleményüket, és átgondolni azt, amit idáig képviseltek, akkor én elhiszem azt, hogy önök bármilyen formában akarnak még demokratikus értékeket képviselni, de miután csak abban hajlandók visszakozni, amiben biztos vesztesre vannak ítélve, és arra is csak akkor, amikor már megvan egy népszavazás, és addig nem érdekelték önöket még egy héttel ezelőtt a közvéleménye, csak hirtelen, miután a Kúria jóváhagyta, addig nehéz ezt elhinnem.

(12.10)

Mindezek ellenére biztosíthatom kormánypárti képviselőtársaimat, hogy alapvetően támogatni fogjuk az indítványukat, és mi elfogadjuk azt, amit beterjesztett a kormány. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint már közben említettem, kettőperces hozzászólások következnek; elsőnek a Jobbik képviselőcsoportjából Novák Előd képviselő úr. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Először is azt javasolnám a Fidesz-KDNP-hez ezer szállal kötődő CBA-nak, hogy gyakoroljon önkritikát, mutasson jó példát, és ők tartsanak zárva ezután is a vasárnapi napokon. *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Sallai R. Benedek: Így van!)*

Másrészt Révész Máriausz megkérdőjelezte azt, hogy a vasárnapi zárvatartás miatt valóban éjszakába nyúló módon meg kellett hosszabbítaniuk a kereskedelmi egységeknek a hétköznapi nyitvatartásukat ahhoz, hogy ne kerüljön sor elbocsátásokra. És még azzal is kérkedett, hogy törvénybe foglalták az éjszakai nyitvatartás tilalmát. Most meg is néztem néhány pláza, ruházati üzletek nyitvatartását is, és bizony még hétköznapi napokon is este 9, akár 10 óráig is nyitva vannak. Tehát valóban, sajnos igenis lássa be

ön is, nem érnek haza a magamfajta szülők a gyerekek fürdetésére, lefektetésére, hogyha ilyen munkahelyen dolgoznak. Egy ilyen magamfajta apa nem tud a gyermekek esti gondozásában részt venni. Jó, lehet, hogy legalább a feleség lefektetésére hazaér annak köszönhetően, amit *(Derűltég a Jobbik padsoraiból.)* ön mondott, köszönöm szépen, de azért ez azon nem változtat, hogy nem nevezhetjük abszolút családbarátnak ezt az intézkedést.

És hogyha önöket valóban érdekelné az, hogy munkavállalás miatt ne kelljen távol lenniük a családjuktól az embereknek, akkor intenzívebben foglalkoznának azzal a problémával, ami a Magyarországról történő elvándorlást jelzi, hiszen soha ennyien még nem hagyták el hosszú időre Magyarországot, mint tavaly, tehát ez folyamatosan nő. Tavaly egy városnyi magyar szedte a sátorfáját és döntött úgy, hogy máshol próbál úgymond szerencsét, mert itt hon nem tud boldogulni. Tehát ezzel kellene inkább foglalkozzanak, hogyha valóban azt szeretnék, hogy munka miatt ne kelljen távol lenniük a családtól.

Ráadásul ezek a számok meglehetősen alulbecsültek, hiszen a kivándorlás ennél jóval nagyobb ütemű. Ez csak azokat takarja, akik hivatalosan jelezték e szándékukat a hatóságoknak. Tehát a probléma még nagyobb, mint *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* amit a hivatalos számok rejtene. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Fidesz képviselőcsoportjából Révész Máriausz képviselő úr következik. Parancsoljon!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Reggel éppen a rádióban hallgattam az egyik kereskedelmi szakszervezet vezetőjét, és csak Sallai R. Benedeknek mondom, hogy egy kicsit részletesebben nézze meg azokat az adatokat, hiszen éppen azzal érvelt, hogy az elmúlt öt évben minden évben nagyjából 200-300 ilyen kiskereskedelmi üzlet szűnt meg Magyarországon. Úgyhogy a vasárnapi zárvatartásnak ehhez egyébként semmi köze nincs, hiszen 2015-ben pontosan annyi üzlet szűnt meg, mint 2014-ben, nagyságrendileg ugyanannyi, mint 2013-ban és így tovább.

Az egy csúnya csúsztatás volt, képviselő úr, hogy amikor Rogán Antal azt nyilatkozta, hogy a közvélemény-kutatások szerint a nők sokkal inkább ellenzik a vasárnapi zárvatartást, mint a férfiak, akkor azt mondta, hogy Rogán Antal megtámadta a nőket. Képviselő úr, önt a korrektebb hozzászólásairól ismertem sokszor. Ez, azt hiszem, azért a jó ízlés határárt mindenképpen túlmeg. Azt is mondta, hogy az önök számítása szerint nőtt a kiskereskedelmi forgalom. Képviselő úr, nem az önök számítása szerint, hanem a KSH adatai szerint nőtt 5,5 százalékkal a kiskereskedelmi forgalom. És ez annak ellenére nőtt, hogy egyébként mindenki azt mondta, hogy csökkenni fog, és azt mondták egyébként, hogy 15-20 ezer ember elveszti az állását.

Mondhatnám, hogy a piaci ár felett licitálással kerülnek eladásra földek, de nem akarok ebbe belemenni, hanem inkább Novák Elődnek mondanám, hogy tegnap a bizottsági ülésen - egyébként most azt kifogásolja, hogy 10-ig nyitva lehetnek az üzletek - pont az ön egyik képviselőtársa volt az, aki megfogalmazta, hogy ne 22 és 6 óra között legyen az éjszakai munkavégzés tilalma, hanem ezt az időszakot toljuk ki 23 órára, és hozzuk előre hajnali 5 órára. Úgyhogy én javasolnám, hogy ha ön azt képviseli, hogy a 22 óra is sok, akkor a párton belül beszéljék meg egyébként, hogy mi a Jobbik javaslata, mert jelzem, hogy tegnap pont egy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* ezzel ellentétes javaslat hangzott el a bizottsági ülésen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr következik.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ne legyen kétségük, megnyugtatom önöket, a Magyar Szocialista Párt és jómagam a vasárnapi nyitvatartás lehetőségét támogatjuk. Hozzáteszem, még egyszer: nem kötelelem vasárnap nyitva tartani, a lehetősége kell hogy megadassék. A másik, amiről önöknek gondoskodnia kellene, hogy az ott dolgozó emberek tisztességes bérhez jussanak, ezért minimum a 100 százalékos bérpótlékot kell garantálniuk. Itt, a Parlament falai között a mai napon többen megígérték, úgyhogy el is várom önöktől, hogy ezt teljesítsék egy következő, záros határidőn belül beérkező törvény keretei között.

És gondoskodjanak arról, hogy ezeknek az embereknek a védeltsége is meglegyen, akik vasárnap dolgozni kénytelenek azért, mert önök tisztesség... *(Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját. - Taps az MSZP padsoraiból. - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Több pénzt a melósnak!)*

ELNÖK: Képviselő úr, sajnós letelt az időkeretük. Köszönöm szépen. A Fidesz képviselőcsoportjából Pócs János képviselő úr következik. Parancsoljon!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, egy dolog mellett biztos, hogy nem mehetünk el szó nélkül: amikor Sallai Róbert Benedek képviselő úr folyamatosan és több alkalommal azzal vádolta Rogán miniszter urat, hogy a nőket hibáztatja ezért az előterjesztésért.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön úgy, mint régen a párttitkárok, úgy gondolja, hogy ha valamit hosszan mond, ha sokat mondja és sűrűn ismételi, és ha még ezt hangosan is teszi, akkor egész biztos, hogy úgy van. Képviselő Úr! Rogán miniszter úr az előterjesztésével igazolja, hogy a magyar nők véleményét tiszteletben tartja. Erről szól az előterjesztés. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Novák Előd közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr következik. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden: Révész Máriusz képviselőtársam, igen, a KSH-ra gondoltam. Én is KSH-adatokat használtam, és önnek tökéletesen igaza van, én ezzel tisztában vagyok, hogy előtte is csökkent a kiskereskedelmi üzletek forgalma, de nem tudja bizonyítani, hogy a mostani csökkenés nem emiatt történt. Mint ahogy én nem tudom bizonyítani azt, hogy nem növekedett-e volna jobban a kiskereskedelmi forgalom. Tehát csak azt kívánom szemléltetni, hogy ezek az érvek, amiket önök mondanak, legalább annyira semmit nem érnek, hiszen az ellenkezőjét nem lehet bizonyítani.

A piaci ár: ön is csak egy mondatot mondott a piaci árról. Fazekas Sándor unokaöccse, Bekecs Mátyás 186 ezer forintért vett hektáronként 50 hektár földet. Majd tessék meggyőzni mindenki mást, hogy ez piaci árnak számít abban az országban, ahol egyébként 1 millió alatt már nem nagyon lehet hektáronként földet venni! *(Folyamatos közbeszólások a Fidesz padsoraiból.)* Ha sikerült, akkor ezt elhiszem.

Pócs képviselőtársamnak is köszönöm a megszólalást. Mi újság van az ESZOSZ-szal? Zajlik az eljárás? Címre bejelentett vállalkozások, meg a címre bejelentett százmilliók megvannak? Azzal célszerű foglalkozni, mert mindenki a saját háza táján sepreghessen.

És akkor egyszerre reagálok a hölgyekre. Nincs ezzel semmi gond, de ha Rogán Antal ennyire tiszteletben tartaná ezt, miért különbözteti meg? Miért kell sajtótájékoztatóban, közrádióban, köztvében hangsúlyoznia, hogy a nők nem szerették? Kérem, ez olyan, mintha azt mondaná, hogy van egy nagyon jó elvünk, nagyon egyetértünk vele, ezek a keresztény értékek, csak éppen a nők nem szerették, ezért kénytelenek voltunk visszakozni. Miért kell rájuk kenni? Nem én mondtam. Háromszor hallottam tőle személyesen. Ezzel lehet mit kezdeni, csak azt hiszem, hogy elfogadni nem. *(Folyamatos közbeszólások a Fidesz padsoraiból.)*

És akkor még egy dologról szólnék, ha már így felhozta. Nem volt bent Répássy képviselőtársam, de a jegyzeteimben megtaláltam, egy nagyon furcsa felszólalásban azzal kezdte, hogy ez a kormány-előterjesztés mindenben azonos azzal, amit a népszavazással kezdeményeztek. Majd 3 perccel utána elmondta, hogy mennyivel rosszabb a népszavazás, mert az tönkreteszi a pótlékot, és ebből adódóan az sokkal rosszabb lenne, mint ez a kormány-előterjesztés. *(Révész Máriusz: Három évig nem...)* Három évig, de akkor miért kell kétszer elmondani, hogy ez azonos azzal? Akkor ezek szerint nem azonos, tehát akkor ezzel ne érveljen. *(Boldog István közbeszól.)*

És akkor még egy dolgot szerettem volna mondani. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Ez már tényleg nem tisztelt, és

nem szeretném... A két perc letelt, akkor ezt majd legközelebb mondom. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk a vitát. A Fidesz képviselőcsoportjából Boldog István képviselő úr következik. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Több mint egy évvel ezelőtt ugyanerről a helyről elmondtam, hogy az elmúlt 24 esztendőben most először ezzel a törvénnyel tudunk valamit adni a magyar tulajdonú kis- és közepes kereskedőknek. Ehhez képest itt ülök most már lassan két órája, és róluk nem hallok egy szót se. Főleg nem hallok az ellenzék oldaláról, pedig állítólag itt ül a Jobbik, amelyik állandóan felszólal a magyar kisvállalkozások ügyében; itt ül az MSZP, amelyik mindig a magyar kisvállalkozásokról beszél. Ebben a törvényben, érdekes módon, a másik oldalon állnak, a multik oldalán. Vajon miért? Mert hiszen ha nem a magyar kis- és közepes vállalkozások a fontosak *(Zaj a Jobbik padsoraiból. - Dúró Dóra: Ki terjesztette be a törvényt?)*, amelyek most *(Az elnök csenget.)* kinyithatnak vasárnap és dolgozhatnak, akkor miért nem állnak mellettük? Hát álljanak melléjük! *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Ne szavazd meg!)*

Az a helyzet, hogy önök elárulták a magyar kisvállalkozásokat. *(Dúró Dóra: Ki?)* Ráadásul elárulták a kereskedelmi dolgozókat is *(Dúró Dóra: Ki nyújtotta be a törvényt?)*, hiszen a Kereskedelmi Dolgozók Független Szakszervezete világosan kimondta, hogy nekik, a kereskedelmi dolgozóknak egyébként jó volt, tudtak tervezni azzal, hogy vasárnaponként otthon lehettek.

(12.20)

Azt gondolom, hogy egy olyan törvényt vonunk most vissza - bár én nem értek egyet ennek a visszavonásával, és továbbra is kiállok a kiskereskedők és a kereskedelmi dolgozók szabad vasárnapja mellett -, ami jó volt. Egyetlen hibája volt, az, hogy nem tudta elnyerni a magyar politikum tetszését. Egyesek politikai vitát csináltak ebből, azt gondolták, hogy ebből politikai haszonszerzésre lehet szert tenni. Ha a politikai pártok egységesen a mellé álltak volna, ami a magyar kiskereskedőknek, kisvállalkozásoknak és a kereskedelmi dolgozóknak jó, akkor nem ellenkampányt szerveztek volna, hanem megpróbálták volna az embereket rábeszélni arra, hogy ez igenis jó lesz nekik, s akkor nem lett volna ebből ilyen perpatvar, és nem is kerültünk volna abba a helyzetbe, hogy egy év alatt az embereknek több mint a 70 százaléka elutasítja ezt a törvényt.

De politikusok vagyunk, és a politikában nem számít az, hogy mit ígértek egyesek egyszer, nem számít az, hogy mi a baloldali érték, az a lényeg, hogy miből lehet politikai hasznot hajtani, és önök esze-

rint vélekedtek. Az egyiknek nem érdekes a baloldali értékrend, nem érdekes, hogy miért harcoltak a baloldali elődei, a másoknak nem érdekes, hogy mit ígért a programjában, sőt az sem, hogy mit mondott itt a vitában, mert én itt ültem akkor, és hallgattam, hogy a vitában milyen érveket hoznak fel. De ez sem érdekes, az a lényeg, hogy mit mutat a közvéleménykutatás. Elég szégyen ez, hölgyeim és uraim! Azt gondolom, a kormánynak be kell látnia, hogy az emberek egy év után sem fogadták el ezt az intézkedést, és bölcsen döntött akkor, amikor azt mondta, hogy ezek után elfogadja az emberek véleményét. Ez nem jelenti azt, hogy ettől nekem még ezzel egyet kell értenem, és azt sem jelenti, hogy szembe kellene fordulnom a kiskereskedelmi dolgozókkal, illetve szembe kellene fordulnom a magyar kisvállalkozásokkal.

Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy amikor majd a kereskedelmi dolgozók bérpótlékáról kell szavazni, akkor melléjük álljanak és ne a multik mellé, mert sokkal fontosabb lenne a magyar emberek pihenőnapját biztosítani, nem pedig a multikat támogatni. Azt az érvet meg ne tessenek már fölhozni, hogy a dolgozó hadd döntse el, hogy akar-e dolgozni vasárnap, mert nem tudnak olyan dolgozót mutatni, aki ebben szabadon dönthet, ugyanis ha a multinacionális cégeknél és általában a vállalkozásoknál a főnök azt mondja, hogy vasárnap be kell jönni dolgozni, akkor be kell menni; aki nem megy be, az kockáztatja a munkahelyét. S jó, ha arról is tájékozódunk, hogy a plázatulajdonosok már szóltak a plázákban lévő boltok tulajdonosainak, hogy legyenek szívesek a vasárnapi nyitvatartásra visszaállni, ugyanis az ő szerződésükben benne van, hogy kötelező visszaállni a vasárnapi nyitvatartásra. Inentől kezdve, azt hiszem, még a bolttulajdonosok sem dönthetik el azt, hogy nyitva akarnak-e tartani vagy nem akarnak nyitva tartani egy ilyen plázában. Nemhogy majd a kereskedelmi dolgozó eldöntheti, hogy ő be akar-e menni vasárnap dolgozni vagy nem. A kereskedelmi dolgozók ezt sajnos nem dönthetik el, kénytelenek lesznek bemenni, és ez önöknek köszönhető, önöknek, akik nem a magyar emberek és nem a magyar kisvállalkozások oldalára álltak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Szél Bernadett szórólapokat tesz a képviselők asztalára.)*

ELNÖK: Mielőtt folytatnánk, tisztelettel megkérem Szél Bernadett képviselő asszonyt, hogy ne tegye, mert ez tiltott szemléltetésnek minősül. Házbi-zottsági engedély nélkül a Házban nem oszthat ki anyagot. *(Szórványos taps, nagy zaj.)*

Rendes felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Vona Gábor frakcióvezető úr következik. Kérek mindenkit, hogy legyenek szívesek, és figyeljenek a frakcióvezető úrra.

VONA GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisz-

telt Képviselőtársaim! Az elmúlt 24 órában kétféle alapvető értelmezése alakult ki annak, hogy mi is történt a kormánypártok részéről. Az egyik értelmezés szerint a kormánypárt belátta a társadalmi akaratot, belátta a saját hibáit, és egyfajta politikai nagyvonalúságra mutatva rá visszavonta a korábbi elképzelését, és beterjesztette ezt a törvényjavaslatot. A másik interpretáció szerint pedig a Fidesz megrettent attól a számára várhatóan negatív hatású népszavazástól, amely kezdett körvonalazódni, és a politikai érdek megmentése szempontjából gyorsan megtette azt, amit megtett. Hogy melyik az igazság, én nem kívánom találgatni, ezt mindenki a vérmérséklete, elképzelése vagy információbázisa alapján eldöntheti. Egy biztos, az Országgyűlés felelőssége itt most az, hogy ha ez a társadalmi hangulat és ez a politikai helyzet kialakult, akkor megfelelő szabályozást hozzon a jelenlegi helyzetre.

A jelenlegi helyzetben ugyanis egy népszavazás valóban ütemtelen és költséges lenne. Felesleges volna népszavazást tartani akkor, ha itt az Országgyűlésben ezt a kérdést egy jogalkotási aktussal rövidre tudjuk zárni. Ez történik most. Természetesen attól, hogy ezt a rossz törvényt eltöröljük, a feladataink még nem értek véget, hiszen egyrészt a bérpótlék kérdése, másrészt pedig ennek a területnek a további szabályozása még az Országgyűlésre vár. Arra kérem a már jelen nem lévő Dömötör államtitkár urat, aki azt mondta, hogy majd csak a szakszervezetekkel kíván egyeztetni a kormánypárt, hogy ne tegye ezt, hiszen az ellenzéki pártoknak, jelen esetben a Jobbiknak is van ezzel a kérdéssel kapcsolatban véleménye, és ezt szívesen el is mondjuk, ha arra lehetőséget kapunk.

De ami miatt én szólni szeretnék, az az, hogy a mai vitának van egy olyan aspektusa, ami első hallásra, első látásra talán nem is kapcsolódik szorosan ehhez a mai témához, de mégis szorosan idekapcsolódik, hiszen egy népszavazásról van szó. Ez pedig nem más, mint a kvóta kérdése, a kvótával kapcsolatos népszavazás ügye. Hogyan kapcsolódik ez ide?

2015 szeptemberében a magyar Országgyűlésben én voltam az első, aki javasolta, hogy a kvóta elutasítása kapcsán tartsunk népszavazást Magyarországon, ezzel üzenjük meg a magyar társadalomnak és az Európai Uniónak, hogy Magyarország nem kér az uniós kvótákból. Önök általában féléves csúszásokkal szokták a mi javaslatainkat meghallgatni, így volt ez a kerítés kapcsán is, így volt a népszavazás kapcsán is; néhány hete, hónapja Orbán Viktor miniszterelnök úr is azt mondta, hogy a kvótáról népszavazást kell tartani. Az elmúlt hét eseményei is riasztóak, hiszen jól látható, hogy az Európai Unióban a kötelező kvóta kérdése továbbra sem került le a napirendről, még mindig ott van, és szinte lopakodik, arra készül, hogy a megfelelő alkalmat megtalálva bevezetésre kerüljön, és rákényszerítsék a tagállamokat a kötelező kvóta bevezetésére.

Én ebben a helyzetben, mint az a politikai szereplő, az az országgyűlési képviselő, aki eredetileg

javasoltam a népszavazás megtartását a kötelező kvóta elutasítására, ebben a minőségemben most azt mondom, hogy a helyzet figyelembevételével a kvóta ellen történő népszavazás felett eljárt az idő. Eljárt az idő e fölött a népszavazás fölött, s még erősebb impulzust kell küldenünk az Európai Unió és Brüsszel számára, mint egy kvótáról tartandó népszavazás.

Miért van erre szükség az én véleményem szerint? A népszavazás lassú. Talán valamikor az ősszel kerülhetne sor a népszavazásra, de önök is jól láthatják, hogy az Európai Unió és Brüsszel nem akar várni, hanem minél hamarabb be akarja vezetni a kvótát, és lehet, hogy mire a népszavazást meg tudnánk tartani, addigra már késő lenne. Másrészt pedig nemcsak lassú a népszavazás, hanem ahogy Rogán Antal miniszter úr mondta, drága is. Ha megvan a társadalmi akarat a kvóta elutasítására, márpedig megvan, akkor miért költenénk erre milliárdokat; hogy az ön érvét használjam, miniszter úr. De bizonytalan is egy népszavazás végkimenetele, mert nem tudjuk, hogy érvényes és eredményes lesz-e. Képzeljük el azt a szörnyű pillanatot, hogy ha a népszavazás esetleg érvénytelen vagy eredménytelen lenne. Ez egészen katasztrofális helyzetet jelenthetne a kötelező kvóta kapcsán számunkra. Miközben, mondom még egyszer, a társadalmi akarat ebben a kérdésben teljesen egyértelmű, a magyar társadalom elképesztő többsége utasítja el a kötelező kvóta bevezetését.

De akkor mit tegyünk? Mit tegyünk akkor, ha igazam van abban, hogy a népszavazás felett eljárt az idő? Mire van szükség? Megmondom őszintén, nagyon sokat gondolkodtam ezen a kérdésen, és tegnap Rogán Antal politikai bátorsága adott nekem inspirációt a megoldás megtalálásához. Miniszter úr tegnap bátor kiállása adta meg a lehetőséget arra, hogy rájőjjek, mire volna szükség. Itt volt előttünk a megoldás, miniszter úr, mindannyiunk előtt itt volt, de nem láttuk. S akkor jöttem rá, hogy ha a kötelező kvótáról tartandó népszavazás ügye lassú, bizonytalan és drága, akkor talán nekünk itt az Országgyűlésben van felelősségünk, ugyanúgy, mint a vasárnapi boltzárral kapcsolatban. Itt az Országgyűlésben kell még erősebb impulzust adnunk az Európai Uniónak és Brüsszelnek, hogy mi a véleményünk a kötelező kvóta megtartásáról. Tehát egy jogalkotási aktusra van szükség, egy erősebb impulzusra. S akkor villant be a megoldás, miniszter úr, amikor az ön bátor kiállítását hallgattam: önöknek van egy népszavazási kezdeményezésük, amely úgy szól, hogy akarja-e, hogy az Európai Unió az Országgyűlés hozzájárulása nélkül is előírhasssa nem magyar állampolgárok Magyarországra történő kötelező betelepítését.

(12.30)

Semmi más dolgunk nincs, miniszter úr, mint az önök népszavazási kérdésének a végéről levenni a kérdőjelet, egy pontot tenni a mondat végére, és beletenni az Alaptörvénybe. Ezt fogjuk mi a mai

napon beterjeszteni az Országgyűlés számára (*Taps a Jobbik padsoraiból.*), az Alaptörvényt módosítsuk a következő mondattal: az Európai Unió az Országgyűlés hozzájárulása nélkül nem írhatja elő nem magyar állampolgárok Magyarországra történő kötelező betelepítését. Itt van a megoldás, képviselőtársaim! Miniszter úr, köszönöm önnek, hogy ezt a lehetőséget számomra tegnap megteremtette. (*Rogán Antal mosolyog.*) Látom, örül is, ne is fogja vissza az örömét! De, képviselőtársaim, nem látom az örömet! A többi képviselőtársamon nem látom az örömet. Halló, halló, halló! (*Derűltség a Jobbik padsoraiból. - Zaj. - Az elnök csenget.*) Ne fogják vissza magukat! Nyugodtan örüljenek, itt a megoldás! Nem kell népszavazási kampányt tartani!

Mert az, amiről én beszélek, az Alaptörvény módosítása egyrészt gyors - önök nagyon gyorsak tudnak lenni, ha szükséges -, másrészt olcsó, nulla forintba kerül. És biztos is, mert ott lesz benne az Alaptörvényben, nem kell a népszavazás bizonytalanságától félnünk. Úgyhogy nyugodtan szakadjon fel önökből az öröm! Ez nem egy pókerjátzsma Andy Vajna kaszinójában, örüljenek nyugodtan! Mosolyogjanak, itt a megoldás! Be fogjuk terjeszteni ezt az alaptörvény-módosítást, önöknek szavazniuk kell majd erről a kérdésről, és akkor eldől, hogy az önök kvótáról szóló népszavazása valójában miről is szól. Arról szól, hogy önök el akarják utasítani a kvótát? Mert akkor meg kell szavazniuk! Ugye, önök is úgy gondolják? Nem tehetik meg, hogy a saját népszavazási kérdésük alaptörvényi erőre emelését nem szavazzák meg, ugye, képviselőtársaim? Vagy ha megteszik, akkor mire derül fény? Arra derül fény, tisztelt fideszes, KDNP-s képviselőtársaim, hogy önök a kvótáról szóló népszavazás ügyét csak politikai kampánycélokra használják. (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Így van!*) Ez fog akkor kiderülni, de azt én nem tudom másnak nevezni, mint hazaárulásnak. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Most van lehetőség kétperces hozzászólásokra. (*Jelzésre:*) Kétperces hozzászólásra a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr jelentkezett.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mindig nagy érdeklődéssel hallgatom Boldog István felszólalásait, hiszen általában más aspektusból világít meg bizonyos kérdéseket (*Nagy zaj. - Az elnök csenget.*) egy-egy vitában.

Boldog István az előbb azt mondta, és ez egy érdekes felvetés volt, hogy aki megszavazza ezt a törvényt, az a multik oldalára áll a kis- és középvállalkozásokkal szemben. Ez azért érdekes az én szempontomból, mert megkérdezném Boldog Istvánt, hogy ki nyújtotta be ezt a törvényt. Ki volt az, aki miatt most tárgyaljuk ezt a törvényt? (*Korózs Lajos: A Fidesz! Csak a Fidesz!*) Ezek szerint akkor a multik oldalára állnak. Ha a Fidesz-frakció valószínűleg megszavazza ezt a törvényt, akkor ők a multik olda-

lára állnak, és ezzel azt is mondta, hogy Orbán Viktor is valószínűleg a multik oldalán áll. Egyébként tényleg gratulálni szeretnék önnek, hiszen végre már valaki a Fidesz-frakcióból felvállalta nyíltan is azt, hogy szembe mer fordulni a miniszterelnökkel, és elmeri mondani a véleményét.

A másik: számonkérte rajtunk jelen pillanatban, hogy majd reméli, hogy a bérpótlék kérdésénél is ennyire ki fogunk állni a munkavállalók mellett. Jelzem önnek, hogy kiállunk, hiszen tegnap is benyújtottuk a módosító javaslatunkat, amit a fideszes képviselők a Törvényalkotási bizottságban leszavaztak, és ami pont azt eredményezte volna (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.*), hogy a bérpótlék 100 százalék legyen a vasárnapi munkavégzés során. Tehát kérem, hogy tájékozódjon, és én kérem arra, hogy amikor benyújtjuk ezeket a javaslatokat, akkor ön támogasson minket. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces hozzászólásra Boldog István képviselő úr következik. Parancsoljon! (*Közbekiáltás a Jobbik padsoraiból: Na, még egyszert!*)

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Szilágyi Úr! Az a helyzet, hogy én arról beszéltem, hogy miután önök nem álltak a törvény mellé, ezzel árulták el a magyar kis- és középvállalkozásokat, a kereskedelmi dolgozókat. Emiatt kellett a kormánynak most változtatni az álláspontján, hiszen egy közvélemény-kutatás világosan megmutatta, hogy az elmúlt egy évben nem fogadták el a magyar emberek ezt. De ha önök mellé álltak volna és az ellenzék mellé állt volna, és nem ellene kampányol folyamatosan, akkor az én véleményem szerint egyébként sokkal elfogadottabb lenne ma a vasárnapi zárvatartás, és sokkal jobb helyzetbe kerülnének ezután is a magyar kisvállalkozások, a magyar kiskereskedők. Természetesen most nagyon sokan fognak majd dolgozókat elbocsátani, hiszen azért vettek fel dolgozókat, hogy mivel vasárnap a tulajdonosok dolgoztak a boltokban, hétköznap a dolgozóik legyenek ott. Most majd valószínűsíthetően, miután a multik nyitva lesznek, vasárnap az emberek a multikba járnak, és ők fognak zárva lenni, emiatt pedig dolgozókat fognak elbocsátani.

Én sajnálom őket, és továbbra is kiállok mellettük és a kereskedelmi dolgozók mellett. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselőcsoportjából Novák Előd képviselő úr következik rendes felszólalásra.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) MSZP-s politikusok tiltakoztak a módszer ellen, hogy a Fidesz elveszi a népszavazási játékeszközüket. Valóban nem

őszinte Rogán Antal propagandaminiszternek az az indoklása, hogy ők csak meghallják a nép szavát, hiszen azt eddig is meghallhatták volna. Való igaz, a népszavazást szeretnék ellehetetleníteni.

Azonban az MSZP ne feledkezzen meg arról a 2009-es egészen hasonló esetről, amikor a Fidesz és az MSZP közösen biztosította még a szükséges kétharmadot is ahhoz az alkotmánymódosításhoz, amikor egy hasonló, sőt egy még ennél durvább helyzetben akadályoztak meg egy népszavazást. Egy olyan népszavazást, ahol 600 ezer aláírás gyűlt össze annak érdekében, hogy az akkori, egészen elképesztő jogi szabályozással szemben az országgyűlési képviselők csak bizonylattal alátámasztott, elszámolható kiadásai után kaphassanak költségtérítést. Hiszen ez korábban nem így volt. Ezt a népszavazást akadályozták meg önök egy törvény-, sőt alkotmánymódosítással, hiába gyűlt össze 600 ezer aláírás civil kezdeményezésre.

Bizony, vissza is éltek ezzel a költségtérítési rendszerrel, élükön Lázár Jánossal, aki pályakezdő politikusként már első ciklusában egyből számla nélküli költségtérítési rekorder volt. 2002 és 2006 között 18 millió forintot kapott utazási és szállásköltségeire. Összességében csak az első ciklusában 41,4 millió forint készpénzhez jutott, miközben pusztán hét alkalommal szólalt fel az első négy év alatt. Ki is számoltam: ez felszólalásonként 6 millió forintba került a választópolgároknak, illetve nyilvánvalóan jóval többre, hiszen a járulékok is az Országgyűlés Hivatalát terheltek. Tehát Lázár János felszólalásonként 6 millió forintot kapott, de úgy is mondhatnánk, ha nézzük óradíjban - azt már kiszámolni sem mertem -, hogy percenként több mint 2 millió forintos díjazásban részesült. Nem csoda, ha ez kiverte a biztosítékot a társadalom széles körében, nem csoda, ha összegyűlt 600 ezer aláírás e módszer megszüntetése érdekében. És az sem csoda, ha önök ugyanolyan módszerrel élve, a Fidesz és az MSZP közösen módosította a törvényeket, még az alkotmányt is annak érdekében, hogy a népszavazást ne lehessen megtartani. Ugyanezzel a módszerrel élt az MSZP is.

Ceterum censeo: nem a boltokat kell bezárni, hanem a politikusbűnözőket. *(Derűtség és taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem Rogán Antal miniszter urat, hogy kíván-e felszólalni és válaszolni az elhangzottakra. *(Rogán Antal jelzésére:)* Igen, kíván. Megadom a szót, parancsoljon, miniszter úr!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ma két szempontból is rendkívül álságos érveléseket hallhattunk itt az üléssteremben. *(Dr.*

Bárándy Gergely: Itt sem voltál!) Csak röviden szeretnék reagálni az elhangzottakra. *(Folyamatos zaj. - Az elnök ismét csenget.)*

Egyik oldalról szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy most kiderült, hogy az ellenzéki frakciók egyébként népszavazásként egy rendkívül felelőtlen javaslatot tettek le az asztalra. Ők maguk döbbsen rá arra, hogy valójában népszavazási kérdésként a vasárnapi bérpótlék eltörlését is javasolták. *(Felzúdulás az MSZP padsoraiból. - Közbekiáltások: Hazudsz! Hazudsz!)* De, ez így van! *(Az elnök csenget.)* Ugyanis azt javasolták, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy az egyben kerüljön visszavonásra a törvény, amit most a kormány egyébként javaslatként le is tett az asztalra. Tisztelettel szeretném jelezni, hogy ha ez népszavazás formájában történt volna meg, akkor három évig nem lehetne Magyarországon a vasárnapi bérpótlékot visszahozni. *(Tóbiás József: Ez hülyeség!)* Ez volt az önök felelőtlen javaslata. *(Közbekiáltás az MSZP padsoraiból: Ne hazudj! - Harangozó Gábor István: Ócska hazugság! Úlj le!)* Ehhez képest, tisztelt képviselőtársaim, akár a következő hetekben bármikor megnyílhat egy érdemi, és azt gondolom, valódi egyeztetés a szakszervezetekkel, a munkavállalók érdekképviseleteivel és a munkaadókkal *(Tóbiás József: Előtte kellett volna!)*, és megállapodhatunk egy vasárnapi bérpótlék-rendszerrel, ami, azt gondolom, utána már az Országgyűlés előtt törvénybe iktatásra is kerülhet. Erről ennyit, egyik oldalról, tisztelt képviselőtársaim.

De az igazán álságos része szerintem a mai vitának az volt, amit Vona Gábor frakcióvezető úr adott elő az elmúlt tíz percben. Tisztelt frakcióvezető úr, én azt tudom mondani önnek, hogy mióta én az eszemet tudom és egyáltalán a politikára odafigyelek, azóta az volt a szokás ebben az országban, hogy a szuverenitás bármely darabjáról csak és kizárólag a nép dönthetett, és csak és kizárólag népszavazás formájában. *(Folyamatos nagy zaj. - Közbekiáltások az ellenzéki padsorokból: Idő, idő! Letelt az ideje!)* Ez történt akkor, amikor az Európai Unióba való belépésről vagy éppen a NATO-ba való belépésről szavaztunk *(Szilágyi György közbekiáltása.)*, tisztelt frakcióvezető úr, és azt gondolom, hogy ennek kell történnie akkor is, ha a szuverenitásnak egy darabjáról bárki is le akarna mondani ebben a tekintetben. *(Vona Gábor: Szavazzátok meg majd az alaptörvény-módosítást!)*

Úgyhogy, tisztelt frakcióvezető úr, én igazából csak azt a kérdést szeretném feltenni önnek, hogy ezt a nagyszerű ötletet az előbbieken a népszavazás megakadályozására melyik megrendelőtől kapta. Az újdonsült földbirtokos barátjától, vagy éppenséggel most már Brüsszel is tud megrendeléseket adni a Jobbik frakciónak? Mert ez az igazi kérdés, tisztelt képviselőtársaim.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*, és szeretném kérni a képviselőtársakat, hogy a vitától függetlenül minél nagyobb számban a kormány által benyújtott

előterjesztést támogassák és szavazzák meg. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a zárószavazásra a mai határozathozatalok között kerül sor.

Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Megkérek mindenkit, foglalja el helyét, ellenőrizze, hogy kártyáját megfelelően elhelyezte-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzésre vonatkozó egyes törvények módosításáról** szóló T/10171. számú törvényjavaslat zárószavazása. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10171. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 163 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Magyarország és a Szlovén Köztársaság között a Lendva-patak vízgazdálkodási szabályozása következtében az államhatár megváltoztatásáról szóló szerződés kihirdetéséről** szóló T/9631. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Az előterjesztő T/9631/2. számon helyesírási hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9631. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 169 igen szavazattal, elenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született Egyezmény kihirdetéséről** szóló T/9787. számú törvényjavaslat zárószavazása. Az előterjesztő a T/9787/2. számon benyújtott irrományban jelzett hiba javítását célzó kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a benyújtott törvényjavaslat kiigazított szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9787. számú törvényjavaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kiigazított törvényjavaslatot 123 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 45 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról** szóló T/9783. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9783. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 140 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról** szóló T/9715. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9715. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 171 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról** szóló T/9635. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9635/13., összegző jelentését pedig T/9635/14. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házaszály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 6., 7. és 8., az MSZP képviselőcsoportja pedig a 2., 3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 6. számú módosító javaslat Vágó Sebestyén indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat is Vágó Sebestyén indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 8. számú módosító javaslat is Vágó Sebestyén indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn. (Zaj. - Az elnök csenget.) Egy kis figyelmet kérek!

A 2. számú módosító javaslat Korózs Lajos és Bangóné Borbély Ildikó indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Korózs Lajos és Bangóné Borbély Ildikó indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Korózs Lajos és Bangóné Borbély Ildikó indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9635/13. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9635/17. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés. Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Szél Bernadett LMP-s képviselőtársunk által a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény egyes rendelkezéseinek az életvitelszerű közterületi tartózkodás dekriminalizálása érdekében szükséges hatályon kívül helyezéséről címmel T/8595. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 38 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

(12.50)

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóbiás József MSZP-s képviselő és képviselőtársai által

egy-egy törvényeknek a véleménynyilvánítás szabadságának érvényesülése érdekében szükséges módosításáról címmel T/8131. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 60 igen szavazattal, 117 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóbiás József MSZP-s képviselőtársunk által a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény módosításáról címmel T/9476. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 60 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendeldek el. (Rövid szünet.)

Az ülésteremben maradt képviselőtársaimat arra kérem, hogy foglalják el a helyüket, hogy folytatni tudjuk a munkánkat.

Soron következik **az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10092. számon az informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben, aki a felszólalását az emelvényről mondja el. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Ház! Egyetlen probléma sem oldható meg azzal, hogy jegeljük - a kormány eddig is igyekezett ezt a churchilli elvet követni, és ezt különösen fontosnak tartjuk akkor, amikor olyan kérdésekről beszélünk, mint az EU-s támogatások felhasználása, hiszen ebben a kérdésben az idő egyáltalán nem nekünk dolgozik.

Magyarország a „Széchenyi 2020” program keretében jelentős forrásokat használhat fel az európai uniós, valamint a magyar költségvetésre támaszkodva. Ebből fakadóan tehát nem engedhetjük meg azt, hogy nem megfelelő projektértékelés miatt forrásoktól essen el Magyarország. De ennél tovább megyünk, és azt sem engedhetjük meg, hogy a mintegy 12 milliárd forintot nem a megfelelő helyeken, nem a megfelelő kedvezményezettek és nem a megfelelő módon költik el. Éppen ezért nyújtottuk be a törvényjavaslatot az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról. Szükségesnek tartjuk ugyanis, hogy a támogatott beruházások által megvalósuljanak az ország társadalmi és gazdaságpolitikai céljai, és ne gondolhassa senki sem azt, hogy jobbról előzve, kikapukat

használva, saját meggazdagodását szem előtt tartva kihasználja a rendszer nehézségeit, és azt se gondolhassa senki, hogy az önző érdekeket kiszolgálva vélt vagy - ami talán még rosszabb - valós kapcsolati hálókra alapozva közpénzeket közvetíthet arra nem érdemeseknek.

Magyarország Kormánya már eddig is jelentős lépéseket tett e célok elérése érdekében, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség megszüntetése, a fejlesztéspolitikai és szakpolitikai jogkörök összekapcsolása, a külső értékelési rendszerek felfüggesztése tekintetében. Ezeknek köszönhetően lehetővé válik, hogy a pályázók számára egyértelmű és átlátható döntések születessenek.

Az átláthatóság a kulcs - ezt ismertük fel már az előző ciklusban, és a jelenlegi törvényjavaslat is ennek a szolgálatában áll. Csakhogy az átláthatóság nem elégséges. Nem nyugodhatunk bele abba, hogy mindenki szeme láttára rossz irányba folynak el a fejlesztési források. Számonkérhetőség nélkül nem sok értelme van a legtranszparensabb folyamatoknak sem. Éppen ezért olyan szaknévsor létrehozását javasoljuk a tisztelt Háznak, amelyben az összes értékelő megismerhető, és rajtuk a döntéseik számon is kérhetőek lesznek, de nemcsak rajtuk, hanem a törvényjavaslatot kezdeményező minisztériumon, a Miniszterelnökségen is. A Miniszterelnökség nevében politikai felelősséget vállalunk azért, hogy a fejlesztéspolitikai forintokat és eurókat azokra a projektekre költjük, amelyek a leginkább szolgálják a köz érdekét, és amelyek a leghamarabb és legnagyobb hatékonysággal válnak termővé.

Az Európai Bizottság részéről komoly kritikák fogalmazódtak meg a kohéziós forrásokat felhasználó tagállamok irányába a támogatott pályázatok kiválasztásának átláthatóságával kapcsolatban, és ezzel a kritikával nem voltunk egyedül. Ellenzéki és kormányoldali képviselők egyaránt sűrű rendszerességgel fogalmazták meg aggályaikat a tekintetben, hogy valóban a legjobb módon osztják-e el a fejlesztéspolitikai rendszer intézményei a rendelkezésükre álló forrásokat.

2010 után a kormány sem fukarkodott a kritikákkal, olyan állapotokat találtunk a fejlesztéspolitika intézményrendszerében - és ne felejtjük el megemlíteni annak környezetét sem -, amelyeket rémálmainkban sem tudtunk elképzelni. Mint arra már röviden kitértem, ezeket az állapotokat szisztematikusan felszámoltuk, de sem a szakmai, sem pedig a politikai felelősség kérdését nem tisztáztuk. Nem volt rá lehetőségünk, de most olyan változást kínálunk, amelynek elfogadásával mindkét felelősi kört egyértelműen meghatározhatják, tisztelt képviselő hölgyek és urak.

Olyan újjászervezett értékelési keretrendszerre teszünk most javaslatot, amely garantálja, hogy az értékelés kizárólagosan szakpolitikai szempontok alapján történjen, továbbá biztosítja a bármelyik külső piaci szereplő érdekeitől való függetlenséget, a fokozott objektivitást és az átláthatóságot.

(13.00)

S mindezt úgy tesszük, hogy a Miniszterelnökség vállalja az új rendszerben hozott döntések politikai felelősségét. Tesszük mindezt annak tudatában, hogy nem csupán az ellenzéki oldalon vannak olyan érdekek, amelyek a transzparencia és az elszámoltathatóság ellen mutatnak. A korrupció politikai alapállástól függetlenül minden országban és minden politikai kurzus alatt megtalálja annak a módját, miként szedjen áldozatokat.

Az elmúlt héten a magyar embereket akár büszkeség is eltölthette: a Panama-iratok marginálisan érintették csak hazánkat. Az a tény, hogy Európa más fővárosaiban buktak le korrumpált politikusok, gazdasági szereplők, sportolók és nyilván kevésbé ismert személyek is, nem jelenti azt, távolról sem jelenti azt, hogy itt minden rendben lenne. Annyit jelent csupán, hogy a velünk szemben túlságosan gyakran alkalmazott felemelt mutatóujj mások esetében legalább annyira indokolt.

A kormány felismerte, hogy tenni kell a korrupció ellen, és a jelenleg önök előtt lévő törvényjavaslat is ezt a célt szolgálja: megmutatja, hogy Magyarország elkötelezett az átlátható, felelősségteljes fejlesztéspolitikai intézményrendszer működtetésében, eleget kíván tenni az előző időszak auditjai során az Európai Bizottság által megfogalmazott kiválasztási rendszer megújítására vonatkozó elvárásoknak.

A projektértékelés során befolyásmentes, a piaci érdekeket kizáró folyamatokra van szükség, ehhez olyan értékelők kellene, akik - mint már mondtam - számonkérhetőek. Ezzel folytatjuk a harcot az úgynevezett pályázati szakma megtisztítása érdekében, hiszen egyszer és mindenkorra kizárjuk, hogy ugyanazok döntsenek a pályázatokról, akik azt írták. Az új jogszabály csak az állami szférában dolgozóknak teszi lehetővé a szaknévsorba kerülést, viszont számukra ezt anyagilag is vonzóvá teszi.

Tisztelt Ház! Az addicionális munkát meg kell fizetni és számon is kell kérni. Ha elfogadják ezt a törvényjavaslatot, akkor önök is egyetértenek ezzel. Ha nemmel szavaznak, akkor a korrupciót készítik elő. Felhívom a figyelmet arra, hogy a módosítás nem érinti az értékelés folyamatát, annak rendszerét és főbb szabályait. Az értékelést végző személyek kiválasztásában javasolunk csak változást, nem győzőm ismételni, hogy azért, mert így válik a rendszer teljesen átláthatóvá és számonkérhetővé. Mint arra már utaltam, a szaknévsorba felvettek állami, önkormányzati alkalmazottak, állami vállalatoknál állásban lévők, külön javadalmazást kaphatnak, amit hazai forrásból biztosítunk számukra. Az új értékelési rendszer működését önálló szervezeti egység fogja biztosítani a Miniszterelnökségen. A Miniszterelnökség felelőssége kiterjed arra is, hogy az értékelőket pályázat útján választja ki.

Tisztelt Ház! Az elmúlt évek során számos alkalmalmmal változott a fejlesztéspolitika intézményrendszere. Nem állítom, hogy jelen módosítás a legfonto-

sabb lenne, ugyanakkor biztos vagyok abban, hogy ezen apró, technikainak tűnő változtatás mérföldkő a fejlesztéspolitikában tapasztalható korrupció elleni harcban. Ki ne hallott volna közvetlen környezetében arról, hogy kétes alakok kitűnő kapcsolataikra, bennfentes információikra alapozva felajánlották a segítségüket a támogatások elnyerésében? Azt semmilyen törvény nem tudja megakadályozni, hogy ilyen erkölcstelen ajánlatok a jövőben ne szülessenek, hogy ezek a kriminális energiák megszűnjenek. Amit ezzel a módosítással a kormány ígér, az nem több, de nem is kevesebb annál, mint hogy az értékelésnél az ilyen erkölcstelen próbálkozásokat kiszűrjük, és a felelősöket számon lehet kérni.

Tisztelt Ház! Ha úgy érzik, hogy ez az apró technikai, de jelentőségében fontos változtatás Magyarország érdekeit szolgálja, támogassák a törvényjavaslatot igen szavazatukkal. Elnök úr, köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Gyopáros Alpár képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

GYOPÁROS ALPÁR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves képviselőtársaim! A Miniszterelnökség a kormány felhatalmazásának megfelelően benyújtotta az Országgyűlés elé az állami projektértékelői jogviszonyról szóló törvényjavaslatot. A javaslat szépen illeszkedik azon intézkedések sorába, amelyeket a kormány az elmúlt években megtett annak érdekében, hogy az európai uniós források fölhasználásának eljárásrendje újra és újra olyan garanciális elemekkel bővüljön, amely a törvényben is deklarált célokat erősíti: az átláthatóságot, a szakértelem és az objektívitas erősödését. Ilyen intézkedés volt korábban a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség feladatainak olyatén átszervezése, amely az ágazati fejlesztéspolitikai célok figyelembevételével alakította az eljárásrendet, erősebben bevonva az ágazati szakpolitikai érdekeket, és kevésbé figyelembe véve a külső érdekeket, konkrétan meg is szüntette a külső értékelési eljárásokat. Mindezeket követően tehát most egy újabb olyan javaslat fekszik előttünk, amelynek elemei a szakpolitikai célok elsődlegességének, hovatovább kizárólagosságának garanciáját jelentik.

Nézzük sorban, hogy mik is ezek a garanciális elemek! Az első és legszembetűnőbb változás, hogy a korábbi kiszervezett és így kevésbé átlátható értékelési eljárás helyett a lehető legátláthatóbb értékelői kör végezheti ezt a feladatot. Az értékelő személyek bázisa ugyanis az állami szféra, hiszen értékelők csak kormánytisztviselők, közalkalmazottak vagy kizárólagos állami tulajdonban álló gazdasági társaságnál munkajogviszonnyal rendelkező természetes személyek lehetnek. Erős garanciális elem, hogy minden projekthez két értékelőt kell rendelni, és az értékelés

csak akkor lesz érvényes, amennyiben az értékelések között nem lesz jelentősebb eltérés. Amennyiben ugyanis a javaslat szerinti 30 százalékos arányt meghaladja a két értékelés közötti különbség, úgy újabb értékelési eljárást kell lefolytatni. Ez a javaslat véleményem szerint növelni fogja az objektívitas az értékelési rendszerben.

A törvény tisztázza az értékelői jogviszony státuszát is, amely azért különösen fontos, mert - ahogy említettem - egy meglévő jogviszony mellett vállalt közfeladatról, mindazonáltal másodlagos jogviszonyról van szó. Munkajogi szempontból különös jogviszonynak számít annak alábbi meghatározottságai miatt, egyúttal végigtekintve néhány garanciális elemet.

Először is: az állami projektértékelőnek van egy elsődleges jogviszonya, amelynek sorsát az értékelői speciális jogviszony osztja, azaz amennyiben az elsődleges jogviszony megszűnik, úgy megszűnik az értékelői jogviszony is.

Másodszor: az értékelői jogviszony egy pályázat keretében jön létre. A törvény helyesen csak a pályázati eljárás keretszabályait határozná meg, a részlet-szabályok megalkotását rendeleti útra tereli. Kiválasztásra csak az az állami projektértékelő kerülhet, aki megfelel a pályázati felhívásban foglaltaknak.

Harmadszor: fontos eleme a szabályozásnak annak kimondása, hogy nem teremt összeférhetlenséget az elsődleges jogviszony és az értékelői jogviszony között, ugyanakkor az értékelő másodlagos, azaz az értékelői feladatának ellátása nem veszélyeztetheti az alapjogviszonya keretében ellátandó feladatainak teljesülését, ez pedig a projektértékelő felelőssége. Összeférhetlenséget teremtenek azonban mindazon körülmények, amelyek a támogatások felhasználására vonatkozó 272/2014-es kormányrendeletben is megfogalmazásra kerültek.

Az állami projektértékelők tekintetében az egyes vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló törvény rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

Hatodjára: az állami projektértékelő csak büntetlen előéletű, cselekvőképes természetes személy lehet.

Az állami projektértékelő a kiválasztását követően egy nyilvántartásba kerül, amely egy nyilvános szakértői névsor, ebben az értékelő neve és tématerülete közérdekből nyilvános adatnak minősülhet. A vele kötött különös munkaszerződésben meghatározásra kerül az adott tématerület, amelynek szakértőjeként tevékenykedik az értékelő. Meggyőződésem, hogy helyes az a különös szabály, amely szoros együttműködésre készíti az európai uniós források felhasználásáért felelős minisztériumot és az adott ágazati irányító hatóságot, amely szerint az értékelő kiválasztását és az adott értékelendő projekthez sorolását az előbbi, míg az értékelő szakmai felkészítését és munkájának minőség-ellenőrzését az utóbbi végzi.

Meghatározza továbbá a törvényjavaslat az értékelő díjazásának alapfeltételeit és végezetül az értékelői jogviszony megszűnésének eseteit.

Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel az ismertetett jogszabályi garanciákra, meggyőződésem, hogy a törvény megfelel azon céljának, amely deklarálja, hogy az Európai Unió programozási időszakához kapcsolódó támogatási kérelmek tartalmi értékelése közfeladat. Az állami projektértékelők e területen való foglalkoztatása ezt az alapcélét segíti elő. Mindazok a szabályozási elemek, amelyek meghatározzák ezen feladat elvégzésének kereteit, kellő garanciát nyújtanak arra vonatkozóan, hogy a támogatások felhasználása a projektértékelési szakaszban is megfelel az átláthatóság, az objektivitás, a szakszerűség és a célszerűség igényeinek.

Mindezek alapján jelzem, hogy a Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslat elfogadását, és erre kérem majd képviselőtársaimat is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Örömmel hallottam a bevezetőben államtitkár úrtól, hogy önkritikusan elismerte, hogy az Európai Unió részéről komoly kritikák fogalmazódtak meg a kohéziós források felhasználásával kapcsolatban bizonyos tagállamok irányába, a támogatott pályázatok kiválasztásának átláthatóságával kapcsolatban.

Még azt is értem, hogy ezt államtitkár úr igyekezett visszapakolni a 2010 előtti időszakra, de azért látnunk kell, hogy nem szolgálta a kohéziós források felhasználásának az átláthatóságát, vagy legalábbis az Unió által is igen kritizált változtatás volt, amikor a kormány 2010 utáni lépéseinek sorában megszüntették a Nemzeti Fejlesztési Ügynökséget, a fejlesztéspolitikai és szakpolitikai jogköröket összekapcsolták, a külső értékelési rendszereket felfüggesztették.

(13.10)

Ezek a lépések több kifizetésfelfüggesztés tanúsága szerint nem vezettek eredményre. Így az Unió további intézkedések megtételét látja szükségesnek, amitől a Bizottság azt várja, hogy a pályázók számára egyértelműen átlátható, világos döntési rendszer kimunkálása és világos döntések megszületése következik.

2014. január 1-jétől már a kis- és középvállalkozók, illetve a civil és egyházi szervezetek által benyújtott projektek értékelését az adott operatív programot felügyelő minisztériumba integrált hatóságok végzik. Tehát önök már tettek lépéseket ebbe az önmaguk által összeállított szaknévsorhoz hasonló irányba, vagyis ezt már a minisztériumokba integrált irányító hatóságok végzik, részben belső erőforrásokra támaszkodva, részben kiszervezve külső szakértők irányába is ezt a tevékenységét.

A mostani változtatást tekintve, ami az előterjesztésükben szerepel, az állami projektértékelői jogviszony megteremtésével az esetlegesen speciális tudást igénylő projektek esetében is a külső független szakértői világot, kört kizárja az önök törvényjavaslata a projektértékelői tevékenységből, hiszen a törvényjavaslat egyértelműen rögzíti, hogy a támogatási kérelmek tartalmi értékelése olyan közfeladat, amelyet csak és kizárólag az állami projektértékelői jogviszonyban állók láthatnak el. Ez meglátásunk szerint elvileg is hibás, mert nehezen garantálható, hogy minden esetben, minden szakterületet illetően található lesz az önök által behatárolt körben megfelelő szakember. Önök azt mondják, hogy csak azok lehetnek a szaknévsornak, ennek a másodlagos értékelői jogviszonynak a tagjai, akik vagy kormánytisztviselők, vagy köztisztviselők, közalkalmazottak. Illetve itt azért kinyílik egy szakmai kör, ha valóban gondolkodnak ebben, hogy a többségi állami befolyás alatt álló gazdasági társaságnál foglalkoztatott munkavállalók pályázhatnak egyáltalán a projektértékelési feladatok ellátására. Ugyanakkor nem állítható az, hogy nem áll elő az a helyzet, amikor az itt leírt körön kívüli szaktudásra van szükség. Tehát az itt leírt körben elképzelhető, hogy nem áll rendelkezésre megfelelő szaktudással bíró ember, szakértő. Tehát amikor ezt a szaknévsort önök összeállítják, akkor igen nagy körültekintéssel és hozzáértéssel kell eljárniuk, hogy ne essenek annak a bűvöletébe, hogy csak az a jó káder, csak az a jó projektértékelő, aki az önök alkalmazásában áll, aki az önök utasításait hajtja végre, ne adj' isten, olyan utasításokat is végrehajt, amelyek nem kifejezetten szakmai indíttatásúak, hogy durvábbat ne is mondjak. Nem tekinthető tehát teljesen zártnak ez a problémalefedés, úgyhogy mi el tudjuk fogadni azt, hogy alapvetően ilyen elsődleges jogviszonnyal bíró személyekre akarnak támaszkodni, de kizárni teljesen, hogy független szakértők is bevonhatók legyenek, esetleg nem magyar állampolgárok - mert olyan is van, hogy nem biztos, hogy magyar állampolgár rendelkezik olyan szaktudással, ami egy-egy kérdés elbírálásához szükséges -, ezt mi elvileg nem tartjuk elfogadhatónak.

Tehát felmerül az a valós kérdés, hogy a kormánytisztviselők, köztisztviselők, közalkalmazottak és az állami cégeknél dolgozók az alapjogviszonyuk mellett hogyan tudják ellátni a projektértékelési feladataikat, hiszen az előterjesztés értelmében az értékelő feladatellátása nem érinti az alapjogviszonya szerinti munkavégzést. Tehát van egy kettősség munkajogi szempontból, hogy míg önök azt mondják, hogy nem is kell hogy engedélyt kérjen az alapjogviszonyban betöltött feladata szerinti főnökétől ahhoz, hogy pályázzon és értékelési feladatot végezzen, akkor most hogyan lehet akár csak a munkaidő felhasználása tekintetében ezt összehozni vagy az utasítási rend tekintetében összehozni. Mi garantálja önök szerint, hogyha ez csak egy másodlagos jogviszony, és van egy határidőzött feladat, amit a projektértékelés tekintetében el kell látni, hogy esetleg

az elsődleges munkakörében nem kap olyan feladatokat, mint ahogy az önök minisztériumában, ami nem minisztérium, hanem Miniszterelnökség, egy ilyen hallgatóságos munkautasítás van, hogy a napi 8 óra legalább 10, de inkább 12? Tehát akkor a mellett hogyan nyílna erre lehetőség, hogy valaki még a másodállása keretében kiváló színvonalon projektértékelési munkát végezzen el?

Az, hogy lényegében csak másodállásban lehet ezt a projektértékelési tevékenységet végezni, a mi megítélésünk szerint ennek a munkának a leértékelése. Nyugodtan állíthatjuk azt, hogy ez teljes embert kíván, olyan embert, aki nemcsak a munkát végzi, hanem annak a felkészüléséhez szükséges időt is rászánja, tehát olyan szinten tartja a tudását, ami biztosítja, hogy az új és új területeken kiírt pályázatokat kiváló színvonalon tudja elvégezni.

Az tekintve, amit ön mondott, hogy ez uniós jogharmonizációs feladat is, ezt elfogadjuk, és azt a célt is támogatandónak gondoljuk, hogy az állami projektértékelői jogviszony intézményének létrehozásával önök a 2020-ig terjedő fejlesztési programok európai uniós forrásainak az időben és hatékonyan történő felhasználását célozták meg, de hogy ez az eléggé sajátosan behatárolt rendszert ezt tudja-e szolgálni, ez iránt nemcsak nekünk, képviselőknek, hanem a szakembereknek is súlyos kétségeik vannak. Ugyanis az, hogy a törvényjavaslat ilyen kategorikusan és egyértelműen rögzíti, hogy a támogatási kérelmek tartalmi értékelése olyan közfeladat, amelyet az állami projektértékelői jogviszonyban állók láthatnak csak el, ez meghatározza a közszférában foglalkoztatott személyeknek azt a körét, akik egyáltalán erre pályázhatnak, és ez, ahogy mondtam, nem biztos, hogy lefedi szakmailag az igényelt tudást.

Az, hogy a jogviszony kizárólag pályázati eljárás alapján létesíthető, ez egy helyénvaló elem. Biztos, hogy csak pályázat útján képzelhető el egyáltalán egy ilyen névjegyzékbe való felkerülés. Ezáltal értelemszerűen az elbírálást követően szerezhethet jogosultságot bárki arra, hogy a szakértői névsorba bejegyezzék.

Az, hogy ezt követően egy keretszerződés születik, és a jogviszony megszűnik a programozási időszak lejártával, valamint az értékelő alapjogviszonyának megszűnésével, na, ez már egy kicsit hézag.

(13.20)

Mert ha van valakinek egy keretszerződése, elnyert egy pályázatot mint pályázatértékelő, de az alapjogviszonya bármilyen okból megszűnik, akkor miért kell megszűnnie, ha egyébként jó színvonalon végzi az értékelő tevékenységét? Tehát itt elképzelhetőnek tartanám, hogy biztosítson lehetőséget a törvény arra, hogy ha nem újonnan megszerzett értékelői jogviszonyról van szó, hanem már egy megszerzett jogviszony folytatásáról, abban az esetben, ha az alapfoglalkoztatási jogviszony megszűnik, akkor erre legyen lehetőség. Tehát ne legyen kizáró ok, ha

egyébként jó színvonalon végzett értékelői tevékenység alól úgymond az alapjogviszony megszűnne.

Az állami projektértékelői, szakértői névsorba történő bejegyzést és annak folyamatos kezelését a központi koordinációt végző, az európai uniós források felhasználásáért felelős miniszter által vezetett minisztérium, a Miniszterelnökség végzi, és a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 33/C. §-ának kiegészítésével megteremti a törvény annak a lehetőségét, hogy a vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő állami projektértékelői jogviszonyt a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélye nélkül létesíthet, illetve folytathat. Itt azért lenne egy kérdésem. Itt az szerepel a szövegben, hogy előzetes engedély nélkül. Tehát ezt érthetjük úgy, hogy előzetes engedély nélkül valaki benyújthat egy pályázatot. De azt is jelenti, hogy amikor elnyerte az értékelői szaknévsorba való felkerülést és keretszerződést kötnek vele, akkor sem kell bejelentenie az elsődleges szerződése szerinti vezetőjének, hogy egy ilyen másodállásos szerződést létrehozott? Ez azért kicsit aggályos.

Tehát ha a pályázat benyújtásához nem is, mert az különböző hullámokat indíthatna el, de ha valaki sikeresen elnyer egy pályázatot, úgy gondolom, hogy egy bejelentési kötelezettség vagy esetleg a minisztérium részéről egy kvázi kikérőlevél, hogy kikérjük ezt az illetőt, hogy tevékenykedhessen a szaknévsor szerinti munkálatokban, ezt helyénvalónak gondolnám.

Tehát értjük mi, hogy szükség van egy ilyen törvényre, ami választ ad az Európai Bizottság részéről megfogalmazódott kritikákra, és remélhetőleg elejét is veszi azoknak a dolgoknak, amelyek keretében, ha jól emlékszem, a múlt héten állapotok meg egy százmilliárdos buktában - ha szabad ilyen nagyon egyszerűen fogalmazni - az uniós biztossal, de ha elmagyarázza államtitkár úr, hogy ez nem bukta, hanem micsoda, akkor lehet, hogy almás rétes. Tehát nem akarom azt állítani, hogy ez feltétlenül bukta; majd megtudjuk, hogy pontosan micsoda.

Tehát a szándékkal egyetértünk, ami itt pontosan le van írva, ezt még így, ebben a formában az MSZP-frakció sajnos nem tudja támogatni a nyitott szakmai kérdések miatt. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP vezérszónoka Firtl Mátyás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország fejlődése és az ország gyarapodása fő célunk. Ezért fontos, hogy az Országgyűlés 2014-2020 programozási időszakra megfogalmazott társadalom- és gazdaságpolitikai célok megvalósítása érdekében különösen is figyelmet fordít az európai uniós források felhasználására. Az uniós források leghatékonyabb felhasználása nemcsak lehetőség, hanem feladat, amelynek a gaz-

daságfejlesztést, vagyis gyakorlatilag a magyar emberek mindennapjainak jobbá tételét, érvényesülését, a gyarapodást kell szolgálnia. A felhasználás hatékonysága és célravezető eredményessége pedig felelősség, közös felelősségünk. Magyarország számára kiemelkedően fontos, hogy a 2014-2020 közötti uniós költségvetési ciklusban olyan beruházások kapjanak támogatást, amelyek hosszú távon biztosan segítik a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést.

Ezért az egyes projektek objektív, átlátható és piaci szereplők érdekeitől független értékelése céljából alkotja meg a kormány a T/10092. számú törvényt, amely javaslat formájában itt van a tisztelt Ház előtt, s amelynek célja, hogy garantálható legyen az uniós források munkahelyteremtésre, illetve gazdaságnövekedést előmozdító beruházásokra való felhasználása.

Magyarország a „Széchenyi 2020” fejlesztési program keretében jelentős fejlesztési forrást használhat fel az európai uniós, valamint a magyar költségvetésre támaszkodva. A kormány számára kiemelten fontos, hogy az így támogatott beruházások által megvalósuljanak az ország társadalmi és gazdaságpolitikai céljai. Miközben az Európai Bizottság részéről elvárások fogalmazódnak meg - és kritikák is - a kohéziós forrásokat felhasználó tagállamok irányába a támogatott pályázatok kiválasztásával, átláthatóságával kapcsolatban, eközben Magyarország Kormánya már eddig is jelentős lépéseket tett e célok elérésére.

A törvénytervezet olyan szükséges elemeket tartalmaz, amelyek a törvény alkalmazásával lehetővé teszi, hogy a pályázók számára egyértelműen átlátható döntések születessenek. A kormány olyan újjászervezett értékelési keretrendszerre tesz a törvénytervezetben javaslatot, amely garantálja, hogy az értékelés kizárólagosan szakpolitikai szempontok alapján történjen, továbbá biztosítja a bármely külső piaci szereplő érdekeitől való függetlenséget, a fokozott objektivitást és az átláthatóságot.

Ugyanakkor az új pályázatértékelési rendszer kidolgozása törvényi szabályozásra alapulva érvényesítheti mindazokat az elveket, amelyek alapja a munkahelyteremtő, gazdaságélénkítő fejlesztések sikeressége. Az előttünk álló törvénytervezet több vonatkozásban is garanciát jelent. Egyrészt a kormány számára jelent garanciát arra, hogy milyen módon és milyen területeken használják fel a fejlesztési forrásokat abban az értelemben is, hogy azokat kizárólag csak a legszigorúbban vett szakmaiság szempontjait érvényesítve, annak egyértelmű és biztos alapján tehessek meg. Másrészt a pályázók számára is garanciát jelent a törvényi változás abban az értelemben, hogy a forrásokat igénylők számára biztosítja a törvény az igazságos és objektív döntést, amelyekre minden esetben kizárólag egységes szempontrendszer alapján kerülhet sor.

Így annak a garanciája is biztosított, hogy az elbírálásában a legjobb koncepciójú, legjobb minőségű,

a gazdaságfejlesztési célok teljesítését legkomplexebb módon előmozdító pályázatok fognak támogatásra találni. Tehát fontos, hogy kizárólag a pályázatok érdemi tartalma lehet bírálati szempont szigorú szakmaiság alapján, ezért fontos döntése a kormánynak, amely egy pályázatértékelői szaknévsor létrehozásnak szükségességét jelenti.

Harmadrészt tehát, az előző szempontokhoz kapcsolódóan az új rendszer az Európai Bizottság részére is garanciát adhat a források felhasználásáról, azok átláthatóságáról. Ezért az Európai Unió programozási időszakához kapcsolódó támogatási kérelmek tartalmi értékelése közfeladat, ezért észszerű, sőt szükségszerű, hogy az állami projektértékelői jogviszonyban állók lássák el a közös előmozdítását a fejlődés érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Az európai uniós, valamint a magyar költségvetési források fejlesztési célokra való felhasználása nem tekinthető a jelenlegi gazdasági konjunktúrától független kérdésnek, ezért fontos ezek egymásra hatásával összefüggésben is szemlélni az új, tárgyalandó koncepciót, törvénytervezetet, tekintettel azokra a célokra, amelyekre ez szolgál.

2016-ban leszögezhetjük, hogy ma Magyarország a „Széchenyi 2020” fejlesztési program keretében úgy használhat fel jelentős fejlesztési forrást európai uniós, valamint magyar költségvetésre támaszkodva, hogy a költségvetési politikánk sikeres, egyértelműen kiszámítható, és felelősségteljes a kormányzati gazdálkodás; a jelenlegi törvénytervezet mindezeket a jellemzőket tovább erősíti, erősítheti.

A kérdéskör tárgyalásakor nem függetleníthetjük magunkat attól a ténytől sem, hogy a várakozásokat igazolja a GDP-növekedés.

(13.30)

Az európai uniós élmezőnybe tartozik Magyarország gazdasági növekedése, amely az uniós átlag felett teljesít. Csak egy példa, hogy az államadósság szintje a GDP-hez viszonyítva 75,3 százalék, és az idén is folytatódik ez a tendencia, és valóban csökkenés várható a GDP-hez viszonyítva. Ami pedig a 2007-2013-as időszakra vonatkozik, azok így alakultak az elmúlt időszakban: Magyarország 108 százalékban használta fel a 2007-2013-as időszakban az uniós forrásokat, 9600 milliárd forintra vállaltak kötelezettséget, és várhatóan 9200 milliárd forintnál áll majd meg az Európai Bizottság által is jóváhagyott kifizetés. A 2007-2013-as időszakban 70 560 projekt részesült uniós támogatásban, 9536 milliárd forint értékben szerződtek. Csak tavaly az uniós forráslelővétel területén összességében mintegy 2800 milliárd forint kifizetése teljesült úgy, ami 286 milliárd forinttal haladta meg a tervezetet.

Az uniós források beáramlásának még intenzívebbé tétele az elkövetkező időszak célja. Ennek eszközeit az előző ciklus tapasztalatai alapján a mi felelősségünk hatékonyabbá tenni, ha úgy tetszik,

tökéletesíteni. Az új ciklusban a lehívás még nem kezdődött el, ugyanis a projektek olyan szakaszban tartanak, hogy teljesítési alapú számlákat még nem tudnak hozni. Most 23 milliárd forint kifizetésnél tartunk, amelyet a hazai költségvetésből előfinanszírozunk, de ez nem gond, mint ahogy egyesek vizionálják, hiszen évek óta stabil a hazai büdzsé, ehhez a pénzügyi mozgástér adott.

Tisztelt Ház! 2007-ben születtek hibás döntések, a jelenlegi kormány teljesítménye ennél inkább értékelendő, mert amit csak el lehetett érni, azt elértük a támogatásoknál, de úgy gondoljuk, hogy érdemes erről beszélni, mert ezekkel az ügyekkel szembesíteni kell az ellenzékkel, mert próbál felépíteni egy korrupciós narratívát, aki az előző ciklusban a legelőnytelenebb feltételeket elfogadta, miközben a kormányra a korrupciót szeretné hárítani.

A szabálytalanul felhasznált források aránya 2 százalék alatt van. Elengedhetetlen, hogy tisztázzuk ezt. Ezekkel a számokkal kellene vitatkozniuk az ellenzékieknek, akik az uniós területen is gyakorlatilag Magyarország ellen drukkoltak mindig. Mindezek ellenére most a ciklus végére végül is mi tettük eredményessé az előző kormányok előnytelen elkötelezettségeit, miközben több helyen is feljelentettek bennünket. A kormány túlvállalásának köszönhetően mindent teljesített. A 2007-2013-as uniós források felhasználásának tartalmi tanulságait le kell vonni, és ezért fontos, hogy az Országgyűlés vegye napirendre a tanulságok megvitatását. Kijelenthetjük: minden, hazánknak járó eurót hazahoztunk Brüsszelből. Hazánk kormánya tehát a fejlesztési ígéretéhez kapcsolódóan az összes kiaknázható uniós forrásra tett vállalását teljesítette, és több pénzt fizetett ki, mint gondoltuk. Az előző ciklus fejlesztési rendszerével kapcsolatban úgy gondoljuk, hogy az nem volt jó. A 2020-ig tartó időszak alatt sokkal több pénzt tudunk a vállalkozásokhoz eljuttatni, ráadásul a bürokráciacsökkentés jegyében is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2014-2020 közti forrásokat Magyarországnak a gazdasági versenyképesség erősítésére kell fordítania. Bizonytalan az EU 2020 utáni költségvetése, közvetlen gazdaságfejlesztésre várhatóan nem lesz forrás, ez kedvezőtlen érintheti egyebek között az infrastruktúra-fejlesztést, az agrártámogatást, ezért például a V4-ekkel is összefogva kívánunk jó pozíciót elérni a 2020 utáni költségvetésről kezdődő tárgyalásokon. A 2014-2020-as időszak uniós pályázatait 2017. június végéig kiírják. 2018 végére a ciklus forrásának jelentős részét ki is fizetnék. Magyarországon a kis- és középvállalkozói szektorban nemcsak hitel-, hanem tőkehiány is van, ezért szükség lenne nemzeti tőkeprogram indítására az érdemi változtatások között. Ezért fontos, hogy a forráslehívás hatékonysága érdekében hozzuk meg a szükséges megfelelő lépéseket, intézkedéseket, amelyek közt előttünk van megvitatásra a 10092. számú törvényjavaslat az állami projektértékelő jogviszonyról, valamint az egyes kapcsolódó törvények módosításáról.

Ez egy olyan újjászervezett értékelési keretrendszerre tesz javaslatot, amely garantálja, hogy az értékelés kizárólagosan szakpolitikai szempontok alapján történjen, továbbá biztosítja bármely külső piaci szereplő érdekeitől való függetlenséget, fokozott objektivitást és az átláthatóságot. A 2020-ig tartó uniós fejlesztési időszakra úgy is tekinthetünk, mint öt olyan rendelkezésünkre álló esztendőre, amelyben még rendelkezésre állnak uniós források, miközben azt még nem lehet tudni, hogy azt követően mi következik. A 2020-at követő időszakra vonatkozóan másmilyen időszámítás következik az EU-s források szempontjából, ezért nagy felelősségünk van. Az Unió nettó befizető tagállamai nyomást gyakorolnak Brüsszelre, hogy a 2004-ben csatlakozott országok 2020 után már ne legyenek jogosultak fejlesztési forrásokra. Ezért mindenkiben tudatosítani kell, aki az ország fejlődéséért felelősséget érez, hogy a 2020-ig hátralévő időszak az utolsó lehetőség arra, hogy olyan beruházások legyenek finanszírozhatók, amelyek a gazdasági növekedést tartósan is fenntartható pályán tartják.

Mint ahogyan a jelenlegi törvénytervezet egy hatékony és működő eszköz abban, hogy a forráslehívás maximális hatékonyságát, egyben átláthatóságát és célszerűségét biztosítsa, annak is biztos eszköze lehet, hogy 2020-ra hozzuk olyan helyzetbe a magyar gazdaságot, hogy a gazdasági növekedés nem külső forrásoknak és annak beáramlásának, hanem a gazdasági belső teljesítmények függvényeként legyen meghatározó és egyben fenntartható. Közös felelősségünk, hogy a 2014-2020-as ciklusban a forrásokat a leghatékonyabban használjuk fel, tudatosítva és használva ennek az előző, 2014-es ciklus minden tanulságát. Ezt szolgálja az új pályázatértékelési rendszer, aminek kidolgozását a kormányzat kezdeményezte annak érdekében, hogy garantálható legyen az uniós források munkahelyteremtésre, illetve gazdasági növekedést előmozdító beruházásokra való felhasználásra.

A pályázatok értékelési rendszerének átalakításában teljesül az az elv, hogy csak állami tisztviselő értékeljen, a pályázat értékelésére nem lehet kiszervezés. A pályázatot értékelők újra kiválasztása azt is eredményezi, hogy ez nyilvános, mindenki számára hozzáférhető értékelő-szaknévsor összeállítását jelenti, objektív, az irányító hatóságok és a társmiszteriumok által meghatározott szempontok alapján. Cél, hogy az értékelés sokkal átláthatóbb, számonkérhetőbb, felelősséget vállalható legyen. A legvégső cél pedig mindezzel az, hogy az így támogatott beruházások által megvalósuljanak az ország társadalmi és gazdaságpolitikai céljai. Mindezek a köztudott, az erős, jól működő, dinamikus fejlődő gazdaság alapja az eddigi eredményeink megőrzésének és továbbvitelének garanciája.

Mindezek alapján a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója támogatandónak és az ország jövője érdekében felelős döntésnek tartja a törvényjavaslat

támogatását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Volner János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Én tágabb összefüggésekben szeretném ezt a törvényt értelmezni, illetve értékelni, előrebocsátva államtitkár úr részére, hogy nem fogja a Jobbik támogatni ezt a törvényt, mert meggyőződésünk és szakmai álláspontunk szerint sokkal több minden maradt ki ebből a törvényből, akár a korrupció elleni harcot tekintve, mint amennyi belekerült. Vannak pozitív elemei ennek a törvényjavaslatnak, de egészében annyira kevés ez a törvényjavaslat a korrupció elleni harcban, hogy nem fogjuk támogatni.

Nagyon gyakran megfogalmazódott az Európai Unió részéről kritika azzal kapcsolatban, hogy a magyar pályázati rendszer, a magyar támogatási rendszer nem megfelelően működik. Firtl Máttyás kollégám maga is hivatkozott arra, hogy mindössze 2 százalékát minősítették ezeknek az ügyleteknek szabálytalannak, de ezzel párhuzamosan elmondható az is, hogy Magyarországon a különböző korrupciókutató szervezetek kimutatása szerint - amit a cégvezetők megkérdezésével végeztek - több mint 400 milliárd forint kárt okoz a korrupció. Több mint 400 milliárd forint kárt kell benyelnünk azért, mert egyesek - elsősorban kormányközeli vállalkozók, hatalmon lévő politikusokkal és ezek gazdasági holdudvarával összejátszva - elteszik ezeket a közpénzmilliárdokat.

Fontos látni azt, hogy mi a baloldali pártokkal ellentétben azonban ezekben a tapasztalt visszaélésekben soha nem rohangáltunk az Európai Unió Csalás Elleni Hivatalához, nem rohangáltunk más, mondjuk, liberális politikusokkal ellentétben az amerikai nagykövetségre panaszkodni, tanácsot kérni vagy urambocsá' instrukciót kapni.

(13.40)

Mi megőriztük a függetlenségünket, és mindig arra törekedtünk, hogy házon belül, Magyarország határain belül intézzük el ezeket a visszaélésgyanús eseteket.

Itt emlékeztetnék arra - államtitkár úr talán meg tudja erősíteni, hiszen önnel is leveleztünk már hasonló kérdésekben -, hogy amíg offshore cégeknek kifizetett támogatásokról szolt a mai ülésnap is meg a tegnapi ülésnap is, a kormány természetesen tagadja, hogy valaha is offshore cégeknek nyújtott ilyen támogatásokat, én azonban arra hívom fel a figyelmét, hogy amikor átvizsgáltuk ezeket a támogatásokat, akkor 74 darab offshore cégnek kifizetett támogatást találtunk Szilágyi György képviselőtár-

sammal. Ezt elküldtük Lázár János miniszter úrnak az előző parlamenti ciklusban, és kiderült, hogy 21 milliárd forintnyi közpénzt egy adott időszakban az önök kormánya mégiscsak offshore cégeknek fizetett ki. Itt megállapítható volt, hogy tipikus offshore helyszínekről van szó - Seychelle-szigeteken, Kajmán-szigeteken és egyéb hasonló klasszikus offshore helyszíneken alapított társaságokról beszélhettünk -, és ezek részére folyósított az Orbán-kormány jelentős összegű támogatást.

Amikor igyekeztünk utánajárni annak, hogy vajon nemzetgazdasági szempontból valóban átlátható szervezetek kaptak-e támogatást, akkor a kormány azt állította, hogy igen, de amikor kikértük az erre vonatkozó adatokat, akkor a kormány megtagadta az adatszolgáltatást, ne tudjuk meg, hogy kik azok a tényleges tulajdonosok, akik a cégek mögött állnak. Ezek azok a kérdések, államtitkár úr, amiben én úgy érzem, hogy sokkal nagyobbat kellene a kormánynak előrelépnie, ezen a területen ez a törvényjavaslat még most sem hozott semmiféle változást.

De továbbmegyek. Ugyanúgy, amikor a parlamenti csatározások mostanában arról szólnak, hogy a letelepedési kötvények ügyében mi történik Magyarországon, szintén azt láthatjuk, hogy offshore cégekkel köt a magyar állam szerződést, és ez egészen rendszeresen, napi gyakorlatként megismétlődik. Majd pedig ezek az offshore cégek az adóparadicsomokban realizálnak százmilliárd forintos nyereséget azáltal, hogy a magát nemzetinek mondó Orbán-kormány hivatali kurzusában kilóra árulják a magyarországi letelepedés lehetőségét különböző harmadik országbeli polgárok részére. Le kell szögeznünk, hogy itt nemcsak arról van szó, hogy célszerűtlen konstrukciók jönnek létre, hanem arról is, hogy az Orbán-kormány a saját maga által vallott elvekkel kerül ellentétbe ezekben az ügyekben.

Fontos látni azt, hogy akkor például, amikor 2013 szeptemberében személyesen Orbán Viktor miniszterelnök úrhoz fordultam azzal kapcsolatban, hogy tapasztaltunk egy nagyon érdekes visszaélésgyanús esetet - három családi vállalkozás, úgy tűnik, hogy összehangolt tevékenységéről volt szó -, rákérdeztem miniszterelnök úrnál, hogy hogy lehet, hogy 54 különböző, elsősorban fideszes önkormányzatnál történhetett meg az az eset, hogy a családi vállalkozások egyike kiírta a pályázatot, a másik lebonyolította a közbeszerzést, a harmadik családi vállalkozáshoz tartozó cég pedig megnyerte ezt a közbeszerzést, és megvalósította ezt a pályázatot. Ez nem egyszer vagy kétszer ismétlődött meg, ez erősen visszaélésgyanús helyzet volt, ugyanis azt láttuk, hogy 54 alkalommal különböző önkormányzatoknál ugyanahhoz a tulajdonosi körhöz tartozó vállalkozások egyike kitalálja, hogy mi legyen, a másikuk megírja a közbeszerzést, a harmadikuk pedig elnyeri. Ezek azok az esetek, államtitkár úr, amiben azt mondom, hogy nagyon komolyan előre kellene lépni, de azt láthatjuk, hogy ez a törvényjavaslat ismét nem nyújt ezen a területen semmiféle előrelépésre lehetőséget.

Külön növelte a gyanút az, hogy ezek a bizonyos támogatások nagyon rövid időre voltak mindössze nyitva. Erősen úgy tűnik tehát, hogy valaki erre megfelelő háttérrel rákészült, majd pedig, amikor kiírták a pályázatokat, és rövid ideig nyitott pályázatokról volt szó, akkor gyorsan elnyerték ezeket, és gyakorlatilag zsinórban, több tucat esetben ugyanaz az érdekcsoport szerezte meg az összes ilyen közbeszerzést. Ezekben az ügyekben, államtitkár úr, bizony-bizony előre kellett volna eddig is lépni.

Szintén nagyon fontosnak tartanám, ha a kormány előrelépne végre a meghívásos közbeszerzések terén. Itt is azt láthatjuk, nemegyszer három Fidesz-közel vállalkozás ad be egyszerre különböző közbeszerzésre ajánlatot, a három cég közül valamelyikük elnyeri a nyertességet, a következő alkalommal, mondjuk, a másik cég fogja elnyerni, aztán nemegyszer egymásnak erőforrást nyújtó szervezetekként közreműködnek a közbeszerzések lebonyolításában. Itt jól látható módon arról van szó, hogy ezek a megrendelések látszólag a vállalkozásokhoz szabályszerűen kerülnek el, az Európai Unió ezeknek a szabályosságát nem is vitatja, azonban látható az is, hogy bár szabályosnak minősülnek, de valójában mégiscsak arról van szó, hogy valaki sorba rendezte ezeket az egymással egyébként legtöbbször jó kapcsolatot ápoló vállalkozásokat, és zsinórban közpénzmilliárdokat lehet ma Magyarországon elnyerni egy ilyen konstrukció működtetésével.

Ha az ember kinyitja akár az online újságokat, akár a nyomtatott napilapokat, naponta találkozhatunk olyan esetekkel, amikor egyes kormányközel üzletemberek milliárdokat nyernek el gyakorlatilag vetélytárs nélkül, vagy azokkal a cégekkel - idézőjelben - vetélkednek, akikkel korábban nagyon jó üzleti kapcsolatban különböző közbeszerzések megvalósításában együttműködtek. Itt alapos a gyanúnk arra, hogy kartellezés történik, ezek a cégek egymással összehangolják a tevékenységüket, azonban sem a Gazdasági Versenyhivatal, sem a kormány meghatározott szervei ezekben az ügyekben nem tudnak érdemi előrelépést elérni. Azt is látni kell, hogy akkor, amikor ezek a meghívásos közbeszerzések lezajlanak, ha az ember a nagyságrendet megnézi, azt lehet látni, hogy bizony az infrastrukturális beruházásoknak egy jelentős része ilyen konstrukcióban kerül kiírásra, és nyerik el zsinórban ugyanazok a vállalkozások ezeket a megrendeléseket.

Fontos látni azt is, hogy a projektmenedzsment eszközeivel mennyire előre lehetne lépni a jelenlegi állapothoz képest. Jelentős azon túlrazások száma, amiről minden bizonnyal államtitkár úr is tud, hogy adott esetben elnyer egy vállalkozás egy megrendelést, különböző műszaki körülményekre, egyéb előre nem látható feltételekre hivatkozik, majd pedig túlrazza a saját tevékenységét, aztán ezt a döntéshozó elfogadja, és az eredeti vállalási árnál lényegesen magasabb összeggel kerül a projekt végül is megvalósításra. Ezekben az ügyekben sem nyújt a jelenleg előttünk lévő tervezet előrelépést.

Fontos látni azt is, hogy nagyon sokszor különböző, néhány fős vállalkozások képesek akár több tízmilliárd forintos projekteket is elnyerni. Hogyan is működik mindez? Van egy építőipari nagyvállalkozás, ez a nagyvállalkozás létrehoz egy hat-hét fős mini irodát, ahol természetesen sem eszköz nincs, sem megfelelő létszám nincs ahhoz, hogy elnyerjenek egy több tízmilliárdos megrendelést, aztán mégiscsak ők nyerik el a megrendelést, és ezt a megrendelést gyakorlatilag az utánuk, az alattuk következő alvállalkozói lánc részére továbbítják, és a tényleges megvalósítás ott történik, miközben a megrendelés igazi nyereségét legfőképpen realizálják. Ebben sem nyújt ez az előttünk lévő javaslat előrelépést.

Ilyen és ehhez hasonló okok garmadájától vézélve mondjuk azt, hogy ezt a törvényjavaslatot a Jobbik sajnos ezekkel a hiányokkal nem tudja támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a fejlesztéspolitikai intézményrendszer kapacitásait kívánja bővíteni, amire a mi véleményünk szerint is nagy szükség van, hiszen tudjuk azt, hogy a gazdasági növekedés egyik fő hajtóereje az európai uniós támogatások. De amit e törvényjavaslat tartalmaz, az megítélésünk szerint nagyon kevés.

A 2014-2020-as EU-s fejlesztési időszakból már több mint két év eltelt, ám ahogyan a Miniszterelnökség a minap bevallani kényszerült, ebben a programozási ciklusban március 15-éig egyetlen eurót sem tudott Magyarország lehívni a számunkra rendelkezésre álló forrásból.

(13.50)

Ezen nem lehet csodálkozni. A kormány felszámolta a korábbi rendszert, megszüntette a nyilván nem hibátlan NFÜ-t, helyette nagyjából visszaállította a 2006 előtti állapotokat, amikor az egyes minisztériumoknál szétszabdaltva osztották a forrásokat. Ezzel az akkori rendszer hibáit is reprodukálták. Ennek a következménye az is, hogy az új hazai kifizetési intézményrendszer csigalassúsággal állt föl, és elhúzódott a brüsszeli akkreditálás is. Mindez nem vezetett bővebb és hatékonyabb fejlesztési kapacitásokhoz. Sőt, egyre erősödik a gyanú, hogy a pályázatkezelő kifizetéseket nyomon követő informatikai rendszer hiányosságai miatt is hazánk nem is tudja majd maradéktalanul lehívni az új támogatási ciklus pénzeit. Értelmes célokra biztos nem, ehhez ugyanis nyomon kellene tudni követni legalább az alapvető indikátorokat. Ezzel szemben legalább júniusig fog tartani az előző ciklusban szolgált EMIR-rendszer

utódjának fejlesztése, az Európai Bizottság csak ezután akkreditálhatja az új informatikai rendszert az információink szerint.

Holott a kormányzat tervei igencsak ambiciózusak; az LMP szerint túlságosan is azok. Lázár miniszter úr még az év elején kijelentette, hogy jövő év június végéig a ciklus összes pályázatát meghirdetik, 2019 elejére pedig a teljes keretet igénybe kell venni. Az LMP azonban már korábban is világossá tette az álláspontját, miszerint nem értünk egyet a gyorsított ütemű, koncepciótlan pénzkiszórással, ráadásul úgy, hogy az előző programozási időszak átfogó értékelése és a tapasztalatok leszűrése nem történt meg.

Itt szeretném megjegyezni, hogy ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalásával talán meg kellett volna várni a parlamenti vitanapot, amit Orbán Viktor miniszterelnök úr javasolt, mert egy ilyen vitanapon nyilván többet meg lehet tudni a 2007-2014-es időszak tapasztalatairól, és arról, hogy mi minden szorul még korrekcióra.

Az LMP szerint a kormány az elmúlt években többnyire rossz célokra és alacsony hatékonysággal használta föl az uniós forrásokat. Látjuk, hogy az EU-s pénzek valójában eltorzítják a magyar gazdaság szerkezetét, nem a fontos fejlesztések valósulnak meg, hanem azok, ahol könnyen lehet milliárdokat juttatni kormányközeli pályázóknak. Nem azok a vállalkozások nyertek jelentős forrásokat, amelyek alkalmasak azok megvalósítására, és amelyek piaci alapon is életképesek, hanem a jó kapcsolatokkal rendelkezők. Ez pedig nem azt fogja eredményezni, hogy amikor egyszer elfogynak az uniós fejlesztési források, akkor itt maradunk majd számtalan mesterségesen táplált, valójában életképtelen cégekkel.

A jelen törvényjavaslat nem jól közelíti meg a fő kérdést. Úgy tesz, mintha a piaci és külső projektértékelők alkalmazása lett volna a fő probléma, és ha belső állami projektértékelőket alkalmaznak, akkor majd minden jobb lesz. Ahogy az indoklás fogalmaz: az új rendszer garantálja, hogy az értékelés kizárólagosan szakpolitikai szempontok alapján történjen, továbbá biztosítja bármely külső piaci szereplő érdekeitől való függetlenséget, a fokozott objektivitást és az átláthatóságot. Úgy látjuk, ha valami nem fogja garantálni a függetlenséget és a szakpolitikai szempontok érvényesülését, akkor azok az állami projektértékelők, akik egzisztenciálisan is a kormánytól függenek. Ugyanis a korrupció ma Magyarországon állami irányítású, központosított. Tehát éppen az állami függésben lévő projektértékelők lesznek a leginkább kiszolgáltatottak a korrupciós nyomásnak. Ez nyilvánvaló.

A Korrupciókutató Központ a 2009-2015 közti közbeszerzéseket vizsgálva friss jelentésében megállapítja, hogy folyamatosan nőtt a túlárzott közbeszerzések aránya, de nagy ugrás a 2011-es közbeszerzési törvény módosítása után jött. Sőt, tavaly decemberben Varga Mihály miniszter úr kezdeményezésére a kormányzat úgy változtatta meg az összeférhetlenségi szabályokat a közbeszerzési törvényben, hogy

a tendereken már könnyen elindulhatnak a vezető politikusok családtagjai is. És emlékezhetünk még arra a januári botrányra, amikor az Európai Csalás Elleni Hivatal állítása szerint magyar ellenőrök csapolták meg a közbeszerzések szabályosságára adott uniós pénzeket. A legdurvábban többszörösen túlárzott projektek gazdái minisztériumok voltak, például az EMMI által kezelt Öveges-program.

Ha finoman akarnánk fogalmazni, azt mondanánk, nem tartjuk egészségesnek, hogy az állami projektek értékelésénél a közigazgatásból rekrutált értékelők nyernek domináns pozíciót. Az LMP szerint igenis szükséges, hogy a külső üzleti vagy a civil szektor képviselői is szerepet kapjanak, csökkentve ezzel a korrupció kockázatát. De nem érdemes finoman fogalmazni. Az átalakítás fő célja nyilvánvalóan az, hogy az EU-s pénzek minden eddiginél simábban, akadály vagy szakmai akadékoskodás nélkül folyhassanak a kijelölt személyekhez és érdekeltekhez. Ezért nem érdekesek az előző ciklus eredményei, ezért nincs fogalmunk az egyes programok hatásszágáról, és ezért nincs a gyors költsésem kívül semmiféle elvárás vagy szakmai találat. Nem érdekes, hogy a lakossági energetikai források, amiket egyik pillanatról a másikra lenulláztak, már az EU Bizottság által elfogadott operatív programban voltak rögzítve.

Ezért nem érdekes semmilyen hosszú távú cél, ha a pillanatnyi haszonról van szó. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a rendes felszólalások következnek. Mivel írásban előre senki sem jelentkezett, így a most nyomógombbal bejelentkezők felszólalásai következnek. Elsőnek megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak az MSZP képviselőcsoportjából. Képviselő úr az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! A felvezető gondolataiban véltem felfedezni, hogy némi önkritikát is gyakorolt az elmúlt évek, az elmúlt hat esztendő tapasztalásaihoz hozzáillesztetten. Ezek szerintem helyénvalóak, egyszerűen abból kifolyólag, mert nyilván látható, hogy akár a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség megszüntetése, akár a külső értékelési rendszerek felfüggesztése nem vezetett eredményre, nem hozta azt a várt eredményt, amit önök reméltek ezektől a változásoktól.

Azt mondják ebben az előterjesztésben, ami az állami projektértékelő jogviszony létesítésével kapcsolatos, hogy szakpolitikai szempontok alapján történő értékeléseket kívánnak életre hívni, megvalósítani úgy, hogy az a függetlenség biztosítása mellett történjen; tehát a kellő objektivitás mellett történjen. Akkor nagy tisztelettel azt szeretném kérdezni, hogy hat éven keresztül, de főleg az elmúlt há-

rom-négy esztendőben mit csináltak, ha nem ebbe az irányba vitték a dolgokat. Nyilván látjuk, tudjuk, hogy mit csináltak, képviselőtársaim már szóltak is előttem erről, tehát mélyebben nem kalandoznék el ez irányba, de látható módon azt csinálták, hogy pontosan olyan irányultsággal és olyan irányokban, ahol gyakorlatilag fogható vagy kevésbé fogható kapcsolati rendszereik léteznek, ott voltak előnyös döntések, ott voltak olyan típusú kihelyezések, amelyek legalább a kérdés szintjén felvetik az aggályt.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Amikor egy pályázati értékelő rendszert, egy szaknévsort raknak össze, akkor azt mondják, hogy a jelen kormánytisztviselők, köztisztviselők, közalkalmazottak, de nemcsak ők, hanem az állami cégek munkavállalói is érintettjei lehetnek ennek a másodlagos jogviszonynak; annak a másodlagos jogviszonynak, amely tekintetében a kvázi munkáltatói jogok gyakorlóját az európai uniós forrásokért vagy az azok felhasználásáért felelős miniszter koordinálja, irányítja.

Én azt gondolom, hogy ebben a konstellációban legalább egy-két olyan kérdés felvetődhet, amely kérdésessé teszi ennek a minőségi voltát. Nézze, ön is tudja, hogy a közszféra egy eléggé direkt utasítási nyomvonalon keresztül működő rendszer. A kormánytisztviselő, a köztisztviselő nem nagyon hágya meg azokat az útmutatásokat és utasításokat, amelyeket kap, míg megítélésem szerint az ezen a körön kívül lévő külső szakértői körök, amelyek egy adott témához kellő ismeretanyaggal rendelkeznek, nehezebben bírhatók rá arra, hogy bármilyen olyan irányultságú tevékenységet folytassanak, amely nem a szakmai hitvallásukkal vág egybe.

(14.00)

Ezzel nem akarom bántani a közsférában dolgozó embereket, nem, vagy a kormánytisztviselőket, hanem inkább a kiszolgáltatottságukról szólnék, amely kiszolgáltatottsággal az én értékítéletem szerint önök, akik úgymond felettesként utasításokat és útmutatásokat adhatnak, meggyőződésem szerint élnek vagy éppen vissza is élhetnek. Nem jó ez a pálya. Azt gondolom, hogy nem jó az, amikor zárt rendszerek felépítését teszi meg a kormány, amikor csakis a maga által irányítható vagy kézben tartható kört látja alkalmasnak arra, hogy mondjuk, a források kihelyezésének előkészítési munkálataiban, a pályázati források felhasználását érintő döntésekben ezeket az embereket alkalmazza egy ilyen másodlagos jogviszony keretei között.

A külső, a függetlennek mondható vagy mondott szakértők esetében nyilván meg lehet kívánni azt, hogy kellő összeférhetetlenségi állapot fenntartását teremtsék meg, és akkor semmifajta olyan probléma és gond nincs, ami gyakorlatilag kérdésessé tenné az

ő szerepüket e tekintetben. Nézze, ha nem úgy lenne, ahogy mondom, tehát ha nem joggal fogalmazott kétségek sokaságát mondanák képviselőtársaim és én is, akkor nem következett volna be és nem következhetett volna be az, hogy mondjuk, az elmúlt időszak történéseiből fakadóan foghatóvá vált, hogy alapvetően a túlrazott projektek pont abba a körbe tartozóak, minisztériumi és más körökbe, ahol közvetlen befolyás gyakorlására ilyen értelemben sor kerülhetett.

(Földi Lászlót a jegyzői székben Móring József Attila váltja fel.)

Azt szeretném ezzel érzékeltetni, hogy meggyőződésem szerint nem szerencsés úgy összerakni a rendszert, hogy azok irányíthatóságát, útmutatást adhassanak, utasításokat adhassanak azoknak a pályázati döntésekben szereplő embereknek, akik ilyen értelemben az ő jogviszonyuk tekintetében is döntéseket tudnak szülni. Mert hát az, aki gyakorlatilag a pályázati források felhasználásához párosuló döntéseket szüli, egy ilyen helyzetben adott esetben a saját személyes sorsának alakulását is szem előtt tartja; és az ilyen értelemben tett kiszolgáltatottságából fakadóan akár a személyes értékítéletével ellentétes vagy nem teljes egészében egybevágó döntést is hozhat.

Azt szeretném ezzel érzékeltetni, hogy talán érdekesebb lenne azon elgondolkodni, hogy ha már a nemzeti fejlesztési ügynökségi rendszer nem vált be, ha már a külső értékelési rendszerek működtetése nem vált be, mint amit önök működtettek az elmúlt esztendő időszakában, akkor érdemes lenne elgondolkodni legalább azon, hogy ezt a zárt kört bővítsék és ennek a lehetőségét megteremtsék. Hiszen mind-egyikünknek az kell és lehet a célja, hogy igen, a korrupció veszélye adott, mint ahogy államtitkár úr is említette, hogy a korrupció lehetősége minél inkább szűkre szabott legyen és igazából úgy, ahogy elhangzott ma már itt a Ház falai között, a központosítottság tekintetében a korrupció ne szoros összefüggésrendszerben szerepeljen. Ebben a változást csak és akkor lehet megtenni, ha nem abban az utasítási körben tartó emberek sokaságával kívánják a másodlagos jogviszonyrendszer keretei között ezeket a döntéseket meghozni, meghozatni. Ha ezt teszik, akkor ez megítélésem szerint ilyen típusú eredményekhez vezethet, mármint olyanokhoz, hogy a korrupció nem mérséklődni fog, hanem sokkal inkább tagadni fog, duzzadni fog, ami szerintem nemkívánatos.

Azzal, amit a Fidesz vezérszónoka megfogalmazott, egy részével, mármint azzal, hogy a munkahelyteremtést érintő és a gazdaság erősítését szolgáló folyamatokat kell minél intenzívebbé tenni, egyetértünk. Azt gondoljuk, hogy önmagában persze nem a szavak szintjén kell mindezt megtenni, mert ha viszagondolunk akár arra a hitelprogramra vagy bármi másra, még Matolcsy időszakából származtatható a történet, amikor is a mikro- és kisvállalkozásoknak a szavak szintjén ígéretet sokaságai hangzottak el, és

szembesítjük magunkat az elmúlt évek történéseivel, hogy milyen lehetőségekhez jutottak hozzá és mennyien, akkor sajnos azt látjuk, hogy nem túl kedvező ez a kép. Ezzel azt akarom mondani, hogy nemcsak a szavak szintjén kell a munkahelyteremtést erősíteni, és nemcsak a szavak szintjén kell a gazdaság erősítését és a gazdaság működésének erősítését szolgálni, hanem konkrét, kézzelfogható cselekedetek vonatkozásában is. Mert ma azt látjuk, hogy ezek már a szavak szintjén működnek, de a konkrét cselekvések tekintetében nem.

Ha összegezni akarom a gondolatainkat, akkor arra szeretném még egyszer, újólág és utoljára felhívni a figyelmet, hogy az, ami a kormánytisztviselőket, köztisztviselőket, közalkalmazottakat és az állami szférában, az állami cégek keretei között dolgozó munkavállalókat érintő lehetőségként megjelenik mintegy másodlagos jogviszony keretei között, az EU-források felhasználásának előkészítéséhez kapcsolódó döntésmeghozatal, az úgymond nem ördög-től való. De nem lehet csak ilyen pályát futni a dolgokban, mert ha azokat a speciális tudással bíró, külső szakértőket, akik az összeférhetlenségi dolgok tekintetében helyt tudnak állni, kizárják a rendszer működtetéséből, akkor nem nyereségre tesznek szert, hanem megítélésem szerint veszteségre. Arra a tudásra, ami létezik, nyilván az állami cégek és az állami szektor keretein kívül van, mindenképpen érdemes odafigyelni és igénybe is venni.

Azt szeretném tehát kérni államtitkár úrtól, értem a logikáját a dolgoknak, amit csinálnak, csak pont abból kifolyólag, hogy ne egy torz pályára kerüljön ez a történet és a későbbiekben majd ne azzal kelljen majd szembenézni, hogy még torzabb szituációk sokasága alakul ki, ezért ne csak ebben a burokban történő gondolkodás legyen érvényes, hanem a független és tudással bíró szakértők álláspontjai és döntési helyzetei is alakulhassanak ki.

Az utolsó mondatom pedig arról szól, még egyszer visszatérve, hogy nem lehet egy kormánynak sem az az érdeke, hogy a források kihelyezését követően azzal kelljen szembenézni, hogy szabálytalansági eljárások sokaságán keresztül, büntetések sokaságán keresztül gyakorlatilag forrásokat veszítsen el Magyarország. Ha komolyan gondolják azt, hogy az a cél, hogy ez a gazdaság erősödjön, ha komolyan gondolják azt, hogy az a cél, hogy valós, kézzelfogható munkahelyek teremődjenek ebben az országban, úgy, ahogy azt hat évvel ezelőtt ígérték, 1 millió új munkahely a gazdaságban, ha komolyan gondolják ezt, és nem statisztikailag akarják formálni a világot, nem a külföldön munkatevékenységet végző emberek statisztikai számadatait kívánják a hazai statisztikába beépíteni, nem a diákfoglalkoztatás keretei között lévő embereket kívánják a statisztikában erősíteni, nem a közfoglalkoztatás mértéktelen kiterjesztésével, bővítésével kívánják a statisztikákat abba a helyzetbe hozni, hogy a foglalkoztatási számadatok olyanok legyenek, mint amilyeneknek önök azt szeretnék látni, hanem azt szeretnék, hogy a valóságban

Magyarországon a vállalkozói szférában, a vállalkozói szférához kapcsolódóan a gazdaságban szülessenek új munkahelyek, akkor, azt gondolom, hogy így ez a törvény önmagában nem alkalmas ennek a folyamatnak a megerősítésére.

Ehhez azok a kiegészítések, amelyeket én is, de más képviselőtársaim is az előzőekben elmondottak, megítélésem szerint szükségszerűen kellene hogy párosuljanak. Azt szeretném kérni, hogy ezeken gondolkodjon el, államtitkár úr, és gondolkodjanak el kormánypárti képviselők is, egyszerűen azért, mert hitem szerint, meggyőződésem szerint ez ennek az országnak az érdeke. Így lehet erősebb gazdaságot működtetni, így lehet a valóságban több munkahelyet teremteni, olyat, amely adott esetben olyan bérekkel és fizetésekkel megáldott is, ami a tisztas megélhetés alapját is képezheti Magyarországon. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. Elnök úr, köszönöm.

(14.10)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Köszöntöm önöket. Kérdezem, hogy van-e valakinek még felszólalási igénye. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, az előterjesztőnek.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót, a képviselőknek pedig a magas labdákat, amelyek közül nem tudok mindent lecsapni, annyi minden került itt szóba, de néhányat ezt mindenképpen megtenném.

Képviselő Úr! Tudja, mit jelent az, hogy forgóajtó? Ez az a kifejezés, amit önökre használnak Brüsszelben; önökre, illetve azokra a kollégáikra, akik 2006-ban és 2007-ben aláírtak az Európai Bizottsággal egy megállapodást, amely megállapodás 2015 végéig tartott. Majd amikor aláírták azt a megállapodást, amely a magyar vállalkozásokra, a magyar önkormányzatokra, a magyar kórházakra és a magyar egyetemekre sokkal több kötelezettséget hárított a bürokráciában, mint amit az Európai Bizottság elvár Magyarországtól, akkor ugyanezek a szakértők leigazoltak az államtól, kimentek a piacra, és 1500 milliárd forinttal vámozták meg az európai uniós költségeket. Magyarország Kormánya és Magyarország minden egyes adófizetője a 8600 milliárd forintos keretösszegeből, amit Magyarország 2007 és 2015 között felhasználhatott, 1500 milliárd forintot fizetett ki az önk tanácsadói körének.

Az a felszólalás, amit itt ma Józsa képviselő úrtól és öntől hallhattunk, nem szólt másról, mint saját piacaik megvédéséről. Nem arról szólt, hogy önök az átláthatóságért küzdenek, nem arról szólt, hogy önök a korrupcióért küzdenek, ez arról szólt, hogy az MSZP utolsó lehetőségeként is marakodik azért, hogy a koncot megfoghassa.

Tudja, képviselő úr, az összes olyan felfüggesztés és az összes olyan vita, amely ma, a pénzügyi zárás időszakában a magyar kormány és az Európai Bizottság között van, nagyrészt visszavezethető arra a rossz megállapodásra, amelyet önök 2006-ban és 2007-ben szentesítettek az Európai Bizottsággal. Amikor 2010-ben, 2010 tavaszán a jelenlegi kormányzat átvette a mandátumát, akkor felmértük, hogyan állunk az európai uniós források tekintetében: a 8600 milliárd forintos kerethez képest nagyjából 800 milliárd forintot fizettek ki három év alatt a vállalkozásoknak úgy, hogy közben a források 75 százalékát már lekötötték különböző pályázatokban. Ez azt jelentette, hogy nem volt érdemi lehetősége a kormánynak arra, hogy olyan fejlesztéspolitikát működtessen Magyarországon, ami valóban segíti a vállalkozásokat a válságból való kilábalásban, ami valóban segíti a vállalkozásokat abban, hogy a válságot követően megállítsák a munkahelyek megszűnését és ezt visszafordítsák.

2010-ben kompromisszumot kellett kötnünk. A 2010-es kompromisszum arról szólt, hogy vállalkoz-e azt Magyarországon, hogy az utolsó centig hazahozzuk úgy az európai uniós forrásokat, hogy olyan lovon ültünk, amelyben az MSZP-n kívül senki nem hitt, sem a magyar vállalkozások, sem a civil szervezetek, sem a gazdaság különböző képviselői, és azt mondtuk, hogy 2015 végéig, ameddig azt a pénzügyi ciklust le nem zárjuk, azt garantáljuk, hogy minden eurócentet hazahozunk Magyarországra. Ezt nem-hogy 2010-ben, 2011-12-ben nem hitték el, még 2015 elején is az MSZP képviselői azt mondták, hogy Magyarország több száz milliárd forintot fog elbukni a neki járó keretből, mert egy olyan fejlesztéspolitikai intézményrendszer van Magyarországon, amely alkalmatlan arra, hogy a teljes forráskeretet lehívja.

Ezzel szemben Magyarország 108 százalékon zárta a kerethez képest a forráslehívást, a lengyelek 101 százalékon, a csehek, a szlovákok 90 és 95 százalék között, Románia és Bulgária pedig 75, illetve nyolcvan-egynéhány százalékon. Tehát azt gondolom, azt a munkát, amit önök elrontottak, ez a kormány megpróbálta valamilyen szinten döntetlenre hozni, és ennek köszönhetően beszélünk arról, hogy 8600 milliárd forintot hazahoztunk Magyarországra.

Tudja, képviselő úr, az a kérdés, amit még Józsa képviselőtársam felvetett, azért is egy érdekes történet, mert az a vita, amit aszfaltkeverő-vitaként ismerünk Magyarországon, visszavezethető egy 2007-es döntésre, még hozzá arra a döntésre, amelyet ugyancsak önök hoztak, és amely szerint ott, ahol utat építenek és aszfaltot használnak fel, az európai uniós szabványok szerint a megfelelő távolságon belül kell lennie az útépités helyszínének az aszfaltkeverő telepektől. Ez egy olyan intézkedés volt, ami, azt gondoljuk, nem volt helytelen, mert valóban az európai uniós szabványok betartására így lehetett garanciákat adni. Azonban ennek köszönhetően állt elő egy olyan rendszer, hogy hét évig az Európai Bizottság elfogadta ezt a rendszert, hét évig az Európai Bizottság évről

évről kiadta a kóserpecsétet arra, hogy jól működik ez a rendszer, majd a pénzügyi zárás évében, amikor az Európai Bizottságot is elég komoly pénzügyi, kiadási nehézségek érik, akkor azt mondta, hogy ez nem helyes. Mi pedig azért szálltunk velük vitába, mert azt gondoljuk, hogy a forrásfelhasználás felelőssége valóban közös felelőssége minden tagállami kormánynak és az Európai Bizottságnak egyaránt. Azt gondolom, az, hogy ezt a vitát anélkül tudtuk lezárni, hogy pénzügyi érdeksélem érte volna Magyarországot, ez igenis fontos eredmény.

És tudja, képviselő úr, azt sem tudom hova tenni, amikor önök arról beszélnek, hogy az a közel egymillió ember, aki az államnak dolgozik, nem rendelkezik azzal a szaktudással, ami a pályázati értékeléshez szükséges. Ez alapján szegénységi bizonyítványt állítanak ki az egyetemi alkalmazottakról, szegénységi bizonyítványt állítanak ki az állami cégek dolgozóiról. *(Dr. Józsa István: Ezt mi nem mondtuk!)* Mi azt gondoljuk, hogy ezek az emberek rendelkeznek ezzel a szaktudással. *(Gúr Nándor: Ezt te mondd, nem mi!)*

Csak azért, hogy ne csak az MSZP által felütött labdákat kezdjem el leütöni, engedjék meg, hogy átterjek a Jobbik által felvetettekre! A képviselő úr sok kérdést szóba hozott, azonban egyetlen konkrétumról nem beszélt: arról a törvényjavaslatról, amelynek a vitáján ma itt állunk. Beszélt offshore-ügyekről, beszélt összeférhetetlenségi kérdésekről, beszélt a közbeszerzési törvényről. Tudja, képviselő úr, azok a problémák, amelyeket ön felvet, 2012-ig egyetlen törvényi szabályozásban sem voltak tiltva. Magyarország az Európai Unió 28 tagállama közül elsőként döntött arról, hogy alaptörvényi szinten tiltja az átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű cégek összefonódását.

Ha ön valóban azt mondja, hogy önnek gondot jelent az összefonódás a pályázati értékelés, a közbeszerzés kiírása vagy a kivitelező között, akkor igenis támogatniuk kéne ennek a törvénynek az elfogadását, amely nagyon világossá teszi, hogy kik, hogyan és milyen kontroll mellett vehetnek részt az európai uniós vagy az állami források kihelyezésében. Egy olyan rendszerről beszélünk, ahol az államnak egy megbízási jogviszonyon túl arra is lehetősége van, hogy konkrét nemzetbiztonsági kontrollt és felügyeletet gyakoroljon a pályázati értékelés teljes folyamatában, és ahogy a pályázati értékelés lezárult, akkor pedig arra is lehetősége van, hogy ezt a szélesebb nyilvánossággal is megossza.

A túlárzás kapcsán lefolytatott vita - egyértelműen tudom és látom - alapvetően a Jobbik által épített politikai termék, azonban óva szeretném inteni önöket attól, hogy Magyarország több százezer vállalkozását vagy akár azt a 28 ezer vállalkozást, aki az európai uniós források felhasználásában érdekelt volt Magyarországon, megbélyegezzék. Mert tudják, Magyarországon nemcsak a hitelezés és a tőkeproblémából fakadóan keletkeztek olyan viták, amelyek a

túlázáshoz vezettek, hanem abból a lehetetlen helyzetből is, ahogy Magyarország Kormánya 2010-ben átvette a gazdaságpolitika irányítását. Nem egy magyar specifikus problémáról beszélünk, egy kelet-közép-európai problémáról beszélünk, ahol igenis a vállalkozásoknak kinkeserves gondot jelent előállítani azt az önerőt, ami egy-egy fejlesztés megvalósításához szükséges, és ebben, tudja, egy valóban patrióta kormányzatnak nem az a felelőssége, hogy elgáncsolja ezeket az embereket és a küllők közé botokat dugdosson, hanem a lehetőségeket figyelembe véve, a szabályokat a lehető legrugalmasabban alkalmazva próbálja meg a magyar gazdasági érdeket akár Brüsszellel, akár más érdekekkel szemben szolgálni.

Egy pár gondolat erejéig mindenképpen szeretnék Schmuck képviselő asszonyhoz is szólni, hiszen én eddig úgy ismertem meg a képviselő asszonyt a felszólalásaiból, mint aki ért is ahhoz, amiről beszél. *(Dr. Józsa István tapsol.)* Ez a mai felszólalás ebben a tekintetben megingatta ezt a hitemet, de bízom benne, hogy a későbbiekben ezt a bizalmat sikerül visszaszerezni.

Engedje meg, hogy a tényszerű tévedéseire rávilágítsak! Az egyik ilyen tényszerű tévedés, amikor azt kéri számon a jelenlegi kormányzaton, hogy miért ilyen célokra használtuk fel az európai uniós forrásokat 2007 és 2013 között. Itt azt ajánlom a képviselő asszonynak, hogy forduljon jobbra, és azokat a képviselőket, akik ma éppen nem tartózkodnak az ülésteremben, de 2007-ben, 2008-ban kormányzati pozíciót vállaltak, kérdezze meg arról, hogy miért egy olyan fejlesztéspolitikai programot írtak alá Brüsszellel, amelynek semmilyen célja nem volt azon kívül, hogy megteremtsék a lehetőségét annak, hogy különböző tanácsadásokon keresztül ezt a pénzt saját javukra tudják felhasználni.

És amikor arról beszél, hogy az Európai Bizottság és köztünk viták vannak, akkor nem ártana annak utánanézni, hogy ezek a viták valóban miről szólnak, mert az informatikai rendszer, amiről ön beszélt, és aminek ön az akkreditációs problémáját vetette fel, nem tartozik azok közé a tárgykörök közé, amelyeket egyáltalán vizsgál az Európai Bizottság, hogy ez hogyan, miként működik, nem akkreditálja az intézményrendszert. *(Schmuck Erzsébet közbeszól.)* Én elhiszem, hogy ön csak az újságokból tájékozódik, de ha a parlamentben szakértőként szólal fel, akkor valóban jó lenne az újságokból megismételt tévedéseket nem megismételni szakértői színekben. Ezért engedje meg, hogy itt felajánljam a kormány nevében, hogy bármilyen fejlesztéspolitikai témában szeretne felszólalni, előtte szívesen segíték lektorálni önöknek az anyagokat.

A másik kérdés tekintetében, ami a politikai összeférhetetlenséget veti fel, most akkor azt döntsék el, hogy amikor a bürokráciacsökkentésről beszélünk, és arról beszélünk, hogy az állami alkalmazottak életpályamodellje miként alakul, amikor arról beszélünk, hogy milyen szakmai lehetőséget vagy anyagi előrelépési lehetőséget kapnak vagy nem

kapnak adott esetben, akkor képviselik-e a valós álláspontjukat, amikor a bürokráciacsökkentés ellen felszólalnak vagy akkor, amikor a kormányzat plusz pénzkereseti lehetőséget ad az állami értékelésen keresztül a közsférában dolgozó emberek számára.

(14.20)

Összességében egy olyan törvényjavaslatról beszélünk most, ami a parlament előtt fekszik, ami egyértelműen azokat a célokat kell hogy szolgálja - és az én meggyőződésem szerint szolgálhatja is -, amelyek az összes ellenzéki párt homlokerében szerepelnek: a korrupció elleni harc, az átláthatóság érdekében folytatott küzdelem.

Amennyiben ezt a javaslatot az ellenzéki képviselők nem támogatják, akkor nemcsak azt üzenik meg a választók irányába, hogy csupán politikai terméket építenek, hanem a saját maguk által elmondottakkal is szembefordulnak, hiszen önök semmi másban nem érdekeltek ebben az esetben, mintsem abban, hogy azok a lehetetlen helyzetek, amelyek 2007 óta az európai uniós források felhasználását Magyarországon jellemezték, azok valóban hosszú távon meghatározzák az ország jövőjét. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(Gúr Nándor elfoglalja jegyzői helyét.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény és egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10091. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2014 folyamán az Európai Unió a könyvvizsgálatra vonatkozóan olyan jogszabálysomagot fogadott el, amelynek célja, hogy a könyvvizsgálat rendszerét és a könyvvizsgálókra vonatkozó szabályokat az új uniós pénzügyi szabályozásnak megfelelően módosítsa, és erősítse a könyvvizsgálói szakmába vetett közbizalmat.

Az említett könyvvizsgálói reform része az éves és összevont éves beszámolók könyvvizsgálatairól szóló 2006-os irányelv módosítását tartalmazó újabb európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodó egységek

könyvvizsgálatára vonatkozó egyedi követelményekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet. E két uniós jogszabály átültetéséről és a végrehajtásáról a tagállamok 2016. június 17-ig kötelesek gondoskodni. Az új szabályokat csak az ezt követően induló üzleti évre lehet majd alkalmazni. A legtöbb vállalkozás esetében az új rendszer 2017. január 1-jétől induló üzleti évre vonatkozó könyvvizsgálatot érint majd.

Tisztelt Ház! Az éves és összevont éves beszámolók könyvvizsgálatáról szóló irányelv módosításának egyik jelentős eleme, hogy átalakul a könyvvizsgálók, a könyvvizsgáló cégek közfelügyeleti rendszere. A módosítás alapján a könyvvizsgálói közfelügyelet működtetésében a továbbiakban semmilyen formában nem vehetnek részt a könyvvizsgálói szakmát gyakorló személyek, és minden tagállamban nagyobb szerepet kap a független, a könyvvizsgáló szakmát nem gyakorló szakemberekből álló közfelügyeleti hatóság.

Magyarországon a jelenleg hatályos szabályok alapján e független közfelügyeleti hatóság feladatait a nemzetgazdasági miniszter gyakorolta, a könyvvizsgálók szakmai önkormányzati szervezetével, a Magyar Könyvvizsgálói Kamarával megosztva. A módosítás továbbra is megtartja a két szervezet közötti munkamegosztás rendszerét, azonban az új európai szabályozásnak megfelelően több jogosultságot és végső felelősséget biztosít a közfelügyeleti hatóságnak, így a könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek nyilvántartása, továbbképzése, minőség-ellenőrzése, valamint a könyvvizsgálatra vonatkozó speciális szabályok, az úgynevezett könyvvizsgálati sztenderdek megalkotásának területén.

Az irányelv a tagállamok közfelügyeleti hatóságainak megerősítésén túl a hatóságok között hatékonyabb együttműködést is célul tűz ki. Az Európa több tagállamában tevékenységet folytató vállalkozások könyvvizsgálatának felügyelete és ellenőrzése a tagállami hatóságok együttműködése nélkül nem valósítható meg teljeskörűen. A törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy Magyarország is tagja lehessen az európai szintű közfelügyeleti együttműködésnek. Ennek egyik intézményesített formája lesz egy uniós szervezet, az úgynevezett európai könyvvizsgálat-felügyeleti szervek bizottságának létrehozása, amelyben a tagállamok közfelügyeleti hatóságainak vezetői rendszeresen tanácskozhatnak a könyvvizsgálatot érintő legfontosabb kérdésekről, az ellenőrzések során feltárt rendszerszintű hiányosságokról és azok megoldására tett intézkedésekről. Magyarország korábban is jelentős részt vállalt a könyvvizsgálat nemzetközi szabályozásának kialakításában, a törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy az újabb európai szintű egyeztetések eredményeit a magyar rendszer is figyelembe vegye, alkalmazza.

Tisztelt Országgyűlés! Az irányelv módosításának másik fontos eleme a könyvvizsgálók, könyvvizsgálói cégek függetlenségét érinti. A könyvvizsgálat kiemelt kérdése, hogy a könyvvizsgáló és az őt

megbízó vállalkozó között ne álljon fenn olyan összeférhetetlenség, amely a könyvvizsgálónak a vállalkozó pénzügyi kimutatásaihoz kapcsolódó független szakmai véleménye megalkotását veszélyeztetné. A módosított függetlenségi szabályok többségének Magyarország már jelenleg is megfelelt, azonban a törvényjavaslat a függetlenségre vonatkozó szabályok további szigorítását és pontosítását tartalmazza.

Az irányelv alapján a tagállamoknak kötelező gondoskodniuk arról, hogy egyes vállalkozásoknál kötelező legyen az auditbizottság létrehozása vagy az auditbizottság feladatait ellátó szervezet kijelölése. Természetesen az auditbizottság kizárólag azoknál a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodóknál kötelező csak, ahol a könyvvizsgálat lefolytatása összetettebb kötelezettséget ró az adott vállalkozásra és annak könyvvizsgálójára. Magyarországon közérdeklődésre számot tartó gazdálkodónak a tőzsdén jegyzett társaságok, a hitelintézetek, a biztosítók, a viszontbiztosítók, a befektetési vállalkozások, valamint a tőzsdei alapokat kibocsátó alapkezelők számítanak. Az auditbizottságot érintő módosításokat a törvényjavaslat az ezen vállalkozásokat szabályozó ágazati törvényeken vezeti át.

A törvényjavaslat a polgári törvénykönyv nyilvános részvénytársaságoknál előírt kötelező auditbizottságra vonatkozó rendelkezéseit kiterjeszti a többi közérdeklődésre számot tartó vállalkozásra is. A javaslat továbbá pontosítja az auditbizottságok feladatait is a tekintetben, hogy hatékonyabban részt vegyenek a könyvvizsgálat elősegítésében és figyelemmel kísérhessék azt.

Tisztelt Országgyűlés! A könyvvizsgálati reform másik eleme, az európai parlamenti és tanácsi rendelet kizárólag a könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek egy szűkebb körét érinti. A rendelet hatálya kiterjed a közérdeklődésre számot tartó vállalkozók könyvvizsgálatát ellátó könyvvizsgálókra, könyvvizsgáló cégekre. Mivel e könyvvizsgálói kör a befektetői érdekeket tekintve nagyobb figyelmet élvez, az Európai Unió ebben a vonatkozásban a tagállami átültetést nem igénylő, egységesebb rendeleti szabályozás mellett döntött. A rendelet előírásai közvetlenül alkalmazandók minden tagállamban, azonban egyes szabályozási kérdésekben a rendelet lehetővé teszi, hogy a tagállami szabályozás eltérjen attól. Jelen törvényjavaslat ez utóbbi szabályokat tartalmazza.

Tisztelt Ház! A rendelet előírásai alapján a közérdeklődésre számot tartó vállalkozónál egy könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég folyamatosan maximum tíz évig láthat el könyvvizsgálói tevékenységet. Ettől a maximumtól azonban a tagállamok eltérhetnek. Figyelembe véve a korábban hatályos nemzeti szabályozást, a törvényjavaslat az Unió általános rendelkezésénél szigorúbb, ötéves kötelező rotációt vezetne be. A rövidebb maximális könyvvizsgálati időtartam a nagyobb fokú könyvvizsgálói függetlenség elősegítését, a megszokás veszélyének kiküszöbölését szolgálja. A rendelet másik jelentős szabályozási köre a könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek által

ellátott éves beszámoló könyvvizsgálatán túl a vállalkozó részére nyújtott további szolgáltatások körét érinti.

(14.30)

Az összeférhetlenség elkerülése érdekében a rendelet korlátozza azon szolgáltatások körét, amelyeket a könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek a közérdeklődésre számot tartó vállalkozónak a könyvvizsgálati tevékenységen kívül nyújthatnak. A korlátozás úgy valósul meg, hogy egy tiltólistával meghatározza azon szolgáltatásokat, amelyeket a könyvvizsgálók ugyanazon vállalkozó részére a könyvvizsgálat elvégzése során nem nyújthatnak. A törvényjavaslat a rendelet korlátozásai mellett azonban lehetővé teszi, hogy a könyvvizsgálók a vállalkozó számára a könyvvizsgálat mellett bizonyos nem jelentős adóügyi és értékelési szolgáltatásokat is nyújtsanak.

A rendelet hatálya alá tartozó kiemelt könyvvizsgálói kör a közérdeklődésre számot tartó vállalkozások könyvvizsgálatát ellátó könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek felügyeletét egy, a könyvvizsgáló szakmától teljesen független hatósághoz rendeli. A kiemelt könyvvizsgálói kör felügyeletét már korábban is a könyvvizsgálói közfelügyeleti hatóságként eljáró nemzetgazdasági miniszter látta el, és az új rendelkezéseknek megfelelően a jövőben is a miniszter látná el ezen feladatokat.

Tisztelt Országgyűlés! A könyvvizsgálati változások átültetése és az új szabályok alkalmazása a magyar jogrendben a könyvvizsgálói közfelügyelet megerősítését eredményezi majd, ami hozzájárul ahhoz, hogy a könyvvizsgálói feladatokat továbbra is olyan szakemberek végezzék, akik megfelelő felkészültséggel és szakértelemmel látják el a vállalkozók beszámolóinak felülvizsgálatát, és ezzel elősegítik a pénzügyi élet tisztaságának fenntartását.

Tisztelettel kérem önöket a törvényjavaslat meg tárgyalására és majdani elfogadására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezér-szónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Czomba Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. CZOMBA SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő javaslat célja az Európai Unióval összhangban a befektetők és a vállalkozások által közzétett pénzügyi kimutatások megbízhatóságába és valóságába vetett bizalom megerősítése, javítása, a könyvvizsgáló cégek jóváhagyásának és nyilvántartásának harmonizálása, emellett pedig e cégek függetlenségének és pártatlanságának erősítése. Ezt szolgálta a 2013/34/EU irányelv is, amelyet a 14/56/EU irányelv módosított. Ez utóbbi módosítás rendelkezései-

nek a magyar jogrendbe való átültetését végzi el ez a javaslat.

Az eredeti irányelv a gazdálkodók méret szerinti besorolását a mérlegfordulónaphoz kötve határozza meg oly módon, hogy három kritériumot vesz alapul: a mérlegfőösszeget, a nettó árbevételt és az üzleti évben foglalkoztatottak átlagos létszámát. A korábbi irányelv az említett három kategóriához kapcsolja a könyvvizsgálati kötelezettséget. Az irányelv a közép- és nagyvállalkozások, továbbá a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók pénzügyi kimutatásainál előírja, hogy azokat a könyvvizsgálónak ellenőriznie kell, vagyis megjelenik a könyvvizsgálati kötelezettség. Ugyanakkor a kisvállalkozások pénzügyi kimutatásainak könyvvizsgálati kötelezettségére vonatkozóan az irányelv csak a lehetőséget adja meg, ami azt jelenti, hogy a tagállamok előírhatják a kisvállalkozások pénzügyi kimutatásainak könyvvizsgálati kötelezettségét.

A mikrovállalkozások tekintetében az irányelv nem teszi lehetővé a kötelező könyvvizsgálat előírását, ezen egyébként a módosítás sem változtatott, ami azért fontos információ, mert a hazai vállalkozások nagyrészt a kisvállalkozási kategóriába esnek. Magyarországon a tőzsdén jegyzett társaságok, a hitelintézetek, a biztosítók és a befektetési vállalkozások számítanak közérdeklődésre számot tartó gazdálkodóknak.

Rátérve az új irányelvre, a beszédem elején felsoroltakon kívül az EU célja ebben az esetben a szakmai etika erősítése, a könyvvizsgálati sztenderdek tekintetében a konvergencia erősítése, a befektetők védelme és a közfelügyelet erősítése is volt. A korábbi EU-rendelethez képest olyan hangsúlyváltozásokban érhető tetten a módosítás, mint például a folyamatos továbbképzési programok, amelyek biztosítása a tagállamok számára immár nemcsak lehetőség, hanem kötelezettség is.

Az előző rendelet tartalmilag is kibővült, például a szakmai etikára és a szkepticizmusra vonatkozóan az új rendelet kimondja, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a könyvvizsgáló a könyvvizsgálat teljes időtartama alatt szakmai szkepticizmussal éljen, felismerve annak lehetőségét, hogy lényeges hibás állítások is előfordulhatnak egyes esetekben. Ez vonatkozhat különösen a valós érték, az értékvesztés, a céltartalékok, a vállalkozás folytatása, a jövőbeni cash flow-kalkulációkra és becslésekre.

A függetlenségre és pártatlanságra vonatkozó rész is kibővült, és rögzíti, hogy a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a könyvvizsgáló cég az észszerűség határain belül mindent megtegyen, hogy a könyvvizsgálat során a függetlenséget ne befolyásolja fennálló vagy lehetséges összeférhetlenség, üzleti vagy egyéb közvetett kapcsolat. A tagállam köteles felmérni és dokumentálni a függetlenséget fenyegető veszélyeket és óvintézkedéseket.

A könyvvizsgáló cégek belső szervezetére vonatkozóan az irányelv rögzíti, hogy senki nem avatkoz-

hat bele a vizsgálat elvégzésébe, és hogy hatékony informatikai, ügyviteli belső ellenőrzési rendszert kell biztosítani. A munkát úgy kell megszervezni az új szabályozás szerint, hogy legalább egy könyvvizsgáló partnert ki kell jelölni, akinek tevékenyen részt kell vennie a könyvvizsgálat elvégzésében. Könyvvizsgálói dossziét kell létrehozni, és azt 60 napon belül le kell zárni.

Lényeges kérdés, hogy mire terjed ki, mit fed le a jogszabályban előírt könyvvizsgálat hatóköre. Megállapítható, hogy nagy a rés aközött, hogy mit vár el a felhasználók széles köre a könyvvizsgálótól, és mi az, amit a könyvvizsgáló ténylegesen nyújtani tud. A könyvvizsgálat hatókörére vonatkozóan az irányelv leszögezi, hogy az nem terjedhet ki a vizsgált szervezet jövőbeni életképességének, hatékonyságának és eredményességének biztosítására.

A könyvvizsgálói jelentésre vonatkozó szabályok csak kismértékben bővültek. Ilyen változás, hogy a jelentésnek nyilatkozatot kell tartalmaznia az olyan eseményekkel vagy feltételekkel kapcsolatos lényeges bizonytalanságról, amelyek kétséget ébreszthetnek a vállalkozás folytatásával kapcsolatban. A minőségbiztosítási rendszernek függetlennek kell lennie az ellenőrzött könyvvizsgálótól és a közfelügyelet alá kell hogy tartozzon. Minőség-ellenőrzésre kockázatelemzés alapján hatévente kell hogy sor kerüljön, valamint a minőségellenőröknek külön képzésben is részesülniük kell.

Terjedelmében a legnagyobb változás a korábbi renDELETEhez képest a vizsgálatokra és a szankciókra vonatkozó szabályozás. A legfontosabb változások egyike, hogy a tagállamoknak elő kell írniuk, hogy a könyvvizsgáló cégek ellen elrendelt intézkedéseket, szankciókat nyilvánosságra kell hozni, és a szankciónak ki kell terjednie a jóváhagyás visszavonásának lehetőségére is. A szankciók formája lehet felszólítás, hatóság honlapján történő közzététel, ideiglenes, legfeljebb hároméves eltiltás a könyvvizsgálattól és a tisztségviseléstől és természetesen a pénzbírság. Ezeket a büntető intézkedéseket valamennyi körülmény mérlegelése alapján kell meghatározni.

A közfelügyelet alapelveire vonatkozóan az új irányelvben új tartalmi elemként található meg a közfelügyelet alapelveire vonatkozó előírások. Példának okáért ilyen az a rendelkezés, amely szerint az illetékes hatóságot olyan nem gyakorló szakembereknek kell irányítaniuk, akik járatosak a jogszabályokban előírt könyvvizsgálat által érintett területeken. A hatóság irányításában részt vevő személyeket független és átlátható jelölési eljárás útján kell kiválasztani. Az új irányelv szerint a tagállamok az illetékes hatóság bármely feladatát átruházhatják más, kijelölt vagy törvény által felhatalmazott hatóságokra vagy szervekre.

A közfelügyeleti rendszer finanszírozásának biztonságosnak kell lennie, és mentesnek a könyvvizsgáló cégek bármilyen nemkívánatos befolyásától. A könyvvizsgáló cégek kijelölésével kapcsolatosan a szabályozás kimondja, hogy tilos minden olyan szer-

ződéses feltétel, amely a könyvvizsgáló cégek bizonyos típusára vagy csoportjára korlátozza a kijelölhető könyvvizsgálót. A tagállamok számára két év áll rendelkezésre, hogy az irányelvben foglaltakat átültesse a nemzeti jogukba. Ez a határidő 2016. június 17-én jár le.

Tisztelt Ház! A módosított irányelv a jogszabályi kötelezettségeken alapuló könyvvizsgálói tevékenységet ellátó kamarai tag könyvvizsgálókra, könyvvizsgáló cégekre és a közfelügyeleti rendszerre vonatkozó előírásokban számos kérdésben jelentős változást eredményezett. A rendelet alkalmazásával a változások a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodónál a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet ellátó kamarai tag könyvvizsgálókat, könyvvizsgáló cégeket érintik. A törvényjavaslat alapján a Magyar Könyvvizsgálói Kamara egyes feladatait a továbbiakban a közfelügyeleti hatósággal megosztva látja el.

Tisztelt Ház! A javaslat másik fontos eleme, és erről itt eddig még nem esett szó, az elhelyezkedési juttatás adó- és járulékmentességéről szól. Szeretném a tisztelt Ház figyelmét felhívni, ugyanúgy, mint ahogy korábban is jeleztük, a magyar kormány számára az egyik legfontosabb feladat az, hogy minél többen dolgozzanak Magyarországon, elsősorban az elsődleges munkaerőpiacon.

(14.40)

Ehhez arra is szükség van, hogy ösztönözzük az embereket arra, hogy akik jelenleg közfoglalkoztatásban vannak, minél előbb a versenyszférában tudjanak elhelyezkedni. Nyilván önk is tudják, látják, érzékelik, hogy ma már nemcsak Nyugat-Magyarországon, hanem a kelet-magyarországi területeken is előfordul az, hogy a vállalkozások arra panaszkodnak, hogy nem vagy nehezen találnak szakképzett munkaerőt. Ezen igyekszünk segíteni.

Az elhelyezkedési támogatás nemrégiben lépett hatályba. Ennek az a lényege, hogy ha egy közfoglalkoztatott az elsődleges munkaerőpiacra lép ki, akkor addig, ameddig egyébként közfoglalkoztatásban részt vett volna, addig a foglalkoztatáshelyettesítő támogatás nettó összege, nagyságrendileg 15-16 ezer forint pluszjuttatásként jár neki. Nyilván ez is egy ösztönző, de még inkább ösztönző lenne, ha egyébként adó- és járulékmentes lenne ez az összeg. Ez 22 800 forintot jelent, de azt gondolom, hogy egy minimálbéresnek, aki 70 ezer környékén keres nettóban, ez a 22 800 forintos pluszjuttatás egy jelentős támogatás lehet. Nem állítom, hogy ezzel megváltjuk a világot, de az üzenetértéke nagyon fontos, és azt gondolom, hogy több ezer ember élhet és fog is élni a következő időszakban ennek lehetőségével.

Mindezeket figyelembe véve szeretném kérni a tisztelt Házat, hogy az előttünk lévő törvényjavaslatot támogassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Józsa Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Tállai Államtitkár Úr! Nagyon precízen, pontosan tetszett előadni, felolvasni az előterjesztést. Tényleg egy nagyjelentőségű törvényjavaslat lehetne előttünk, ha kiterjedne azokra a dolgokra is, amelyeket a Magyar Könyvvizsgálói Kamara már közel egy éve vár - ha ezt a finom kifejezést akarom használni - a kormánytól.

A Magyar Könyvvizsgálói Kamara és a kormány kapcsolata közel sem mondható kifogástalannak. Az elmúlt egy év jogszabály-változtatásai ellen a kamara már több alkalommal is tiltakozott. Az alapvető jogok országgyűlési biztosához fordultak, amikor az Országgyűlés úgy módosította a büntetőeljárásról szóló törvényt, hogy az 50 millió forint feletti vagyoni hátrányt okozó, pénzügyi szervezetnél elkövetett bűncselekmény esetén, amelyet a könyvvizsgáló vizsgált - tehát nem közvetlen részese, csak ő vizsgálta a bűnbe esett céget -, a könyvvizsgáló vagyona is korlátozás nélkül zár alá vehető. Ez bizonyos alkotmányos aggályokat is felvet. Egy könyvvizsgálónak nem egy, hanem jó néhány vizsgált cége lehet, és könnyen előfordulhat, hogy nem tudhatott azokról a cselekményekről, legalábbis bűnügyi bizonyítást igényel, hogy tudhatott róluk, amelyek a vizsgált könyvelési adatokból valószínűleg nem derültek ki. Tehát azt, hogy minden automatizmust beépítve a könyvvizsgáló vagyonát is korlátozás nélkül zár alá lehet venni, valószínűleg méltán tartják a Könyvvizsgálói Kamara részéről túlzó és fenyegető módosításnak.

A másik, hogy 2015-ben a Fidesz-kormány a kétszeresére növelte a kamara által fizetendő közfelügyeleti hozzájárulást. A Nemzetgazdasági Minisztériumot megillető összeg duplájára emelését azért is sokallták, mert közben továbbra is a kamara látja el a feladatok túlnyomó többségét a saját tagjaira vonatkozóan. Mindez azért is volt sok a könyvvizsgálóknak, mert közben a központi költségvetés is összesen 10 millió forinttal hozzájárult a feladathoz. Erre, mondjuk, uniós kötelezettség szorította a kormányt. A költségek megosztását az Európai Unió vonatkozó szabályai írják elő, legalábbis a minimális értékben.

Tehát ha elfogadjuk azt, amiket pozitívumként mind az államtitkár úr, mind Czomba képviselő úr elmondtak, ezek az általam említett dolgok akkor is orvoslás nélkül maradnak az előttünk fekvő törvényjavaslatban. Az Európai Unió módosított irányelve jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálati tevékenységet ellátó kamarai tag könyvvizsgálókra, könyvvizsgáló cégekre és a közfelügyeleti rendszerre vonatkozó előírásokban számos kérdésben jelentős változást eredményez, jelentős változást ír elő az irányelv módosulása, ennek az átvezetése többnyire sikeres volt a meglátásunk szerint az előterjesztésben. Így változnak különösen a függetlenség megkövetelésére, a szakmai szkepticizmusra, a könyvviz-

gálók, könyvvizsgáló cégek belső szervezetére vonatkozó előírások, nagyon helyesen.

Módosul továbbá a kamara és a közfelügyeletet ellátó hatóság közötti feladatmegosztás is. A közfelügyeleti hatóság, amely a kormány statútumrendelete értelmében Magyarországon a nemzetgazdasági miniszter, visel végeredményben minden, a könyvvizsgáló irányrendszerét érintő felelősséget. Azonban az operatív, illetve szakmai jogkör jelentős része a kamaránál marad, amelyet a hatóság jóváhagyásával, jobb esetben ellenőrzésével gyakorol. Jelen javaslat alapján a könyvvizsgálói tevékenység végzéséhez szükséges szakmai és gyakorlati tudás igazolására a közfelügyeleti hatóság jogosult. A könyvvizsgálói tevékenység azonban kizárólag kamarai tagként gyakorolható a továbbiakban is. A kamarai tag könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek nyilvántartása a kamarai hatósági eljárások közé tartozik. Nem mindegy, hogy milyen felkészültséggel, illetve IT-val, azaz informatikai támogatással.

Érdemi különbség a jelen előterjesztés szerint az úgynevezett közérdeklődésre számot tartó gazdálkodó szervezetek esetén mutatkozik. Ebbe a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodó szervezetek körébe tartoznak a tőzsdén jegyzett társaságok, azaz a kibocsátók, a hitelintézetek, a biztosítók, viszontbiztosítók és a befektetési vállalkozások. Az erre a gazdálkodói körre vonatkozó speciális szabályokat tartalmazó új fejezettel is bővíti a törvényt az előterjesztés. Ez különösen indokolt az elmúlt bő egy év magyarországi pénzügyi, brókerbotrányait tekintve, amiben - remélem, nem perelnek be - az Állami Számvevőszéknek is lehetne esetleg feladata. Úgy látjuk ugyanis, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete egy törvénnyel átkerült a Magyar Nemzeti Bankhoz, az állami garancia látható módon sérült. A Magyar Nemzeti Bank működésére egy önálló jegybanki törvény vonatkozik, amely garantálja a függetlenséget. Tehát ilyen módon lehet, hogy szakmailag helyére kerül a pénzügyi szervezetek felügyelete, de az már nem tekinthető olyan állami felügyeletnek, mint ha a kormánynak egy közvetlenül alárendelt felügyeletként ellenőriznék a pénzügyi szervezeteket. Ez meg is mutatkozott, mondjuk, a Quaestor-botrányban, ahol simán eltűnt több mint 200 milliárd forint anélkül, hogy a felügyelet ezt észre vette volna. Noha tényleg ez már neve szerint nem állami felügyelet, ez már a Magyar Nemzeti Bank kebelében működő felügyelet.

(14.50)

Noha tudjuk a Kúria döntése alapján, hogy az a közpénz, ami a Nemzeti Banknál van, megőrzi közpénz jellegét, bármilyen alapítványba is teszük, tehát a Magyar Nemzeti Bank felügyelete értelmezhető úgy, hogy közvetetten egy állami felügyelet, mégis a garanciális része, hogy a felügyeleti jogkörben elkövetett károkozásért ki felel, az nem egészen egyértelmű. Tehát mi úgy látjuk, hogy ha a könyvvizsgálói

részét szigorítani kívánja az európai uniós jogszabályokkal összhangban az előterjesztés, akkor a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének megfelelő nemzeti banki felügyelet szabályait is hasonló módon szigorítani kellene, és nem azt látni, hogy na, ezt már kitoltuk, hogy a Quaestor-botrányban érintett haverok már nem az állami felügyelet felelősségi körébe tartoznak, az okozott kár nem az állam által ellenőrzési jogkörben elkövetett károkozás, hanem a Nemzeti Banknál elkövetett károkozás. Tehát az, hogy a kiemelt gazdálkodói kör tekintetében szigorodnak az előírások, teljesen helyénvaló, ugyanakkor részben enyhülnek az előterjesztés szerint a könyvvizsgálati előírások, ami már kevésbé érthető.

Bekerült a függetlenség elvének a gyakorlati kritériumaként, hogy ugyanaz a könyvvizsgáló, illetve könyvvizsgáló cég még a szerződésének meghosszabbításával együtt is legfeljebb 5 évig láthatja el ugyanannak a gazdálkodó szervezetnek a könyvvizsgálatát. Ezt követően legalább 4 évnek kell eltelni, és 4 év múlva kaphat ugyanattól a vállalkozástól újabb felkérést könyvvizsgálatra. Ez egy eléggé formális szabály, nagyon sok múlik a végrehajtási utasításon, hogy például a tulajdonosi függetlenség is biztosított legyen, mert azért így teoretikusan elképzelhető, hogy ugyanannak a tulajdonosnak van több könyvvizsgáló cége, és akkor aközött permutálnak ezek a megbízási szerződések. Tehát biztos, hogy a végrehajtási utasításnak lesz szerepe abban, hogy ez az egyébként helyénvaló szétválasztási elv a gyakorlatban ténylegesen működni tudjon.

Enyhítést jelent az előterjesztés szerint ugyanakkor, hogy nem lép hatályba egy tavalyi év végén elfogadott módosítás, amit a Fidesz-kormány a brókerbotrányokra tekintettel terjesztett be a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében egyes törvények módosításáról szóló címet viselő javaslatában. Eszerint, ha egy könyvvizsgáló egy közérdeklődésre számot tartó cég könyvvizsgálatát látja el, akkor emellett semmilyen más megbízást nem fogadhat el. Ez a szigorítás nem lép életbe 2017. január 1-jétől, ami valószínűleg gyakorlati okokra vezethető vissza. Biztos, hogy a több lábbon állás növeli egy-egy könyvvizsgáló cégnek a függetlenségét. Tehát az, ha egy könyvvizsgáló cég e szerint a szigorítás szerint csak és kizárólag egy cég vizsgálatára köthetne szerződést, az ő piaci pozícióját ez meglehetősen sérülékennyé teszi, tehát nem biztos, hogy az eredeti célt szolgálni tudja, ami arra vonatkozik, hogy mindenben korrekt és független könyvvizsgálati tevékenységet végezzen.

Az előterjesztésbe nehezen illeszthető, bár tartalmát tekintve az MSZP is támogatja az adótörvények módosítását, ami azt jelenti, hogy a személyi jövedelemadóról szóló törvény mellékletének módosítása is sorra kerül az előterjesztés keretében. Ez azt jelenti, hogy a közfoglalkoztatottak számára a vonatkozó kormányrendelet havi 22 800 forint úgynevezett elhelyezkedési hozzájárulást biztosít akkor, ha a versenyszférában munkát találnak, azaz határozatlan

idejű vagy legalább 12 hónapra kiterjedő munkaviszonyt létesítenek. Ez a juttatás arra az időre is jár, amire ugyan a közmunkára már felvették, de ennél az időtartamnál hamarabb talál magának állást az illető a munkaerőpiacon. Tehát ezzel, a teljes összeg adómentes kifizetésével mintegy ösztönzést, vagy ha úgy tetszik, prémiumot kap, hogy minél hamarabb helyezkedjen el. Ez helyénvaló, mert nem teszi érdekeltté az illetőt abban, hogy a rendelkezésre álló teljes közmunkaidőt közmunkásként dolgozza ki, merthogy úgy is megkapja ezt a kiegészítő támogatást, ha munkába áll.

Azért így visszatekintve, hasonló gondolatmenet volt, amikor a gyed időtartamát mi úgy csökkentettük le, hogy az egészet megkaphatta a kismama, ha visszament a munkába. Ezt önök akkor úgy értelmezték, hogy mi csökkentjük a gyed összegét. Nem arról volt szó. Hasonló célja volt annak is, hogy megkapja az egész összeget, ha hamarabb munkába áll. Ezt önök akkor, ezt a gondolatmentet, amit most kiválóan ismertetett képviselőtársam, hogy ennek van egy munkába állási ösztönző hatása, akkor kevéssé vették figyelembe.

Tehát ez a része támogatható a törvényjavaslatnak. Azok a szakmai hiátusok, amire mind a könyvvizsgálói, mind más szakemberek felhívták a figyelmet, nem tükröződnek a jelen előterjesztésben. Én azt kérem, hogy ezeket az előterjesztő módosító indítványok formájában érvényesítse, vegye figyelembe, akkor elképzelhető, hogy fogjuk támogatni. Jelen állás szerint az adómentességre való tekintettel egy támogató tartózkodás képzelhető el. Köszönöm szépen. *(Herings Anita tapsol.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Staudt Gábornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk lévő javaslat meglehetősen száraznak is mondható, tehát nyilvánvalóan nem olyan izgalmas, mint sok téma a Ház előtt, viszont a tartalma nagyon fontos. Azon túl, hogy EU-s irányelvek átültetéséről beszélünk, illetve az Unió rendeleteinek az alkalmazásáról, itt főleg a tavalyi évben elindult egy vita, hogy milyen módon lehet szabályozni a könyvvizsgálói rendszert, illetőleg volt-e, lehetett-e felelőssége a bekövetkezett eseményekben, akár a Buda-Cash-, Quaestor-ügyekben a könyvvizsgálóknak milyen felelőssége merülhetett fel. Én azt hiszem, hogy bizonyos tekintetben és néhol átestünk a ló túloldalára. Már akkor, már tavaly is egyébként, és a Quaestor- és a Buda-Cash-ügyek zajlásakor, vagy amikor erről még nem lehetett tudni, akkor is a jogszabályok elméletileg lehetővé tették volna a hatékony ellenőrzést. Ez nemcsak a könyvvizsgálóknak volt a felelőssége, hanem egyéb állami szervezeteknek is. Komoly, több száz milliárd forintos kárnak kellett bekövetkeznie, hogy mindenre kiterjedően azt lehessen mondani, hogy újra kell szabályozni a rendszert,

és rávilágított az is, hogy nemcsak a könyvvizsgálók tevékenysége, hanem annak a mélysége, illetőleg akár egy informatikai rendszernek a vizsgálata is olyan kérdéseket vet fel, hogy valóban, a megfelelő adatok eljutnak-e a könyvvizsgálókhoz.

Az már egy másik esetkör, ha a könyvvizsgáló cinkosan, bűnösen benne volt ebben a visszaélésben, tehát tudta, hogy az adatok nem felelnek meg a valóságnak, mégis olyan jelentést állított ki. Ebben az esetben nyilvánvalóan a büntetőjog keretébe tartoznak a szabályozások, ebben az esetben egyébként a zár alá vétel, a könyvvizsgáló vagyonának a zár alá vétele is felmerülhet, bár más esetekben, amikor a tudatosság, szándékosság nem merült fel, ez túlzónak mondható. De bízunk benne, hogy a jövőben egy olyan rendszer jöhet létre, ahol a kontroll és az ellenőrzés kiterjedtebb lesz, de azért csupán a könyvvizsgálók nyakába varrni mindent, ami történt, az szerintem túlzás.

Azt is el kell mondani, hogy az uniós irányelv, amit most átültetni készülünk, az önmagában is jelentős változásokat hozott magával. Természetesen az irányelvnek van egy olyan tulajdonsága, hogy megvan a kerete a Magyar Országgyűlésnek, és nyilvánvalóan, amikor az előkészítést végzi, a magyar kormány megvan a től-ig kerete, hogy mit szabályoz pontosan a magyar törvényekben.

(15.00)

Sok esetben egyébként törekedni kell arra is, illetve ez lenne a cél, hogy a magyar jogszabályoknak megfelelően, a magyar jogszabályok által már használt fogalomrendszer beépítésével történjen meg - erre ki fogok térni, hogy néhol ez azért nem mindig sikerült.

Azt is el kell mondanom, hogy bizonyos kategóriák bevezetésével - és itt gondolok a könyvvizsgálói tevékenység igazolására, ami a könyvvizsgálói tevékenység megkezdéséhez és folytatásához is kell, és a jelen törvényben is szabályozott - nagyon sok pont van, ami teljesen logikus, a büntetlen előélet, illetve aki büntetett előéletű, az ne végezhesse ezt a tevékenységet. Itt különböző kategóriák vannak természetesen, hogy a mentesítés beálltától hány évnek kell elteltnie, illetőleg a kamarából való kizárás esetében mennyi időnek kell elteltnie. Viszont van egy pont ebben az esetben, a g) pont, amelyik egy elég rugalmas kategóriát foglal magában, ez nem más, mint az életmódra, magatartásra való utalás. Tehát aki az életmódja vagy magatartása miatt a könyvvizsgálói hivatás gyakorlásához szükséges közbizalomra érdemtelen, annak se lehetne ezt megadni. Ennek a kifejtése nélkül vagy csak az egyébként precíz pontok között egy ilyen olvasva nagyon nehéz eldönteni, hogy ki az, aki érdemtelen, vagy ki fogja eldönteni, hogy valójában valaki az életmódja vagy magatartása miatt nem lehet alkalmas a könyvvizsgálói tevékenységre. Nem tudom, hogy ez különböző kormányrendeletekben vagy miniszteri rendeletek-

ben kifejtésre kerül-e vagy már tervbe van-e véve, de ez így, ebben a formában nem túl jó, hogy bekerült a törvénybe, pontosabban: nagyon gumijogszabálynak tűnik.

Ahogy elmondtam, korábban is számos kategóriában lehetett a könyvvizsgálókat felelősségre vonni. Elmondtam azt is, hogy ha a csalásnak a könyvvizsgáló a részese volt, akkor a büntetőjog tárházával is el lehetett volna járni, és a gondatlanság esetében is van egy szankció, hogy ha - idézőjelben - csupán a gondatlanság áll fenn, akkor is minőség-ellenőrzési és fegyelmi ügy lehetett ebből, korábban is egyébként. Azt kell mondanom, hogy azáltal, hogy ez kizárást is eredményezhetett, önmagában ez is egy erős szankció volt; természetesen a szigorítás bizonyos körben indokolt lehet, tehát a kiemelt ügyek vagy a kiemelt cégek esetében, de azt is el kell mondanom, hogy bizonyos esetekben, ha kellő gondossággal jár is el valaki, megeshetnek olyanok, hogy mondjuk, eltitkolják előle a megfelelő iratokat, tehát nem megfelelő anyagokat kap a könyvvizsgáló, ebben az esetben már az ő felelőssége nem megállapítható.

A bírságösszegeknél is el lehet azt mondani, hogy bízom benne, hogy a részleges kitöltése is meg fog történni, tehát hogy mikor vagy milyen szempontok alapján lehet súlyozni ezeket a bírságokat, lévén, hogy a 100 ezer forinttól 100 millió forintig terjedő bírságok, illetve könyvvizsgáló cég esetében a 100 ezer forinttól 500 millió forintig terjedő bírságok től-ig tartománya elég nagy területet ölel fel. Tehát ha ez egy diszkrecionális jog, hogy ez megállapításra kerüljön, akkor tulajdonképpen értékelési szempontok nélkül ebben a formában nagyon nehéz eldönteni, hogy ezek hogy kerülnek majd kiszabásra; nyilvánvalóan néhány millió forint is egy kisebb vagy egyéni praxist folytató könyvvizsgálónak nagy lehet, és egy komoly, nagy multicégnek akár ennek a többszöröse is farzsebből kifizethető tétel. Tehát bízom benne, hogy ezeknek majd a kitöltése meg fog történni, és ezáltal igazságosabb lesz a rendszer.

Azokra az ellentmondásokra vagy kodifikációs dolgokra is felhívnám a figyelmet, amiket említettem: például a javaslat továbbra sem biztosítja és határolja el kellőképpen a Magyar Könyvvizsgálói Kamara és a közfelügyeleti hatóság feladatait. Bizonyos ügyek kezelését megosztva tartalmazza a javaslat; sok esetben nem lehet azt mondani, hogy a bürokrácia csökkenne. Egyébként információim szerint abba a javaslatba, ami előttünk van, némileg azért a Könyvvizsgálói Kamara véleménye beépítésre került, tehát azt nem lehet mondani, ha őszinte akarok lenni, hogy egyáltalán nem vették figyelembe a kamara véleményét, ez így nem lenne igaz, de talán az egyeztetéseket tovább lehetett volna folytatni. Hiszen, ahogy mondtam, például a szakmai és a gyakorlati tudás igazolására a közfelügyeleti hatóság jogosult, de a cégek nyilvántartása már a kamarai hatósági eljárások közé tartozik. Tehát itt is azért párhuzamosságok kapcsán vagy az információáramlásban adott esetben problémák merülhetnek fel.

Ahogy említettem, a fogalomhasználat sem kristályosodott sok esetben. Új fogalmak kerülnek bevezetésre, amelyek az uniós irányelvből kerülnek átvetélre, illetve azoknak a lefordítását láthatjuk, de sok esetben ezek eltérnek attól, amik eddig a magyar szabályokban szerepeltek. Ezt jobb lett volna jobban összevizsgálni, például az új Ptk.-ban a nevesített könyvvizsgálóról szól a jogszabály, és a javaslat meg az uniós irányelv kapcsán a „fő könyvvizsgáló partner” fogalmat vezeti be - itt felmerülhet, hogy akkor lesz-e esetleg alkönyvvizsgáló is, illetve egyéb kategóriák. Ez egyébként azt sugallja, hogy a „partner” kifejezéssel tulajdonképpen a nagy könyvvizsgáló cégeknek a struktúráját, fogalomrendszerét veszi át a törvény, az ő mintáikat veszik alapul, de sok esetben nem feltétlenül egy fordítással vagy egy tükörfordítással építhető be a magyar jogszabályok megfogalmazásába. Ez is néhol problémát fog felvetni. Persze tudom, hogy ez később adott esetben egy salátatörvényben korrigálható, de azt hiszem, hogy a szakmai előkészítések, egyeztetések továbbfolytatásával meg lehetett volna gátolni, hogy ilyenek benne maradjanak.

A 65/B. §-ban az előttem is említésre került szakmai szkepticizmus fogalomrendszer bevezetésre kerül. Ez a szakma szerint inkább a könyvvizsgálói sztenderdek körében lett volna elhelyezendő, és a nemzetközi és magyar sztenderdek egyébként is ezzel foglalkoznak, de itt ez bizonyos szempontból nem oszt, nem szoroz, hogy beépítésre kerül a törvénybe, de a helye nem feltétlenül itt lenne.

Ami viszont pozitívumként említendő, az annak a deklarációja, hogy a kamarai minőség-ellenőrzés esetében a kamarai tag könyvvizsgáló esetében a kamarai tag tevékenysége terjedelmének és összetettségének megfelelő, ezzel arányos vizsgálatot kell lefolytatni. Ez azért fontos, hiszen a nagyobb cégek, a multi, nagy könyvvizsgáló cégek esetében nyilván egy átfogóbb ellenőrzés indokolt; egy kisebb, egyéni személyes könyvvizsgáló esetében nyilvánvalóan egy, az ő munkájával arányos ellenőrzés is eléri a célját.

A javaslatban, ami a számvitelről szóló törvény módosítását foglalja magában, egy ellentmondás tűnik felfedezhetőnek a 156. és a 157. § között. A 156. § kimondja - nem idézném az egészet, csak a lényeges pontot -, hogy a könyvvizsgáló hatóköre nem terjedhet ki a vállalkozó jövőbeli életképességére; ez, azt hiszem, egyértelmű megfogalmazás. Viszont a 157. § szerint a könyvvizsgálói jelentésben nyilatkoznia kell a könyvvizsgálónak az olyan lényeges bizonytalanságokról, amelyek jelentős kétséget támasztanak a vállalkozónak a vállalkozás folytatására vonatkozó képességével kapcsolatban. Tehát ez úgy tűnik, mintha ellentmondana az előző szakasznak, hiszen ez is a jövőbeli életképességére vonatkozhat. Ezt egyébként szakmai berkekben sem értik egyelőre, hogy akkor ez pontosan mit fog jelenteni; egyik esetben egy becsléssel meg kellene tudni mondani, hogy merrefelé tart a cég, illetve nyilatkozni erről, a másik esetben meg nem terjedhet ki erre a vizsgálat.

(15.10)

Aztán azt is el kell mondjam, ami a személyi jövedelemadóról szóló törvény módosítását illeti - és itt is a közfoglalkoztatottak elhelyezkedési juttatásaira gondolok -, ezt nem feltétlenül ebben a törvényben kellett volna szabályozni, máshova is be lehetett volna tenni, így egy kicsit salátatörvénynek hangzik az egész, és elveszi a komolyságát annak, hogy itt valóban a könyvvizsgálókról és a könyvvizsgálattal kapcsolatban egy uniós irányelv átültetéséről beszélünk-e. Ez a juttatás - ösztönző hatásról beszélnek - logikusnak tűnik, hogy adómentes legyen. Azért azt el kell mondani, hogy ez addig jár, ameddig egyébként valaki közfoglalkoztatott lett volna, és akkor jár, ha még tart a közfoglalkoztatotti jogviszonya és közben talál a piacon munkát.

Talán azért lehet fontos ez az ösztönzés, mert sok esetben azt látjuk, hogy a közmunka egy csapdhelyzetet teremt, lévén hogy hozzá lehet szokni, nagyon sokan vannak úgy - és ezt jómagam is hallottam vidékről -, hogy sokszor nagyobb jövedelemért sem mennek el a piaci szférába. Ennek az is az oka egyébként, hogy sokszor a közmunka egyet jelent azzal, hogy nem mindig kell aktívan tevékenykedni, sok helyen nincs is mit csinálni.

Persze a Jobbik abban a tekintetben a közmunkát támogatta, hogy azok, akik életükben nem dolgoztak, valamiféle munkaszervezettségre tegyenek szert, de a hosszú távú cél mindenképpen az lenne, hogy kímoldítsuk ezeket az embereket ebből az élethelyzetből, és a piaci szektorban is munkát találjanak. Várjuk ezzel kapcsolatosan az eredményeket, a törvényjavaslattal kapcsolatban pedig az államtitkár úr véleményét.

Azt szeretném, hogy ez a javaslat is, illetve az egész rendszer reformja valójában elvezessen oda, hogy főleg a nagy cégeket az állam jobban kontroll alá tudja venni, és ne csak azokat a cégeket, amelyeket kipécéznék maguknak, hanem mindegyiket, különböző részrehajlás és bármilyen kormányzati kapcsolatok nélkül. Bízunk benne, hogy a jövőben ezt fogjuk tapasztalni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót Domokos Lászlónak, az Állami Számvevőszék elnökének.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az Állami Számvevőszék stratégiai célja, hogy szilárd szakmai alapon álló, értékteremtő ellenőrzéseivel előmozdítsa a közpénzügyek átláthatóságát, rendezettségét, és járuljon hozzá a jól irányított állam működéséhez. Az ellenőrzései során összegyűjtött tapasztalatain alapuló javaslataival a Számvevőszék a közpénzek és a közvagyon szabályos, eredményes, haté-

kony, gazdaságos felhasználását segíti elő, és jogállásából, küldetéséből adódó legfontosabb feladata, hogy tapasztalataival támogassa az Országgyűlés törvényalkotó tevékenységét.

Az elmúlt esztendőben számos alkalommal kértem szót egy-egy parlamenti ülésen annak érdekében, hogy a számvevőszéki ellenőrzések tapasztalatai beépülhessenek egy előkészítés alatt álló jogszabályba. Ilyen volt az önkormányzati, a katasztrófavédelmi, a versenyjogi, az államháztartási vagy éppen a felsőoktatási törvény vitája. Ezek mind-mind olyan területek, amelyek minden magyar állampolgár életét közvetlenül érintik. Most is egy olyan törvény módosítása van napirenden, ami ebbe a sorba illeszkedik.

A piactudomány és a jól irányított állam működéséhez szükséges, hogy a gazdálkodók a vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetükről megbízható és valós információkat hozzanak nyilvánosságra a jogszabályokban meghatározott módon. Az átlátható gazdálkodás biztosításában a független könyvvizsgálat kiemelt jelentőségű, mivel a könyvvizsgáló elfogadó véleménye azt garantálja, hogy a beszámoló a gazdasági-pénzügyi helyzetről objektív képet, valós és megbízható információkat biztosít az igazgatóság, az ügyvezetés, a hitelezők, a potenciális befektetők és a tulajdonosok részére. A nyilvánosságra hozott információk megbízhatóságát növeli a független könyvvizsgálók által végzett könyvvizsgálat.

Mindenekelőtt tehát le szeretném szögezni, hogy a könyvvizsgálói munkára rendkívül nagy szükség van, és az Állami Számvevőszék elnökeként minden olyan módosítást támogatom, amely a könyvvizsgálói tevékenység erősítését szolgálja.

Tisztelt Ház! A közpénzek védelmét Magyarországon egy összehangolt, egymásra épülő elemekből álló ellenőrzési rendszer biztosítja, amelynek az első ellenőrzési védelmi vonala az egyes intézmények, illetve önkormányzatok belső kontrollrendszere, belső ellenőrzése. A második vonal az ágazati kormányzati, illetve felügyeleti ellenőrzés, valamint ehhez a védelmi vonalhoz tartozik a független könyvvizsgálói ellenőrzés. A harmadik védelmi vonalként működik a független, külső számvevőszéki ellenőrzés. Hangsúlyozom, hogy a számvevőszéki ellenőrzés nem helyettesíti az adott szervezet belső ellenőrzését, az ágazati kormányzati ellenőrzést, valamint a könyvvizsgálók munkáját sem, legfeljebb kiegészítheti, ellenőrizheti azokat. A könyvvizsgálói szakterület követelményként fogalmazzák meg a könyvvizsgálók felé a lényeges hibás állítás kockázatának azonosítása és felmérése során ma releváns belső kontrollok megismerését és azonosított hiányosság esetén az irányítással megbízott személyek felé való kommunikálását. A könyvvizsgáló felelős azért is, hogy kellő bizonyosságot szerezzen arról, hogy a pénzügyi kimutatások nem tartalmaznak akár csalásból, akár hibából eredő, lényeges hibás állítást.

Az elmúlt években végzett számvevőszéki ellenőrzések ugyanakkor számos esetben tártak fel hiá-

nyosságokat, szabálytalanságokat a könyvvizsgálók tevékenységében. Ellenőrzéseink olyan problémákra irányították rá a figyelmet, amelyek korlátozták a közpénzekkel való gazdálkodás átláthatóságát, és veszélyeztették az állami vagyon felelős kezelését, megóvását.

Így például Magyarország területének mintegy 20 százalékát erdők borítják, és ennek valamivel több mint fele állami tulajdonban van, amelyet 22 állami erdőgazdasági társaság kezel. A nemzeti vagyon megőrzése, megóvása és gyarapítása kiemelten fontos közérdek, és hazánk területének mintegy egytizedén ez az állami erdészeti feladata. Ennek ismeretében megdöbbentő volt, hogy az állami tulajdonban lévő erdőgazdasági társaságok vagyongazdálkodási tevékenységének 2015 végén lezárult ellenőrzése során számos súlyos szabálytalanság mellett azt állapítottuk meg, hogy a 22 erdőgazdasági társaság közül 20-nál az ellenőrzött időszak - vagyis 2009 és 2014 között - egészében, egy társaságnál egy évben a mérleg nem a valós állapotot tükrözte.

A megállapításaink fényében finoman fogalmazva is meglepő volt, hogy a társaságok beszámolóit auditáló könyvvizsgálók az ellenőrzött időszak alatt a feltárt szabálytalanságokat egyszer sem kifogásolták, a beszámolókat pedig hitelesítő záradékkal látták el. A 22 erdészeti 21 esetben tettük jelzést a Magyar Könyvvizsgálói Kamara felé a mulasztások kivizsgálása érdekében.

Az önkormányzatok többségi tulajdonában lévő gazdálkodó szervezetek - hulladékgyártó és távhőszolgáltató társaságok - ellenőrzése során eddig 18 jelzést tettünk a Magyar Könyvvizsgálói Kamara felé, de a könyvvizsgálók tevékenységében találtunk hiányosságot önkormányzatok és korábban felsőoktatási intézmények ellenőrzésekor is. Számos esetben az éves könyvvizsgálat nem tárta fel a Számvevőszék által megállapított hiányosságokat, a könyvvizsgáló hitelesítő záradék kiadásával igazolta, hogy az éves beszámoló a pénzügyi, vagyoni és jövedelmi helyzetről megbízható és valós képet adnak. Azzal, hogy a könyvvizsgáló nem jelezte a fenti hiányosságokat, a tulajdonosi jogok érvényesülése, az átláthatóság és a vagyon védelme nem volt biztosított.

A jelenség társadalmi következményeiről szólva felhívom a figyelmet, hogy az önkormányzatok és gazdasági társaságaik helytelen működése veszélyeztetheti a lakossági közszolgáltatások minőségét vagy például a rezsicsökkentés hosszú távú fenntarthatóságát is. A felnövekvő generációkat oktató felsőoktatási intézményeknek pedig mintaadó, példaértékű szervezeteknek kell lenniük. Össztársadalmi érdek, hogy ezek az intézmények, társaságok szabályosan működjenek, maradéktalanul betartsák a gazdálkodásukra vonatkozó előírásokat, szabályszerűen használják fel a rájuk bízott közpénzeket. Lényeges, hogy mindezt mint második ellenőrzési vonal a könyvvizsgálói ellenőrzések is támogassák.

Ellenőrzési tapasztalataink alapján az is fontos lenne, ha a könyvvizsgálat során a visszaélés, csalás

feltárása is szempontként szerepelne, és a könyvvizsgálói nyilatkozat kitérne a korrupciós veszély miatti kockázat bemutatására is.

(15.20)

Az Állami Számvevőszék stratégiai területe az ellenőrzők ellenőrzése, melynek során olyan intézmények, szervezetek kerülnek górcső alá, amelyek maguk is ellenőrzési, felügyeleti feladatokat látnak el. Ennek köszönhetően a munkánk hatványozottan hasznosul, hiszen a számvevőszéki ellenőrzések biztosításával maguk az ellenőrzéseket végző intézmények is hatékonyabbá válnak.

Mindemellett törekszünk arra, hogy folyamatosan csökkentsük az úgynevezett fehér foltokat, és korábban ellenőrizetlen területeket is ellenőrzés alá vonjunk. Így kerültek látókörünkbe a köztisztviselők. 2015-ben elvégeztük a Magyar Orvosi Kamara ellenőrzését, majd 2015 negyedik negyedévében megkezdtük a Magyar Könyvvizsgálói Kamara megfelelőségi ellenőrzését. A jelenleg is folyamatban lévő ellenőrzésünk célja többek között annak a megállapítása, hogy a köztisztviselői gazdálkodása során betartotta-e a vonatkozó jogszabályi előírásokat, a szabályszerű működést biztosító ellenőrzési, monitoring- és nyilvántartási rendszerek megfelelően működtek-e. A következő hónapokban fog majd megjelenni ez a jelentésünk.

Tisztelt Képviselők! Az ismertetett ellenőrzési tapasztalataink azt bizonyítják, hogy a jogszabályi előírásokat és a könyvvizsgálói sztenderdeket egyaránt betartó független könyvvizsgálói tevékenységnek milyen jelentős szerepe van a jól irányított állam működésében is. Ezért is különösen fontos a könyvvizsgálói tevékenység megfelelő szabályozása.

Az Állami Számvevőszékről szóló törvény 6. §-a alapján az Állami Számvevőszék elnöke részt vesz a feladatkörét érintő jogszabályok előkészítésében, illetve ezeket a jogszabálytervezeteket a közigazgatási egyeztetés során is - megfelelő határidő biztosításával - véleményezésre meg kell küldeni az Állami Számvevőszék részére. Sajnálatos módon ugyanakkor a könyvvizsgálókról szóló törvény legutóbbi és jelen módosításakor e törvényi rendelkezést figyelmen kívül hagyta az előterjesztő.

2015. szeptember 1-jén lépett hatályba az a rendelkezés, hogy az államháztartás alrendszerének szervezeteit érintően az Állami Számvevőszéknek a korábbi véleményezési jog helyett egyetértési joga van a könyvvizsgálók kiválasztása tekintetében. Az egyeztetés hiánya következtében ugyanakkor nem kerültek bele a törvénybe az egyetértés megadásának azon kritériumai, amelyek alapján a könyvvizsgálók költségvetési alkalmasságáról kellő megalapozottsággal, a minősítés fontosságának és súlyának megfelelően tudnánk az egyetértési jogunkkal élni.

Az Állami Számvevőszék az egyetértési jog megadásához a jelen körülmények között csak korlátozott információkkal rendelkezik a könyvvizsgálók

költségvetési alkalmasságának megítélését illetően. Arra vonatkozóan pedig, hogy milyen kritériumok alapján kell arról döntenünk, hogy az egyetértést megadjuk vagy sem a költségvetési minősítésükhöz, a törvény nem tartalmaz külön rendelkezéseket.

Bár mind az engedélyezésnek, a minősítésnek és a minőség-ellenőrzésnek a Magyar Könyvvizsgálói Kamarától a közfelügyeleti hatósághoz történő átkerülése, mind az Állami Számvevőszék egyetértési jogának biztosítása a könyvvizsgálói tevékenység erősítését szolgálhatja, utóbbinál fontos lenne a vonatkozó jogszabályi előírások további pontosítása az egyetértés kritériumrendszerét, valamint eljárási szabályait illetően. Viszont itt kell jelezni, hogy ha ez nem történik meg, ennek hiányában az ÁSZ saját maga fogja kialakítani kritériumait a törvény végrehajthatósága érdekében, de úgy gondolom, az Országgyűlésnek magának kell eldöntenie azt, hogy ezt valóban így akarja-e. Erre készen áll a Számvevőszék, de úgy éreztem, hogy a vitának ezen a pontján ezt mindenképpen jelezni kell.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Elnök Úr! Bízom benne, hogy a könyvvizsgálói törvény módosításáról szóló törvényjavaslattal összefüggésben elmondott, az ellenőrzési tapasztalatainkon alapuló felvetésekkel, a megfontolásra ajánlott szempontokkal is támogathattuk az Országgyűlés törvényalkotó tevékenységét, és segíthettük a közpénzek és a közvagyon szabályos, eredményes, hatékony és gazdaságos felhasználását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Azt gondolom, van egy új esély a kormány és a kamara kapcsolatának az erősítése tekintetében, hiszen nem oly régen voltak a könyvvizsgálói kamarai tisztújítások, és e tekintetben talán nem azt a rossz gyakorlatot kell folytatni, amiről Józsa képviselőtársam szólt, hogy az alapvető jogok biztosához kell fordulnia a kamara szerepvállalóinak a kormány döntése miatt az ominózus 50 millió forintot meghaladó vagyoni hátrányt okozó pénzügyek tekintetében, mármint hogy a könyvvizsgálói vagyon elkobzásával párosuljon az ügy akkor is, ha ő nem közvetlenül érintette a történetet. Vagy az olyan ügyekben, amelyek szintén érintésre kerültek, ha jól emlékszem, hogy a Fidesz gyakorlatilag megkésztette a kamara által fizetendő közfelügyeleti díjat, miközben nagyon nagy szerepvállalást nem tanúsított, összességében, szummában egy olyan tízmillió forintos nagyságrenddel szállt be ebbe a történetbe.

Azt gondolom, azt, amiről bevezető gondolatként beszélek, hogy van egy új helyzet, mindenképpen érdemes kihasználni, mert ahogy többen is szóltak róla, nyilvánvaló, hogy a könyvvizsgálói szakmába vetett közbizalom erősítése elengedhetetlen és

fontos dolog. Az pedig nem baj, ha az sugárzik a kormány és a Könyvvizsgálói Kamara kapcsolatrendszerén keresztül az érintettek, a gazdálkodó szervezetek felé, hogy itt nem torzsalkodások, hanem együttműködések vannak; természetesen mindenki a szerepéből fakadóan elfoglalva a helyét.

Államtitkár úr említette, hogy a közfelügyeleti rendszer átalakítása, a közfelügyeleti hatóság működtetése és a rendszer átalakítása zajlik, amely többek között a feladat vonatkozásában a nyilvántartásoktól a továbbképzéseken keresztül a minőségellenőrzések kérdéskörét is magában hordozza. Ezzel nincs is baj, a minőség-ellenőrzés kérdésköre kapcsán majd kitérek egy dologra, amit azt hiszem, hogy érdemes megfontolni, de mielőtt erre rátérnék, azzal szeretnék foglalkozni, ami meggyőződésem szerint a befektetésösztönzésekre és sok minden egyéb másra is kihatással van. Ez nem más, mint a könyvvizsgálók megbízását érintő foglalkoztatási időtartam kérdése. Tudom, hogy jobbikos képviselőtársamnak ennyi is elég lenne, de azért még van néhány olyan dolog, amit mindenképpen célszerű megfogalmazni.

Az egyik dolog az, hogy az ötéves futamidejű megbízások kérdésköre, mint említettem, befektetésösztönzési szempontból nem biztos, hogy azt a hatást váltja ki, ami célszerű. Az Európai Unió tagállamainak többsége gyakorlatilag még nem hozta meg az EU auditreformjával kapcsolatos végső álláspontját, végső szabályozását, de a kialakult tervek alapján már látható, hogy a többség a tízéves rotációt választja. Ha Magyarország ettől eltér - módja és lehetősége van az ettől való eltérésre -, az, mint mondtam, bizonyos értelemben hátrányosan érinthet bennünket a befektetési döntések meghozatalánál. Szeretném jelezni, hogy számba véve az európai országok sorát, harmincat, az derült ki számomra, hogy az előzetes tervek figyelembevételével mellett a harmincből nyolcan vannak olyanok, amelyek nem tíz évben gondolkodnak, hanem más éves időintervallumokban, és mindössze öten vannak olyanok, amelyek a tíz évnél egyértelműen rövidebb futamidőt határoznak meg. Egyébként egyedül Magyarország az, amelyik ötéves futamidőt jelöl, a többiek ennél mind többet, hét-nyolc-kilenc évet, még abban a nyolcban is, amelyik a harmincből nem a tíz évet választja.

Ha egy multinacionális céget veszünk alapul, akkor egy multinacionális cégcsoport működésének az átláthatóságát is csökkenti az, ha ötéves rotációban való gondolkodást írunk elő.

(15.30)

Egyszerűen azért, mert gondoljuk végig, hogy egy európai uniós anyavállalattal rendelkező, közérdeklődésre számot tartó, mint ahogy itt elhangzott, magyar cégek esetében problémát jelenthet a magyarországi ötéves rotáció. Mert így nem biztosítható az a feltétel, hogy egy adott könyvvizsgáló a cég hálózatába tartozó könyvvizsgálók sokaságával együtt végezze el, adott esetben egy csoportban a könyv-

vizsgálatát a teljes megbízási időszakban. Tehát az a helyzet fog kialakulni, hogy a váltások kaotikus sokasága azt fogja eredményezni, hogy egy idő után abban a könyvvizsgálói hálózatban már foghatatlanná válnak a könyvvizsgálók közötti kapcsolatok.

Például, mindegy, hogy milyen nemzetiségű, mondjuk, egy francia biztosító, ha 2009-ben választotta könyvvizsgálónak az adott céget, nevezzük adott cégnek az egyiket, akkor rá a francia szabályok szerint 10 év az a futamidő, ami irányadó, tehát 2019-ben kell majd legközelebb könyvvizsgálót váltania. Az összes európai uniós országban lévő leányvállalataira viszont az adott országban érvényes szabály vonatkozik. Tehát a legtöbb országban, hasonlóan ehhez, mint ahogy említettem, a 30-ból 22-ben ugyancsak 2019-ben kell majd váltani. De a magyar leányvállalatának már 2017-től váltania kell, mert a rendelet 2016. júniusi hatálybalépésekor már gyakorlatilag azt a helyzetet idézte elő, hogy Magyarországon '17-re a váltás bekövetkezik.

Ez azzal jár, hogy '17-ben nálunk ennél a cégnél nem az anyavállalatnál könyvvizsgálatot végzők, hanem egy másik, nem az adott, hanem egy másik könyvvizsgáló fogja a tevékenységet elvégezni. Szóval, az a baj, hogy a francia anyavállalat, ugye, 2019-ben új könyvvizsgálót választ, és ez 10 évig maradhat is, tehát 2029-ben kell váltania, miközben a magyar leányvállalatnál 2017-től bekövetkezik ez a váltás, mint az előbb említettem, '21-ig maradhat a másik cég, nem az adott cég, és '22-től '26-ig megint egy másik könyvvizsgálói társaság jön be a képbe.

Magyarul, nem túlrágozva ezt a történetet, de azt hiszem, ebből is világosan látszik, hogy jelentősen rontja a könyvvizsgálói munka hatékonyságát és minőségét is, ha nem egy könyvvizsgálói cég hálózata végzi a könyvvizsgálatot a teljes cégcsoportnál. Más könyvvizsgáló az egyes európai uniós országokban csökkentheti, mindegy, hogy a bankok, a biztosítók, a tőzsdei cégcsoportok működésének átláthatóságát. Tehát ezért érdemes lenne megítélésem szerint megfontolni az illeszkedést az európai országokban a rotációs időintervallumok meghatározását érintően a többséghez; a 30-ból a 22, az, aki egzakt módon a 10 évet jelöli meg, a többségnek tekinthető.

De az érintett gazdálkodó szervezetek szemszögéből nézve is az a helyzet áll elő, hogy ez az ötéves rotáció jelentős mértékben csökkenti, korlátozza a választási lehetőséget. Főleg azzal a felüttéssel, hogy négy év választási tilalom, újráválasztási tilalom van a rendszerben. Az öt év rotáción túl ez a rendeletben szabályozott négy év újráválasztási tilalom nem adja meg annak a lehetőségét, hogy úgymond a jogfolytonossága, a követhetősége meglegyen a rendszernek. A választási lehetőség akár egy- vagy kétszereplőre is szűkülhet adott esetben ezen paraméterek figyelembevételével mellett az anyavállalat által is elfogadható szereplők közül.

Az meg, azt gondolom, azt hiszem, nem lehet senkinek az érdeke, hogy akár a gazdálkodó szervezetek részéről történő választási lehetőség is ilyen

mértékben beszűküljön, hanem egy szélesebb körű választási lehetőség kell hogy megadasson. Megítélésem szerint az alapvető számviteli változások, amelyek 2017-ből, -ben vagy -től bekövetkeznek, ezek is bizonyos értelmű kockázatokat jelentenek a könyvvizsgálói váltások tekintetében. Egyszerűen azért, mert a közérdeklődésnek kitett gazdálkodók jelentős köre az egyedi beszámolásra - az IFRS rendszerre gondolok - való átállásának évében lesz kötelezett arra, hogy könyvvizsgálót váltson. Nem gondolom, hogy ez pont a legalkalmasabb időpont, időszak erre vonatkozóan. A tőkepiacok nyugodt működését érintően is talán a tízéves rotációs időintervallum nagyobb lehetőséget biztosít.

Hozzávetőleges számítások készültek a tekintetben, hogy az ötéves cégrotáció előírása esetén mennyi azoknak a közérdeklődésnek kitett cégeknek a száma, akiket érint ez a dolog. Nagyjából megközelíti a 40-et. Ha ez nem ötéves cégrotációval karöltve jelenik meg, hanem 10 évessel, akkor ez a 40-es szám egynegyedére redukálódik, egy 10-es darabszámra. Ez sem lényegtelen, mert itt nem cégekről, hanem közérdeklődésre számot tartó cégekről beszélünk.

A másik dolog, amivel röviden még mindenképpen foglalkozni szeretnék, a minőség-ellenőrzéssel kapcsolatos kérdések köre, azok összefüggésrendszere. Hogyan volt és hogyan tervezik ma? Azt gondolom, azzal semmi baj, ha a könyvvizsgálói tevékenység kapcsán valaki nem úgy látja el a feladatát, mint ahogy azt el kell látnia a törvény előírásainak megfelelően, akkor bizonyosfajta szankciókkal szembe kell néznie. Persze, ez így világos, ez így természetes. Ha kell, akkor, államtitkár úr is említette, azt hiszem, kötelező továbbképzésre kell menniük az adott érintetteknek, hogy ha kell, akkor szankcionálják, figyelmeztetésben részesítik őket, pénzbírság kiszabását teszik meg, vagy épp a minősítés megvonására kerítenek sort, vagy el is tiltják. Hároméves időtartamra történő eltiltást olvastam a törvénytervezetben, bár azt nem olvastam, hogy a három év eltelte után mi van. Tehát igazából az egy nyitott kérdés maradt, hogy utána visszakerül, vagy hogy néz ki ez a kép.

De itt egy tétellel szeretnék ezen belül, a minőség-ellenőrzéssel összefüggésben foglalkozni, az pedig nem más, mint a pénzbírságok kérdésköre. Magyarországon nagyjából van 4-5 olyan nagy könyvvizsgálói cég, amely az összes árbevételnek ismereteim szerint elviszi a 40-50 százalékát. Van 15-20 olyan, nagynak mondható cég, amely a könyvvizsgálói tevékenységből fakadó árbevételeknek elviszi nagyjából a 70 százalékát, és van 2500 könyvvizsgáló, aki az árbevétel töredékén, 25-30 százalékán osztozik. Mondom, mintegy 2500-an. Amikor a minőség-ellenőrzés összefüggésrendszerét vizsgáljuk, és itt a pénzbírságra térek ki, akkor azt látjuk, hogy ha egy egyszerű, sima kamarai tag könyvvizsgáló hibákat követ el, akkor, mondtam a szankciók sokasága között, akár pénzbírsággal is sújtható, 100 ezer forinttól 100 millió forintig. Az a 2500 egyszerű könyvvizsgáló.

Nem a könyvvizsgálói cégek, amelyek könyvvizsgálók sokaságát foglalkoztatják, nem, hanem az a 2500 egyszerű könyvvizsgáló, akiknek az árbevételei egyenként, külön-külön, nem gondolom, hogy a néhány millió forintos nagyságrendet nagyon sokkal meghaladnák. Százezer forinttól százmillió forintos nagyságrendű bírságokig. Hát, ha tönkre akarják tenni, ha ki akarják lúgozni, ha meg akarják szüntetni a könyvvizsgálói hálózat keretei között az egyéni, a vállalkozás keretei között...

ELNÖK: Elnézést, képviselő úr. Előzőleg 3 percet már beszélt, csak utána megállt az óra, a 15 percet már túlléptük.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Igen, igen, én ezt az órát néztem. Köszönöm szépen a figyelmeztetést.

ELNÖK: Az utolsó mondatot tegye meg, és akkor még újból kérhet szót.

(15.40)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, de nem akarok újabb 15 percet beszélni, ezért röviden azt az egy percet még kihasználom. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Novák Előd: Egy mondatot mondjon, ne egy percet!)* Majd az elnök intézi a dolgokat. Köszönöm.

Arra szeretném a figyelmét felhívni államtitkár úrnak és nagy tisztelettel kérdezni és kérni, hogy ugye, nem akarják tönkretenni ezeket a könyvvizsgálókat. Azt értem, hogy a könyvvizsgálói cégek esetében 100 ezer forinttól 500 millió forintig kiszabható bírságok lehetnek, de azt kevésbé, hogy az említett 2500 könyvvizsgálót érintően a 100 ezer forinttól 100 millió forintig terjedő bírságot. Ezt a felső határt érdemesnek tartanám újra átgondolni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon sajnálom, hogy Domokos László, az Állami Számvevőszék elnöke már nem tartózkodik a teremben, de ha kifelé néznek, hátha közel van. Az ő hozzászólása készített kétperces hozzászólásra. Egy érdekes gondolatmenetet mondott, miszerint, ha a kormány előterjesztésében az Országgyűlés nem szabja meg az ő ügyrendjét, működési szabályait, akkor az Állami Számvevőszék kész ezt kidolgozni. Ez egy érdekes dolog. Ez számomra azt mutatja, hogy jó lenne, ha foglalkozna ezzel, ha a kormány nem tud, akkor a Költségvetési bizottság.

A másik, hogy biztatni szeretném Domokos László urat mint a Számvevőszék elnökét, hogy ugyan folytasson már a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodásáról egy átfogó számvevőszéki vizsgálatot és tegye közzé, hozza ide a parlament elé. Emlékszem,

mielőtt Matolcsy György odament, akkor még engem is feljelentettek egy ilyen mondásomért, amit itt a parlamentben tettem. Bíróság előtt a mentelmi jog ellenére - itt ül a Mentelmi bizottság elnöke - feljelentettek a hátam mögött egy olyan feljelentéssel, hogy én azt mondtam, hogy a vizsgálati eredmények egy része alkalmas a Nemzeti Bank tekintélyének aláásására. Nos, erre a bíróságon engem feljelentettek, rossz címre kézbesítették ki, és a távollétemben elmarasztaltak. Ezek után természetesen korrigáltam a megjegyzést, és azt mondtam, hogy egy része nem alkalmas a Nemzeti Bank hitelének a rontására.

Tehát most én úgy gondolom, hogy a Számvevőszéknek feladata van a Nemzeti Bank gazdálkodásának vizsgálatában azt követően, hogy a Kúria ki mondta, hogy a Nemzeti Banknál lévő akármilyen pénz közpénz, még az is, amit kirakott, az alapítványokat. Tehát én itt kérem a jegyzőkönyv által - remélem, elolvassák, és nem feljelentéssel válszolnak -, hogy végezzenek vizsgálatot. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni képviselőtársaim közül. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is a kormánypártoknak természetesen köszönjük a támogatását a törvényjavaslathoz. Ők valóban a törvényjavaslat lényegéről, tartalmáról beszéltek, annak fontosságáról. Megértették, hogy ez a törvényjavaslat miről szól.

Azt látom, hogy nem úgy a Magyar Szocialista Párt, hiszen Józsa István felszólalásának nagy része, úgy tűnt, mintha ő a Könyvvizsgálói Kamara érdekképviselője lenne, és a Könyvvizsgálói Kamara sérelmeit sorolta itt. Ez természetesen nem tartozik a törvényjavaslat tartalmához, hiszen ez a törvényjavaslat egy európai uniós rendeletet, irányelvet helyez át a magyar jogrendbe, és valóban leginkább szakmai kérdéseket feszeget mind olyan tekintetben, hogy a Könyvvizsgálói Kamarával egyeztetett módon. A törvényjavaslatról magáról nagyon keveset mondott az MSZP vezérszónoka, valószínűleg azért, mert ahhoz nincs mondandója. Ez azt jelenti véleményem szerint, hogy ezzel egyet is értenek.

Ami a politikai megnyilvánulást illeti, arra had reagáljak! Ön tévedésben van, amikor a Quaestorbotrány kapcsán az eltűnt 200 milliárd forintot az új bankfelügyeleti rendszerre - amely már a Magyar Nemzeti Bank része - fogja, arra keni, hiszen egyrészt azt a tevékenységet hosszú éveken, évtizedeken keresztül végezték, és éppen az önök kormányzása idején törölték el a rendszeres és szigorú ellenőrzést. Ezt egyébként nem is tették meg az önök kormánya alatt, hanem pontosan a Magyar Nemzeti Bankba integrált felügyeleti rendszer az, ami feltárta ezt a

hatalmas bűncselekményt, a közvélemény elé tárta, és a bűnösöket felelősségre lehetett vonni ennek kapcsán. Az pedig abszurd, hogy a törvényjavaslat vitáját arra használja fel, hogy az Állami Számvevőszék elnökét felkéri vagy utasítja bizonyos ellenőrzések elvégzésére.

Viszont megköszönöm Gúr Nándor felszólalását, aki két szakmai kérdéssel is foglalkozott. Ezek közül az egyik ez a bizonyos könyvvizsgálói rotáció kérdése. En megértem, hogy az MSZP szereti a nagyobb időtávokat, hogy egy könyvvizsgáló tíz évig is maradhasson egy cégnél. Éppen erről beszéltem az előbb, hogy a pénzügyi felügyeleti ellenőrzésnél is az volt a gyakorlatuk, hogy ne is kelljen ellenőrizni, de azért megérthetik, hogy ilyen pénzügyi brókerbotrányok után Magyarországon, miután az Európai Unió is lehetővé teszi a tíz évnél kevesebb szabályozást, ezért mi a törvényjavaslatban öt év maximális szolgáltatói időt javaslunk, amelynek - azt gondolom - az indokát nem kell külön hangsúlyoznom.

Köszönjük szépen a Jobbik felszólalását is. Staudt Gábor leginkább szakmai kérdésekkel foglalkozott. Ezt megköszönjük neki. Túl sok javaslata, változtatása nem volt, inkább észrevételei voltak. Erre vonatkozóan azt tudom mondani, hogy például a könyvvizsgálói tevékenység igazolása kapcsán felsorolta a képviselő úr azokat a feltételeket, amiket a jelenleg hatályban lévő szabályozás is tartalmaz a nemzetközi gyakorlatnak megfelelően, csak eddig ezt a kamara ellenőrizte, és a jövőben a törvény értelmében átkerül a közfelügyeleti hatóság feladatkörébe. A bíróságok kiszabásának módszerét, irányelveit pedig egyértelműen az Európai Unió határozta meg. Ez sem a Nemzetgazdasági Minisztérium kezdeményezése. A szakmai szkepticizmust pedig már nem tartalmazza a törvényjavaslat. Valószínűleg a képviselő úr egy korábbi javaslatot olvashatott el, és ezért mondta el ezt az észrevételét itt. Valóban a minisztérium is úgy látja, hogy a sztenderdekre kell ebben a kérdésben hagyatkozni.

Köszönöm szépen még egyszer az észrevételeket és a felszólalásokat, természetesen az LMP frakciónak az álláspontját is - én úgy veszem, hogy a hallgatás beleegyezés. *(Derültség.)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9802. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Előként megadom a szót Pogácsás Tibor úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminiszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót,

elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A vízgazdálkodásról szóló törvény olyan módosításokat tartalmaz, amelyek a mezőgazdasági célú vízigénybevételeknél számolnak a vízi szolgáltatások költségmegtérülésének európai uniós alapelvével, ugyanakkor figyelembe veszik a gazdálkodók teherbíró képességét is. Lehetőséget biztosít arra, hogy az eddig vízjogi engedély nélkül kutat vagy más vízkivételi létesítményt üzemeltetők tevékenységüket legalizálhassák, és a vízgazdálkodási bírság megfizetése nélkül megszerezhesék a létesítmény fennmaradására és továbbüzemeltetésére jogosító hatósági engedélyeket, valamint a jogalkalmazási tapasztalatok alapján a törvény módosítja a víziközmű-társulatok szakmai ellenőrzésének szabályait az átlátható működés biztosításáért.

Az Európai Közösség által elfogadott úgynevezett víz keretirányelv értelmében főszabályként a tagállami szabályozásoknál a vízigénybevétel és vízszolgáltatás esetében érvényesülnie kell a járulékok, díjak fizetési kötelezettségének.

(15.50)

E szabály mögött az a környezetvédelmi célkitűzés áll, amely a vízfelhasználókat a vízkészletek takarékos és hatékony használatára kívánja ösztönözni. A víz keretirányelv fenti célkitűzésével összhangban a törvényjavaslat megszünteti az öntözési, halgazdálkodási és rizstermelési célú vízhasználatoknál az általános vízkivételjárulék-fizetési mentességet, így főszabály szerint a vízigénybevétel után vízkészletjárulékot kell fizetni. Ugyanakkor a törvényjavaslat él a víz keretirányelv által biztosított mérlegelési lehetőségekkel is, amikor a helyi társadalmi jellemzőkre, a földrajzi és éghajlati adottságokra, illetve a gazdálkodóknál jelentkező finanszírozhatósági nehézségekre tekintettel egyes esetekben a fizetési kötelezettség alól mentességet biztosít. Így egyrészt meghatározott éves vízmennyiségig nem kell vízkészletjárulékot fizetni, emellett a tartósan vízhiányos időszakokban történő vízfelhasználás, illetve a tél végi vízhasznosított többletvizek után szintén járulékfizetési mentességet élveznek a mezőgazdasági termelők és felhasználók. A feketegazdaság visszaszorítása és a fenntartható vízgazdálkodás érdekében olyan szabályozásra van szükség, amely az engedély nélküli vízkivételi létesítmények esetén a vízügyi szabályokat, a szakmai követelményeket ismerő, de azokat be nem tartó személyeket szankcionálja, ugyanakkor lehetőséget biztosít egy átmeneti türelmi idővel arra, hogy a korábban megvalósult, egyébként fenntartható, de a szükséges engedéllyel nem rendelkező létesítmények bírságfizetés nélkül megkaphassák hatósági engedélyüket. Mindezekre figyelemmel a törvényt módosítás arra tesz javaslatot, hogy a vízgazdálkodási előírások megszegése esetén az ingatlantulajdonos létesítő helyett elsősorban a kivitelező kerüljön szankcionálásra, így ugyanis kellő visszatartó erőt tudunk biztosítani az illegális tevé-

kenységet folytatókkal szemben, egyben támogatni tudjuk a jogszerűen működő vállalkozásokat.

Az engedély nélkül, sok esetben szakszerűtlenül létesített, üzemeltetett kutak a felszín alatti vizek elszennyeződését okozhatják, csökkentik a rendelkezésre álló vízvagyonunkat anélkül, hogy arról a vízkészlet-gazdálkodásért felelős vízügyi igazgatósági szervek tudnának, továbbá a központi költségvetést is károsítják, hiszen e vízmennyiségek után nem fizetnek vízkészletjárulékot. Az illegális helyzet felszámolását tűzte ki célul a javaslat, mely szerint 2018 végéig lehetőséget biztosítunk az illegális vízkivételek bejelentésére és azok engedélyezésére, eltekintve a vízgazdálkodási bírság megfizetésétől.

A fentiek mellett a törvényjavaslat egyértelműen meghatározza a víziközmű-társulatok által végezhető tevékenységeket, módosítja a szakmai ellenőrzésükre vonatkozó szabályokat és a megszűnésük esetén irányadó elszámolás eljárásrendjét. A víziközmű-társulat közfeladatként kizárólag a település közműves vízellátását, szennyvízelvezetését, -tisztítását, a belterületi vízrendezést és csapadékvíz-gazdálkodást szolgáló vízi létesítményt hozhat létre és fejleszthet. A társulat a fenti feladatokon és az ezekhez kapcsolódó helyreállítási munkákon kívül egyéb tevékenységet nem végezhet. Az egyértelmű megfogalmazás azt hivatott megakadályozni, hogy a társulat az ingatlanok tulajdonosaitól beszedett vagy köztartozásként behajtott, a víziközmű-létesítmény megvalósítását szolgáló érdekeltségi hozzájárulást a közfeladatokon kívül egyéb tevékenység finanszírozására fordítsa. A szakmai követelmények érvényesülése érdekében a vízügyi igazgatási szervek szakmai ellenőrzése a továbbiakban magában foglalja a műszaki tervdokumentációk vizsgálatát és a kivitelezési folyamat nyomon követését is, továbbá a víziközmű-társulattal szemben érkezett panaszok és közérdekű bejelentések vizsgálatát a szakmai ellenőrzés keretében valósítja meg.

A törvényjavaslat egyúttal kötelezi a víziközmű-társulatot, hogy a lakosság felé számoljon el a befizetett érdekeltségi hozzájárulásokkal. Ha a beruházás közben a társulat önerő-támogatást nyer, és az önerőt az érdekeltségi hozzájárulásból biztosították, az elnyert összeggel az érdekeltségi hozzájárulást csökkenteni kell. Ha az önkormányzat finanszírozta a beruházást és a lakosságtól nem szedtek érdekeltségi hozzájárulást, az elnyert összeg természetesen az önkormányzatot illeti meg.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiekben ismertetett törvényjavaslat elősegíti az eredményesebb mezőgazdasági vízszolgáltatást, megóvja a mezőgazdasági termelőket a vízigénybevétellel összefüggő indokolatlan többletkiadásoktól, ugyanakkor hozzájárul a vízgazdálkodás területén a feketegazdaság visszaszorításához és a jogszerű működési feltételek megteremtéséhez. Egyben a víziközmű-társulatok működése átláthatóbbá válik, tevékenységük során a vízi közmű a vízügyi szakmai követelményeknek jobban megfelelően működhet.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kérem, hogy az Országgyűlés a benyújtott törvényjavaslatot támogassa. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Farkas Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

FARKAS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A vízgazdálkodásról szóló '95. évi LVII. törvény módosításáról szóló törvénytervezetet gyakorlatilag kétfelé lehet bontani, egy mezőgazdaságot érintő részre és a víziközmű-társulatokról szóló törvénymódosításra. De még mielőtt belekezdenék a törvény értékelésébe, engedjék meg, hogy néhány olyan adatot mondjak el önöknek, illetve ismertessek, amelyek az Országos Vízügyi Főigazgatóság öntözési igényekről végzett felméréséről hangzottak el 2015. április 8-án a Mezőgazdasági bizottság ülésén.

Az ülésen megfogalmazásra került, hogy az Országos Vízügyi Főigazgatóság 2014. évben az agrárkamarával együttműködésben felmérést végzett a magyar gazdálkodók távlati öntözési igényéről, a pontosabb felmérés pontjairól. Így néhány bekezdésben megemlíteném ezeket.

2014-ben hozzávetőlegesen 130 ezer hektáron folyt engedéllyel mezőgazdasági öntözési tevékenység. A hazai mezőgazdasági területnek mintegy másfél százalékát öntözzük, ami jócskán elmarad a más európai uniós országok öntözési arányai mögött. Az Uniónak - több szempontból - nem igazán mondhatnám azt, hogy érdeke az eddigi jogszabályokból kiolvasva, hogy a megfelelően öntözött területek nagyságát növeljük, amely hivatkozik természetesen különböző környezetvédelmi és agrárpiazi versenyhelyezetekre is. 1991-ben még 360 ezer hektár rendelkezett vízügyi engedéllyel, tehát vízjogi engedéllyel, 2014-ben ez már csak 223 ezer hektár, és ebből is csak 130 ezer hektárt használunk ki, használnak ki beruházási, megtérülési vagy eljárási nehézségek miatt, vagy önmagában az új táblásítás, az új tulajdonosi szerkezet is közrejátszik ebben.

A gazdák ezzel a mintegy 130 ezer hektárral szemben több mint 330 ezer hektáron szeretnének a felmérés szerint öntözni, amennyiben erre lehetőségük lenne. A gazdák körében jelentkező összes öntözési vízigénynek 2014-ben mintegy 30 százaléka volt kielégíthető. Azért a 2014-ről említsük meg, hogy az egy igen kedvező vízjárású, csapadékos időjárású év volt. A gazdálkodók 45 százaléka folytat vagy tervez öntözést a mezőgazdasági területein.

Azok a gazdálkodók, akik nem folytatnak és nem is terveznek öntözést, elsősorban pénzügyi okok miatt nem teszik ezt, a gazdák mindössze 3 százaléka nem öntözne, ha akadályok nélkül is tehetné. Az öntözési célú fejlesztéseket, beruházásokat a gazdálkodók szerint leginkább pénzügyi támogatással és

egyéb bürokráciacsökkentő támogatással lehetne elérni.

Azt hiszem, hogy ezek az adatok is önmagukban mutatják azt, hogy valamikor a magyar mezőgazdaság a magyar vidéken kiépített öntözőrendszerekkel rendelkezett. Mondhatom a régi kiskörei rendszert és a nagykunsági csatornarendszert, ez főleg az Alföld vidékére vonatkozik, vagy netán a békési, Csongrád megyei öntözőrendszereket, amelyek nagyon hasznosan járultak hozzá azon gazdálkodók tevékenységéhez, akik intenzív mezőgazdasági termelést, intenzív növénytermesztést folytattak és folytatnak a mai napig is. Ma már elmondhatjuk azt, hogy ezeken a területeken, ahol ezek a berendezések vagy telepek működtek vagy működnek, igen intenzív termesztési folyamatok zajlanak. Mondhatnám azt, hogy a magyar konzervipari zöldszégnövények 100 százaléka csak ezeken a területeken állítható elő, és ez azért is fontos, mert kiszámíthatatlan időjárási viszonyok vannak jelen pillanatban is Magyarországon területén. Amikor ma április 12-ét írunk, és 16-án elkezdődik az öntözési idény, remélhetőleg akkor a meteorológia nem fog tévedni, és megérkezik a csapadékos időjárás, de számtalan helyen, ma már mondhatnám azt, hogy aszály sújtotta vagy aszályos területek vannak.

(16.00)

Mivel egy korábbi időszakban, a mezőgazdaság területén mintegy két héttel korábban tart a tavasz, mint általában a naptári meteorológia, éppen ezért ma már öntözésre is van igény jelen pillanatban, erre viszont azért, mondjuk meg őszintén, nagyon kevés vizszolgáltató tudott felkészülni és biztosítani az ezekhez szükséges öntözővizet.

De térjünk vissza közvetlenül a törvényre, amely, mint ahogy hallottuk az előterjesztőtől is, a víz keretirányelvek célkitűzéseinek a megvalósítását szolgálja. A 2000 óta érvényben lévő európai irányelv előírásai szerint az Európai Unió tagállamaiban 2015-ig jó állapotba kell hozni minden felszíni és felszín alatti vizet, és fenntarthatóvá kell tenni a jó állapotot. E legfőbb cél megvalósítása érdekében az irányelv előírja a vízi ökoszisztémák és a vízi ökoszisztémáktól közvetlenül függő szárazföldi és vizes élőhelyek állapotának javítását és védelmét, a vízkészletek fenntartható használatának elősegítését, a különösen veszélyes anyagok vizekbe való bevezetésének fokozatos csökkentését és megszüntetését, a felszín alatti vizek szennyezésének csökkentését és megszüntetését, a különböző áradások, illetve belvizek és aszályok hatásainak a mérséklését.

A javaslat értelmében a víz keretirányelv céljainak megvalósítását szolgálja ez az intézkedés, amely nyomán gyakorlatilag megszűnik az öntözési, halgazdálkodási és rizstermelési célú vízhasználatok vízkészletjárulék-mentessége. Kedvezményt csak az évi 50 ezer köbméternél kevesebb öntözővizet használók kapnak. Mint gyakorló agrárszakember mon-

dom, kiszámolva ez 30 hektáros területet jelent, tehát ez messze nincs összhangban azokkal az elképzelésekkel és megfogalmazásokkal, amit a bevezető gondolataimban tettem, ahol meggyőződésem szerint a magyar mezőgazdaság kitörésének egyik jelentős része pont az öntözéses kultúráknak a fejlesztése és javítása lehet, holott ez a törvénytervezet némileg ezt befolyásolja. Igaz, hogy van majd egy későbbi mondat, úgy gondolom, hogy az aszály sújtotta időszakra vonatkoztatva kormányrendeletben tudunk némileg kompenzálást adni a gazdák számára.

Ez az intézkedés minden bizonnyal csökkenteni fogja a vízhasználatot, így mindenképpen elkerülhető lesz például a felszín alatti vizek túlhasználata. Kérdés azonban, hogy egy ilyen jellegű túlhasználat egyáltalán fenyeget-e hazánkban, ahol az öntözés az összes mezőgazdasági terület mindösszesen, ismét említem, másfél százalékán valósul meg.

A viták elején vagyunk még, bízom benne, hogy eredményes munka áll még előttünk a kérdés kapcsán, mivel önmagam saját személyemben is érzem ennek a törvénynek ebben az első három paragrafusában azt a nehézséget, amivel majd egy gyakorlati vízfelhasználó találkozni fog. Az mindenesetre biztató, hogy a javaslat külön figyelmet fordít arra, hogy az aszályos területeken mentesülhessenek a gazdák a járulékfizetés alól, illetve hogy a csapadék- és a folyó vízben túltelített időszakból a gazdálkodók által visszatartott vízmennyiségek is kedvezményesen használhatók legyenek öntözésre.

Ez a megfogalmazás benne van a törvényben, csak általában a gyakorlat nem így szól. A gyakorlat úgy van, hogy ahol belvíz van, ott általában nincs tározó, ahol belvízvesztély van, ott nincs öntözés, de van olyan pillanat, mint például most, április 12-én, amikor egy bizonyos területen még mindig belvíz van, és az onnan 20 méterre lévő, már bemunkált szántóföldön pedig aszály van, ahol öntözni kellene. Na, ezt a legnehezebb megoldani, ezt gyakorlatból tudom, és kívánom önöknek, hogy ilyenben nagyon ne legyen részük, mert nagyon nehéz ezeket a kérdéseket megoldani. Ettől eltekintve én hiszem azt, hogy ezek a feladatok megvalósíthatók, és az elkövetkezendő egyeztetések során és a vita során és várhatóan a Mezőgazdasági bizottság ülésén is megfogalmazható és várhatóan megfogalmazandó javaslatok még beépülhetnek ebbe a törvénybe.

A vízgazdálkodási bírsággal kapcsolatos rendelkezések vagy a víziközmű-társulatok szakmai ellenőrzéseinek, szabályainak módosítása remélhetőleg hozzájárul majd a vízgazdálkodási törvény célkitűzéseinek minél jobb gyakorlati megvalósításához.

A vízkivettelt biztosító, azonban engedéllyel nem rendelkező vízi létesítmények legalizálásának lehetőségét megteremtő javaslat üdvözlendő. Azért a gyakorlatban már hosszú évek óta kértük a tisztelt kormányzatot, hogy ebben lépjen. Úgy látom, hogy ebben a kérdésben egy előrelépés is ismét ebben a törvényben megfogalmazásra kerül, és ez a szabályozás biztos, hogy megfelelő módon segíti nemcsak a gaz-

dálkodók biztonságos vízellátását, hanem a szolgáltatók számára is biztonságot nyújt.

A törvény második fele, ami a víziközmű-társulatok kérdéskörét érinti, mint egyéni országgyűlési képviselő számtalan településen találkoztam ezzel a kérdéskörrel, és azt hiszem, hogy mi, akik járjuk a vidéket és tartjuk az ott élő emberekkel, önkormányzatokkal, víziközmű-társulatokkal a kapcsolatot, egyértelműen kijelenthetjük, hogy az az igény, ami jelentkezik a befizetők részéről, a hozzájárulók részéről, a lakosság részéről, és megfelelő elszámolás után számtalan helyen maradnak bizonyos pénzeszközök, amelyek úgy gondolom, hogy megilletik a lakosságot, én erre mindig is biztattam, és örülök, hogy a törvényben ez így visszajelzésre kerül. Biztos vagyok benne, hogy egy biztos elszámolás, szöveget mondani, az a hosszan tartó barátság alapja, ez biztosítja a megfelelő önkormányzati, lakossági együttműködést más, esetleg hasonlóan megvalósuló beruházásoknál is.

Éppen ezért kérem a tisztelt képviselőtársaimat, támogassák a törvénynek mind a két részét, ami természetesen egy törvényben került beterjesztésre. Bízom abban, hogy ez hosszú távon akár az agráriumban, akár a mezőgazdaságban, akár a víziközműszolgáltatók és a lakosság körében is egy biztonságot nyújtó intézkedéssorozat lesz. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Heringes Anitának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. A vízgazdálkodásról szóló törvény módosítása fekszik most előttünk. Azt gondolom, hogy fideszes képviselőtársamat végighallgatva sok mindenben tudunk egyetérteni, hiszen én a szavaiból kihallottam azt, hogy persze ezek a módosító javaslatok most támogathatók, de ez nagyon kevés, ami most itt fekszik előttünk.

Hiszen Magyarország az az ország, amiben azt a luxust követjük el minden évben most már évtizedeken keresztül, hogy ugyan vízben gazdag ország Magyarország, mégis gyakran tapasztaljuk, hogy a vízkészleteink hiánya vagy éppen a bőség okoz óriási károkat Magyarország területén. A belvízzel való küzdés és a szárazsággal való küzdés egyszerre tud jelen lenni Magyarország teljes területén. Azt gondolom, hogy ez egy olyan luxus, amit egy ország sem engedhet meg hosszú távon magának, ezért itt áll előttünk majd a feladat, hogy egy olyan stratégiát és cselekvési tervet alkossunk, ami életszerű, fenntartható, és ami egyébként a szektorban dolgozók számára is elfogadható.

Ezért azt gondolom, hogy rengeteg feladat áll még előttünk, és ez a módosítás most még nagyon kevés ahhoz, hogy egy olyan törvényt kapjunk, ami ténylegesen használható majd a jövőben. Pontosan azért, merthogy azt gondolom, hogy Magyarország-

nak olyan vízpolitikájának kell lenni, ami koherens és teljes mértékben átlátható mindenki számára. Össze kell majd hangolnunk Magyarországon a víz-, mezőgazdasági és regionális fejlesztési terveinket, mert csak komplex módon lehet átgondolni, látni ezt az egész szektort, és csak komplex módon lehet kezelni, mert nem szabad külön regionális fejlesztési terveket kialakítani, külön a mezőgazdaságot kezelni és külön a vízgazdálkodást kezelni. Ezt vagy egyben tudjuk, egy teljes rendszerként kezelni, vagy komoly hibák lesznek majd ebben a rendszerben.

Ennek a javaslatnak, amely most előttünk fekszik, célja az uniós víz keretirányelvnek megfelelő, egyben hatékony víz- és árpolitika kialakítása, valamint az ehhez kapcsolódó feltételek teljesítése. Éppen ezért mondtam, hogy természetesen támogatni fogjuk ezt a javaslatot. Viszont azt ki kell hangsúlyoznunk, hogy persze a biztos, átlátható elszámolás a víziközmű-társaságoknál nem kérdés, ez egy nagyon fontos dolog. De én már nagyon sokszor elmondtam, hogy a mai rendszerben a víziközmű-társaságok jelen pillanatban szenvednek, és attól szenvednek, hogy nem tudják a rendszert magát fenntartani.

(16.10)

Nem tudják biztosítani stabilan azt, hogy tiszta ivóvizet kapjanak az emberek, hiszen pont a karbantartásra nem marad jelen pillanatban pénzük. Szerintem itt a teremben minden képviselőtársam egyetért azzal, hogy mindenkinek joga van - és ezt az Európai Unió is kimondja - a tiszta vízhez jutásra, ez a jog mindenkinek jár alapvetően.

Pont ezért gondolom, hogy egy olyan rendszert kell létrehozni a vízszolgáltatásban is, ami fenntartható rendszer. Igen, ellenőrizni kell, átláthatónak kell lennie, és biztosan figyelniük kell arra, hogy minden pénz rendszerszintűen, jogosan, törvényileg megfelelően legyen felhasználva. Amikor a víziközmű-szektorban kiemelkedően magas a mennyiségtől független fix költségek aránya, óvatos becslések szerint is 80-85 százalékos a fix költsége egy ilyen társaságnak, akkor azt gondolom - ha csak abba belegondolunk, hogy ha valakinek van egy olyan vállalkozása, amelyben a fix költségek 85 százalékot tesznek ki, amivel egyáltalán működni tud ez a rendszer -, az a vállalkozás egy nehezen működtethető vállalkozás.

Éppen ezért azt gondolom, egy olyan rendszert kell tudni létrehozni, ami a lakosság számára, az önkormányzatok számára, a kormányzat számára és a víziközmű-társaságok számára is elfogadható rendszer, amiben a karbantartásra, a gépjávitásra, az új gépek vásárlására is marad pénz. Azt gondolom, akkor lehet stabil vízszolgáltatást ma Magyarországon fenntartani a kistélepüléseken is és a nagytelepüléseken is, ha ebben a rendszerben nem kell attól félni, hogy csőtörés történik, ahova majd egyébként az ország másik felén lévő ügyfélszolgálatról kikül-

denek bárkit, aki azt sem tudja, hogy jelen pillanatban hova kell mennie, hiszen annyira le kellett csökkenteni az ott dolgozók létszámát, hogy a legtöbb esetben tényleg az ország másik felén veszi fel például az ügyfélszolgálatos a telefont, és meg sem tudja mondani, hogy hol történt éppen a hiba. Nagyon lassan történik ezen problémák, hibák kijavítása, és azt gondolom, miután minden lakos számára az a legfontosabb, hogy tényleg tiszta ivóvízhez jusson mindennap, minden alkalommal, és ha valami probléma történik a vízszolgáltatásban, ezen problémák minél gyorsabban, minél hamarabb megoldódnak, ezért tényleg egy olyan rendszert kell létrehozni, ami fenntartható és működőképes.

Pont ezért kérem, hogy gondoljuk át közösen, hogyan lehetne mind a vízgazdálkodást, mind a víziközmű-szolgáltatást fenntarthatóvá, jóvá tenni, gondoljuk át közösen, pont a gyermekeinkre és legfőképpen - lassan már egyébként én is kimondhatom - majd a leendő unokáinkra gondolva, hogy egy olyan vízgazdálkodási stratégia jöhessen létre és cselekvési terv, amely alapján egyébként Magyarország ezt a luxust nem engedi majd meg magának, amit ma. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most megadom a szót Földi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az emberiség a XX. század végére jutott el arra a felismerésre, hogy a legtöbb erőforrása nem vagy nem csupán kereskedelmi termék, hanem olyan közkinccs, amit az őseitől kapott örökségbe, és amit neki is kötelessége lesz ráhagyni a leszármazottaira, lehetőség szerint ugyanolyan mennyiségben és minőségben, mint ahogyan a korábbi nemzedékek átadták neki megőrzésre, gondozásra, gyarapításra.

A XXI. század elejére az is világossá vált, hogy mindahány közkinccsünk, örökségünk közül a víz az egyik legértékesebb, ez létezésünk alapja, jövőnk záloga. A borúlátók jóslatai alapján az eljövendő korok nagy háborút a vízért fogják kirobbantani, azért az éltetőelemért, ami látszólag kifogyhatatlan mennyiségben áll rendelkezésünkre, pusztító hiánya mégis megdöbbentően gyakran figyelmeztet értékére, pótolhatatlanságára.

Magyarország sem áltathatja magát azzal, hogy gazdag vízkészletei révén biztonságban van. Valóban, olyan kincssel rendelkezünk, amelyért sok nép világszerte mindent megadna: iszunk, fürdünk benne, öntözünk vele. Tény, ha arra gondolunk, hogy szűkölködünk, akkor elsősorban nem a vízre gondolunk, hanem más természeti kincsre, ugyanakkor - és ezt a Fidesz-KDNP, valamint annak kormánya jól tudja - az örökséget nem csupán őrizni és használni, hanem gondozni is kell. Ezt szolgálja az előttünk fekvő törvényjavaslat, egy olyan európai uniós irányelv érvényesítését, amely tükrözi a ránk hagyott víz-

kincs felelősségteljes használatát, értékének kézzelfogható kifejeződését.

Tisztelt Képviselőtársaim! A '80-as évek elején jelent meg a „fenntarthatóság” vagy a „fenntartható fejlődés” kifejezés a nemzetközi szakirodalomban. Általános ismertségét Lester R. Brownnek a fenntartható társadalom kialakításával foglalkozó műve váltotta ki, amely 1981-ben jelent meg. A szerző összekapcsolta a népesség növekedését a természeti erőforrások hasznosításával, és mindezt úgy kívánta megoldani, hogy a lehető legkisebb legyen a természeti környezet mennyiségi és minőségi romlása. A világ tudományos akadémiáinak 2000-es tokiói nyilatkozata szerint: „A fenntarthatóság az emberiség jelen szükségleteinek kielégítése, a környezet és a természeti erőforrások jövő generációk számára történő megőrzésével egyidejűleg.”

2000. október 23-án született meg a 2000/60. számú európai parlamenti és tanácsi irányelv, a víz keretirányelv, amely az árakban nemcsak a vízszolgáltatások pénzügyi költségeivel, hanem a vízhasználatokkal járó környezeti hatásokhoz kapcsolódó költségekkel, valamint a vízkészletek túlhasználatához, vízhiányhoz kapcsolódó úgynevezett készletköltségekkel - mint az elmaradt alternatív vízhasználati lehetőségek költségeivel - is számol. Kialakításra került a vízkészletek beárazása a fenntartható fejlődés szempontjából, ráadásul a 2014 és 2020 közötti uniós támogatások a vízszektort érintő beruházásoknál, a vízpolitika terén a tagállami megítéléskor a víz keretirányelv előírásai közül a hatékony vízárpolitika kialakítására vonatkozó tematikus feltétel teljesítését követeli meg.

Emiatt meg kell hogy szűnjön az öntözési, halgazdálkodási és rizstermelési célú vízhasználatok vízkészletjárulék-mentessége, ami alól a módosítás kivételeket is meghatároz. Cserébe az új uniós ciklusban, ahol stratégiai cél az öntözési kapacitás növelése, várhatóan mintegy 54 milliárd forint költendő öntözésfejlesztésre.

A fenntarthatóság mezsgyéjén továbbhaladva és a fenntartható vízgazdálkodást szem előtt tartva szükséges elősegíteni a jelenleg vízjogi engedély nélkül üzemeltetett, vízkivételt biztosító vízi létesítmények jogszerű fennmaradásának bírságmentes engedélyeztetését, a módosítás éppen ezért erre egy meghatározott időintervallumot, azaz türelmi időt javasol. Fontos megjegyezni azt is, hogy ez a rendelkezés a feketegazdaság visszaszorítását is elősegíti.

További fontos változtatás, hogy a bírsággal kapcsolatos rendelkezések tekintetében a módosítás által összhang teremtődik meg a Magyarország stabilitásáról 2011. évi CXCV. törvény bírságfizetésre vonatkozó rendelkezéseivel.

Tisztelt Ház! Az általunk tárgyalt törvényjavaslat egy örökségbe kapott kincs megbecsülésének jogszabályba foglalt bizonyítéka, annak a közös, pártokon és kormányokon felülemelkedő, átívelő felelősségnek és kötelességnek az írásba foglalása, hogy olykor saját igényeinket is korlátozva kell gondos-

kodnunk természeti erőforrásaink, a víz mennyiségének, minőségének, értékének időtállóságáról.

Bízom abban, hogy ezt a javaslatot, amely gyermekeink közös jövőjét alapozza meg, a képviselőtársaim is támogatni fogják. A KDNP-frakció a törvényjavaslat elfogadását támogatja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Kepli Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Az eddigi felszólalásokból is hallhattuk már, átjöhettek mindenkinek, aki figyelemmel kíséri ezt a vitát, hogy ez egy rendkívül fontos téma, Magyarország vízháztartása és az öntözési és egyéb célú vízfelhasználás. Ahogy az előttem szóló szocialista képviselőtársam is elmondta, valójában a probléma ott gyökerezik, hogy Magyarországon nem egyenletes a vízhozam, illetve hol túl sok, hol pedig túl kevés vízzel szembesülünk, és ezt kell a vízgazdálkodásnak valahogy kiegyensúlyoznia, többek között azért, hogy a mezőgazdasági földterületek öntözését meg tudjuk valósítani.

(16.20)

Jelen pillanatban és úgy általában a rendszer-váltás óta a magyar vízgazdálkodás az árvizek levezetésére, az árvízi védművek rendbetételére és karbantartására fókuszál, egyébként nyilván nagyon helyesen. Viszont a másik véglettel, az aszályos időszakokban történő vízpótlással továbbra is el vagyunk maradva, nincsenek megfelelő mennyiségben víztározóink, nincsenek öntözőrendszereink megfelelő mennyiségben és minőségben kiépítve, és ezért fordulhat elő az, hogy még a technikailag lehetségesen öntözhető területeknek is kevesebb, mint a felét öntözzük jelen pillanatban, mintegy százezer hektáros nagyságrendben, ezt a számot jóval meg lehetne növelni. Valaha volt ez 400 ezer hektár feletti terület is Magyarországon, és ezt már a Trianon utáni Magyarországra, tehát a jelenlegi területű Magyarországra értem. Akkor viszont az öntözőcsatornák hálózata megfelelően ki volt építve hazánkban, volt egy öntözési hivatal, amely arra volt hivatott, hogy ezeket a problémákat orvosolja, illetve az öntözőcsatorna-hálózatunkat kezelje, illetve Magyarország vízel látása is máshogy nézett ki, mint ma.

Azért fontos ez a probléma, mert ha valaki Magyarország vízháztartásának a térképére rátekint, akkor azt láthatja, hogy egyrészt - amit mindannyian tudunk - a felszíni vizeink 95 százaléka külföldről, jelenlegi határainkon túlról érkezik hozzánk, mivel egy medence alján fekszik országunk, a Kárpát-medence alján. De ez csak az egyik probléma, a másik probléma az, hogy jelen pillanatban a vízmérleg szerint több víz hagyja el az országot, mint amennyi beérkezik, tehát szárad ki Magyarország területe, amit főleg a Duna-Tisza közén, a homokhátságon

élők érzékelhetnek a kutak kiszáradása és az úgynevezett elsivatagosodás formájában, a termőföldek kiszáradása formájában, aminek több oka is van. Nyilván a klímaváltozás egyik hatása is a szélsőségszebb csapadékeloszlás, hiszen az év egy részében esik le az egész éves csapadékmennyiség nagy része, és ezt nem tudjuk elosztani, betárazni egész évre megfelelően, hanem legtöbbször a különböző védművek segítségével megpróbáljuk minél gyorsabban kivezetni az ország területéről. A teljes átmenő 118 köbkilométernyi mennyiségből mindössze egy-két köbkilométernyi mennyiséget használunk fel, veszünk ki a felszíni vizeinkből, rendkívül kicsi arányban használjuk akár öntözésre, akár más egyéb célokra. Jelen pillanatban úgy néz ki, hogy minél gyorsabban próbálunk ettől a vízmennyiségtől megszabadulni. Ez azt eredményezi, hogy éveken-évtizedeken belül egy nagyon súlyos probléma állhat elő, nemcsak a homokhátságban, hanem sok helyen máshol is az öntözés tekintetében. Ezért minden olyan törvényjavaslat, amely azzal a céllal kerül a parlament elé, hogy ezen a helyzeten változtassunk, számunkra támogatható és támogatandó, még ha egyébként az eszközeiben nem is túl erős, hiszen valóban lehetővé tehetjük azt, hogy a mezőgazdasági területek nagyobb arányban legyenek öntözve Magyarországon, és azt is, hogy állami feladat legyen maga az öntözés, illetve az öntözőcsatorna-rendszerek karbantartása, azonban természetesen ezeket ki kell építeni valamiből, valamilyen költségből meg kell valósítani. Nagyon sok ilyen öntözőcsatorna, amely pont a szántóföldi öntözést szolgálta volna, be lett temetve már, korábban be lett szántva, ezek eltűntek, nem voltak karbantartva. Tehát ezeket újból ki kell alakítani, a fenntartását meg kell oldani - nyilván ennek megvan a maga költsége -, és természetesen vizet kell bele juttatni, ami nem egy elhanyagolható feltétele az öntözésnek. Elsősorban felszíni vízről beszélünk, hiszen mindig célszerűbb az öntözést felszíni vízből megoldani, hiszen nagy mennyiségben folyik keresztül országunkon, amint az imént elmondtam, nem a sokkal sérülékenyebb és egyébként más célra is felhasználható felszín alatti vízbázisokat használjuk fel öntözési célra.

Tehát ha ezeket a feltételeket megvalósítottuk, akkor beszélhetünk arról valóban, hogy az Európai Unió víz keretirányelvének megfelelően a megfelelően ellenőrzött és egyébként járulékkal terhelt vízkivételek történjenek; mint a törvényi előírás is mutatja, 50 ezer köbméter járulégmentes mezőgazdasági egységenként az öntözési célú vízfelhasználásnak. Kérdés, hogy ezt hogyan tudjuk ellenőrizni, illetve önbevallásos alapon működik-e, vagy van erre megfelelő hatósági vagy bármilyen más eljárás, hogy azt a kivett vízmennyiséget ellenőrizzük, hiszen ha csak önbevallási alapon működik, akkor nyilvánvaló, hogy senki nem fog abba a járulékköteles kategóriába beleesni a saját bevallása alapján. Ez természetesen részben olyan szempontból jó, hogy a gazdákat az támogatja, hogyha minél nagyobb arányban tudnak

vizet öntözésre felhasználni, és minél nagyobb arányban tudják öntözni a területeiket, másrészt viszont a vizeink jó minőségének megőrzése érdekében az egy cél, hogy ne legyen pazarló ez a vízfelhasználás. A jelenlegi öntözési módszerek nagy része meglehetősen vízpazarló, ez az esőztető öntözés, ennek a nagy része elpárolog a levegőbe, illetve a növénynél néhány százaléka hasznosul csak. Tehát inkább a csepegtető és egyéb öntözési módszerekhez kellene áttérni, ahol ez lehetséges, mert természetesen, mondjuk, gabonaféléknél meg egyebeknél nem feltétlenül célravezető, ez inkább zöldség- meg gyümölcsstermesztésnél alkalmazható. De vannak új, innovatív technológiák folyamatosan, a lényeg az, hogy ne vízpazarló eljárásokkal öntözzünk, hanem próbáljuk minél hatékonyabban felhasználni ezt a drága kincset. De a lényeg az, hogy minél nagyobb arányban öntözzük a területeinket, és növeljük ezzel a mezőgazdasági hatékonyságot.

A másik kérdés, amit a törvény felvet, az pedig a jelen pillanatban illegális vízkivételi helyeknek a legálissá tétele, engedélyeztetése. Itt elsősorban a háztáji kutakról van szó és arról, hogy 2018-ig egyfajta amnesztia jelleggel, szabadon lehetne, mindenféle bírság nélkül fennmaradási engedélyt megkérni ezekre a létesítményekre, ami szintén egy pozitív dolog, hiszen az nem megengedhető, hogy ne tudjuk azt, hogy milyen formában és milyen mennyiségben történik ma a felszín alatti víztestekből vízkivétel Magyarországon. Nagyon fontos, hogy ezt megtudjuk, ezt kiderítsük, ehhez pedig egy katasztert kell felállítani, egy olyan kútkatasztert, amelyben minden egyes vízkivételi hely szerepel az országban. Nyilván ettől alapvetően az emberek félnek, mert azt gondolják, hogy ha nyilvánartásba lesz véve az ő kútja, akkor előbb-utóbb majd vízkivételi járulékot is kell fizetnie az ott felhasznált víz után - alapvetően ezt a félelmet érzem a társadalomban -, és ezért próbálják nagyon sokan inkább illegálisan, félegálisan megfúrni vagy kiásatni a saját, talajvízbe vagy rétegvízbe mélyülő kútjukat, és ebből akár háztartási, akár öntözési, mezőgazdasági célokra felhasználni. Sok helyen, ahol egyébként jobb minőségű és mélyebbről érkező vizet lehet felhasználni, ott nemcsak kerti vagy öntözési célokra, hanem háztartási célokra is ezt a vizet használják fel, amivel természetesen a vízközműhálózati díjat igyekeznek elkerülni. Nem mintha egy kútfúrás egyébként olyan olcsó mulatság lenne.

Pozitív ez tehát, hogy 2018-ig ad egy haladékat, hogy ezeknek a kutaknak a bejelentését meg lehessen tenni, és bírság nélkül lehessen úgymond legalizálni ezeket a vízkivételi műveket. A kérdés, hogy a jövőben hogyan folytatódik ez a rendszer, mert ha már benne vannak ezek egy országos adatbázisban, hogy milyen vízkivételi helyek vannak, akkor valamilyen módon kontrollálni is kell azt, hogy például ezek a vízkivételek hogyan történnek, sérül-e a vízbázis a nem megfelelően kifúrt kút miatt, lesz-e erre egyáltalán ember, hatóság, aki ezt ellenőrizzé, hiszen ha

vízáró réteg alá mélyül le a kút, egy fúrt kút esetében megvan az esély, hogy ha ez nem megfelelő, a felszín alatti vízkészletek elszennyeződjenek ezen keresztül. Illetve azt sem ártana ellenőrizni és fokozottabban odafigyelni arra, hogy még manapság is sajnos nagyon sok helyen ezekbe a használaton kívüli ásott kutakba vezetik be a családi házak szennyvizét, ezzel is a szennyvízszippantás költségeit megspórolva. Van ennek egy szociális vetülete, ami mondjuk, olyan szempontból érthető, hogy valaki nem tudja esetleg a szippantás költségét megfizetni, viszont a kár, amit ezzel okozunk a felszín alatti vizek állapotában, vagy akár a szomszédoknak, akik jóhiszeműen a saját kútjukból ezt a vizet felhasználják akár öntözésre, akár más célra, és ez a víz már, mondjuk, fertőzött, mert szennyvizet engedtek bele egy portával odébb, ennek nagyon súlyos következményei lehetnek. Tehát mindenképpen a rendszabályozás nagyon fontos eleme, anélkül, hogy ezzel újabb teher sújtaná a lakosságot.

A másik pedig az, hogy ha a kormány ennyire odafigyel és érzékeny arra, hogy a felszín alatti vizeink állapota ne változzon, ne romoljon, sőt javuljon, akkor bizony oda kellene arra is figyelni, még ha nem is ennek a törvényjavaslatnak a témája, hogy azok a potenciális szennyező források, amelyek jelen vannak az országban a különböző felhagyott veszélyes hulladékokat kezelő létesítmények vagy veszélyes létesítmények tekintetében, ezeknek a kármentesítésére újra nagyobb összegeket fordítson a kormány a költségvetésből, illetve egyéb forrásokból, mert ezek időzített bombaként igenis fenyegetik a víztesteket, a vízbázisainkat.

(16.30)

Ha egyszer elszennyeződik egy ivóvízbázis, azt már megtisztítani nem lehet vagy csak nagyon-nagyon horribilis költséggel, leginkább egyáltalán nem. Erre már volt példa sajnos Magyarországon, és van is. Itt üzemszerűen zajlott az elmúlt évtizedekben, a rendszerváltás környékén, különösen a kilencvenes években, amíg még a jogszabályi környezet nem volt annyira kialakult, a veszélyes hulladékok ipari méretű eltüntetése különböző felhagyott bányairegékbe, egyéb zagyatározókba és egyéb erre alkalmas létesítményekbe. Ezek a mai napig ott vannak.

És az új beruházások - szintén erről is beszélni kell. Nem szabad azt megengedni, erre is van jó néhány példa manapság is, hogy olyan beruházások, amelyek akár a kormány érdekeltégi körébe tartozó vállalkozók által vagy a kormány által valamilyen okból kiemelt, minősített beruházássá váló beruházások olyan helyeken történnek, ahol egyébként ivóvízbázis-védő terület található. Ilyen például a most kivitelezés vagy tervezés alatt lévő csepeli konténerterminál területe, ami Budapest vízbázisának hidrogeológiai védőterületére van tervezve, de beszélhetnénk még jó néhány létesítményről, ahol ezeket az előírásokat, ezeket a szempontokat nem veszik figye-

lembe. Lehet érzékenynek lenni és kell is Magyarországon vízbázisainak állapotára, vízminőségére, minél jobb minőséget kell elérnünk, de a vízgazdálkodásban igenis oda kell figyelnünk arra, hogy a jövő generációk számára is ezeket a vízkészleteket minőségileg is megőrizzük, és mennyiségileg is minél nagyobb mennyiséget tudjunk eltárolni és felhasználni későbbi célokra.

Már most is vannak olyan területek, és erről majd Magyar Zoltán képviselőtársam beszél, egy speciális példáról, ahol mai nap is probléma, hogy egy korábbi téves döntés alapján nincs megfelelő vízmennyiség a térségben. Jelesül a Szigetköz térsége, és vannak más térségek is, amelyeknek a problémáját orvosolni kell. Nem lehet egyébként a Duna problémáját megkerülni. Itt a szlovák féllel igenis fel kell gyorsítani és hatékonyabbá tenni a tárgyalásokat, hogy a megfelelő vízmennyiséget megkapjuk, illetve hogy a hosszú távú megoldás is megszülessen, és most nemcsak a szigetközi szakaszról, hanem a Duna teljes magyarországi szakaszáról beszélek és a teljes magyar vízellátásról.

Valaha virágzó, vízen alapuló mezőgazdasági kultúra volt Magyarországon, és a valahai több száz évvel ezelőttre gondolok, az úgynevezett fogkódásnak köszönhetően. Igaz, hogy akkor az ország egy jelentős része vízzel borított terület volt, amelyet azóta lecsapoltak, mezőgazdasági művelés alá vontak. Azt az állapotot már nem lehet és nem is kell visszaállítani, viszont érdemes megfontolni, hogy amik akkor működtek megoldások, azokból a jó gondolatokat átvenni, és Magyarországot egy virágzó paradicsommá lehet változtatni, ha ezeket a hatásokat kiszűrjük, és a megfelelő mennyiségű víz a megfelelő minőségben, a megfelelő időben és helyen rendelkezésre áll.

Ez lenne a magyar vízgazdálkodás átfogó feladata, és ennek a politikai oldalában, a tervezésében, akár a szakpolitikai részében mi mindig is partnere voltunk a kormánynak és ezután is partnere leszünk, és meg fogjuk tenni a javaslatainkat. Ezt a jelenlegi törvényjavaslatot pedig támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Schmuck Erzsébetnek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A vízkészletek védelme és bölcs hasznosítása hazánk egyik legfontosabb környezetstratégiai, környezetbiztonsági kihívása. Ezért szükség volna arra, hogy az Országgyűlés végre súlyának megfelelően foglalkozzon vele. Különösen, mert kormányzati szinten születtek stratégiai jellegű dokumentumok, mint például a Kvassay Jenő-terv, a kormány elfogadta Magyarország új vízgyűjtő-gazdálkodási tervét, és sor került az árvízi kockázat térképezésére is.

Éppen ezért sürgető volna ezek döntéshozók általi átfogó áttekintésére, értékelésére, az egymással

és más szakpolitikákkal való összehangolására, a szükséges intézkedések átlátható módon történő meghozatalára. Nagyon nem mindegy, hogy az EU-s forrásokat mégis milyen jövőbeni helyzetünket meghatározó projektekre költjük. Sajnos, a kormány ilyen szintű ügyeket nem hoz az Országgyűlés elé. Helyette olyan módosítási tervezeteket kapunk, melyek csupán egy-egy parciális kérdéssel foglalkoznak, és többnyire igencsak megkérdőjelezhető az indítatásuk és a tartalmuk.

Nézzük például a mostani módosító javaslatot, amely több célt kíván szolgálni! A módosítás egyik fő célja a víz keretirányelv előírásai közül a hatékony vízárpoltika kialakítására vonatkozó tematikus ex ante feltétel teljesítése. Ennek érdekében általánosan megszűnik az öntözési, halgazdálkodási és rizstermelési célú vízhasználatok vízkészletjárulék-mentessége, amely alól azonban a módosítás kivételeket is meghatároz. Ezzel kapcsolatosan meg kell jegyeznünk, hogy a fenntarthatóság elve értelmében az a célszerű, ha az erőforrások használatának valós árát a használóval a közvagyon leghatékonyabb védelme érdekében megfizettetjük. Ezáltal takarékos használatra készítjük, miközben a gazdasági szereplők kedvezőbb helyzetbe hozása érdekében az élönmunkára fordított terhek csökkentésére volna szükség a hozzáadott érték növelésével együtt. A munkahelyteremtésnek és az életminőség javításának ez a hosszú távon is legjobb módja. Ez az előterjesztés nem igazán erről szól.

Egyértelműen támogatható viszont az a cél, hogy a vízjogi engedélyben megadott vízmennyiségből, a tél végi többletvíz visszatartásából és tározásából származó hasznosított vízkészlet után, amennyiben a vízügyi igazgatósági szerv igazolja, hogy a vízkivételi ponton a többlet felszíni víz mennyisége rendelkezésre áll, nem kell a vízhasználónak vízkészletjárulékot fizetni. Magyarországnak ugyanis elemi érdeke, hogy az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásai kiküszöbölésére a szélsőséges árvízi, belvízi, aszályhelyzetek kezelésére a lehetőségek szerinti mértékben gondoskodjon a vízbő időszakokban a vízvisszatartásról. Ennek segítségével áthidalható a vízszegény időszakok ökológiai vízigényének kielégítése. Amennyiben ezen törekvés megvalósításában a vízhasználók is osztoznak, az valóban támogatásra méltó lenne.

Az már korlátozottabban támogatható, miszerint az öntözési, halgazdálkodási és rizstermelési célú vízhasználatok esetében differenciált módon meghatározott vízmennyiség után nem kell a vízhasználónak vízkészletjárulékot fizetnie. Ez az intézkedés akkor volna igazán célirányos, ha olyan követelmény- és támogatási rendszerrel párosulna, amely ösztönzi a takarékos, környezetbarát vízfelhasználást. Így a gazdálkodó és az állam is jól járna.

A járulékfizetés alsó határának 50 ezer köbméterre történő emelése a korábbi 10 ezer helyett indokolatlan, tekintettel a várható aszályos, vízszegény időszakokra. Ez is leginkább az új földesuraknak

kedvez. Ezek után arra is kíváncsiak lennénk, hogy vajon a kormányrendeletben meghatározott mezőgazdasági vízszolgáltatási díjak hogyan változnak majd a jövőben. Az pedig tovább nehezíti ezen javaslat elbírálását, hogy az egyes mezőgazdasági ágazatok közötti differenciált vízkészletjárulék-fizetés mértékét és módját nem a vízgazdálkodási törvény, hanem e törvény felhatalmazása alapján felülvizsgált és kiadott miniszteri rendelet tartalmazza majd. Miért nem lehetett az ennek módosítására vonatkozó elképzeléseket legalább a törvénymódosítás indokló részéhez csatolni?

Az is elgondolkodtató, hogy a törvény a következő bekezdéssel egészülne ki: „A tartósan vízhiányos időszak várható kezdetét és végét a hidrometeorológiai előrejelzések figyelembevételével a vízgazdálkodásért felelős miniszter a hivatalos értesítőben közleményben közzéteszi.” Felmerült bennünk, hogy talán az időjós szerep is szerepel a miniszter státútumában. Vajon nem az volna a helyes, ha vízkészletjárulék-fizetés alól területi indokoltasági alapon a tényleges hidrometeorológiai helyzet bekövetkezése után mentesítenék a gazdálkodókat? Ez az intézkedés az élelmiszer-biztonság mellett a takarékoságot is szolgálná.

(16.40)

A tervezet, egyébként helyesen, a korábbiakhoz képest előtérbe helyezi a mezőgazdasági öntözési célú vízhasználatokat, egyrészt azért, hogy állami feladatnak tekinti a mezőgazdasági vízszolgáltatás biztosítását, másrészt, hogy a vízigények kielégítése sorrendjének meghatározásakor is nevesíti és előresorolja az öntözési igények kielégítését. Ezzel kapcsolatos aggályunk a következő. Bár a korábbi évtizedekben jelentős kutatási eredmények születtek a hazai mezőgazdasági termelés termőhelyi adottságokhoz igazodó szerkezetének kialakítása érdekében, a mostani agrártámogatási és piaci rendszer, valamint a hazai birtokpolitika ezt felülírja. Sajnálatos, hogy a hazánkba érkező jelentős mértékű EU-forrást nem egy hosszú távon is eredményes, alkalmazkodó, magas hozzáadott értékű termékek előállítására képes agrárium kiépítésére használjuk, hanem csupán néhány tucat oligarcha gyors meggazdagodására. (Farkas Sándor: *Hát, ez nem igaz!*) De igen!

Jelen körülmények között az agrárium nincs abban a helyzetben, hogy átgondolt, átfogó, a nemzetgazdaság egészét szolgáló elképzeléseket fogalmazzon meg, amelyhez egy regionális és racionális vízpolitikát lehetne állítani. Ehelyett az várható a vízgazdálkodási törvény előző módosítása alapján is, hogy egyes kedvezményezetttek részére állami forrásokból és közreműködéssel biztosítják majd az öntözővizet. Mi fizetünk, ők pedig aratnak.

A törvénymódosítás azon javaslata pedig elfogadhatatlan, amely szerint mentesül a vízgazdálkodási bírság fizetése alól az, aki a vízgazdálkodásról szóló törvény jelen módosításának hatálybalépését

megelőzően vízjogi engedély nélkül létesített vízkivétel, ha annak vízjogi fennmaradási engedélyezési eljárását 2018. december 31-ig kérelmezi és az engedély megadásának feltételei fennállnak. De mik a feltételek? Erről a törvényjavaslat nem beszél.

Hadd emlékeztessem önöket arra, hogy az országos vízgyűjtő-gazdálkodási terv felülvizsgálata során a felszín alatti vizek mennyiségi védelmének egyik legnagyobb kockázati tényezőjeként az illegális vízkivételek minősültek. Ez különösen igaz a Duna-Tisza közti hátságon. Ez az előterjesztés most épp azt célozza, hogy a több évtizedes probléma megoldása helyett a kialakult áldatlan helyzetet szentesítse. Arra volna szükség, hogy végre igazi vízmérlegek álljanak rendelkezésre, hogy vízgyűjtő területenként, vízbázisonként aktuálisan meghatározzuk a fenntarthatóan kitermelhető vízmennyiséget, hogy elsőként a felszíni vizekből felfogható vizeket használjuk öntözési célra, és csak végső esetben éljük fel az arany árával felérő, felszín alatti készleteinket. Ehelyett a tervezet arra buzdítja az illegális, tulajdonképpen víztolvaj felhasználókat, hogy ha még nem vagy nem eléggé lopták a vízközkincset, 2018. december 18-ig tegyék meg, és akkor a kiválasztottak mentesülnek és engedélyt kapnak a további vízhasználatra.

Engedjék meg, hogy legalább a hatályos törvény azon paragrafusaira hívjam fel a figyelmüket, hogy, idézem: „A felszín alatti vizet az e törvényben foglalt figyelembevételével csak olyan mértékben szabad igénybe venni, hogy a vízkivétel és a vízutánpótlás egyensúlya minőségi károsodás nélkül megmaradjon, és teljesüljenek a külön jogszabály szerinti, a vizek jó állapotára vonatkozó célkitűzések elérését biztosító követelmények.” Nos, e feltételek számos területen már most sem teljesülnek.

Mi lehet e tervezet fényében még azután? Az is igen sajátos gondolat, hogy a vízgazdálkodási előírások megszegése elsődlegesen a vízi létesítmény megépítésére, vízi munka elvégzésére szakosodott vállalkozásokhoz, azaz a kivitelezőkhöz köthető, mivel elsődlegesen ők vannak tisztában a hatályos vízgazdálkodási szabályokkal, és az ő szakmagyakorlási felelősségük, hogy az engedélyköteles tevékenységek engedély birtokában, az abban szereplő előírások betartása mellett valósuljanak meg.

Ez olyan felmentés a megbízókkal szemben, ami jogállami körülmények között elfogadhatatlan. Innen csak egy lépés választ el attól, hogy a Fidesz fantomcégeinek mintájára alapított és gyorsan megszűnő kivitelező vállalkozásokkal vitessék el a balhét, miközben a háttérben megbívó megbízó mindent megúszhat.

Tisztelt Ház! A vízgazdálkodási törvény módosítása okán nem ilyen előterjesztésre számítottunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Mind az öt frakció vezérszónoka kiválóan elmondta az előttünk fekvő javaslat részleteit, én így azokban nem is vesznék el. Azt hiszem, ha ebből az ötből raknánk össze a teljes képet, akkor egy olyan törvényjavaslat képe lebegne előttünk, amit el lehet fogadni, de bizony azért lehet rajta javítani. Ezt egyébként a Jobbik frakciója módosító indítványokkal meg is fogja tenni a megfelelő határidőig.

Én inkább egy helyi speciális problémára szeretnék kitérni, ugyanis 2012. december 4-én volt itt az Országgyűlésben egy vitanap, amely a szigetközi vízpótlás sorsát igyekezett volna eldönteni, megvitatni. Ezt a vitanapot azért kellett az Országgyűlésnek kiírnia, mert volt elég szigetközi ember, hála a megyei napilapnak, aki felvállalta ezt a küzdelmet, és olyan véleményt nyilvánított, hogy igenis kénytelen volt az Országgyűlés is foglalkozni ezzel a problémával. Azonban hiába tartottuk meg ezt a vitanapot, ilyen formában sajnos ez is csatlakozott az elmúlt évtizedek szokásos hasonló vitanapjaihoz, valódi eredménye nem lett, és így vízpótlási problémákkal továbbra is küszködik a Szigetköz.

Szeretném felhívni a figyelmet és főleg a jelen lévő kormánytagok figyelmét arra, hogy a szlovákokkal való megegyezés rendkívül fontos a kérdésben, azonban ez nem oldaná meg a problémát. Ma már ott tartunk, hogy egyes szakértői becslések szerint, ha északi szomszédunk a vízmennyiség száz százalékát átengedné, már az sem oldaná meg teljes mértékben a problémát, olyan szinten süllyedt ez idő alatt a Duna medre és ezáltal a vízszint is a teljes környezetében. Ezért nem kerülhető meg az a kérdés, hogy műszaki megoldásokkal kell előállnunk, nem csak Szigetköz tekintetében, de ahogy említettem, most erről szeretnék beszélni.

A kormány megszabadult attól a sötétzöld állásponttól, amit akkor a vitában Illés akkori államtitkár úr személyében képviselt a kormányzat, miszerint mindenféle műszaki megoldás az ördögtől való és nem szabad ezzel Magyarországon foglalkozni. Ő volt egy személyben, aki ezt az álláspontot képviselte, néhol talán kapott egy kis LMP-s segítséget, de gyakorlatilag a kormánypárti képviselőktől kezdve az MSZP-ig bezárólag, a Jobbikot is beleértve, mindenki más sürgette és elképzelhetőnek tartotta a műszaki megoldásokat.

Most úgy látom, mintha a kormány talán ebből a szempontból más álláspontra helyezkedhetett volna, a gyakorlatban azonban ez mégsem történt meg. Két 6 milliárd forint környéki projekt - természetesen európai uniós pénzből - folyik a Szigetközben. Folyamatosan arra hivatkoznak, hogy ezek majd megoldják, legalább részben a problémát. Itt is szeretném nyomtatékosítani, hogy egyetlenegy centiméterrel nem tudja növelni a vízszintet ez a két projekt. Ezek nagyon fontos megoldásokat tartalmaznak mind a madár-, mind a hal-élővilág szempontjából, mind turisztikai szempontból, és egyébként az ott élő

lakosok is örülnek neki, hiszen megfelelő sétányok alakulnak ki, illetve a szemnek is szebb látványt fog mutatni, illetve mutat már most is jó néhány partszakasz. De magát az alapproblémát ezek nem oldják meg, hiába takaróznak ezzel.

Így fel szeretném használni ezen vita kereteit is arra, hogy megkérdezzem a kormánypárti képviselőket - korábban 2012-ben lehetett felvetni ezt a problémát ilyen keretek között -, hogy az akkor felvetett ügyben milyen előrelépés történt. Mert ígéretet rengeteget hallottunk szigetköziek és távolabb élők is, hiszen ne felejtjük el, hogy a Rábaköz azon településeinek, amelyek a Dunához közelebb fekszenek, szintén hasonló problémáik vannak. Tehát ígérekkel már tényleg tele a padlás, de szeretnénk látni a gyakorlati megvalósulásukat is. Már csak azért is, mert a kellős közepén vagyunk már lassan a hétéves európai uniós ciklusnak, aminek a terhére ígérték azokat a nagyberuházásokat, amelyek kezelik ezt a kérdéskört. Még csak a terveket sem látjuk, nemhogy a megvalósulás közelében lennénk.

Azon túl, hogy ez milyen ökológiai problémákat okoz, ne felejtjük el, hogy az ottani mezőgazdaság nagyon szorosan kötődött a zöldségtermesztéshez is annak idején még a Szigetközben, ami, tudjuk, elképzelhetetlen öntözés nélkül, ma már ez súlyos problémákkal terhelt, és egész egyszerűen a gyakorlatban nem működik. Azt a problémát is el kell ilyenkor mondanom, hogy bizony a turizmus is egy komoly bevételi forrása volt és lehetne is a Szigetköznek, aminek jelentős része szintén összefüggésben van az ott lévő víz mennyiségével és minőségével.

(16.50)

Az pedig egyáltalán nem válasz, amit korábban a saját államtitkárunk mondott, amikor lejött a VOLT fesztiválra aggódni a kabócákért, és a helyi napilap megkérdezte tőle, a kormány mégis mikor fog végre érdemi választ adni a szigetköziek kérésére, és mikor lesz megfelelő mennyiségű víz a Szigetközben. Államtitkár úr akkor a szokásos fideszes arrogáns módján csak annyit mondott a megyei napilapnak, hogy a Hortobágyon sincs víz, mégis van turista. Ez a kormány válasza a szigetköziek felé. Ez akkor természetesen nagy port kavart, és meg is volt erről a polgárok véleménye, nagyon helyesen.

De féltetve a múltat és esélyt adva a változás lehetőségére: ezúton is kérem a szigetköziek nevében a magyar kormányt, hogy végre figyeljen oda a problémáikra, és a vitanapon elhangzott komoly szakmai érvekkel alátámasztott felszólalásokat, beleértve a kormánypárti felszólalásokat is, vegyék végre komolyan, és oldják meg ezt a kérdést, ami sok településnek napi szintű problémákat okoz. Szeretnénk, ha a közeljövőben érdemben tudnánk ezzel foglalkozni. Ha nem is e törvény keretében, de egy hasonló, a vízgazdálkodás műszaki megoldásait előtérbe helyező javaslatot nagy örömmel támogatna és vitatna

meg a Jobbik a Ház falai között. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Kepli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak röviden szeretnék ráerősíteni arra, amit Magyar Zoltán képviselőtársam elmondott, ugyanis valóban nagyon fontos probléma, hogy ha öntözni akarunk és öntözőcsatornákat építünk, akkor hogyan lesz az öntözőcsatornában víz, hogyan lesz a Dunában több víz például aszályos időszakban. S időről időre előke-reül a parlamentben is a duzzasztás kérdése, amit még 25-26 évvel a rendszerváltás után is nagyon sokan egyfajta szitokszóként kezelnek a bős-nagymarosi történetből eredően, ami mindig megakadályozza azt, hogy valós, érdemi párbeszéd folyjon, és a mindenkori kormányok mereven elzárkóznak a kérdés szakmai párbeszéde, szakmai átbeszélése elől, ami azt eredményezi, hogy a Duna medre egyre mélyebbre berágódik, bevágódik, hiszen nem szállít fentről hordalékot, mivel felettünk végig be van lépcsőzve a Duna. Egyre mélyebbre süllyed le a medre, ebből adódik az általam már említett szigetközi probléma, a szigetközi kutak kiszáradása, illetve nem a Szigetköz, bocsánat, a homokhátság elsivatagosodása, de a szigetközi probléma is tulajdonképpen ebből adódik, ahogy Magyar Zoltán képviselőtársam is elmondta.

Ezzel a problémával bizony foglalkoznunk kell akkor is, ha azok a körök, amelyek a bős-nagymarosi beruházás megakadályozásából vezetik le a politikai legitimációjukat, azóta is itt vannak a mindenkori kormányok közelében, és próbálnak mindenféle módon tenni az ellen, hogy érdemi megoldás szülessen. Erről a problémáról mégis beszélni kell. Ilyenkor szokták a Jobbikot ördögként úgymond a falra festeni, hogy mi biztosan ki akarjuk betonozni a Dunát, meg belépcsőzni, s a többi. Nem, mi érdemi párbeszédet szeretnénk arról, hogy hogyan lehet ezt a helyzetet hosszú távon megoldani. Ez lenne az egyik kérdés.

Másrészt pedig, mivel még van néhány másodpercem, szintén szeretném elmondani, hogy sok olyan multinacionális élelmiszeripari és egyéb tevékenységgel foglalkozó cég, amely nagy vízigénnyel működik, Magyarországra helyezi kelet-közép-európai székhelyét. Ennek vajon nem az-e az oka, hogy nálunk a vízkivételi járulék kedvezőbb, mint a környező országokban, ezért ők úgymond olcsón használhatják ezt a természeti erőforrásunkat hihetetlenül nagy mennyiségben, hiszen sokszor innen látják el egész Európát a termékeikkel, amihez a magyar kutakból nyert vizet használják fel. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt.

Megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak, az előterjesztőnek.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy az várható volt, az ivóvíz, a víz, a víz hasznosítása és nyilván a jövőnk megmozgatja képviselőtársaink fantáziáját, és az ivóvízhez, a vízhez, az öntözővízhez, és egyáltalán mindenhez, ami a vízzel kapcsolatos, azzal kapcsolatban elmondják a hozzászólásaikat. Maga a törvény azonban ennél sokkal szerényebb, csak három tételben, három lépésben kíván a vízgazdálkodáshoz hozzászólni. Ez a törvény nem alkalmas arra, és nem is tűzte ki szándékául azt, hogy akár a homokhátság problémáit, akár a Dunával kapcsolatos problémákat e törvény keretén belül oldjuk meg.

Az viszont egyértelműen célja a törvénynek, hogy a törvényjavaslat elfogadása után az európai uniós jogharmonizáció megtörténjen. Mindenképpen az a célunk, hogy tisztább képet kapjunk, tisztább helyzetet teremtsünk a vízkivétel kapcsán. Azt gondolom, nagyon fontos az, hogy mindazok a vízkivételi művek, kis kutak, egyebek, amelyek megépültek, illetve létrejöttek az elmúlt évtizedekben, nyilván tartásba kerüljenek, hiszen ma senki nem tudja megmondani pontosan, hogy hány házi vízmű, vízkivételi mű van, amely adott esetben egy rossz időjárási időszakban vízszennyezési forrásként működik, hiszen a rosszul vagy szabálytalanul megépített házi kutak egy belvizes időszakban adott esetben pont visszafelé vezetik a vizet, és így szennyezik el a föld alatti vízkészleteket. Az természetesen nem lenne elfogadható, hogy mindezt bírsággal sújtsuk, és egy kibogozhatatlan előállítás vagy létrehozás után a mostani tulajdonosokra terheljük a felelősséget. Ezért szükséges az a nagyjából két éves türelmi időszak, amely ezeknek a kutaknak vagy vízkivételi helyeknek a legalizálását lehetővé teszi. Az LMP részéről az a megállapítás, hogy azok a kiskerttulajdonosok, akik ilyen kutakkal rendelkeznek, valamiféle oligarchák lennének, azt gondolom, erős túlzásnak tekinthető.

A víziközmű-társulatok és a víziközmű-vállalatok között jelentős különbség van. Heringes képviselő asszony, mi ebben a törvényben nem a vízi köz-műveket üzemeltető vállalatokkal kapcsolatos szabályozást fogalmazunk meg, hanem a víziközmű-társulatokkal kapcsolatosat. A víziközmű-társulatok azok a lakossági önszerveződő társulatok, amelyek ezeket a létesítményeket alapvetően megépítették, illetve ma is megépítik, az ehhez szükséges lakossági támogatást, mind anyagi, mind pedig erkölcsi támogatást megszervezik. Aki ebben járatos, az nyilvánvalóan tudja, hogy nagyon-nagyon fontos szerepet töltek be a víziközmű-társulatok abban, hogy a csatornaberuházások indulásakor elfogadtassák azt, hogy lakossági hozzájárulás szükséges, hogy majd csatornadíjat kell fizetni, hogy ennek az összes terhet is viselni kell. Ez tehát egészen más, mint a vízi köz-

művet üzemeltető társaságok, és ez a törvény nem is a társaságokkal kapcsolatban kíván most szabályozásokat megfogalmazni.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Alapvetően úgy tudom összegezni, úgy értelmezem az elhangzott felszólalásokat, hogy az LMP kivételével a szabályozás fő irányait támogatni tudják, az LMP kivételével a többi párt számára elfogadható az, hogy legalizálni kell, nyilvántartásba kell venni a vízkivételi pontokat, ehhez türelmi időt kell szolgáltatni; a víziközmű-társulatok szabályozását egyértelművé kell tenni, hiszen az elmúlt időszakban bizony voltak olyan viták, amikor egy-egy önkormányzat, illetve a víziközmű-társulat jogutódja mint önkormányzat aztán vitába keveredett a saját lakosságával. Ez a szabályozatlanság pontatlanságából is levezethető volt. Ez a szabályozás most mindezt rendezi.

Az pedig, hogy két ellentétes vélemény fogalmazódik meg a járulékfizetés kötelezettségének a mentességéről vagy éppen a mértékéről, az természetes, hiszen a mezőgazdaságban élők, a mezőgazdászok nyilván azt szeretnék, ha minél kisebb költséggel öntözhetnének, és ennek nyilván vannak közgazdasági okai is. De azért az a 30 hektár, amely az öntözés során mentes a járuléktól, még mindig nehezen tekinthető oligarchának és nagygazdaságnak, ez tehát alapvetően a kisebb gazdálkodóknak kedvez. Persze érthető, hogy a mezőgazdaság ennél nagyobb mentességet szeretne.

Én azt gondolom, hogy minden érvet és minden indokot mérlegelve megfelelő szabályozás születhet. Az olyan módosító indítványokat, amelyek a törvényt javítják, természetesen elfogadjuk, és azt kérem, hogy a Ház majd támogassa a törvényt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(17.00)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a közigazgatási bürokráciacsökkentés keretében egyes adminisztratív kötelezettségek megszüntetésével összefüggő törvénymódosításokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10096. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kovács Zoltán úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nem az első bürokráciacsökkentéssel kapcsolatos törvénycsomag van a Ház előtt. Elindultunk 2014-ben az Államreform Bizottság létrehozásával, és ennek célja többek között az is volt, hogy az állam működésének felülvizsgálásával és a szükséges változtatások véghezvitelével

egy versenyképes államot alakítsunk ki. A bürokráciacsökkentés jelentős területén az állampolgárokat és a vállalkozásokat érintő adminisztratív terhek egyszerűsítésére vagy megszüntetésére kerüljön sor, amelynek érdekében 2015-ben a kormány előkészítette és az Országgyűlés el is fogadta a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényt.

*(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ez a törvény 108 törvény módosítását tartalmazta a végére, a hatósági ügyintézés elhúzódságának megakadályozása érdekében '16. január 1-jétől bevezettük a két hónapos, úgynevezett objektív ügyintézési határidőt biztosító, függő hatályú döntés jogintézményét, korlátoztuk az ügyintézési határidő meghosszabbításának, az eljárás felfüggesztésének, valamint az általánosan hosszabb határidők megállapításának lehetőségét. Az év elejétől az egyszerű megítélésű ügyeket az úgynevezett sommás eljárás keretében, főszabály szerint 8 napon belül kell elbírálni. Ahol a külön szabályok szerint az általános 21 napnál hosszabb volt az ügyintézési határidő, ott a határidő csökkentésének és egységesítésének megteremtése érdekében 70 törvényben mintegy 120 eljárás vonatkozásában csökkentettük az ügyintézési határidőt. Ez mintegy 25 százalékos csökkentést jelentett a határidőben.

A jogorvoslati eljárások gördülékenyebb lefolytatását eredményezte, hogy főszabály szerint megszűnt az elsőfokú hatóság új eljárásra utasításának lehetősége. Mindannyian tudjuk, hogy az állampolgárokat leginkább az bosszantotta, hogy a másodfok hatályon kívül helyezte, újraindult az eljárás, időközben netán jogszabályváltozás is volt, az idő pedig ment, ment, ment. Amennyiben nincs elég rendelkezésre álló bizonyíték, akkor a másodfoknak ezt végre kell hajtani, így az eljárás jelentősen lerövidül, és az alaki jogerő beáll a másodfokú döntéssel.

Az év elejétől 25, korábban engedélyhez kötött tevékenység a hatóság felé tett bejelentés alapján folytatható, tehát nem kell az engedélyezési procedúrát lefolytatni. A bürokráciacsökkentés eredményeképpen az ügyfélnek például nem kell benyújtani a hatósági ügyekben az erkölcsi bizonyítványt a büntetlen előélet igazolásához, hanem a hatóság lekérheti a nyilvántartásból a szükséges adatokat. A fővárosi és megyei kormányhivatalok, valamint a járási és kerületi hivatalok jogalkalmazási gyakorlata alapján folyamatosan figyelemmel kísérjük, hogy milyen hatások következtek be a bürokráciacsökkentés következtében.

A módosítások hatálybalépését követő negyedévben, az elmúlt 3 hónapban azt tudjuk megállapítani, hogy a 8 napon belül lezárt ügyek száma a duplájára emelkedett, tehát megnőtt a 8 napon belül lezárt ügyek száma a kétszeresére, míg a felfüggesztett eljárások száma több mint kétharmaddal csökkent,

tehát a határidő ez ügyben szűkült. Az állami ügyintézés hatékonyságának javulása, azt kell mondjam, ezen számok alapján vitathatatlan tény, hogy egyszerűbb és gyorsabb lett az eljárás.

Természetesen nem lehetünk elégedettek, hiszen az eredmények mellett is úgy látjuk, hogy tovább kell folytatni a bürokráciacsökkentést. 2016 elején, az „Államreform 2”, a bürokráciacsökkentés programja megvalósításának újabb szakaszában felülvizsgálatra került a teljes hatályos törvényi joganyag. Tehát a Miniszterelnökség felülvizsgálta a jelenleg hatályban lévő törvényeket, ez 1952 darab törvényt és törvényerejű rendeletet jelent. Jelenleg is, érdekességképpen mondom, hogy 289 darab, a Népköztársaság Elnöki Tanácsa által elfogadott törvényerejű rendelet van hatályban, ezek nagyobbrészt nemzetközi egyezmények kihirdetését jelentik.

A hatályos joganyag felülvizsgálatának első lépéseként tehát felülvizsgáltuk az 1952 jogszabályt, kategorizáltuk, minősítettük különböző szempontok alapján. Alapvetően a hatósági eljárások egyszerűsítésére irányul, ezért kizártuk a nemzetközi egyezményeket, a kihirdetésről rendelkező jogszabályokat és nyilvánvalóan a tárgyhoz nem tartozó jogszabályokat is. Az 1952 darab törvény és törvényerejű rendelet kategorizálása után 310 olyan törvény részletes elemzését végeztük el, amelynek alapján megállapítottuk, hogy 289 törvény tartalmaz olyan közigazgatási hatósági eljárást érintő, különös eljárási szabályt, amelynek indokoltsága a bürokráciacsökkentés folytatásának keretében felülvizsgálandó. Ez nem jelenti azt, hogy mindet meg kell változtatni, de mindenképpen felül kell vizsgálni. Elő is készítettük ennek keretében a törvénymódosítást, amely, mint ahogy említettem, a közigazgatás hatékonyságának és versenyképességének javítására irányuló kormányzati célok egy újabb fontos lépése. A törvényjavaslatot a joganyag részletes revíziója alapján levont következtetések és hatósági jogalkalmazói tapasztalatok figyelembevételével készítettük elő. Tehát fontos ebben, hogy az eddigi tapasztalatokat is próbáltuk behozni a rendszerbe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Az egyszerűsítés jellege alapján három fő kategóriába sorolhatók a módosítások. Az egyik maga az egyszerűsítés, illetve megszüntet adminisztratív terheket, hatályon kívül helyezi a jogrendszer részét képező, de érdemi joghatás kiváltására már nem alkalmas törvényeket, és tartalmazza a Ket., a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény és egyes speciális, azonban az ügyfelek széles körét érintő ágazati jogszabályok módosítását is. E célok megvalósítása érdekében a törvényjavaslat 113 törvényt érint, ebből 73 törvény hatályon kívül helyezéséről rendelkezik.

A törvényjavaslat bejelentési kötelezettségekkel kapcsolatos koncepcionális célkitűzése arra irányul, hogy az ügyfélnek a jelenleginél ritkábban legyen kötelessége a hatósághoz fordulni. A jelenlegi szabályok alapján az ügyfél valamely adatát, például lakcímét vagy a cég székhelyét több nyilvántartás vagy

névjegyzék tartalmazza, akkor az adat megváltoztatását minden egyes hatóságnál, minden egyes nyilvántartásnál egyenként be kell jelenteni. Ez, mondhatnánk, a mai kommunikációs és adatkezelési technológiák mellett rendkívül indokolatlan adminisztratív teher, ami megváltoztatandó. A problémát az jelenti, hogy az adatkapcsolatok nincsenek meg az egyes rendszerek között, tehát ilyen szigetszerű módon vannak fejlesztve, ezért azt mondjuk, hogy úgy lehet drasztikusan könnyíteni a rendszeren, hogy mindössze egy szerv számára jelenti be az adatváltozást, ez pedig az információt továbbküldi államon belül a többi nyilvántartást vezető szervnek.

A törvényjavaslatban foglalt módosítások alapján egyéb bejelentési kötelezettségeket is megszüntettünk, illetve egyszerűsítettünk. A cél, hogy az ügyfél-hatóság interakciók számának csökkenése összességében mind az állam, mind az ügyfél oldalán adminisztratív tehercsökkenést eredményezzen.

(17.10)

A törvényjavaslatlal megvalósítani kívánt jogszabály-deregulációval a joganyag túlburjánzásának visszaszorításához szeretnénk hozzájárulni, és ezért kerül sor javaslatunk szerint 73 törvény hatályon kívül helyezésére.

Tisztelt Képviselőtársak! A Ket. január 1-jével hatályba lépett módosításával, a függő hatályú döntés bevezetésével és az eljárás felfüggesztésének szűkítésével s a jelen törvényjavaslatlal a hatósági jogalkalmazás tapasztalatai szerint a gyakorlati igényekhez próbáljuk igazítani a jogszabályrendszert. A jogalkalmazók visszajelzése alapján nem biztosított minden esetben, hogy a szakhatóság és a belföldi jogsegéllyel megkeresett szerv mulasztás vagy késedelem nélkül fogja teljesíteni a kötelezettségét egy függő hatályú döntés esetében. A Ket. módosításával azt kívánjuk elérni, hogy az objektív határidő túllépése esetén valamennyi eljáró hatóságot fizetési kötelezettség terheljen. Tehát aki mulaszt, az fizessen, tehát magyarul, ezzel is szorítanánk arra, hogy gyorsabb eljárások legyenek egy jogsegélyeljárás keretében.

Egyes speciális ágazati szabályokat érintő módosítások körében ki szeretném emelni az ingatlan-nyilvántartási törvény függőben tartással kapcsolatos módosítását. Azt szeretnénk elérni és egyben elkerülhetővé tenni, hogy az elutasításra okot adó hiányosságban szenvedő beadványok foglalhassák a ranghelyet, tehát magyarul, ne foglalhassák a ranghelyet. A módosítás a hatósági jogalkalmazás egységességét szolgálja, továbbá az ügyfelek számára is előnyös, hiszen biztosítja, hogy az ügyfél a lehető legrövidebb időn belül tudomást kell hogy szerezzen a beadvány hibáiról.

A kisajátítási eljárások hatékonyabbá tétele, gördülékenyebb, gyorsabb lefolytatása érdekében a módosítással azt kívánjuk lehetővé tenni - természetesen, ha ennek feltételei fennállnak -, hogy maga a

kisajátítási hatóság végezzen el olyan cselekményeket, amely eddig külső szerv közreműködését igényelte. Ez azzal járt sokszor, hogy egy szakértő akár 6-8 hónapig is ült az ügyön, addig nem haladt előre a kisajátítási eljárás.

Az önkormányzatok törvényes működésének garanciájaként a törvényjavaslat a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény kiegészítésével megteremti annak jogszabályi alapját, hogy a kormányhivatal bírósághoz fordulhasson, amennyiben a közszolgálati ellenőrzés lefolytatása során észleli, hogy a polgármester illetményét a képviselő-testület jogszerűtlenül, adott esetben magasabban állapította meg.

A közigazgatási bürokráciacsökkentés második szakaszában az államreform a vonatkozó szakmai koncepcióra építve, az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalatainak figyelembevételével, a hatályos joganyag kritikai szempontú felülvizsgálatát követően alakítottuk ki az adminisztratív kötelezettségek megszüntetésével összefüggő törvénymódosításokról szóló javaslatot.

Tisztelt Képviselőtársak! A bürokráciacsökkentéssel kapcsolatos feladatokat nem tekintjük lezártaknak, folyamatosan végezzük a hatóságok eljárását és az ügyfelek adminisztratív terheit érintő jogszabályok felülvizsgálatát. Folytatjuk a 2015. évben megkezdett lakossági konzultációt is. Mindannyian emlékeznek arra, hogy közel 400 ezren nyilvánítottak véleményt igazgatási szolgáltatási díjak, illetve illetékek megszüntetése vagy csökkentése érdekében, ami mintegy 10 milliárdot hagy az állampolgárok zsebében 2016-ban. Ezt szeretnénk folytatni, hogy melyek azok az eljárások, ahol lehet ezt az ügyet folytatni.

Az elmúlt évben az ügyfelek véleménynyilvánításának alapja ma már látható a törvény, illetve egyéb jogszabályok keretében, és a fizetési könnyítéseket tartalmazzák a joganyagok. Hogy mondjak példát is: ingyenessé vált a személyi igazolvány, a laccímkartya. A személyi igazolványnál, nemcsak az e-személyi igazolvány bevezetésével, hanem talán ennek is köszönhetően mintegy megkétszereződött, van, amely kormányablaknál megháromszorozódott az ezzel kapcsolatos igény. Ugyanígy az öröklést követő ingatlan-nyilvántartási bejegyzések is ingyenessé váltak, s a vállalkozók számára is jó néhány változtatás történt: adóigazolást is térítés nélkül lehet vagy akár az éves pénzügyi beszámolót is ingyen lehet közzétenni.

Várjuk a hatósági eljárással kapcsolatos javaslatokat mind a kormányhivatali rendszerben, mind az ügyfeleinktől, de természetesen a képviselőtársaktól is. Kiemelt figyelmet fordítunk több tárca együttműködésében a vállalkozók adminisztratív terheinek a csökkentésére, ezeket folyamatosan értékeljük, és a vállalkozókkal közös szakmai műhelymunka keretében alakítjuk ki a további bürokráciacsökkentő irányokat.

Úgy gondoljuk, hogy ez egy olyan törvényjavaslat, amely a patkó bármely oldalán ülő képviselőtársak tetszését elnyeri, és kérem is ehhez a támogató-

sukat. Köszönöm szépen mindenki figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat, méghozzá a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként Simon Róbert képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka szólhat. Parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára önök előtt is ismert Franz Kafka Kastély című regénye, amely mű kiváló szatírája a hivatali apparátusok működésének. Az idézett alkotásban Josef K. az előírt szabályos utakon és összeköttetések felhasználásával mindent elkövet, csak hogy bejuthasson a kastélyba, míg ki nem derül, hogy a kastély nem is létezik.

A gyakorlatban 2006-2014 között Győr alpolgármestereként is igyekeztem a magam szintjén mindent elkövetni, hogy az állampolgárok a hivatal működését még csak érzések szintjén se rokonítsák a karkai bürokráciavilággal. Meggyőződésemmel ugyanis, hogy a kiszámíthatatlanság és az átláthatatlan útvesztők helyett a transzparencia és a hatékonyság kell hogy a XXI. század magyar közigazgatását jellemezze.

Az elhangzott célok teljesülése érdekében a kormány 2015. január 1-jén elindította az államreform II. nevű programot, amelynek része az úgynevezett állami rezsicsökkentés, vagyis az állami szolgáltatások díjának csökkentése, valamint a bürokrácia lehető legteljesebb körű lebontása is. A program törvényi szintű változásait tartalmazó T/6410. számon benyújtott javaslatot 2015 végén tárgyalta és novemberben el is fogadta az Országgyűlés. A közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló indítvány a díjtételek csökkenésén túl az ügyintézési határidők lerövidítéséről rendelkezett, valamint számos, addig engedélyhez kötött tevékenység helyett csupán bejelentési kötelezettséget írt elő a jövőre vonatkozóan.

Ahogy akkor, mint a törvény céljaival egyetértő kormánypárti képviselő, most is kötelességemnek érzem, hogy a törvényjavaslathoz hozzászóljak, az előttünk fekvő iromány ugyanis szorosan kapcsolódik az államreform II. című programhoz, ha úgy tetszik, szerves része a bürokráciacsökkentésnek. A 2015-ben elfogadott törvényjavaslat következetes folytatása a 2010 óta felhalmozott államigazgatási tapasztalatok alapján. A T/10096. számon benyújtott, a közigazgatási bürokráciacsökkentés keretében egyes adminisztratív kötelezettségek megszüntetésével összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat, ahogyan a címe is mutatja, egyes adminisztratív terhek megszüntetését célozza, továbbá a jogrendszer részét képező, de érdemi joghatás kiváltására már nem alkalmas rendelkezéseket tartalmazó törvényeket helyez hatályon kívül, azaz elvégzi a szükséges deregulációt.

A korábbi céljainkon túl immáron a bejelentési kötelezettségek csökkentésére irányul az, hogy az ügyfélnek a jelenleginél kevesebb alkalommal kelljen a hatósághoz fordulnia; ahogyan az általános indoklás fogalmaz, a cél az, hogy csökkenjen az ügyfélhatóság találkozások, más néven interakciók száma.

(17.20)

Amennyiben az ügyfél valamely adatát több nyilvántartás vagy a tevékenysége gyakorlásához szükséges névjegyzék tartalmazza, akkor a jelenlegi szabályok szerint az adat megváltozását minden nyilvántartás tekintetében külön-külön egyenként kell jelentenie, továbbá egyes névjegyzékekben és egyéb nyilvántartásokban olyan adatok is szerepelnek, amelyek tekintetében más nyilvántartás minősül közhitelesnek, azonban ezen adatok változását egyéb nyilvántartást, névjegyzéket vezető szervnek is a hatályos szabályok szerint be kell jelenteni. A módosító rendelkezések szerint ez a tarthatatlan és legkevésbé ügyfélbarát, többszörös bejelentési kötelezettség úgy változik meg, hogy a bejelentőnek csak egyetlen szerv számára kell az adatváltozást bejelentenie, és ez a szerv fogja az információt továbbítani az adatváltozással érintett többi nyilvántartást vezető szervnek. A javaslat így a hivatal proaktív magatartását előírva szakít a karkai világgal, és a korábban bevezetett egyablakos ügyintézés analógiájára megszűnik a felesleges, hivatalok közötti rohangálás.

Konkrét gyakorlati esetet említve az általános megfogalmazáson túl: például elvesztett hatósági igazolványok esetén, amennyiben az elvesztés tényét a rendőrségen jelenti be az állampolgár, úgy a rendvédelmi szerv az adóhatóságnak az ügyfél kérésére jelez. Hasonlóan az előző példához: az ingatlan-nyilvántartási ügyeknél a változást elegendő egyetlen szervnél bejelentenie az ügyfélnek, ahogyan a cégnyilvántartásnál vagy a családi csődvédelem esetében is. Ugyanígy járhat el az állampolgár, vagyis a közhiteles nyilvántartást vezető szervtől kérheti bejelentett adatai továbbítását a vezető szervek számára, legyen szó akár közvetítői névjegyzékről, védetté nyilvánított kulturális javak nyilvántartásáról, jogi segítői névjegyzékről, közérdekű, önkéntes tevékenységről, kisadózói nyilvántartásról, hegybírói nyilvántartásról vagy éppen földhasználati nyilvántartásról.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném felhívni a figyelmet a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó adminisztratív terhek csökkentésére is. A törvény hatálybalépése után a közfoglalkoztatónak nem kell az állami adóhatóságnak és a megyei foglalkoztatási szerveknek is bejelenteni a közfoglalkoztatási jogviszony megszűnését; hasonlóan az előzőekhez, az adatváltozásokat a közfoglalkoztatás esetében is elegendő lesz egy helyen bejelenteni.

Megjegyzem, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat a Ket. korrekcióját is kismértékben elvégzi olyan szabály megalkotásával, amely alapján az eljárás elhúzódnak esetén minden érintett szerv a saját

tevékenysége körében felmerült illeték, díj, illetve költség tekintetében viseli a jogkövetkezményeket.

Végezetül szeretném kiemelni, hogy szorosan kapcsolódik a bürokráciacsökkentéshez a kisajátítási eljárások lefolytatásának egyszerűsítése és gyorsítása is. A kisajátítási eljárások hatékonyabbá tétele érdekében a módosítás lehetővé teszi, hogy ha ennek feltételei fennállnak, maga a kisajátítási hatóság végezzen el olyan cselekményeket, amelyeket eddig külső szerv közreműködését igényelték, ugyanis a Ket. általános szabálya alapján csak akkor szükséges szakértő kirendelése, ha a hatóság nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel.

Ebből következően a hatóságnál meglévő kellő szakértelem esetén nem indokolt a jövőben szakértő kirendelése, továbbá a módosítás kimondja, hogy a kisajátítási eljárásban az ügygondnokot a kisajátítási hatóság rendeli ki, így nem szükséges másik hatóság megkeresése, ami csupán jelentős idővesztést eredményezne.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Összeségében tehát elmondható, hogy a kormány a bürokráciacsökkentés jegyében nem láthatatlan kastélyokat, légvárakat épít, hanem a hétköznapiakban is jól értékelhető, jól értelmezhető és látható változásokat valósít meg a közigazgatásban, ezzel is hozzájárulva a XXI. századi ügyfélbarát közigazgatás megteremtéséhez, amely - mint Kovács Zoltán államtitkár úr az imént említette - a régiós versenyképességünk egyik záloga is. Ezért azt kérem, hogy valamennyi képviselő, pártállástól függetlenül támogassa a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal a céllal, azt gondolom, senki nem vitatkozik, hogy az ügyfelek adminisztrációs kötelezettségei csökkenjenek. Ez szerintem teljesen rendben van. Ahogy Kovács Zoltán államtitkár úr is említette, gyakorlatilag az ügyfél és a hatóság viszonyrendszerében a kapcsolódási pontok vagy a kapcsolódások sűrűsége - inkább így helyes a megfogalmazás - minél kisebb legyen, minimalizálódjék a találkozások száma, és ha a hatóságok mulasztást követnek el, nyilván álljanak is helyt akár anyagi értelemben és vonatkozásban is, ezzel egyetértünk, tehát ebben nincs nézetkülönbség.

Látom én is, hogy több mint 110, talán 113 törvény érintettsége mellett 73-nak a hatályon kívül helyezését teszik meg, mindezekkel együtt vagy mindezek mellett kell mondanom, hogy sok esetben viszont úgy érezzük, hogy ezek a célok, mármint azok a célok, hogy az ügyfél adminisztratív kötelezettségei szűküljenek, csökkenjenek, nem minden tekintetben és nem minden esetben érvényesülnek.

Mondok példát is rá, hogy hol, hogyan, miképpen nem szűnnek meg, legfeljebb megváltoznak, átalakulnak ezek a fajta kötelezettségek, terhek. Mondjuk, ha valaki az adó- vagy a tajkártyáját elveszíti, eddig az volt, hogy az adóhatóságnál kellett, lehetett bejelenteni, most az van, hogy most már ezt meg lehet tenni az adóhatóságon kívül a rendőrségen is. Azt gondolom, ezzel nem csökkent a találkozási felületek száma, sőt ilyen értelemben az adminisztratív kötelezettségnek az ellátásbeli szükségessége sem.

De nemcsak ennyi a problémánk a dologgal kapcsolatosan, hanem államtitkár úr elkezdte visszaidézni azokat a történeteket, amelyek az elmúlt fél esztendőben hívtak életre, mondta, hogy nem azok az első lépések, folytatni kell mindazokat, amik akár a gazdálkodó szervezeteket, akár az állampolgárokat érintik. Említette a sommás ügyek körét, vagy említette ilyen értelemben a függő hatályú döntések körét is. A sommás ügyek vonatkozásában a 8 napos határidővel kapcsolatban - tehát hogy 8 napon belül intéződjének el az ügyek -, mondta is, ha jól emlékszem, hogy duplájára nőttek a 8 napon belül elintézt ügyek. A függő hatályú döntéseknél pedig - amely tekintetében ez a két hónapos futamidő áll fenn -, amíg a hatóság nem dönt, gyakorlatilag ebben az időszakban is az ügyfél gyakorolhassa a jogát. Itt az a probléma, hogy a hatóságok nagyon-nagyon sok esetben nem tudják tartani a két hónapos futamidőt, a határidőket, és valójában annyit lehet elérni, hogy a különféle illetékek, vagyis a különféle díjak visszafizetésére sor kerül. Azt gondolom, ez nem a bürokráciacsökkentés legjelesebb példája ilyenekképpen, tehát van még itt tennivaló e tekintetben.

A közigazgatás vonatkozásában a bürokráciacsökkentést érintően, én azt gondolom, hogy nem az jelenti a bürokráciacsökkentést, hogy emberek tízezeit rugdossák ki, vagy azt helyezik kilátásba. A bürokráciacsökkentés pont azt jelenti, amiről most beszélünk a Ház falai között, hogy az átfedések, a duplikálások meg a triplikálások szűnjenek meg, és a közigazgatás keretei között munkatevékenységet végzők olyan típusú tevékenységet tudjanak folytatni, ami a gazdálkodó szervezetek meg az állampolgárok hasznára van. Tehát nem feltétlen létszámbeli csökkentések elérése kell hogy célfelületként megjelenjen, hanem az, hogy azoknak az embereknek, akik eddig, mondjuk, az elmúlt hat esztendőben is adott esetben haszontalannak minősíthető munkatevékenységet is kellett hogy végezzenek - nem saját maguk okán, hanem a rendszer működési hibáiból fakadóan -, gyakorlatilag a teljesítőképességét olyan értelemben és irányban használja fel a rendszer, ami arról szól, hogy a szolgáltatásokat igénybe vevők legyenek a haszonélvezői ennek a történetnek.

(17.30)

Azt mondja az államtitkár úr, hogy tízmilliárd forintos nagyságrendű megtakarítás történt. Ugye,

azt hiszem, mindnyájan tisztában vagyunk azzal, hogy azt szokták mondani, hogy Európában átlagosan a megtermelt anyagi javainknak, a GDP-nek olyan 3 százalékos mértékét teszi ki a bürokráciára fordított összegek nagyságrendje. Magyarországon ez 9-10 százalékos, 3-szoros nagyságrendet ölel fel. És még egyszer hangsúlyozom, ez nem az úgymond bürokrácia keretei között munkát végző emberek bérköltéséből fakad elsődlegesen, hanem azoknak a feladatoknak a szükségtelen voltából, amelyek duplikálják-triplikálják, sokszorozzák, átfedik egymást. Még egyszer tehát: van mit tenni e tekintetben.

A jogi túlszabályozás minimalizálása, ami szintén a célfelületek között megjelenik, ez szerintem helyes, én azt gondolom, ahogy visszaemlékszem, hogy a Szocialista Párt kormányzása időszakában ezt tette, most viszont úgy látom, hogy a Fidesz úgymond egyfajta személyre szabott jogalkotást is folytat bizonyos értelemben, és hát hogy mondjam, hogy ne legyek túlságosan durva, de a törvénytelenységnek a törvényesség színpadára való helyezése tekintetében történő intézkedések sokaságát is szüli. Magyarul, a zavarosban való halászás lehetőségét is megpróbálja körbebástyázni, és hát ez nyilván nem olyan egyszerű. Ez szétzúzza az úgymond koherens rendszerek létét. Tehát ebből fakadóan is ezernyi olyan tennivalójuk van, lenne, ami gyakorlatilag a bürokrácia csökkentésével párosulna.

Élnék úgymond a gyanúperrel is - idézőjelbe tetten -, hogy valami sanda cél is van a háttérben, ami vezérli ezeknek a folyamatoknak a működését. Mondok példát erre is, hogy ne mondják, hogy a levegőbe beszélek. Emlékeznek, vagy hát nem is kell visszaemlékezni sem, hanem csak egyszerűen gondolkodjanak el rajta, hogy a védetté nyilvánított kulturális javaknak az elidegenítése tekintetében mi a helyzet. Kereskedelmi forgalomban vagy árverésen történő tulajdonváltás esetén a tulajdonosnak a nevét, a címét vagy épp az értéktárgy őrzésének a helyét, ezt nem kell a kereskedőnek bejelentenie. Ezt lehet bürokráciacsökkentési elemként megmutatni, másik oldalról meg a sumákolás eszköztárának az építése tekintetében is egy bástyaként le lehet helyezni. Ugye, a Fidesznek vagy a Fideszhez közeliak esetében a múkincshez való éhség kérdését nem kell most nagyon kibontanom. Tehát ilyen értelemben azt gondolom, hogy minden olyan intézkedésre érdemes vigyázni, ami lehetőséget ad arra, hogy olyan tévútra terelődjön bárki, ami arról szól, hogy a bürokrácia csökkentésének a jegyében olyan lehetőségek biztosítására kerül sor, ami bizonyos értelmű visszaéléseknek is alapot adhat. Nem lenne jó, ha ezek a folyamatok elburjánzanának.

Még két dolgot, államtitkár úr; szó esett a kisajátításról, a szakértők bevonásáról meg arról, hogy az ügygondnokot kik rendeljék ki. Én nem biztos, hogy meg tudom ítélni, hogy mikor kell, szükségszerű szakértők bevonását megtenni, de azt bizonyos értelemben veszélyesnek tartom, hogyha ilyen kisajátítási ügyek tekintetében az eljáró hatóság gyakorlatilag

szabadon elrendelheti vagy éppen hogy szabadon dönthet arról, hogy szakértő bevonására szükség van-e vagy nincs. A tévedés jogát is fenntartva, hogy esetleg nem helyes utat jár, a későbbiekben a korrekciók nehezebben rendezhetők. A másik része, hogy az ügygondnokok kirendelése tekintetében nem a gyámhatóság, hanem gyakorlatilag a kisajátítást végző hatóság az, aki jogosultsággal bír. Lehet, hogy megfontolandó lenne, hogy a gyámhatóságnak e tekintetben a szerepét megerősítsék.

A 37. § kapcsán olvastam a fémkereskedelem vonatkozásában azt a kitétel, ami arról szólt, hogy az értesített szerv kötelességgel bír, haladéktalan tájékoztatási kötelezettséggel bír a másik értesítendő szerv értesítését érintően. Értem, vélem érteni, azt hiszem. Ha arról van szó, hogy ne kelljen - itt most mindegy, hogy fémkereskedelem vagy más ügyek - itt egy ügyet érintően többfelé bejelentési kötelezettségeknek megfelelni, hanem egy adott szerv mindenki más tekintetében jelzési kötelezettséggel bír, akinek az ügyről ismerettel kell bírnia, akkor rendben van a dolog. Ha nem erről szól a történet, akkor viszont azt gondolom, hogy elég furcsa kitételű ez a mondat.

A másik tétel, amit még szeretnék szíves figyelmébe ajánlani, önnek is és képviselőtársaimnak is, amikor azt mondtam, hogy van még mit tenni, akkor egy konkrét, talán kézzelfogható, plasztikus példával szeretném befejezni a mondandómat. Olyan konkrét esettel kerestek meg, nem most volt, másfél hónapja, nem tudom pontosan, ami arról szólt, hogy egy érintett úr és hölgy eladta az ingatlanát évekkel ezelőtt, házasságban élnek, majd a hölgy megkapja az ő nevére szóló, gépjárműadó-fizetési kötelezettségről szóló felhívást az új címre, ahol a férjével együtt lakik, a férfi meg nem kapja meg ott, hanem a régi címére kap egy értesítést. Holott egyszerre, egy időben költöztek, önkormányzati felületű a történet nyilván, egyszerre, egy időben költöztek.

A kérdés igazából úgy vetődik fel, hogy ugye, most az e-, az elektronikus nyilvántartási rendszerek és sok minden egyéb más tekintetében akkor, amikor egy ügyszál kapcsolódóan az adott házaspár együtt mozogva, egy új helyre költözve, mégis kétféle bontva kapja meg az adófizetéssel kapcsolatos tájékoztatását, akkor mennyire van rendben az a tájékoztatási rendszer vagy az a nyilvántartási rendszer, vagy egyéb más, amiről beszélünk. Nyilván van mit tenni, tehát azért mondtam, hogy van tennivaló. És a pikantériája a történetnek igazából nem is ez, mert hát ez lehet egy véletlenszerű történet, lehet egy tévedésbeli alapokon nyugvó történet, a pikantériája a történetnek az, hogy jelezték ezt a történést az érintett önkormányzat felé egy e-mailben, egy elektronikus formátum keretei között, amely kapcsán kaptak egy visszajelzést, hogy e-mailben történő közlés, hát hogy gondolják! Postán! Postán, levélben, és akkor majd rendben van a történet.

Na szóval, ha ma ott tartunk Magyarországon, hogy ilyen elhibázott lépéseket követően az elektronikus formában történő jelzések nem megfelelőek

arra, hogy a hiba korrigálására sort lehessen keríteni, akkor, azt hiszem, nyugodt lelkiállással mondhatom még egyszer azt a mondatomat, hogy van még mit tenni. És így államtitkár úr első mondatához kapcsolódok. Igen, elindultak dolgok, nyilván nem azzal a hatásfokkal, hatékonysággal, mint ahogy azt ön is szeretné, folytatni kell, megerősítem ebben, de azt kérem, hogy a hatékonyságára is figyeljenek. Köszönöm szépen, elnök úr.

(17.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mi, kereszténydemokraták elköteleztük magunkat a tekintetben, hogy a több évtizedes fölösleges bürokráciát leépítve az emberek hivatali ügyeinek az intézését leegyszerűsítsük, vagyis elérjük azt, hogy a magyarok kevesebb időráfordítással, hatékonyabban tudjanak eljárni a hatóságok, illetve a hivatalok előtt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A 2015. év végén a kormány javaslatára a parlament elfogadta a közigazgatási rezsicsökkentéssel kapcsolatos törvénycsomagot. Az intézkedés nyomán 2016. január 1-jétől összességében 10 milliárd forinttal csökkentek az eljárási illetékek. Egyes alkotmányos jogok érvényesítése, kötelezettségek teljesítése, a társadalmi igazságosság érdekében pedig ingyenes lett számos közigazgatási eljárás, erkölcsi bizonyítvány és cégkivonat is.

A közigazgatási bürokráciacsökkentés keretében egyes adminisztratív kötelezettségek megszüntetésével összefüggő törvénymódosításról szóló T/10096. számú törvényjavaslat a fentiek folyamánként az adminisztratív terheket kívánja tovább csökkenteni, sok tekintetben pedig teljes egészében megszüntetni.

Ennek egyik lényeges eleme a bejelentési kötelezettségek csökkentése, vagyis az ügyfélnek a jelenleginél kevesebb alkalommal legyen kötelezettsége a hatósághoz fordulni, ezáltal csökkentve az ügyfél-hatóság kapcsolatok, kölcsönhatások számát. A törvényjavaslat a többszörös bejelentési kötelezettséget úgy váltja meg, hogy a bejelentőnek csak egyetlen szerv számára kell az adatváltozást bejelentenie, és ez a szerv fogja az információt továbbítani az adatváltozással érintett többi, nyilvántartást vezető szervnek.

Engedjék meg, hogy felhívjak egy egyszerű példát, melyről érintőlegesen már államtitkár úr is beszélt. Amennyiben megváltozik a lakcímünk, jelen pillanatban számos egyéb helyen is ezt be kell jelentenünk. Ezen törvénymódosítással azonban lehetőségünk lesz arra, hogy csak a lakcímgazolványt kiállító hatóságnál nyilatkozzunk arról, hogy a hatóság értesítse az adatváltozással érintett többi szervet is,

nem kell különböző hivatalokban a továbbiakban eljárunk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A T/10096. számú törvényjavaslat a magyar állampolgárok életét könnyíti meg, ezért kérem, támogassák a törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igyekszem én is lényegre törő lenni, mint az előttem szóló Vejkey Imre.

Valóban, az előttem fekvő javaslat a megkezdett és a kormány által bejelentett bürokráciacsökkentést folytatja, és ami itt le van írva, az támogatható is, ezzel nincsen probléma, néhány dologra azért felhívnam a figyelmet, ami esetleg korrigálást vagy pontosítást igényelne, vagy talán a gyakorlatban felvethet bizonyos kérdéseket. De azért azt is el kell mondjam, hogy ha bürokráciacsökkentésről beszélünk, akkor szeretnénk, ha a kormány azért önmagán kezdené a csökkentést, hiszen ha megnézzük, lehet, hogy a miniszterek száma csökkent, de az államtitkárok, helyettes államtitkárok száma nagyban növekedett. Ha jól tudom, akkor a helyettes államtitkárok száma talán már meg is haladja az országgyűlési képviselők számát, ami horribilis.

Tehát az rendben van, hogy a parlamentet a felére csökkentettük, de azért a kormányynak a legfelsőbb döntéshozó, illetve végrehajtó létszámát is csökkenteni kellett volna, és jó lenne, ha ez a racionalizálás áthatná egyébként az egész állami szektort, és kiegyenlítettebbé válna az a helyzet, hogy sokszor az ügyintézők szintjén... - bár Lázár János erre többször ígéretet tett, hogy béremelések lesznek, ezt várjuk, bízunk benne, főleg azok az ügyintézők, akik nagyon alacsony bérért dolgoznak.

Tehát amíg a rendszer alján elég keveset keresnek az alkalmazottak, addig a rendszer tetején mást találunk, és a párhuzam talán az állami cégeknél még erőteljesebb. Ennél a napirendnél nem szeretném újraindítani azt a vitát, de azért el kell mondani, hogy amikor ötmillió forintba főlemelték az állami cégek vezetőinek a juttatását, akkor ezeket a bérsávokat szakították szét, és ez nem minden esetben jár hatékonyságnöveléssel. Tudom, hogy vannak olyan állami cégek, akik jó irányba indultak el, az új kor kihívásainak próbálnak megfelelni, az ő esetükben adott esetben egy kisebb bérrendezés még indokolt is lehetne a vezetők tekintetében, de azt tapasztaltuk és úgy látjuk, hogy sokszor egyenletesen, a teljesítményt kevésbé figyelembe véve egy üzemméret fölött történtek meg ezek az emelések.

Ezt azért tartottam fontosnak elmondani előljáróban, mert sokszor ezekre az eljárásokra, amik előttünk fekszenek - és államtitkár úr is részletesen kifej-

tette a felvezetőjében -, ezekre az eljárásokra koncentrálnak, de tulajdonképpen ezt sok esetben még talán bürokráciacsökkentésnek sem mindig lehet hívni, párhuzamosságok kiküszöbölése, illetve az állampolgárok életét sok esetben valóban némileg megkönnyítő eljárások bevezetése, illetőleg, ami a nyilvántartásból az adatlekéréseket illeti, tehát hogy az egyik állami szerv a másiktól le tudja kérni az adatokat, ez egy olyan igény, amit tulajdonképpen nem értek, hogy miért kellett eddig várni rá. Ezt már nagyon régen meg lehetett volna tenni, úgy, ahogy egyébként akár az ingatlan-nyilvántartás esetében nagyon örülünk neki, hogy végre a javaslat tartalmazza. Ügyvédi körökben teljesen érthetetlen volt az, hogy miért nem lehet, az ingatlan-nyilvántartás tulajdonképpen miért nem tudja megtenni azt, hogy hozzáférve az állampolgárok lakcím-nyilvántartásához, egyszerűen automatikusan áttemeli és frissíti ezeket az adatokat. Eddig kellett erre várni, ennek már nagyon rég meg kellett volna történnie.

Ez nem csak azért fontos, hogy az adott állampolgárnak be kell-e jelentenie vagy nem kell bejelentenie - sok esetben be kell jelentenie, de nem tette meg. Tehát szerintem az állampolgárok jó része nem tette meg, tulajdonképpen következmények nélkül maradt, ha valaki az ingatlan-nyilvántartást nem értesítette a lakcímváltozásról. Egyébként hozzáteszem, sok esetben nem is jutott eszébe az állampolgároknak, hogy ezt meg kellene tenniük, de a fő gond nem is ez volt, hogy értesítette vagy nem, hanem ezáltal maga az ingatlan-nyilvántartás is bizonyos szempontból elvesztette a közhiteles jellegét, hiszen ha valaki, mondjuk, a tulajdonostársai számára egy levelet szeretett volna küldeni, amelyben felhívja őket, mondjuk arra, hogy eladás esetén az elővásárlási jogokkal éljenek, nem tudta hova megtenni, mert lehet, hogy régebbi lakcímre küldte, ahol nem vette át a tulajdonostárs, ettől kezdve egyéb jogi praktikákkal kellett élni, illetve, ha ezt többször megkísérelte és ez nehézséget jelentett, akkor ezt igazolva az ingatlan-nyilvántartás felé, bejegyezték a tulajdoni igényét. De ez káros volt annak is, aki a levelet nem kapta meg, hiszen lehet, hogy mondjuk, az elővásárlási joggal élni szeretett volna.

Úgyhogy önmagában az a probléma, hogy a különböző hatóságok, hivatalok közt nem volt meg az összekapcsolás a nyilvántartások között, ez többszintű problémát eredményezett, de ezt én még csak egy racionalizálásnak tartom és nem egy olyan valódi bürokráciacsökkentésnek, amit elvárnánk a kormánytól. Természetesen a javaslat, ahogy mondtam, támogatható, de egy korrekciós lépés, és nem egy valódi, velejéig ható reform része.

Azt is el kell mondjam, és itt egy-két példát a javaslatból felhoznék, hogy mik azok, amiket pozitívnak vagy elgondolkodtatónak tartunk. Szintén, amit az ingatlan-nyilvántartásnál elmondtam, hasonló körbe, sőt még annál is enyhébb körbe sorolható az a módosítás a 7. §-ban, hogy a könyvtárhasználó már nem köteles a személyi adataiban bekövetkező válto-

zást bejelenteni. Természetesen ez is nagyon jó és szép, de ez is egy lex imperfecta szabályozás volt, tehát senkire nem törte rá a rendőrség az ajtót, ha mondjuk, könyvtárhasználóként az adatait elfelejtette lejelenteni, és valóban nem látom, hogy a bürokráciát ez egy könnyítésen kívül hol csökkentené.

(17.50)

Az ingatlan-nyilvántartásról beszéltem, ezt nem ismételném meg, viszont a 11. §-ban, a kulturális örökség védelméről szóló törvény módosításánál szerepel egy passzus, amit én elgondolkodtatónak tartok, mert a védetté nyilvánított kulturális javak átruházásával kapcsolatosan más szabályozást vezetnek be a jelenlegi helyett, amikor mind a két félnek, az eladónak és a vevőnek is bejelentési kötelezettsége áll fel; ezt módosítanák úgy, hogy csak a tulajdonosnak lesz bejelentési kötelezettsége. Most ez azt veti fel, államtitkár úr - és nehogy igazam legyen -, hogy ebben az esetben, ha védetté nyilvánított kulturális javakról beszélünk, nem tartom feleslegesnek, hogy két helyről kelljen a bejelentést megkapnia a hatóságnak, hiszen mi van, ha az az egy kötelezett nem fogja bejelenteni. Tehát amikor kulturális javakról beszélünk, lehet egy pluszgarancia, hogy a kettőből legalább egy bejelentette, ha már mind a kettőnek kötelezettsége volt erre. Ezt én egy olyan, hogy mondjam, kivételként kezelném, amit megfontolnék, államtitkár úr, lévén, hogy ebben az esetben a védetté nyilvánított kulturális javakhoz fűződő érdekről van szó. Ha már van egy bejelentés, és nyilvánvalóan nem véletlenül van ez előírva, ezt próbáljuk is betartani, de ebben az esetben talán jobb, ha mind a két fél bejelentésre kötelezett.

Aztán amit még ki szeretnék emelni a javaslatból, ez a kisajátításról szóló törvény módosítása. Itt értem én a célját annak, amit önök szeretnének, de a megfogalmazás vagy ez a kodifikációs megoldás, amit használnak, számomra nem tűnik százszázalékosan résmentesnek. Az rendben van, hogy hatékonyabbá és gyorsabbá szeretnék tenni az eljárást - és elhangzott előttem, hogy a kisajátítási hatóság is tulajdonképpen külső szerv, szakértő közreműködésének igénye nélkül tud majd különböző becsléseket végezni -, de a megfogalmazás ennél kicsit bonyolultabb, hiszen önök úgy építik be az új szabályokat, így fogalmaznak: „a kisajátítást kérő kérelmére - ha a kisajátítási hatóság nem rendelkezik a szükséges szakértelemmel - szakértőt rendel ki” - így szól a megfogalmazás.

Hogy ezzel mi a probléma? Nem más, mint hogy egyszerűen honnan tudja a kisajátítást kérő, hogy a kisajátítási hatóság nem rendelkezik kellő szakértelemmel. A másik kérdés az, hogy ebből a megfogalmazásból az derül ki, hogy a kisajátítást kérőnek kérnie kell, hogy szakértőt rendeljenek ki, és ha kéri, de nem rendelkezik a hatóság megfelelő szakértelemmel, akkor kell ezt teljesíteni. De mi van akkor, ha nem kéri a kisajátítást kérő, de a hatóság nem

rendelkezik megfelelő szakértelemmel? Akkor is kirendelhet adott esetben a hatóság? (*Dr. Kovács Zoltán közbeszól.*) Akkor viszont a megfogalmazást nem tartom jónak, államtitkár úr, mert ha ez kérelemre történik, márpedig a megfogalmazás ez, hogy „a kisajátítást kérő kérelmére”, akkor kvázi hivatalból nem tudnak kirendelni. Értem, hogy a cél biztosan nem ez, tehát a hivatalnak fel kell tudnia mérni, hogy rendelkezik-e kellő szakértelemmel, de a megfogalmazáson lehet, hogy pontosítani kellene. Az is felmerül, hogy valaki esetleg felül tudja-e bírálni vagy a későbbi jogorvoslati szakban felül lehet-e ezt bírálni, mert nyilvánvalóan azért ez egy bonyolult kérdés, sok esetben bonyolult kérdés lehet, hogy ez a szakértelem megvan-e.

Azt sem tudom, és kérdésként merül fel, hogy akkor ez azt fogja-e jelenteni, hogy szakértőket alkalmaznak a kisajátítási hatóságok, mondjuk, a megyei kormányhivatalok, és ebben az esetben, mondjuk, felvesznek valakit főállásban, és neki kell ellátnia. Mi van, ha ez a felvett ember nem tudja ellátni a feladatát, tehát a kapacitás nincs meg? És nem a szakértelem, mert a törvény csak szakértelemről szól. Tehát a szakértő megvan, mert ott ül, csak agyon van terhelve szegény szakértő, és ezért nem tudja ellátni. Na most, ilyen esetekben a törvény alkalmazása problematikus lehet.

És számomra úgy tűnik ki a javaslatból, hogy azon túl, hogy 45-ről 60 napra emelik pont emiatt a határidejét az eljárásnak, ez abban az esetben is 60 nap lesz, államtitkár úr, legalábbis átfutva az anyagot ez számomra így tűnt ki, ha szakértőt rendelnek ki, mert azt a passzust módosítják, ami az egész eljárásra vonatkozik. Természetesen, ha én tévednék, akkor szívesen veszem a korrekciót, de ha 60 napra fel-emeljük 45-ről, és nemcsak abban az esetben, amikor önmaga végzi a szakértői véleménnyel elkészítését a hivatal, hanem azt külső szakértőre bízva, akkor ez bizonyos esetekben lehet, hogy rövid lesz, főleg annak tükrében, amit elmondtam; mondjuk, ha a szakértelem megvan, de nem tudja ellátni ezt a feladatot, mert túl van terhelve vagy több ügy került a szakértő elé, mármint a kormányhivatal által foglalkoztatott szakértő elé.

Úgyhogy ezekkel a kiegészítésekkel, amelyek, bízom benne, pontosításra kerülnek, alapvetően támogathatónak tartjuk a javaslatot, és hasonló, sőt azt kell mondjam, mélyebbre ható bürokráciacsökkentést és bürokráciacsökkentő javaslatokat is szívesen veszünk. Itt zárójelben mondom, hogy mindig nyomatékkal örülünk neki, ha az elektronikus ügyintézészt látjuk, és egyébként pont a szocialistáktól volt ez egy nagyon erős vádpont, hogy ők keveslik az elektronikus ügyintézészt, amikor a szocialisták idejében ez még el se indult, tehát tulajdonképpen az elektronikus ügyintézés olyan analfabéta módon történt, vagy nem tett semmit a szocialista kormányzatok garmada, hogy tulajdonképpen az ő részükről ez hiteltelen, de mindenesetre szeretnénk, ha folyamatos lenne az e-ügyintézésre való átállás, és minél

több területen valóban lehetne küldeni és fogadni iratokat és egyéb kérelmeket.

Úgyhogy ezzel együtt köszönöm a figyelmet, és várjuk a további javaslatokat, államtitkár úr. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP vezérszónoka, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A bürokráciacsökkentés céljával ebben az országban, azt gondoljuk, szinte mindenki azonosulni tud, nagyon sokan tapasztaljuk ugyanis, hogy sokszor nem mennek olajozottan az ügyintéзések. Több hivatalhoz is be kell jelentenünk ugyanazt a változást, és még akkor is kiderülhet, hogy valamilyen adminisztratív kötelezettségünknek nem tettünk eleget. Ugyanúgy mindennapi tapasztalat, hogy a létező nyilvántartásokból külön igazolásokat kell lekérnünk, hogy az ott nyilvántartott adatainkat egy másik hatóság felé igazoljuk.

A most tárgyalandó javaslatot átvizsgálva úgy látjuk, hogy az abban foglaltak valóban javarészt az egyes bejelentési kötelezettségek körét szűkítik, illetve lehetővé teszik, hogy a változás bejelentésével kérjük, hogy azt a többi olyan hatóság felé is továbbítsák, amely az érintett adatunkat kezeli. Azzal együtt, hogy az előterjesztett javaslatot jórészt támogathatónak tartjuk, fontosnak tartjuk felemlíteni a javaslat vitájában az egész bürokráciacsökkentő csomag kapcsán felvetett legfontosabb aggályainkat és kifogásainkat.

Az egyes eljárási határidők rövidítése kapcsán elfogadott javaslat tárgyalásakor jeleztük, hogy a közigazgatás alsóbb szintjein jelentős ügyteher-növekedést és konkrét feladatellátási gondokat okozhat, ha a javaslatot úgy valósítjuk meg, hogy közben a tényleges munkát végzők számát nem igazítjuk a feladatokhoz. Több hivatalban is tapasztalható január 1. óta, hogy nem vesznek át iratot, mert nem tudják garantálni a határidőben történő feldolgozást, és sok helyen az ügyintézőkkel történő kapcsolattartást is rendkívüli mértékben korlátozták, mert az ügyintézőknek nincs ideje az ügyek tényleges feldolgozására.

A kormány viszont folyamatosan létszámcsökkentésről beszél a közigazgatásban, ami sajnos inkább érinti az alsóbb szinteken feladatot teljesítő ügykezelőket, ügyintézőket, mint a bürokrácia felsőbb szintjein kialakult vízfejet, a politikai kinevezeteket, a túlbujánczott minisztériumi struktúrákat.

(18.00)

Hiába fogad el az Országgyűlés előremutató javaslatokat és szabályokat, ha azon a szinten, ahol az emberek a közigazgatással találkoznak, a túlterhelt-ség, az állandó kapkodás és a szabályváltozások miatti bizonytalanság uralkodik. Azon túl, hogy az egy-

szerű állampolgár vagy vállalkozó nem kap ténylegesen jobb szolgáltatást, a közszolga is egyre több munkát kell hogy végezzen, anélkül, hogy jövedelmi viszonyaiban bármilyen kedvező változás lett volna. Ne felejtsük el, hogy a közigazgatásban nagyon régen nem volt bérfejlesztés.

Ugyanígy problémás a bürokráciacsökkentés címszava alatt találomra megszüntetendő intézmények kiválasztása is. És itt szeretném felhívni arra is a figyelmet, hogy az állami vezetőkre fordított kiadások jelentősen nőttek az Orbán-kormányok alatt. Érdeemes egy pillantást vetni arra, hogy ebben a kérdésben honnan indult ez a kormány, milyen ígéreteket tett, és hová jutott az elburjánzott bürokrácia és a politikai klientúra leépítése ügyében.

2010 előtt pontosan a Fidesz hívta fel többször arra a figyelmet, hogy az államapparátus, a minisztériumok tele vannak fölösleges, a klientúra részére létrehozott, de az államapparátus működéséhez valóban szükségtelen posztokkal. A minisztériumok számának csökkentése látszólag abba az irányba ment, amit eredetileg ígért a Fidesz, vagyis karcsúbb és olcsóbb állam. A valóság azonban hamar szembeállított azzal, hogy nem komoly a szándék a jobboldali kormányban a tényleges kiadáscsökkentés és a hatékonyabb igazgatás megvalósítására. Gondoljunk csak a túlburjánzó államtitkári karra, a párhuzamosan működő osztályokra, főosztályokra vagy a megyei hivatalok élére ejtőernyőzött fideszes politikusokra, a kormány megbízottakra.

Érdeemes itt felemlíteni, hogy egy 2014. év végén készült összesítés szerint soha nem kerültek még ilyen sokba a költségvetésnek az állami vezetők, mint most. Az állami vezetők összesen 165-en vannak, a biztosokkal és megbízottakkal együtt 213-an. Az állami vezetők teljes havi fizetése összesen meghaladja a bruttó 190 millió forintot, egy év alatt közel 2,3 milliárd forintba kerülnek nekünk. Orbán Viktor kormányfő és 10 minisztere alá 55 államtitkár és 99 helyettes államtitkár tartozik. Az ő munkájukat segíti még 31 miniszteri biztos, 5 kormánybiztos, 2 miniszterelnöki biztos és 11 miniszterelnöki megbízott is. Az államtitkárok közel háromszor annyian vannak, mint a 2010-es kormányváltás előtt, helyetteseik száma duplája az akkorinak. Az átlag bruttó 927 ezer forint, ami az átlagos magyar keresetnek, havi bruttó 234 600 forintnak közel négyszerese.

Az LMP támogatja azt, hogy a közigazgatásban csökkenjen a bürokrácia, ne kelljen az embereknek a hivatalokkal harcolnia, de fontosnak tartjuk elmondani azt is, hogy nem elégséges a szabályokat farigcsálni, oda kell mellé tenni a jól megfizetett és kellő számú közszolgát is. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Sőt, egyéb felszólalásra sem jelentkezett senki. Ez nem biztatás, csupán ténymegállapítás. Így aztán meg kell kérdeznem, hogy kíván-e

valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni. *(Dr. Kovács Zoltán jelzésére:)* Kovács államtitkár urat illeti a szó. Tessék!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Először is, köszönöm szépen az észrevételeket, és köszönöm szépen a támogató hozzáállást is az előterjesztéshez, néhány dologra azért szeretnék reflektálni, ami elhangzott. Gúr képviselőtársam, aki már nem tartózkodik a teremben, miután elmondta... *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Ott van fönn! - Heringes Anita: Jegyző!)* - bocsánat, elbújtál a pulpituson, képviselőtársam, én pedig a helyeden kerestelek, elnézést kérek. Elmondta azt, hogy a hatóságok nem tudják tartani a 8 napos határidőt. Ezzel kapcsolatban az a szabály, ha minden adat rendelkezésre áll, abban az esetben lehet 8 napon belül döntést hozni. A 8 napon belül meghozott döntések száma megduplázódott, tekintettel arra, egy jobb előkészítéssel 8 napon belül a döntést meg lehet hozni. Ez az állampolgárok oldaláról egy pozitívumként jelentkezett.

Több felszólaló is az egyik oldalról arról beszélt, hogy miként lehet a közigazgatásban dolgozók létszámát csökkenteni, a másik oldalról pedig megtartani. Szeretném elmondani, hogy a feladathoz kell igazítani minden esetben a közigazgatásban dolgozók létszámát: amennyiben a feladatok csökkennek, nyilván az ezzel kapcsolatos létszámnak is csökkennie kell; például a most napirenden lévő háttérintézmények esetében, ahol egyébként a kormány éppen a központi államigazgatási szerveknél vagy költségvetési szervek esetében 80 százalékos bérnagyságrendben tudja átvenni ezeket a szervezeteket a minisztériumok vagy adott esetben a kormányhivatal állományába. Tehát a bér csökken, nem a létszám. De nyilván ezzel kapcsolatban a párhuzamosságok megszüntetése, az egymás mellett történő ügyintézés csökkentése a kormányzat célja, miközben egyébként azt halljuk, hogy minden ilyen, nevezzük háttérintézménynek... - ezzel nem ledegradálva a központi költségvetési szerveket az elnevezést illetően, csak mindenki ezt az elnevezést használja. Úgy gondolom, hogy nem lehet azt megcsinálni, hogy egyrészt sok a bürokrácia, sok a hivatal, másrészt, amikor hozzányúlunk a rendszerhez, akkor, jaj, Istenem, mégis nagy a baj, ezeket a szervezeteket nem szabad bántani.

Most a múkincsekre én nem szeretnék kitérni, hogy kinek milyen múkincseisége volt éppen 1990-ben a különböző múkincseket illetően, amikor a rendszerváltás volt, és a múkincsek helyén mit találtak az éppen újonnan az államigazgatásba érkező végrehajtó hatalom, az Antall-kormány képviselői. Arról már nem is beszélve, hogy itt egy volt MSZP-s államtitkárnak rendszeresen bekiabálták azt, hogy hol a váza.

Tisztelt Képviselőtársak! A kisajátítás is előke-
rült több képviselő részéről. Mi mellett törtünk
lándzsát ebben az ügyben, hogy egyszerűbb legyen,
tehát az egyszerűbb megítélésű ügyekben a kötelező
szakértő kirendelésének a kényszerét vettük ki a
rendszerből. Nyilván, ahol egyébként komoly szakér-
telemre vagy bonyolult ügyből adódó szakértelemre
van szükség, abban az esetben legyen szakértő. Hoz-
zátéve, hogy a kisajátítási kártalanítás összegét végső
soron mindig, ha vitatott, a bíróság dönti el, tehát
adott esetben maximum csak az alaki jogerő áll be az
államigazgatási jogorvoslati rendszerben.

Én most a helyi adókkal és a helyi ügyekkel nem
igazán szeretnék foglalkozni, mondhatnám azt is,
hogy az adóhatóság biztosra ment, a régi lakcímre is
kiküldte meg az új lakcímre is, hogy akkor valahol
csak megtalálják az adóalanyt. Lehet, hogy ez vezette
őket. Nem helyes egyébként, hogyha a nyilvántartá-
sok nem pontosak, egyetértek Staudt Gáborral, az a
közhiteles nyilvántartást erodálja, ezért fontos az,
hogy a nyilvántartások pontossága érdekében min-
den hatóság... - de az állampolgári fegyelemnek is
ilyennek kell lenni, mert kettőn áll a vásár, nemcsak
a hatóságokon lehet ezt számon kérni, hanem magu-
kon az állampolgárokon is.

Schmuck Erzsébet képviselőtársunk: valóban
úgy van, mi ügyfélszempontból készítettük elő a
bürokráciacsökkentő első és a második csomagot is.
Elsődlegesen az ügyfélterhet próbáltuk csökkenteni.
Ez átmenetileg mindenhol a hivatalnokok leterhel-
tségével jár, amíg be nem áll a rendszer. Nyilvánvaló,
ennek van egy másik része is, mégpedig az, hogy
jelenleg jó néhány hivatal esetében hosszú bürokra-
tikus eljárások kerülnek bevezetésre.

(18.10)

Ha most nagyon kisarkítva fogalmazok, akkor az
önmaguk létének bizonyítása érdekében nagyon sok
engedélyt, nagyon sok jogszabályt alkotnak azért,
hogy adott esetben egy-egy íróasztal vagy egy-egy
hivatal fennmaradjon. Azért ezt kisarkítva mondom,
de miután az új eljárási szabályok hatályba léptek, a
tárcák maguk kezdtek azon gondolkodni, hogy ho-
gyan lehet a saját eljárásukat egyszerűsíteni, hogy
jusson kevesebb teher egy-egy ügy intézésére, hogy
lehet egyszerűbbé változtatni az eljárást. Ez egy jó
folyamatot indított el, azt gondolom, hogy ez mind-
annyiunk érdeke.

Ami pedig a béremelést illeti, a kormány eltökélt
e tekintetben, hogy július 1-jétől a leginkább ala-
acsony bérűeknek, illetve a legtöbbet a végeken dolgo-
zóknál, akik az állampolgárokkal találkoznak, a járá-
si, illetve a kerületi hivatalokban elindul egy jelentős
bérnövekedés, hiszen addigra kialakul maga a szer-
vezet, a létszám, a feladat-, hatáskör. Így lehet egy
kompakt rendszert egyébként létrehozni és ehhez
rendelni a jelentős béremelést. Az erről szóló tör-
vényjavaslat is benyújtásra kerül, és Lázár miniszter
úr ebben ötpárti egyeztetést is kér a pártoktól, hogy

vitassuk meg ennek a nagyságrendjét meg a tartal-
mát is. A lényeg az, hogy elindul a járásnál, folytató-
dik a kormányhivatalnál, és a rendszer befejezésénél
pedig a központi államigazgatási szerveknél.

Amit még szeretnék elmondani, hogy pont a bü-
rokráciacsökkentő csomag vezette be azt, hogy az
állami szervek elektronikusan kell hogy egymással
levelezzenek. A postai, adott esetben az elveszés ve-
szélyét is magában rejtő különböző postai küldemé-
nyeknek a beérkezését, illetve elküldését illetően úgy
gondoljuk, hogy az elektronikus közigazgatásból a
jogsegély esetében ez elektronikusan történik, utol-
érhető, tetten érhető és sokkal gyorsabb, ráadásul
még olcsóbb is. Emellé elindul a közigazgatás-fej-
lesztési operatív program, amelyet az Európai Unió
és a kormány is jóváhagyott, az úgynevezett KÖFOP.
Ennek a kiteljesítésével ebbe jelentős milliárdok
kerülnek bele az európai uniós forrásokból, ez az
elektronikus közigazgatás kiteljesítését, a szakrend-
szerek egymással való összekapcsolását, ezáltal haté-
konyabb és gyorsabb közigazgatást tesznek lehetővé.

Tisztelt Képviselőtársaink! Tehát megvalósul az,
amit képviselőtársunk, Schmuck Erzsébet is javasolt,
hogy először az alsóbb régiókban - már a közigazga-
tás szintjét nevezem alsóbbnak -, a területi alsó és
középszinten, a járásokban lesz a béremelés, és utol-
jára jut el a központi államigazgatási szervekhez a
valóban sokat magára váratott bérrendezési kérdés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer megkö-
szönve támogató javaslatokat, észrevételeiket, úgy
gondolom, hogy ez egy olyan újabb csomag, amely
összesen most már közel 200 törvényt tartalmaz az
első etappal, illetve a mostanival, amely az állampol-
gárokat szolgálja, illetve részben a magyar közigaz-
gatást, hogy csökken a bürokrácia, csökken az eljárá-
sok, csökken a bejelentések száma, egyszerűbbé vál-
nak az eljárások, és rövidebb határidő alatt fogjuk ezt
végrehajtani, illetve már zajlik is ennek a bevezetése.
Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypár-
tok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyű-
lés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javasla-
tok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a
**Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsról
szóló 2011. évi XCIII. törvény módosításáról**
szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A
kormány-előterjesztés T/10094. számon a parla-
menti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rétvári Bence állam-
titkár úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma
államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.
Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások
Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont
előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt
Ház! A Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács a
gazdaság és a társadalom fejlődését érintő átfogó

ügyek, nemzeti stratégiák megvitatására, valamint a gazdasági fejlődés, illetve az ehhez illeszkedő szociális modellek kidolgozásának és megvalósíthatóságának előmozdítására jött létre mint konzultációs, javaslattevő és tanácsadó testület. Az NGTT az Országgyűléstől és a kormánytól függetlenül működik. A munkaadói és a munkavállalói érdekképviseleti szervezetek, a gazdasági kamarák, a civil szervezetek, a tudomány és a művészet hazai és határon túli magyar képviselői, valamint a bevett egyházak közötti társadalmi párbeszéd legátfogóbb, sokoldalú konzultatív fóruma.

Jelen előterjesztés a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsról szóló 2011. évi XCIII. törvényt módosítja, amely módosításra a törvény egyes rendelkezései közötti koherencia megerősítése és a tanács működésének még hatékonyabb fenntartása miatt van szükség. A legfontosabb módosítási javaslatokat, szám szerint hatot a következők szerint ismertetném.

Az első: az NGTT-törvény 2015. évi módosítása a 2011-ben megalakult tanács tagjainak mandátumát átmenetileg meghosszabbította. A jelen törvényjavaslat legfontosabb célja az általános szabályok megalkotása volt a tanács mandátumának lejártára, illetve arra az esetre, ha a tag megbízatása a megbízatás időtartamának lejártára előtt szűnik meg. A módosítás pontosan definiálja továbbá a tanács megbízatásának kezdő időpontját. A taggá válás törvényi feltételének vizsgálata szintén a tanács feladata lesz.

Második pont: a javaslat értelmében a tagok haladéktalanul kötelesek jelenteni a tanács titkársága felé, amennyiben a tagsági jogviszonyuk törvényi feltételei nem állnak fenn.

Harmadik: a tanács soros elnöksége az oldalak képviselői közül kerül ki. A soros elnököt adó oldalak pedig háromhavonta követik egymást, az NGTT-törvény szerint meghatározott sorrendben. A gyakorlati alkalmazás során problémaként merült föl a tagok részéről, hogy a soros elnök nem tudja hatékonyan ellátni az NGTT-törvényben foglalt feladatait a soros elnökségre meghatározott rövid idő alatt. Ezért a módosítás hat hónapban javasolja megállapítani az elnökség időtartamát.

Negyedik pont: az NGTT-törvény legfőbb szempontjai a nyitottság, az egyszerűsítés, az átláthatóság és a széles körű konzultáció, amely magában foglal olyan társadalmi egységeket is, amelyek korábban nem vettek részt intézményesített egyeztetéseken. A módosítás azért is szükséges, hogy a tanács az alapelveknek megfelelően képes legyen minden érintett gazdasági szereplő és társadalmi csoport érdekeit megjeleníteni és becsatornázni. E cél érdekében tartva a módosítás útján kibővítésre kerül a hazai művészeti élet képviselőivel.

Ötödik pont: a tanács döntéseinek szakszerű végrehajtása érdekében a módosítás alapján sor kerül az elnökség felállítására is, amelynek tagja az aktuális soros elnök, a soros elnökségben őt közvet-

lenül megelőző, illetőleg az utána következő leendő soros elnök.

Hatodik és egyben utolsó pont: a módosítás lehetőséget kíván továbbá biztosítani a tanácsnak, hogy az éves plenáris ülések számát saját maga határozza meg, ezért a hatályos NGTT-törvényben meghatározott legalább négy plenáris üléssel szemben a módosítás után az NGTT-törvény csupán két plenáris ülés megtartását írja elő, ezzel is tovább növelve a tanács önállóságát, függetlenségét.

Ezzel összhangban a gyakorlati tapasztalatok eredményeként kerültek meghatározásra egyrészt a titkárság feladatai között az ülések megszervezésének és a tagok nyilvántartásának kötelezettsége, másrészt a tanács munkáját segítő szakmai munkacsoportok. Az idő múlására tekintettel a hatályos joganyaghoz kerültek igazításra az NGTT-törvénynek a civil szervezetekre vagy az egyházi oldal képviselőire vonatkozó rendelkezései.

Tisztelt Ház! Kérem, hogy az elmondottak alapján is támogassák a T/10094. számú törvénymódosító javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Szabolcs Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő T/10094. számú törvényjavaslat a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsról szóló 2011. évi XCIII. törvényt módosítja annak érdekében, hogy a tanács munkája hatékonyabb legyen, és még szélesebb társadalmi csoportok érdekeit jelenítse meg.

A tanácsot azzal a céllal hozták létre, ahogy a törvény is fogalmaz: a tanács a gazdaság és a társadalom fejlődését érintő átfogó ügyek, a nemzeti stratégiák megvitatására, valamint a harmonikus és kiegyensúlyozott gazdasági fejlődés, illetve az ehhez illeszkedő szociális modellek kidolgozásának és megvalósításának előmozdítására létrejött, az Országgyűléstől és a kormánytól független konzultációs, javaslattevő és tanácsadó testület, a munkaadói és munkavállalói, érdekképviseleti szervezetek, gazdasági kamarák, nemzetpolitika területén tevékenykedő civil szervezetek, a tudomány hazai és határon túli képviselői, valamint külön törvény szerinti egyházak közötti társadalmi párbeszéd legátfogóbb, sokoldalú konzultatív fóruma legyen.

(18.20)

A tanács a legszélesebb nemzeti konszenzus elérésére törekszik, ezért tagjai között számos érdekegyeztető fórum és szövetség megtalálható, de most valamennyi szervezet felsorolásától eltekintenek. A tagszervezetek különböző oldalakat alkotnak, úgy mint gazdasági, érdekképviseleti, civil, tudományos,

valamint felekezeti oldal. Fontos kiemelni, hogy a tanács tagjai az őket delegáló szervezet megbízásából tagjai a tanácsnak, megbízásuk négy évre szól, munkájukért díjazásban nem részesülnek. Működésük során figyelembe veszik az Európai Unióban kialakult egyeztetési gyakorlatot, hiszen a maastrichti szerződéshez csatolt szociálpolitikai megállapodás is kimondja, hogy a tagállamok célkitűzése a társadalmi partnerek közötti párbeszéd elősegítése. Ugyanakkor a párbeszéd konkrét tagállami rendszerének meghatározása nemzeti hatáskör, ezért nincs olyan uniós jogszabályi kötelezettség, amely a működtetést szabályozná.

Tisztelt Ház! A mostani törvényjavaslat célja, hogy a tanács mandátumának lejártá esetén a további működést szabályozza. A törvényjavaslat elfogadásával megvalósuló változásokat államtitkár úr felsorolta, így ezeket nem ismételtem meg. Úgy gondolom, hogy a megfogalmazott változások hozzájárulnak a különböző társadalmi csoportok érdekeinek még hatékonyabb becsatolásához, ezért kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gúr Nándor képviselő úr következik, az MSZP vezérszónoka.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, egy picit emlékezzünk vissza a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács létrejöttére! Lassan már nagyjából öt éve, 2011. VII. hó az az időszak, az az időpont, amikor az Országos Érdekegyeztető Tanácsot megszüntették. Mindenki tudja, hogy az Országos Érdekegyeztető Tanács bizonyos értelmű kompetenciákkal, egyetértési-döntési kompetenciákkal bírt, és ehelyett hívták életre a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsot, amely gyakorlatilag javaslattételi lehetőséggel bír. A szakszervezetek, még a lakáznak mondott szakszervezet is - sokan használták ezt a szót a Ligára; volt is benne valami -, tehát még a szakszervezetek, az Autonómok meg a Liga is elhatárolódott ettől a folyamattól. Volt, aki úgy fogalmazott, hogy ostobaság mindaz, amit csinálnak, ostoba lépés, és annak a társadalmi békének a komoly létesítményét, letéteményesét, amely gyakorlatilag húsz éve működött, a volt Országos Érdekegyeztető Tanácsot szüntetik meg, kockáztatva ezzel sok mindent. A Ligán belül is felháborítónak tartották ezt a történetet, főleg azért, mert az Országos Érdekegyeztető Tanács megerősítését a Fidesz ellenzékéből kétszer megtámadta, megszavazta.

No, de nem a múlttal akarok foglalkozni, csak vissza akartam idézni a történetet, egyszerűen azért, hogy látható és világos legyen, önök mire is törekedtek. A szándékuk egyértelmű, bemérhető, világos, mára már meg is tapasztalt. Nincs szükség arra, hogy bárkivel meg kelljen egyezni. Elég az, ha egyeztetgetnek, elég az, ha álláspontokat rögzítenek; nem kell megegyezni. Úgy látszik, a megegyezés nem az

önök gondolkodásába elhelyezhető és abba beleférő történet.

Most, amikor a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács dolgairól beszélünk 2016 áprilisában a bővítés tekintetében, akkor a művészeti élet képviselőit hozzák be a történetbe. Államtitkár úr említette, hogy olyan szabályozási rendszerek pontosabb tételét teszik meg, amelyek az elmúlt időszakban nem voltak meg. Ez vezethető odáig, hogy az adott szervezetek delegálási jogai hogyan, miképpen érvényesülnek. Bár akkor joggal megkérdezhetnénk, hogy eddig hogyan működött, akkor eddig elég zavaros volt ez a történet.

Olyan soros elnökséget hívnak életre, amely tekintetében a volt elnök, a jelen elnök és a majdani, jövőbeni elnök alkot egy elnökséget, bár hogy mi célzattal, arra igazából nem tudnak választ adni. A soros elnökök eddig három hónapig uralták a terepet, most hat hónapig uralhatják, egyszerűen abból a formai helyzetből, annak a változásából fakadóan, hogy míg a korábbiakban egy esztendőben legalább négyszer, azaz háromhavonta volt ülésük, mert kellett, hogy legyen, addig ma ezt kettő ülészámban határozzák meg a törvénytervezeten keresztül. Nem véletlenszerű, hogy hat hónapos futamidőre kiterjedő a soros elnök megbízása. Közben az államtitkár azt mondja, ez arról szól, hogy az önállóság növelése történjen meg, egyszerűen annak okán, hogy maguk dönthessék majd el, hogy mikor, mit, hogyan, miképpen fognak csinálni, miközben az Európai Munkáltatói Szövetség kifejezést még a törvénytervezetből is törlik.

Nézzük meg, hogy is áll fel ma a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács. Vannak a munkaadói érdekképviseleti szervezetek, a munkavállalói érdekképviseleti szervezetek és a gazdasági kamarák. Mindezek mellett civil szervezetek, alapvetően olyan civil szervezetek, amelyek a nemzetpolitikában tevékenykednek, a tudományos és a művészeti élet képviselői, belföldi és külföldi, tehát a határon túli képviselőkkel egyetemben, és az egyházak, már amelyeket bevettek.

Vannak, akik úgy fogalmaznak, hogy a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács sajnálatos módon abba a szerepkörbe került, hogy igazából gittegyletté minősítették. Sajnos nem lehet mást mondani, a valóság sem távoli ettől, hiszen, mint mondtam, semmilyen döntési kompetenciájuk nincs, igazából még a saját maguk dolgai tekintetében sem. Javaslattételi lehetőséggel élhetnek. A megbízatások tekintetében ez egy négyéves futamidőre szóló történet, még a megújítások vonatkozásában is szabályozatlanságok vélhetők és fedezhetők fel.

Azt, hogy ennek a törvénytervezetnek a Parlament falai közötti tárgyalását milyen mély elemzés, a társadalmi partnerekkel való együtt gondolkodás előzte meg, már meg sem akarom kérdezni államtitkár úrtól. De azért azt mindnyájan tudjuk, hogy minél szélesebb egy adott kör, amikor nem fókuszáltan, az ügyek előre viteléhez illetően jelennek meg

egymás mellett vagy vannak együtt közösen egy szervezet kötelei között, akkor nyilvánvaló az, hogy csökkenő határfokkal működnek ezek a szervezetek.

(18.30)

Mint ahogy az előbb említettem, a civil szervezetektől kezdve a tudományos, a művészeti, az egyházi szervezeteken keresztül sokan vannak jelen ebben a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsban. Ebből kifolyólag nyilván a kérdésekre való fókuszálás tekintetében is korlátok közé szorított a mozgásterük, pont abból fakadóan, hogy sokan sokfajta gondolván a világról és sokan mást prioritizálva nem feltétlenül azokkal a típusú kérdésekkel foglalkoznak, amelyek egy gazdasági-társadalmi tanács keretei közé tartozóknak minősíthetők.

Évekig rendezetlen kérdések sokaságával ment előre a tanács. Mondtam, a tagok delegálásának kérdésköre tekintetében is tisztázatlanok voltak a viszonyok. Ha ez így van, államtitkár úr, akkor hogyan képzelhető el az, hogy mértékadó, a társadalom messze döntő többségét érintő közegre olyanfajta hitelt érdemlő tevékenységet tud folytatni a tanács, tételezzük fel, ami az elvárások szerint azért meglelt volna? Ugye, öt év eltelt, de ha azt mondjuk ma, hogy Országos Érdekegyeztető Tanács, akkor még mindig tudják azok, akik figyelték az érdekegyeztetés mechanizmusrendszerét, annak működését, hogy mi is húzódott meg emögött. Akár az országos érdekegyeztetés színpadán, akár regionális szinten vagy éppen helyi szinteken történő érdekegyeztetés tekintetében mi volt az, ami visszaköszönt. Még akár odáig is elmenve, hogy szakmapolitikai felületeken a munkaügyi központi hálózat rendszere mellett működtek a munkaügyi tanácsok és sok minden egyéb más. Ma önök vagy mára önök gyakorlatilag mindent, mindent lenulláztak. A valós érdekegyeztetés rendszerét, a tripartit elveken alapuló érdekegyeztetés rendszerét önök megszüntették. Megszüntették, és még egyszer mondom, elvettek minden olyan jogosultságot, lehetőséget, ami döntési kompetenciával járt. Most pedig még ennek a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsnak is bizonyos értelmű presztízsrombolását végzik akkor, amikor a törvénytervezet keretei között, mint említettem, évente kétszeri tanácskozási ülést írnak elő az önállóságra való hivatkozással és annak kiterjesztésével.

Szóval, a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács egy konzultációs, javaslattevő, talán mondhatni, tanácsadó testületként funkcionálhat ahelyett, hogy olyan rendszert működtetnének, amely tájékoztató vagy épp azon túlnyúló véleményezési jogosítványrendszerén túl egyetértési joggal bírna. Az egyetértési jog meg a javaslattevési jog az nem ugyanaz, államtitkár úr. Ön is tudja nyilván, teljesen tisztában van vele. Önök nem akarják, önök nem akarják azt, hogy azoknak a szerepvállalóknak, akiknek a gazdasági

élethez közvetlen közük van, legyenek ezek munkaadói, legyenek ezek munkavállalói érdekképviselői szervezetek, de akár legyenek köztestületek, kamarák, hogy ezeknek a szervezeteknek döntési kompetenciájuk legyen.

Pedig nem lenne baj, ha így lenne, hiszen ezek a szervezetek azok, amelyek direkt tapasztalások sokaságával bírnak, amelyek a munkabéke fenntartása tekintetében sok mindent tehetnek, és remélem, tesznek is, és nem azon vannak természetszerűleg, hogy a munkabéke felboruljon. De ha így van, hogy a munkabéke megerősítését szolgálják, akár a munkaadói, akár a munkavállalói érdekképviselői szervezetek vagy az említett köztestületek, kamarák, akkor miért nem lehet döntési kompetenciát adni a kezükbe? Akkor miért olyan testületeket kell működtetni, amelyek l'art pour l'art alapúak vagy azzá minősülnek? Amelyek, ha jó esetben javaslatot tesznek, azokat az aktuális kormány, jelen esetben önök vagy éppen elfogadják, vagy épp nem.

Miért nem gondolkodnak el azon, hogy olyan rendszert működtessenek, amelyben az aktuális szférának, ha az gazdasági szféra, akkor annak, ha az társadalmi felület, akkor annak a közvetlen megélő, tapasztalói, képviselői igenis közvetlen beleszólási jogosítvánnyal bírhasanak? Látják, hogy ha nem ezt teszik, akkor olyan folyamatokkal kell szembenézni, mint ami a Tanítanék és egyéb más programok kapcsán a felszínre jön. Hogy azok, akik tudják, azok, akik ismerik, azok, akik meg akarják változtatni és jó irányba, a felnövekvő nemzedék érdekében, abba a helyzetbe kényszerülnek bele, hogy mivel közvetlen beleszólásuk nincs a történetbe, mert nincsenek helyi, nincsenek önkormányzati szintű, nincsenek regionális közalkalmazotti tanácsok, vagy nem voltak ilyenek, ezért a saját útjukat kell járni. Igaz, sokkal küzdelmesebben érnek el oda, hogy a céljukat érvényesíteni tudják, de ilyen értelemben a politikával is hadakozniuk kell.

Miért nem egyszerűbb az, hogyha a politika arra törekszik, hogy azokkal a társadalmi partnerekkel, akik az adott szegmensek keretei között a legjobb megélő a történeteknek, a legjobb megtapasztalói a történeteknek, azokkal, legyenek azok akár, még egyszer hangsúlyozom, munkaadói vagy éppen munkavállalói érdekképviselőek, közösen jutnának el oda, hogy a lehető legjobb döntéseket szüljék? Miért kell évek hosszú során keresztül, mondjuk, a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács keretei között a tanácsban szerepet vállalók körét egyrészt hitegetni, másrészt félrevezetni azzal, hogy nekik mértékadó kompetenciájuk van, amikor teljesen világosan látszik, hogy nem, nekik kompetenciájuk nincs? Ők maximum addig juthatnak el, hogy javaslatokat fogalmazhatnak meg, amely javaslatokat a tapasztalások figyelembevételével önök általában elutasítják vagy észre sem veszik.

De nemcsak a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsét, hanem másokét sem. Hát, ezen a filozófián, ezen a hozzáálláson kellene változtatni! Elnök úr,

köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP sorai-
ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, írásban előre sem és normál szót kérőként sem. Meg kell kérdezni, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Míthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár úrtól, kíván-e reagálni. Jelzi, hogy igen. Parancsoljon! Rétvári államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, nagyon röviden szeretném megköszönni mindenkinek, aki a vitában hozzászólt. Azt hiszem, mindenki láthatta, hogy ebben semmifajta politikai tartalom nincs, ami ellenzéki és kormánypárti képviselők között különbséget okozhatna a javaslat támogatása kapcsán. Ez nyilvánvalóan az NGTT működését erősíti, hiszen nagyon fontos párbeszédhely, a legszélesebb körű konzultáció a kormányzat és egyéb társadalmi szervezetek között.

Ezért kérek mindenkit, mivel ez jó az ott lévő társadalmi szervezeteknek, jó a teljes működésnek, a kormányzat és a szakszervezetek, munkaadók, egyházak, civilek, tudományos élet közötti párbeszédnek, hogy támogassa a javaslatot, mert ezzel csak az NGTT működését teszik még hatékonyabbá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10099. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Mi meg várjuk az egészségügyi államtitkár urat, aki jelezte, hogy érkezik. Addig, amíg megérkezik az előterjesztő, technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán Gusztáv megérkezik az ülésterembe.)*

(18.40)

Tisztelettel üdvözljük az államtitkár urat. Köszönjük szépen, hogy az egészségünket is óva, mármint az idegrendszerünket, hogy nem kell tovább várni, megérkezett. Míthogy már a törvényt felvetttem, megadom a szót Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára,

a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szánom-bánom, ami történt. Elnézést kérek, fél 9-et kaptam legutoljára időpontként és ezért csúsztam el. Még egyszer elnézését kérem a Háznak, nem volt semmiféle szándékom bárkit megsérteni, restellem, ami történt. Csak ezzel tudom még egyszer...

ELNÖK: Rendben van, államtitkár úr, megértettük. Tessék előterjeszteni a törvényjavaslatot!

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amiért ma itt vagyok, az tulajdonképpen a szokásos salátatörvény, amit immáron sokadik éve minden évben két alkalommal nyújt be tárcánk a parlament elé, ezzel bizonyítva azt, hogy az a fajta szakmai munka, amely folyik egyébként az államtitkárságon, a parlamentben is terítékre kerül.

Ez annak köszönhető, hogy az államtitkárság rendszeresen folytat egyeztetést az érdekvédő szervezetekkel, legyen az akár szakmai vagy akár munkavállalói, vagy akár betegjogi szervezet. A mai nap is több olyan jogszabályt fogok önök elé terjeszteni, amely ennek következtében van a parlament előtt. Azonban mielőtt ehhez hozzákezdének, szeretnék néhány szóban még egyszer megemlékezni arról, amit szeretnék egyébként mint államtitkár a következő két és fél, két évben végrehajtani, csak azért, hogy esetleg a csatamezőt is tematizáljam majd az ellenzékkel.

Szeretnék foglalkozni mindenképpen a szociális határterületekkel, mert azt gondoljuk, hogy Magyarországon a lakosság öregedése mindenképpen az elé az út elé állít minket, hogy gondoskodnunk kell majd az előregedő társainkról. Mindenképpen szeretnék foglalkozni azzal a minimumrendelettel, amely jelenleg leltárszerű minimumrendelet, és szeretnék, ha ez átválna egy kompetenciaalapú és a gyakorlatot figyelembe vevő minimumrendeletre azért, hogy a megbiztonságot szolgáljuk. Most, hogy a TIOP-os programok lezárultak és a vidéki kórházak többsége nagymértékben megújult, azt gondolom, mindenképpen foglalkoznunk kell a központi régió kórházaival. Szeretnék először megvizsgálni azt, hogy a központi régióban élő lakosság milyen szükségletekkel fog bírni a következő 5-10 évben, és most nem betont szeretnék építeni, hanem felmérni azt, hogy mire lesz szüksége a lakosságnak és csak aztán megtervezni a központi régiókban szükséges fejlesztéseket.

Szeretnék mindenképpen azt is elérni, hogy a jelenleg egymással versengő intézmények ne ezt tegyék. Ne egymással versenyezzenek, hanem a lakosság érdekeit, a lakosság igényeit szolgálva próbáljanak megfelelni. Szeretnék még egy pontra kitérni, ami nem pont volt, de aktualitás, ez pedig a bérkérdés, nem szeretnék ez elől elmenekülni. Az elmúlt fél évben nekem is volt szerencsém abban, hogy az érdekvédőkkel szinte majdnem minden második héten

találkozzam. Jelenleg már ott tartunk, hogy lezártuk a munkaidőről szóló témákat, és most a bérkérdés van napirenden. Az elmúlt héten fogadta be az egészségügyi kormányzat azt az igénylistát, amelyet az érdekvédők felénk megfogalmaztak, és most folyik tulajdonképpen a költségvetési hatásainak a vizsgálata. Reményeim szerint a költségvetési vita hevében majd lesz lehetőségünk az érdekvédőkkel szemben viszontajánlattal élni.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék rátérni a mai egyéb témákra. Köszönöm a türelmüket még egyszer.

Napjainkban a migránshelyzet miatt szükségünk van arra, hogy az egészségügyről szóló törvényt módosítsuk azért, hogy a taktikai medicina eszközrendszere létrejöhesse abban az esetben, ha erre szükség lesz. Szeretnék, ha az egészségügyi ellátórendszer minden rendkívüli helyzetre megfelelőképpen tudjon reagálni. Ennek során az Eütv. módosítása több felhatalmazó rendelkezést tartalmaz, így például megteremti a lehetőségét a mentés során történő gyógyszeralkalmazás jogszabályi hátterének, az állami és nem állami szervezetek hazai és nemzetközi egészségügyi segítségnyújtására vonatkozó szabályokat, valamint a tömegszerencsétlenségek azonosítására irányuló tevékenységekről szóló rendelet is módosulni fog.

(18.50)

Mint már jeleztem, az elmúlt időszakban volt tárgyalás többször is az érdekvédőkkel, s ennek következtében több olyan rendelkezés van most önök előtt, amelyet az érdekvédők kértek tőlünk. Hadd mondjak erre néhány példát! A korábbiakban limitálva volt 3 munkanapban az a szabadságos lehetőség, amelyet a dolgozó továbbképzésére vehetett igénybe. Ezt a számot felemeljük 5-re, valamint arra is lehetőséget fogunk teremteni, hogy a dolgozó, amennyiben nem vette korábban, az előző évben ezt a szabadságot ki, összevonhassa a következő évvel. Arra is lehetőség van, hogy a korábbi egy hónapos elrendelési időt lecsökkentsük 15 napra; hangsúlyozom, ezt nem az államtitkárság kérte.

Ugyancsak szükség volt arra, hogy a Kjt. idei változása miatt az Eütv.-ben lévő bértáblát újabb két fokozattal kiegészítsük, ezzel teremtünk meg a koherenciát a Kjt.-vel. A Rezidens Szövetség kérése az a javaslat, amelyben arra adunk lehetőséget, hogy az eddigi limitált 200 nappal szemben a rezidensek az első két évben a teljes évet távoli képzőhelyen tölthessék el.

Az elmúlt ősszel volt lehetőségünk összecsapni egymással a nem dohányzók védelméről szóló törvény kapcsán. Ekkor az történt, hogy az összes olyan eszközt, ami dohányzást imitál, azt szerettük volna ugyanolyan szabályok alá rendelni, mint ami a hagyományos dohánytermékekre vonatkozik, legyen az akár a forgalmazás vagy akár a forgalomba hozatal, vagy a reklámozás vagy a fogyasztás. Egy kiskaput hagytunk, most ezt szeretnénk bezárni. Volt egy

olyan eszköz, amelyik esetleg kivételt tudott volna képezni ezek alól, most azt mondhatom önöknek, ha ez a jogszabály érvénybe kerül, akkor minden dohányzást imitáló eszköz a tiltólistára kerülhet.

Nem szeretném önöket terhelni azzal a rengeteg jogszabállyal, ami a gyógyszerekről és egyéb gyógyszerpiacot szabályozó törvények kapcsán került önök elé, azonban egyet szeretnék megemlíteni. Ha a jogszabály érvénybe lép, akkor lesz lehetőség arra, hogy a 10 ezer főt meghaladó rendezvényeken a három legközelebbi patika fióktelepet nyithasson. Erre szintén lakossági igény kiszolgálása miatt volt szükség.

Az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló törvény módosításával pontosításra kerül, hogy mely esetekben szükséges, illetve lehetséges az egészségügyi intézmények kapacitásainak felszabadítása.

A személyi azonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló törvény módosítására azért volt szükség, mert a személyiadat- és lakcímnnyilvántartó szerv jogszabályi felhatalmazás hiányában nem adhatja át az elhalálozás időpontjára vonatkozó információkat jelenleg számunkra.

Végül, de nem utolsósorban szeretnék beszélni a szociális irányú jogszabály-módosításunkról. Arra kérünk felhatalmazást a parlamenttől, hogy a kormányt hatalmazza fel a tekintetben, hogy egy új, a lakosság elérését kiszolgáló képes szociális ellátási forma alakulhasson ki Magyarországon.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottakból is látszik, hogy sok módosítással járó törvénycsomag van most a parlament előtt, és komoly munka vár még ránk. Szeretném, ha érdemi párbeszédet tudnánk folytatni, melynek során minden konstruktív kezdeményezést meg fogunk fontolni. Kérem, hogy támogassák a T/10099. számú törvénycsomagunkat, és támogassák majd azt a munkát, amelyet az egészségügy, mindenekelőtt a magyar emberek egészsége érdekében végzünk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként Bene Ildikó képviselő asszony jön, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. BENE ILDIKÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr széles frontra nyitotta az expozéját, én szeretnék most igazából véve csak a törvényre koncentrálni, én azt gondolom, hogy nemsokára lesz lehetőségünk ezt a széles frontot itt megvitatni a parlamentben. Ez a törvény, ahogy államtitkár úr is mondta, salátatörvény, tehát nyilván nagyon sok törvény megnyitásával tesz módosításra javaslatot.

Én fontosnak tartom a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény módosítását, amely nem tenne különbséget a gyermekápolási táppénzjogosultság számításánál a gyermeket egyedül nevelő

és az együtt élő szülők között, vagyis az édesanya, édesapa együtt ugyanannyi napnyi beteggyermek-ápolási táppénzre szerezne jogosultságot, mint az egyedülálló szülők. A módosítás jelentős ügyintézési határidő- és bürokráciacsökkentést is eredményez, hiszen a gyermekápolási táppénz igénylése esetén nem kell belföldi jogsegélyt igénybe venni annak megállapítására, hogy a másik szülő hány nap gyermekápolási táppénzt használt már fel.

Pontosításra kerülnek a törvényjavaslatban az egészségügyi szolgáltatások és a pénzbeli ellátások igénybevételi feltételei, a benyújtás szabályai, valamint a pénzbeli ellátások esetében az ügyintézési határidők is világosan definiálódnak. Ezek a határidők nagyon fontosak, különösen fontosak és lényegesek például a gyógyszerekhez nyújtott méltányossági támogatások esetében.

Változásra tesz javaslatot az egészségügyi törvény módosítása is, mivel megteremti azt a jogi eszközt, amely által lehetővé válik az egészségügyi vészhelyzet kihirdetése. Azért az elmúlt években is tapasztaltuk, az élet sajnos igazolja, hogy fel kell készülni olyan helyzetek kezelésére, amikor az állami szervek részéről emelt szintű, gyors és hatékony intézkedésre van szükség, ugyanakkor a különleges jogrend bevezetése még nem indokolt vagy nem lehetséges. E szabályozás módosítása a biztonságos betegellátás, az azonnali feladatteljesítés megkezdését szolgálja, és az új előírás alapján az egészségügyi vészhelyzet kihirdetésével a kormányhivatalnak módja lesz olyan adminisztratív és hatósági intézkedések meghozatalára, mellyel biztosítani lehet a lakosság egészségügyi ellátását speciális helyzetek során is.

Az egészségügyi törvény módosítása több felhatalmazó rendelkezést tartalmaz, úgymint a szakorvosképzés ösztöndíjairól, támogatásairól rendelkező végrehajtási rendelet megalkotására adott felhatalmazások pontosítása, egyszerűsítése, a prehospitalis gyógyszeralkalmazás jogszabályi hátterének kialakítása.

A jogszabály megteremti a lehetőséget - ezt államtitkár úr is mondta - a taktikai medicinaellátás szabályainak megalkotására az EMMI és a Belügyminisztérium egyetértésével. A taktikai medicina egy speciális terület, a műveleti egységekben dolgozó, speciálisan képzett egészségügyi szakembereknek extrém körülmények között is képesnek kell lenniük a súlyos, életveszélyes sérülések azonnali ellátására vagy a maradandó egészségkárosodások megelőzésére. A taktikai medicina sok mindenben különbözik akár a sürgősségi ellátástól, akár a honvéd- vagy a katasztrófa-orvostan különböző elemeitől, tehát szükséges a speciális szabályokat lefektetni. Az oktatás, a képzés, a továbbképzés területén a szakmai minimumfeltételek rendszerét is szükséges meghatározni miniszteri rendeletben.

Az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerekről szóló törvény módosítására is javaslatot tesz az előtünk fekvő salátatörvény. Tudjuk nagyon jól, hogy a dizájnert drogok terjedése kiemelt társadalmi kocká-

zatot jelent. A törvénymódosítás ebben a salátatörvényben is négy új pszichoaktív anyag esetében tesz javaslatot arra, hogy felkerüljenek a gyógyszer-törvény szerinti pszichotróp anyagok listájára, és ennek a jegyzéknek a bővítése azt is lehetővé teszi, hogy mind az előállítókkal, mind a terjesztőkkel szemben szigorú fellépés legyen lehetséges.

Ma Magyarországon a szív- és érrendszeri betegségek okozta halálozások negyede - de nemcsak nálunk, azt mondhatjuk, hogy mindenhol - a dohányzás következményének tekinthető. Magyarországon mind a dohányzási szokások, a gyakoriságra vonatkozó adatok rosszabbak, mint az EU többi országában, ezért fontos a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló törvény módosítása, és nyilván az is a cél, hogy ezt a szabályozást az EU-s irányelvekhez illesszük. A törvénymódosítás célja, ahogy államtitkár úr is megjegyezte az expozéjában, hogy a dohányzást imitáló elektronikus eszközök forgalomba hozatalának megfelelő szabályozása megtörténjen, másrészt pedig pontosításra kerül a dohányzás fogalma is, mely kiterjesztésre kerül a forgalomban megjelenő új dohánytermékekre is.

Pontosításokat fogalmaz meg a gyakorlati tapasztalatok alapján az egészségügyi törvény végrehajtásáról szóló 2003. évi törvény módosítása is. Nagyon fontos, hogy a továbbképzésre fordított munkanapok alsó határa 3-ról 5 napra módosul, és az, hogy a felhasználás lehetősége is rugalmasabbá, életszerűbbé válik és alkalmazkodik a gyakorlathoz. A jogszabályi változásokhoz kapcsolódóan korrekcióra kerül az egészségügyi szakdolgozók és az orvosok illetmény-, illetve bértáblája is.

(19.00)

Szintén az élethez igazodik az a változás is, hogy a tervezet a jövőben lehetőséget adna arra, hogy ideiglenes fiókgyógyszertár létesülhessen a legalább 3 napig tartó, 20 ezer embert meghaladó látogatottságú, zárt területen tartott rendezvények helyszínén. Ez azért nagyon fontos, hiszen évek óta megoldatlan a zárt területen tartott, nagy látogatottságú rendezvények, fesztiválok esetében a gyógyszerellátás biztosítása. Főszabály szerint ideiglenes fiókgyógyszertár létrehozására az adott fesztivál helyszínéhez, a távolság szerinti sorrendiséget betartva, a legközelebb eső három közforgalmú gyógyszertárat működtető vállalkozás egyike kaphat engedélyt, ha megfelel a törvényi rendelkezéseknek.

A törvényjavaslat pontosításokat tartalmaz arra vonatkozólag is, mely különleges esetekben szükséges és milyen mértékben az egészségügyi szolgáltatók kapacitásainak felszabadítása és átadása rendkívüli helyzetekben érintett területek tehermentesítésére, rendelkezik a gyógyszerek forgalmazásának felfüggesztésére, a forgalomból történő kivonására, visszahívására, alkalmazásának megtiltására vonatkozó szabályok pontosításáról, amennyiben az adott

gyógyszer nem felel meg a forgalombahozatali engedélyben rögzített követelményeknek, ha minősége nem igazolható, ha minőségi hibájának gyanúja fölmerül.

Tisztelt Ház! Az előttünk lévő, úgynevezett saláta-törvényjavaslat tehát több törvény megnyitásával számos területen fogalmaz meg pontosításokat, támaszkodik a gyakorlati tapasztalatokra. Általában úgy fogalmazhatjuk meg, hogy a salátatörvények igazából véve legtöbbször technikai, jogharmonizációs jellegű módosításokat tartalmaznak, de ha ezeket végigtekintjük, akkor látjuk, hogy lényegesek, az ellátás és az egészségügyi ellátórendszer biztonságos működését és a betegek javát szolgálják. Természetesen kérem képviselőtársaimat, hogy véleményükkel, javaslatukkal kiegészítve támogassák ezt az egészségügyi törvényjavaslat-csomagot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka jön. Tessék!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A javaslat egy klasszikus salátatörvény, amely számos egészségügyről szóló törvényt módosít. Nagyon örülünk - hogy kicsit politikusként kezdjem itt ebben a Házban -, hogy államtitkár úr megérkezett, mert ez azt jelenti, hogy akkor nem a felmondását írta alá, amit a napokban a sajtó meglepettet, hogy ha az OEP-et bezárják, akkor államtitkár úr távozik a posztjáról. Reméljük, hogy marad az OEP is, meg államtitkár úr sem írta meg a felmondását ilyen rövid idő után.

Pontosításra kerülnek az egészségügyi szolgáltatások igénybevételi feltételei, a pénzbeli ellátások és a méltányossági kérelmek benyújtásának szabályai, valamint a pénzbeli ellátások esetében az ügyintézési határidő definiálása is. Kiemelendő a sajtóban már megjelent módosítás, amely szerint a gyermekápolási táppénz ideje ugyanolyan hosszúságú lesz a párban élő szülők számára, mint korábban az egyedülállóknak volt. Ezzel megszűnik az egyedülálló szülők előnyben részesítése. Az indoklás szerint így igazságosabbá válik az igénybevétel szabályozása.

Az indoklás szerint egyes módosítások mind a biztosítottak, mind a munkáltatók számára elősegítik az egyszerűbb és egyértelműbb jogalkalmazást, valamint az Egészségbiztosítási Alap védelmét.

A kormány szakmai inkompetenciáját mutatja, hogy pár havonta módosítja az egészségügyi ellátást érintő rendelkezéseket. Nem világos, hogy miért módosítanak bármit is a pénzbeli ellátások igénylésének adminisztratív szabályain, amikor a napokban döntötték el, hogy megszüntetik az Országos Egészségbiztosítási Pénztárat, az OEP-et. Cinikusnak tartjuk, hogy az indoklás szerint az Egészségbiztosítási

Alap védelme érdekében tesznek egyes módosításokat, amikor pár hónap múlva megszüntetik az azt kezelő OEP-et, és a jövőben az egészségügyi ellátásokat, nyugdíjakat is az Államkincstár akadozó rendszere fogja fizetni. Itt meg kell említeni, hogy látjuk, hogy az Államkincstár működésében zavarok vannak, és minél több feladatot terel át úgymond a kormány az Államkincstár felé, annál nehezebben fogja ellátni a feladatát. Látjuk, hogy a közszféra kifizetései hogyan csúsznak, és félok, hogy ezzel magát az egészségügyet is rosszabb helyzetbe fogja hozni ez a módosítás.

Vannak olyan elemei a javaslatnak, melyek közvetlenül több tízezer, közvetve több millió embert érintenek, és mégis egy bekezdésben letudják azokat. A krónikus osztályok idősothtonokba terelése számos szakmai kérdést felvet, amelyek megtárgyalására ez a törvényjavaslat nem ad terepet. A közvélemény számára pontosan nem ismert átalakítást letudja egy felhatalmazó rendelkezéssel, amit a kormánynak ad arra, hogy azt a Parlament falain kívül dönthesse el.

Meg kell jegyezni, hogy vannak a törvényjavaslatnak előremutató pontjai is - ilyen a bértábla-módosítás visszamenőleges alkalmazásának törvénybe foglalása vagy az ideiglenes gyógyszerárnyitási lehetőség a nagy fesztiválokon -, de azok messze nem elégségesek ahhoz, hogy érdemi javulást hozzanak az egészségügyben dolgozók számára vagy az egészségügyi ellátás működőképességének biztosításában. Az egészségügy működőképessé tétele érdekében többek között vissza kell tenni a rendszerbe azt a több százmilliárd forintot, amit az elmúlt években a kormány az egészségügyből kivett.

Most néhány pontja a törvénycsomagnak, a salátatörvénynek. Az egészségügyi törvény módosítása megteremti azt a jogi eszközt, amely révén lehetővé válik az egészségügyi vészhelyzet kihirdetése. Ha cinikus lennék, államtitkár úr, akkor ezt már meg kellett volna tenni. Vészhelyzet van az egészségügyben.

Sajnos hónapok óta vagy évek óta mondhatjuk azt, hogy nemhogy előrelépés vagy pénzforrások bevonása történne - sokkal több pénzt kellene az egészségügybe tenni -, elmondhatjuk az orvoselváldorlást Magyarországon; államtitkár úr, nekem az egyik gyermekorvos azt mondta a napokban, hogy tudjuk-e itt a parlamentben, hogy a gyermekorvosok átlagéletkora Magyarországon eléri a 60 évet. Lassan vidéken azt mondhatjuk, hogy lasszóval kell fogni a gyermekorvosokat is, de a házi orvosokat is. Vannak olyan gyermekorvosok, akik 3-4 körzetet visznek, és egyszerűen már fizikálisan nem tudják ellátni a feladatukat.

Amiről egy kicsit hosszabban akarnék beszélni, a következő. A szövetek külföldről történő behozatalával, illetve külföldre történő kivitelével, a szöveteknek és sejteknek a recipiens részére történő közvetlen eljuttatásával kapcsolatos rendelkezések, valamint az Unió területére harmadik országból történő szövetbehozatal eseteire vonatkozó szabályok jog-

harmonizációja érdekében szükséges az egészségügyi törvény vonatkozó részének módosítása.

Én többször beszéltem már a Parlament falain belül magáról a meddőségi problémáról, több írásbeli kérdést tettem fel legutóbb is, államtitkár úr. Szeretném megtudni, hogy mikor lesz ebben a kérdésben előrelépés. Ma Magyarországon, ha a férfiaknak van problémájuk a meddőség terén, és nem lehet megoldani csak azzal, hogy spermadonációt kell igénybe venni a pároknak, Magyarországon ezt a fajta beavatkozást 2015-ben a kormány úgymond kinyírta.

Ha arról beszélünk, hogy több százezer meddő pár van Magyarországon, körülbelül 200 ezer párról beszélünk, akiről hivatalosan tudunk, de sokkal többre tehető ennek a száma, meglévő adatok szerint minden ötödik pár küzd ma meddőségi problémával, és lényegében a kormány nem tesz ennek a problémának a megoldása érdekében lépéseket. Tavaly kaptunk egy nagyon komoly ígéretet arra, hogy forrásbővítés lesz meddőség témájában, nem történt meg. Tavaly év elején, januárban elhangzott a volt államtitkár úrtól egy olyan kijelentés, hogy a 2 milliárd forintot megemelik 4 milliárd forintra. Bár a szakma azt mondja, hogy magát a keretet kellene eltörölni, mert ma Magyarországon lombikbeavatkozás kapcsán körülbelül hatezer gyermek születik, de a mai ellátórendszerben akár tízezer gyermek is születhetne. E között a két szám között négyezer gyermek megszületése a különbség, csak el kellene törölni a felső határt. De még ennek a 2 milliárd forint plusznak a hozzáadása is sokat segíthetne a meddőség problémájának megoldásában.

Az, hogy ma Magyarországon csak akkor végezhet beavatkozást, spermadonációt, ha tárolást is végez az intézmény, majdnem lehetetlenné tette Magyarországon a férfimeddőség megoldását.

(19.10)

Azt gondolom, államtitkár úr, hogy ha folyamatosan arról beszélnek, hogy emelni kellene ennek a kormánynak a születésszámot, ha családbarát kormányzásról beszélünk, akkor sokkal nagyobb figyelmet kellene fordítani a meddő párokra, vagy a meddőség támogatására több figyelmet kellene fordítani az államtitkárságnak. Amikor a meddőségről beszélünk, akkor hozzá kell tenni, itt mindig a vágyott gyermekek megszületéséről is beszélünk. Mindenki tisztában van vele, hogy amikor már ilyen esetben orvoshoz vagy intézethez fordul valaki, akkor a vágyott gyermek megszületését a kormánynak minden erőn felül kellene támogatni. Azért mondom, hogy nagyon magas ez a szám, mert a kimutatott adatok szerint nem lehet különbséget tenni, hogy felerészben a férfiak meddők, hibáztathatók, úgymond, ha lehet mondani ilyet ebben a témában, felerészben meg a nők hibáztathatók azért, mert nem tudnak teherbe esni. És ma Magyarországon 2015 óta súlyos visszalépés történt. Ebben kérném államtitkár úr

segítségét, hogy ne söpörjük már a szőnyeg alá. A rossz nyelvek szerint az egész azért van, mert az egyik, igen magasan lévő fideszes vezető meggátolja, hogy a meddőség problémájába be tudjanak avatkozni. Én nagyon kérném államtitkár urat, hogy ne az határozza már meg, hogy egy embernek tetszik-e a Kaáli Intézetnek a megléte Magyarországon vagy nem tetszik - és most kimondtam -, hanem az határozza már meg, hogy kellene, hogy ezek a gyerekek megszülessenek Magyarországra, itt Magyarországon, és nem az, hogy tetszik-e egy intézménynek. És szerintem senki nem vitatja Magyarországon, vagyis hát remélem, hogy sokan nem vitatjuk Magyarországon képviselők közül vagy a szakmán belül, hogy a Kaáli Intézet micsoda hatalmas munkát végzett a meddőség terén.

Lényegében mondtam a felszólalásomban, hogy vannak pozitív intézkedések is a javaslatban. Heringes Anita képviselőtársam konkrétan majd még fog beszélni a cigarettáról, és a Magyar Szocialista Párt részéről módosító javaslatokat nyújtunk be.

Itt még visszatérnék az egyedülálló szülők témájára. Azt mondja ez a módosítás, hogy eddig pozitív elbírálásban részesültek azok a szülők, akik egyedül nevelték a gyermekeiket. Lehet azt mondani, hogy most nem fog különbséget tenni, és hála a jó égnek, legalább nem negatív irányban mozdultunk el, hogy akkor majd büntetjük a családban nevelkedő gyermekeket is, de minden kimutatás azt mutatja, hogy a legnagyobb szegénységi kockázatnak ma Magyarországon az egyedülálló szülők vannak kitéve és az ő gyermekeik. Értjük a pozitív elmozdulást, és ebben adunk be módosító javaslatot, valamint kérem államtitkár urat, hogy fontolják meg ennek a támogatását. Amúgy magát a salátatörvényt több oknál fogva a Magyar Szocialista Párt nem fogja tudni támogatni.

Államtitkár úrnak én csak azt tudom kívánni, hogy vívja tovább a harcát az egészségügy érdekében, a betegek érdekében, mert nagy szükség lenne rá. Szeretném még egyszer megkérdezni, amit az elején megkérdeztem, hogy megfontolja-e a lemondását államtitkár úr, ha az OEP megszűnik Magyarországon. Várom válaszát, államtitkár úr. Köszönöm.

ELNÖK: Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Az előttem szólók már részletesen bemutatták az egyes egészségügyet érintő törvényjavaslat módosításáról szóló T/10099. számú törvényjavaslat lényegi elemeit. Most a vezérszónoki felszólalásomban a KDNP frakciójának nevében néhány fontosabb elemre hívnám fel a figyelmet.

Az egyes egészségügyet érintő törvények módosítása a terület számos kérdését érinti. Ezek különböző célokat szolgálnak. Pontosításra kerülnek a

törvényjavaslatban az egészségügyi szolgáltatások igénybevételi feltételei, pénzbeli ellátások és a méltányossági kérelmek benyújtásának szabályai, valamint világosabbá válik a pénzbeli ellátások esetében az ügyintézési határidő. Igazságosabbá válik a törvényjavaslat alapján a gyermekápolási táppénzre jogosultság, hiszen megteremti a lehetőségét annak, ahogyan hallottuk, hogy az együtt élő szülők ugyanannyi napra szerezhessenek jogosultságot, mint az egyedülálló szülő. A módosítás mindezeket túl jelentős ügyintézési határidő-csökkentést és bürokrácia-csökkentést is eredményez, elősegíti az egyszerűbb és egyértelműbb jogalkalmazást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat megteremti azt a jogi eszközt, amely révén lehetővé válik az egészségügyi veszélyhelyzet kihirdetése. Ekkor természetesen az állami szervek fokozott felelősséggel bírnak, ezért rendkívüli egészségügyi intézkedésekre lehet szükség még a különleges jogrend bevezetése előtt is. Az új előírások alapján az egészségügyi veszélyhelyzet kihirdetését követően a kormányhivatal adminisztratív hatósági intézkedéseket hozhat annak érdekében, hogy a lakosság egészségügyi ellátása biztosított legyen. A hatékony reagálás érdekében az egészségügyi válsághelyzetre történő felkészülésben a koordinációnak, a közreműködők számbavételének és a közreműködés előzetes értékelésének is fontos szerepe kell hogy legyen.

A módosított vezetési rend biztosítja azt, hogy minden intézkedést szükséges időben hozzanak meg, segítve a betegek és sérültek gyors és szakszerű ellátását. A törvényjavaslat alapján pontosításra kerül, hogy mely esetekben szükséges, illetve lehetséges az egészségügyi intézmények meghatározott kapacitásainak felszabadítása. Egészségügyi vészhelyzetben a kapacitások átadásával lehetőség nyílik a rendkívüli helyzet kezeléséhez szükséges többlet egészségügyi ellátókapacitás növelésére és a személyzet átirányítására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egészségügy területén jogharmonizációs feladatot is teljesít a módosító javaslat, hiszen a törvényjavaslatban átültetésre kerül a Bizottság 2015/566/EU irányelve a külföldről történő szövet behozatalához, illetve külföldre történő kiviteléhez, valamint a szöveteknek és sejteknek a recipiens részére történő közvetlen eljuttatásához kapcsolódóan.

A törvényjavaslat szigorú fellépésre ad lehetőséget az előállítókkal és terjesztőkkel szemben azzal, hogy új pszichoaktív anyagok kerülnek a veszélyes pszichotróp anyagokat tartalmazó jegyzékre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egészségvédelem jegyében további módosításokat tartalmaz a javaslat például a dohányzás területén. A dohányzást imitáló elektronikus eszközök forgalomba hozatalának szabályozása és bizonyos népszerűsítésük tiltása mellett kiterjeszti a dohányzás fogalmát a forgalomban megjelenő új dohánytermékek használatára, ezzel védi a nemdohányzók egészségügyi érdekeit is. Mindemel-

lett a fiatalok egészségvédelméhez azzal is hozzá kíván járulni a javaslat, hogy új típusú gyógyszertár lehetőségét teremti meg a nagy látogatottságú rendezvényeken, a helyszínre ideiglenesen telepített fiókgyógyszertár engedélyezésének és működésének szabályaival.

Tisztelt Ház! Az itt és most tárgyalt módosítás véleményünk szerint javítani fogja az egészségügyi ellátórendszerünk hatékonyságát és működését, éppen ezért a kereszténydemokrata képviselőcsoport nevében támogatásunkról biztosítom a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lukács László György képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A tavaszi salátatörvényről, egészségügyi salátatörvényről azért rendszerint abba szokott átmenni a vita, hogy egy kisebbfajta felolvasóest tartunk a törvényjavaslat indokolásából. Én most azért ettől szeretnék egy kicsit elrugaszkodni, és ha államtitkár úr is azzal kezdte, hogy az ő öt pontban összefoglalható szakmai krédóját felelevenítette, ezt én is szóba hoznám, illetve azért tennék rá utalást pár helyen.

Azt tudjuk, hogy az egészségügyi salátatörvény mindig apró kiigazításokat, ha úgy tetszik, finomhangolásokat tartalmaz az elmúlt időszakban felmerült igények, illetve a jövőben várhatóan felmerülő vagy egyébként a jövőre nézve rendezendő igények vonatkozásában. De van pár olyan mediaképes javaslat is benne, ami - bár ugye korlátozott érdeklődés mellett, de - már mindenki számára megismerhető volt. Ilyen például az országos fesztiváloknak a gyógyszertári ellátása vagy kihelyezett patikája, amelyben azért érdemes tényleg annyival messzebbre gondolkodni, hogy vajon milyen típusú gyógyszereket válthatnak ki vagy milyen típusú gyógyszerek fognak fogyni.

(19.20)

OTC-gyógyszerek, ne adj' Isten. Itt magunk között beszéltek, hogy remélhetőleg nem arra fogják használni az ott szórakozni vágyók, hogy esetleg az egyébként keleten, mondhatjuk úgy, hogy fertőzés-ként szétfutó Rivotrilokat fogják kiváltani. Tehát nyilvánvalóan ez egy meghatározott szakmai rendszerben fog zajlani, semmi okunk nincs feltételezni azt, hogy egyébként a gyógyszerészek ezzel visszaélve vagy egyébként a piaci részt kihasználva szeretnék ezt alkalmazni.

Tehát vannak ilyen médiaérzékeny részei is ennek a javaslatnak, vagy például olyan, mint a nyugdíjkorhatár emelkedése miatti bértábla-kiigazítás, amiről nyugodtan állíthatjuk azt, hogy érdeklődésre

tartott számot. Vagy például a fokozódó terrorizmus, illetve bevándorlási, vándorlási veszéllyel maga az egészségügyi veszélyhelyzetre vonatkozó minicso-mag is ilyenre volt alkalmas.

Talán nem is az a kérdés, hogy mi van benne, hanem hogy minek kellene benne lennie egy ilyen egészségügyi salátatörvényben. Itt érdemes talán végignézni azt az öt pontot, amelyet államtitkár úr a tél végén, tavasz előtt, ha úgy tetszik, februárban is már többször artikulálva elmondott, hogy mik azok a pontok, amelyek elörelépést szeretne elérni az államtitkárság és államtitkár úr is. Ilyen volt, és itt előbb elhangzott az alapellátás fejlesztése is.

Most ebben a salátatörvényben pont nem látjuk az alapellátásnak például azon irányú fejlesztését, ami szintén csak egy törvénymódosítást jelenthetne. Például nagyon egyszerű példát hozzak erre, ismételve ezt a szót: lehetőséget biztosított a kormány arra, hogy helyiiparúzésiadó-mentességet juttasson az alapellátásban dolgozó háziorvosoknak, házi gyermekorvosoknak, viszont kiderült, hogy az alapellátás többi szereplőjének még mindig nem jutnak ilyen lehetőségek.

Bizony van az alapellátásban olyan dolgozó is, legyen akár egészségügyi szakdolgozó is, de akár a fogorvosok is - ha már az alapellátás megerősítéséről beszélünk -, akik igényt tarthatnának erre a lehetőségre, hozzátevé természetesen azt, hogy önkormányzata válogatja, és az önkormányzati teherbíró képesség válogatja azt, hogy élnek-e ezzel a felhatalmazással. Például ilyen is lehetett volna abban a részben, ha az alapellátás megerősítéséről vagy annak a fejlesztéséről beszélünk, egy ilyen salátarészt is nagyon szívesen láttunk volna.

Említette államtitkár úr, hogy mindenképpen a minimumfeltételek teljes újragondolásával és tisztázásával kell foglalkozni, ami azért is nagyon helyes, mert ma talán, ha jól értelmezem a problémát, abban áll az egésznek a lényege, hogy vannak olyan minimumfeltételek, amelyeket nemhogy a kórházak nem képesek betartani, de ezeknek a feltételeknek a betartására létrehozott szerv sem ellenőrzi ezeknek a betartását, hiszen valószínűleg egy közös megegyezéssel már arra a következtetésre jutottak, hogy kép-telenség betartani.

Nyilvánvalóan egy kiváló hely lett volna az egészségügyi salátatörvényben, ha ezeknek a minimumfeltételeknek esetleg az újrarajzolásával foglalkozunk. Bár azt is nyilván meg lehet érteni, hogy ennek a meghatározása nemcsak intézményi szintű, hanem például a bürokrácia részéről történő bevo-nást is igényel, egy olyan konzultációnak is előfeltétele lett volna.

De nyugodtan mondhattuk volna, hogy a minimumfeltételeket azért is érdemes lett volna átgondolni és például beletenni ebbe a jogszabálysomagba, mert azért csak nem adhatunk még öt vagy hat hónapot ennek a szférának is, hogy államtitkár úrra ráúgják az ajtót, és azt követeljük, hogy a minimumfeltételeket mindenképpen módosítsa. Márpedig a

minimumfeltételek be nem tartása nemcsak a betegek biztonsága szempontjából, hanem a dolgozók és az intézmények biztonsága szempontjából is komoly problémákat vetít elő, és komoly következményei lehetnek. Nyilvánvalóan újra kellene gondolni, hány orvos, milyen szakmai feltételek mellett, milyen eszközellátottsággal tud eleget tenni a minimumfeltételek teljesítésének. Régóta várat magára, jöhetett volna, ebben a salátában szerintem nyugodtan elfért volna.

De ilyen harmadik elemként államtitkár úr által megálmodva a kancelláriarendszer. Ennek se látom igazán nyomát még ebben az egészségügyi törvényjavaslat-csomagban, holott az idő mégiscsak szorít, ha valaki ezt a középírányítói szintet szeretné beiktatni a rendszerbe. Bár itt több utalás is volt ebben, hogy egy olyan bürokráciacsökkentési csomagban állva, ahol gyakorlatilag az egészségügyi háttérintézmények és bürokráciához tartozó szervek közül szerintem alig volt olyan, aki ne lett volna érintett azzal, hogy Lázár János mindenképpen szeretne volna őket lefejezni és lehetőleg beteretlni az EMMI alá vagy más intézmények alá, akkor nyugodtan elmondhatjuk, hogy nem biztos, hogy a kancelláriarendszeren még érdemes gondolkodni.

A másik, ami viszont megjelent itt, de csak nyomokban tartalmazza az egészségügyi salátatörvény, a szociális, illetve az egészségügyi ellátás határterületeinek a jól artikulált, jól látható különválasztása, ami a tervek szerint, ha jól emlékszem, akkor 17-18 ezer ágy átadásával járhat. Ebben is csak egy kormányrendeletre való felhatalmazást látunk. Értem, hogy a kormányrendelet rugalmasságot, időt és nagyobb terjedelmet biztosít, de mégis egy törvényi szintű szabályozásnak jobban örülnének szerintem nemcsak a törvényalkotók, akik erről szavazni fognak, hanem szerintem a lakosság számára is nagyobb biztonságot jelentene. Tehát ezt szintén nyugodtan be lehetett volna hozni nagyobb terjedelemben.

Tudom és értem azt, hogy ezekben a kérdésekben lehet, nem is az egészségügyi államtitkárság és az EMMI diszponál a dolgok fölött, hanem azért több érdeket, akár a Nemzetgazdasági Minisztériumnak, Miniszterelnökségnek is az érdekeit össze kell házasítani ezekben a kérdésekben, de ettől függetlenül mindenképpen itt kellene szerepelnie legalább annak, hogy milyen ágyszámokkal vagy mivel lehet számolni. Nagyon nagy a bizonytalanság a szakma körében, hogy merre fut ki. Erre az évre, azt hiszem, most már a számokban nem akarok elveszni, de ezres nagyságrendű ágyszámmal számol az államtitkárság is, ami megvalósítható. Ezeknek az intézményvezetőknek, akik érintettek, jól kellene tudniuk, hogy mire számítsanak.

Az egyik olyan, amit szintén érinthettünk volna benne, ha esetleg Cserhádi miniszteri biztos úr kiszivárogtatott volna valamit, hogy mit sikerült letenni a budapesti ellátás újragondolásával és a budapesti szuperkórházzal kapcsolatosan, merthogy államtitkár úrnak ez az ötödik pontja, ami a komplex buda-

pesti ellátást és a budapesti szuperkórházat érinti, bár megjegyzem, hogy ebből minimum hármat kellene szerintem készíteni, és ha Cserháti Péter miniszteri biztos úr helyes következtetésre jut a tények elemzéséből, akkor valószínűleg ő is ugyanerre a következtetésre kell hogy jusson. Ebben is ölesebb léptekkel haladhatnánk előre, különösen úgy, hogy valóban nagyon aktuális, hogy az elmúlt időszak uniós fejlesztési ciklusában részint betonba ment 330 milliárd forintos fejlesztésekből okulva Budapesten a betonozáson túl egyébként milyen más tevékenységeket lehetne elvégezni, hogy lehetne megszervezni az ellátást.

Nagyon sok budapesti rész hiányzik ebből. Tehát, ha valamire lehetett volna egyébként felhatalmazásokat adni a törvényjavaslatban, bár nem szeretjük akár a kormány-, akár a miniszteri rendeleti felhatalmazásokat, viszont a budapesti témákra nagyon jó lett volna, ha már esetleg most szerepel benne, hogy előrelépések lehessenek Budapest ellátórendszerének, ha úgy tetszik, teljes újragondolásában, legyen szó a pszichiátriai ellátásról, ami most megint egy háborús területté kezd alakulni Budapesten, vagy legyen szó akár a budai szuperkórházról.

Áttérve magára a salátatörvényre, talán az egyik legérdekesebb része az egészségügyi veszélyhelyzet, illetve válsághelyzet kérdése. Régóta mondják, akár médiában, akár szakmai szinten néztük, hogy Magyarországnak talán nincs és nem is volt arra - bár ezen viták voltak - felkészültsége és kapacitása, hogy egy Nyugat-Európában már megtapasztalt terrortámadás vagy valami komolyabb katasztrófavédelem esetén megfelelő mentést és megfelelő ellátást biztosítson a sérültek számára. Talán ez most ebbe az irányba mozdul el.

Ezzel kapcsolatosan egy kritikát szeretnék megjegyezni, amelyre módosító indítványunk is lesz. A jogszabálynak a 20. §-ában található az a rész, ami lényegében az egészségügyről szóló törvény egyik paragrafusát úgy egészíti ki egy új C. ponttal, amelyben sorra veszi a katasztrófavédelem által meghatározott katasztrófavédelem és annak a taxatív megvalósulása esetén alkalmazható egészségügyi veszélyhelyzet kihirdetési lehetőségét. Itt a (4) bekezdésben úgy tűnik, már nagyon szélesre nyitja a kormány az ollót.

Az előtte való bekezdésekben nagyon szépen felsorolja, hogy mik azok a módosítások, amelyek átmenetileg megtörténhetnek egy katasztrófavészély esetén - akár az alapellátási körzethatárok, az ellátási terület határait vagy a betegellátás rendjét is érintheti -, majd ennek az egésznek lerontja az értékét a (4) bekezdésben, ahol csak annyit ír a jogszabály, hogy akkor is kihirdethető maga az egészségügyi veszélyhelyzet, amikor katasztrófavédelem nem áll fenn. Tehát az előző, egyébként célhoz kötött és arányosnak tekinthető ellátási átszervezést itt teljesen lerontja, és azt mondja, hogy akkor is megoldható, amikor katasztrófavédelem nem áll fenn, de az egészségügyi feladatok más módon nem biztosíthatóak.

(19.30)

Azt hiszem, ez a klasszikus olyan gumiszabály, amit, ha akarom, így értek, ha akarom, úgy értek, és ha még csak tíz napra is alkalmazható, akkor is látható, hogy nem tartalmaz kellő következetességet, nem tartalmaz kellő átláthatóságot, szimplán egy miniszteri jóváhagyástól fog függni egy kormányhivatali döntés. Én úgy gondolom, ennek vagy a teljes újragondolása, vagy az elhagyása mindenképp szükséges lehet, hogy kellően jól érthető legyen, és kellő következtetéseket lehessen belőle levonni, mert így ez nagyon gumiszabálynak tűnik.

A másik problémás pont - és itt a kiindulási alapot is érdemes ismerni - az egészségügyi dolgozókat és nagyobb részt egyébként a szakdolgozókat érintő, nem feltétlenül bért, hanem inkább a munkakörülményeket, munkaidőt érintő körülmények. Itt az alap-kiindulópont az - ezt jobbikos képviselőként többen megtapasztalhattuk, akik a valódi nemzeti konzultációban részt vettünk, és jómagam is egyeztettem a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamarával vagy a Független Egészségügyi Szakszervezettel, valamennyi szervezet elmondta -, hogy az egészségügyi szakdolgozók, és amit mondani fogok, ez a rendelkezés őket érinti talán a legjobban, olyan munkakörülmények között, olyan munkaidőben dolgoznak, ami rendkívül kizsigerelő, nagyon komoly burn-outot, nagyon komoly kiegészítést jelent nálunk, és fokozottan, hatványozottan rontja az ő munkakörülményeiket és egyébként magukat az életüket, életkörülményeiket is.

Most ehhez kritikaként érdemes megjegyezni azt a 36. §-ban megjelent, magáról az egészségügyi tevékenység végzéséről szóló törvényben foglalt módosítást, amellyel, úgy gondolom, nem lehet egyetérteni, és kíváncsi vagyok, hogy akkor kik javasolták, mert az államtitkár úr elmondta, hogy javaslat érkezett, és nem a minisztérium találta ki, illetve nem az államtitkárság találta ki. Tehát a kérdéses szabály az, hogy 30 napról 15 napra csökkenjen az az idő, amivel hamarabb közölni kell a munkaidő-beosztást. Úgy gondolom, a munkaidő-beosztás közlésére vonatkozó időnek ez a csökkentése szerintem tervezhetetlenséget okoz, és tovább erősíti azt a kiszolgáltatottságot, amiben főként a szakdolgozók vannak, és még jobban nem segíti azt a helyzetet, ami sokszor a 12 órás munkaidő plusz-mínusz 30 perc, sőt inkább sokszor kétszer plusz 30 perc az átadás-átvétellel, tehát nem segíti az ő munkaidejük jó eltöltését, nem segíti legfőképp a munkaidő csökkentését, és egyébként szerintem tényleg rontja a tervezhetőségét.

De ha már hozzányúlunk ehhez a részhez, nyugodtan mondhatnánk, hogy a kifizetett bérek növelését is beletehetnénk, bár erre is történt utalás, hogy talán fog tartalmazni valamit a költségvetés. Nyugtával dicsérjük a napot! Nem csökkenti a törvény például a dolgozói munkaidőt, amit említettem, tehát ebben is nagyon komoly kihívások vannak, de rendezhetnénk például a munkaidőkeret problémáját is,

hogy miért van egyáltalán munkaidőkeret az egészségügyi dolgozóknál, vagy ha az egészségügyi dolgozóknál van, ez hogyan segíti, vagy fordított esetben egyébként hogyan rontja nekik a bérhez jutási lehetőséget. Úgy gondolom, ha a bérekről beszélünk, azt is érdemes megjegyezni, hogy valójában a bértábla módosítása is csak amiatt volt szükséges, mert egy komoly nyugdíjkorhatár-emelésen vagyunk túl, illetve fog bekövetkezni, ehhez már hozzá kell igazítani a bértáblát. Ez egyébként jól mutatja a magyarországi faramuci viszonyokat.

De beszélhetünk nyugodtan, és talán Rig Lajos képviselőtársam is beszélni fog róla, az e-cigaretta szabályozásáról. Itt azt reméltük, hogy amikor bejön, akkor visszatáncolás lesz az államtitkárság részéről, de úgy tűnik, nem közeledtek ezek az álláspontok, de mi nem adjuk fel, és higgyék el, nem lobbí mondatja velünk azt, hogy ne adjuk fel. Továbbra is úgy érezzük, hogy ez a szabályozás egyáltalán nem fair.

Üdvözljük a dizájnerdrogok ismételt kiszélesítését. Megint csak azt tudom mondani, hogy valami olyan rendszert kell találnunk, ami ennél is hatékonyabban teszi lehetővé a tiltott listára tételt. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* A továbbiakban egyéb hozzászólásokban fogom folytatni a felszólalásomat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most normál szót kérő képviselők következnek. Heringes Anita képviselő asszony, MSZP, parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Mint ahogy ellenzéki képviselőtársam is elmondta, komoly vitát folytattunk a múltkori egészségügyi törvény módosításával kapcsolatban is az e-cigarettról. Akkor is elmondtam, hogy bár én nem dohányzó vagyok, ilyen szempontból nem vagyok érintettje ennek a dolognak, de annyi történetet hallgattam végig azoktól, akik a dohányzásról ezzel az eszközzel sikeresen leszoktak, és most már ott tartanak tényleg, hogy nikotint sem tartalmaz az e-cigaretta patronja, amit szívnek. Ők kértek arra, hogy hátha sikerül most, a ma este folyamán picit módosítanunk a kormány álláspontján ebben a kérdésben, merthogy ők is észlelték ezt a kikaput vagy ezt a hibát, amit a kormány egyelőre nem vett észre: a nem nikotintartalmú patronokra nem vonatkozott ez a törvényi rész, viszont most, hogy módosítják, reménykednek benne, hogy hátha legalább ez a rész nem fog bejönni.

Csak hogy lássunk tisztán: most arról beszélünk, hogy azon emberek, akik olyan patronból szívják az e-cigaretta levegőpárát vagy a vízpárát, akik már leszoktak a dohányzásról, be kell majd menjenek azon emberek közé, akik éppen mellettük fogják szívni a cigaretta. Azt gondolom, ez egy picit nonszensz kép lesz, hiszen pont az, aki próbált le-

szokni, próbálta letenni, és már csak egyébként a mozdulatsor van meg, amitől még nem tudott megszabadulni, eltérni, nem tudott más dolog felé fordulni, fogja magát és bemegy oda, ahol dohányoznak majd körülötte, mert a kijelölt dohányzóhelyeken majd ott kell állni az összes többi emberrel. Sajnos, szerintem ez egy olyan dolog, amivel visszazoktatni lehet majd ezeket az embereket. Szerintem, ha már elindultak azon az úton, hogy leszokjanak, akkor lehet, hogy ez nem a legszerencsésebb.

A másik dolog pedig az, hogy a trafikokba kell majd nekik is bemenni és megvásárolni ezeket az eszközöket, a patronokat és minden egyebet, ami megint csak arra ösztökéli őket, hogy ott lesz velük szemben mindaz, ami ellen küzdöttek, amit megpróbáltak letenni, ami eddig egyébként befolyásolta és meghatározta az életüket, és ugyanott kell megvenniük azt az eszközt, amivel leszoktak, mint amiről megpróbáltak leszokni. Szerintem ez teljesen nonszensz, ezért át kéne gondolnunk, picit beszélgetni velük többet a kormányzat részéről is, mert tényleg olyan nonszensz élethelyzetbe rakjuk őket, ami szerintem olyan emberek számára, akik megpróbálnak ettől a szenvedélyüktől megszabadulni, méltánytalan.

Éppen ezért mi módosító javaslatot is nyújtottunk be a képviselőtársaimmal, és ezekkel az egész e-cigaretta érintő forgalmazási és fogyasztási szigorításokkal, ahogy mi ezt hangsúlyoztuk, eddig sem értettünk egyet, így most a nikotint nem tartalmazó készülékek szigorításával sem tudunk egyetérteni. Bár az államtitkár úrról azt gondolom, hogy tényleg az egészségügy a legfontosabb számára, mégis felmerül bennem az a kérdés, hogy egyébként ez a törvény módosítás alapvetően nem a trafikok kiszolgálásáról szól. Nekünk Tolna megyei képviselőkként pedig vannak sejtéseink és rossz érzésünk, hogy hogyan is történt a trafikok konzorciumának kiosztása, ki nyerhetett trafikot ma Magyarországon.

Tegyük félre ezt a rossz érzést, mert azt gondolom, az egészségügyi törvény módosítása egy olyan kérdés, ami nagyon-nagyon fontos kérdés. Pont a krónikus ágyak, azt gondolom, egy olyan kérdés, amivel minden ember találkozott már az életében, az idősek és beteg emberek elhelyezésének problémájával. Ahogy ezt a nyugat-európai országokban szoktuk hallani, és ahogy szokták hangsúlyozni, minden ország olyan lelkileg, ahogy az időseivel bánik.

Jelen pillanatban azt látjuk, hogy az egészségügyi ellátórendszerből kiveszik ezeket a krónikus ágyakat, és mint ahogy az államtitkár úr mondta, a szociális ellátórendszerbe kerülnek át, így nem lesz szakorvosi ellátás ezeken a helyen, hanem szakápolói ellátás lesz. És azért egyezzünk meg abban, hogy az orvosi és szakápolói kivándorlás mellett nem tudom, hogyan tudják majd egyáltalán biztosítani itt azokat az embereket, akik majd ellátják ezeket az idős embereket. Szerintem megérdemlik ezek az emberek azt, hogy olyan ellátást kapjanak, hogy esetlegesen a nagyon rossz élethelyzetükből is még fel tudjanak állni.

Én jó pár olyan emberrel találkoztam, akik bekerültek ilyen krónikus belosztályra, ahogy a köznyelvben szokták mondani, elfekvőbe, majd pedig olyan orvosi, ápolói ellátást kaptak, amiben volt az az erő az orvosok és ápolók lelki támogatásában, hogy ezek az emberek kijöttek onnan, és utána még évekig éltek az életüket otthon, el tudták látni magukat, de ahhoz szükség van arra, hogy olyan szakorvosi ellátást kapjanak, ami igazából, ahogy szokták mondani felénk, feltuningolja őket újra, hogy képesek legyenek saját magukat újra ellátni, és éljék az életüket unokáikkal, gyerekeikkel tovább, ahogy lehet.

(19.40)

Éppen ezért én ezt tényleg átgondolásra javaslom, vagy legalább egy olyan fórumot nyissunk, ahol megnyugtató válaszokat lehet kapni, mert azt gondolom, nem mindegy, hogy milyen helyzetbe kerülnek az időseink, nem mindegy, hogy milyen helyzetbe kerülnek azok az emberek, akik felneveltek minket, vagy felnevelték a szüleinket.

Ahogy mi néztük a számokat, az OEP 63 milliárd forintot fizetett eddig erre a területre. Ha kiszámoljuk az ágyszámot, akkor ez több mint 10 ezer forintra jött ki nekünk per ágy, per nap. Nagyon reméljük, hogy nem próbálják majd meg ezt az összeget áthárítani azon családtagokra, akik még aktív dolgozók, hiszen az Alaptörvényben is azt látjuk, hogy az időseket el kell látnia a családtagoknak, ez az alaptörvényi kötelezettség, ami nem kérdés persze, az ember mindent megtesz, hiszen sokat kapott ezektől az emberektől, de erőn felül nem biztos, hogy képesek lesznek emberek nagyobb összegeket fizetni azért, hogy ebbe az ellátásba bekerülhessenek a szüleik, nagyszüleik. És ezek a nagy kérdések, hogy ez is majd anyagi szempontból fogja a társadalmat rétegezni, és eldől majd, hogy ki fog egyébként, bárhogy nézzük, otthon feküdni és ellátás nélkül maradni, vagy pedig be tud kerülni egy olyan ellátási rendszerbe, amiből most képesek kijönni emberek, mert azt mondom, mind a szakorvosok, mind az ápolók olyan munkát tesznek le a mai napon is ezen a területen is, ami sokszor emberfeletti, és azt gondolom, hogy megérdemlik mindegyikünk dicsőítő szavait, mert tényleg le a kalappal előttük. Éppen ezért nagyon reménykedünk benne, hogy nem az történik, hogy egy fizetős rendszer jön létre, egy olyan fizetős rendszer - mert tudjuk persze, hogy valamennyi hozzájárulást most is tenni kell -, amit az emberek majd nem lesznek képesek, egy átlag magyar ember nem lesz képes kifizetni.

Miután paksi, tamási választókerületből jövök, ezért nekem a Tamási környéki emberek ellátása és a pinchehelyi volt kórház - sajnos, most már sokan így emlegetik - problémája mindig is fontos kérdés lesz. Amikor írásbeli kérdésemben megkérdeztem, hogy mégis arról volt szó, hogy a fizioterápia megmaradhat, ami pont az időseket elég komolyan érintette - végeredményében önök megígérték, hogy ez a

fizioterápiás ellátás megmaradhat, de sajnos mégsem maradhatott meg -, azt a választ kaptam Rétvári Bence aláírásával, hogy nem baj, majd Tamásiba be tudnak ezek az emberek járni a pinchehelyi kórház helyett, rövid időn belül beérkeznek, majd ott megkapják az ellátást. Én megnéztem a környező településeket, van olyan település, ahonnan csak átszállással, 60-80 perc alatt lehet elérni majd a tamási fizioterápiás szakellátást, ami, bárhogy nézzük, pont azon embereknek, akiknek fizioterápiára van szüksége, nagyon-nagyon sok idő, és egy átszállás is megnehezíti az életüket. Így csak reménykedünk abban pinchehelyi lakosok - és a környéki települések lakosai nevében is -, hogy mégiscsak legalább a fizioterápia visszajön, ha már az aktív ágyakat elvették ott. És ott pont egyébként egy krónikus belosztály jött létre, pedig ott nagyon-nagyon küzdöttek mind az ápolók, mind az ott dolgozó még aktív orvosok, hogy megmaradjon ez a kórházi rész; nekik nagyon nagy seb, hogy őszinte legyek, hogy ez itt megszűnt, és a mai napig is küzdenének azért, hogy valamit tehessenek, hogy legalább a környékbeli emberek ellátása stabil maradjon, és egy olyan kórház, ami nekik a szívükhöz nőtt, és ahol rengeteg gyermek született, az újraindulhasson. Ezt a reményt ők nyilván nem fogják feladni. Én minden egyes alkalommal, amikor lehet, akkor próbálok kérdéseket feltenni az ő érdekeikben, és nagyon reménykedünk, hogy legalább a fizioterápia visszajöhet, pont az idősgondozás szempontjából sem mindegy.

Ezért kérem államtitkár urat, hogy próbáljon a krónikus ágyakkal kapcsolatban megnyugtatót minket, hogy egy olyan ellátási rendszerre van lehetőség, ami nem kerül majd olyan összegbe, amit az emberek nem képesek kifizetni, és időskorban ezek az emberek olyan ellátást kapnak, amiből van kiút, akinek van ereje, van fölállás, és a családnak ne azt kelljen éreznie, hogy akik bekerülnek majd ebbe az ellátórendszerbe, azoknak nincs esélye onnan kijönni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rig Lajos képviselő úr normál szót kérő képviselőként, a Jobbik képviselője, tessék!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Lukács képviselőtársam nagyon nehéz helyzetbe hozott, hiszen minden olyan témát felvetett, ami egy erőteljes vitát kiválthatna, és ha nem is vitát, akkor legalábbis egy gondolatébresztő beszélgetést.

Rám testálták megint az e-cigarettát. El kell mondanom, hogy szintén nem értünk egyet vele. Nem állítottuk soha, hogy ez egy egészséges termék, amit ezek az egyének szívznak. Azt se mondjuk, hogy káros, de azt viszont mondjuk, hogy abba a boltba bevinni, amit képviselő asszony is elmondott, ahol dohányterméket árulnak, az egy nagyon groteszk dolog. Én sejtem, hogy mi van a háttérben, valószínűleg ez a dohánylobbinak egy olyan ága, hogy még

több bevételhez jusson, hiszen ha én áruolom, akkor én gazdagszom belőle. Véleményem szerint még mindig egy járhatóbb út lenne, hogyha azokat a szaküzleteket, ahol ezeket árulják, lefóliázzuk, és ugyanúgy megteremthetnénk a nemdohányzók védelmét, gyermekek nem láthatnának be, egy 18-as karikát ugyanúgy rátehetnénk, aztán maximum tényleg valami ugyanannak néznék, mint a dohányboltokat a külföldről ideérkező úriemberek.

Egy-két felvetésem lenne, és erre szeretnék inkább választ kapni. Ezek szakmai jellegűek, hiszen nagyon sok olyan jogszabály-módosítás van, amit miniszteri rendeletben, kormányrendeletben próbálnak szabályozni, amibe nem látunk bele; többek között például a prehospitalis gyógyszerek alkalmazásának kiterjesztése. Van nagyon sok OMSZ-on belüli szabályozás akár az RSI-re vonatkozóan, hogy ezeket próbálják változtatni, és ezt az OMSZ-főigazgató kezdeményezte, és milyen irányba próbálta meg, hogy lehetőséget ad arra, hogy a helyszíni sürgősségi betegellátás keretein belül tekintsenek el az RSI alkalmazásától, vagy az egy választható forma. Hogyha erre tudna államtitkár úr egy korrekt választ adni.

Képviselőtársam említette itt az egészségügyi veszélyhelyzet kihirdetését. Ez már 2010-ben is egy működő ágazat volt, egy működő, bevett jogszabály, hogyha - és ezt Tapolca tekintetében megtapasztaltam - olyan helyzet áll elő, ami akár az alapellátást, akár a szakellátást, akár a fekvőbeteg-gyógyellátást veszélyezteti, akkor az ÁNTSZ vezetője, az országos tisztifőorvos egymaga kihirdethette az egészségügyi vészhelyzetet, és akkor más kórház kapacitását kellett igénybe venni. Például, amikor a Medisyst Kft. visszaadta a működési engedélyét, de egyéb szervezet még nem rendelkezett működési engedéllyel, két-három napig egészségügyi vészhelyzet volt a tapolcai kórházban.

Nagyon sok olyan dolog van a válsághelyzet kihirdetésében is, hiszen akkor is válsághelyzet lehetséges, hogyha egy adott kórházban, egy fekvőbeteg-gyógyintézetben, ahol van akut betegellátás, a minimumfeltételnek nem felelnek meg, vagy hirtelen feláll három-négy olyan orvos, aki szaktekintélynek számít, elhagyja a kórházat, ez is egy válsághelyzet, és így lehet dolgozókat mozgatni egyik intézményből a másikba, és így megoldani. Véleményem szerint ez egy átmeneti problémát megold, de a véglegeset sajnos nem.

A Gyógyszerészeti Kamara, ha jól tudom, letett egy javaslatot az önök asztalára a gyógyszerügyi ügyletekkel kapcsolatban, hogy országos szinten több olyan járás, illetve megye is van, amelyben egyetlen olyan ügyletes gyógyszerész található, ami a nap 24 órájában fellelhető. Viszont, ha csak a saját választókerületemet nézem, ott is ugyanez a helyzet, Veszprém megyében, Veszprémben van egy 24 órás ügyeletes gyógyszerész, az összes többi csak egy meghosszabbított nyitvatartási idővel rendelkezik. És ha jól tudom, egy sarokszámot adtak meg, hogy

25 ezer kilométer és 25 ezer lakosonként, hogyha erről is tudna egy kis felvilágosítást adni, államtitkár úr, azt nagyon megköszönném. Tehát ezt szeretnénk volna látni ebben a salátatörvényben, hogy legalább ilyen sarokszámok már teljesülnek, és ezek határidőhöz kötöttek, például, hogy ez év nyarától, júniustól életbe lépnek, és újra megállapodás születik, illetve állami támogatást kapnak azok a gyógyszertárak, amelyek ügyeleti rendszert működtetnek, hiszen lehet, hogy saját bevételből nem tudták finanszírozni, ezért is szüntették meg az ügyeleti ellátási rendszert.

A közalkalmazotti bértábla is kiegészül két olyan plusztáblával, ami a 65 éves nyugdíjkorhatár emelése miatt volt szükséges. Ez sajnos egy szomorú szám, a 65 év, ha figyelembe vesszük, hogy az Országos Mentőszolgálatnál egy 63 éves gépkocsivezető vagy egy 63 éves ápoló a negyedik emeletről nagyon nehezen tud betegeket lehozni. Inkább azon kellene gondolkodni, hogy 60 évre levinni ezeknek az embereknek is a szolgálati jogviszonya határát, hogy egy tisztességes nyugdíjat érjenek meg, egy tisztességes olyan kort, amiben még az unokáikat el tudják vinni játszótérre, és ne azon kelljen gondolkodni, hogy megnézik, hogy ők most a 15-ös, a 16-os és a 17-es fokozatba is belekerülnek.

(19.50)

A nők tekintetében ugyan lehetőség van arra, hogy negyven év munkaviszony után elmelessenek nyugdíjba, de az egészségügy az az ágazat, ahol nem tudnak nyugdíjba menni, átmennek egy másik egészségügyi intézménybe, ott viszont valószínűleg nem a Kjt. szerint fogják őket díjazni, hanem egyedi megbízási szerződés alapján kiemeltebb, magasabb bérezést fognak kapni. Lehet, hogy ez is egyfajta irányvonal lenne, hogy ne egy 16. vagy 17. táblázatot vegyünk be, hanem inkább megbízási szerződéssel ösztökéljük őket arra - igen, van ebben egy életpályamodell-szerű dolog is -, hogy próbáljanak a pályán maradni. Ha már a fiatalokat nem tudjuk itt tartani, akkor az itt maradt időseket honoráljuk olyan bérezéssel, hogy ne azt mondják, hogy elme gyünk nyugdíjba, hanem inkább tovább dolgozunk addig, amíg a helyettünk beálló fiatalok nem látják azt a stratégiát, amit az egészségügyi kormányzat számukra felkínál.

Lukács képviselőtársam elmondta a VOLT fesztivál, illetve a nagyobb, tíz- vagy húszeszes tömeget vonzó fesztiválok tekintetében, hogy három-négy napra fiókgyógyszertárakat helyezhetnek ki. Nekem is az a meglátásom, hogy van benne jó szándék, hiszen ott nagyon sok lesz a fejfájós, és az Algopyrin meg az aszpirinek nagyon fognak. Viszont abban bízom, hogy lesz benne egy korlát, hogy ezek a hangulatjavítók, nem dizájn drogok, hanem azok, amiket a börtönben is stílszerűen használnak, a vényre kapható Rivotril, Xanax és hasonló gyógyszerkészítmények vénykiváltással ne lehessenek ott kaphatók,

hiszen az nonszensz, hogy azért megy el valaki ezekre a fesztiválokra, hogy ott a felírt Rivotrilját kiváltassa, és jóval olcsóbban hozzájut egy olyan dizájn-nerdroghoz, ami nagyon népszerű a fiatalok körében. Bízom benne, hogy arra fogják használni a fiókgyógyszergyárakat, valóban gyógyulási szándékkal, és tényleg fejfájás-csillapítók és egyéb hasonló dolgok lesznek ott kaphatók. Szeretném, ha államtitkár úr válaszolna ezekre a felvetésekre.

Felmerült a szociális és egészségügyi rendszer átalakítása, illetve az, hogy egy - ahogy meg is van fogalmazva - új egészségügyi és szociális rendszer áll fel. Elhangzott a 17 ezer ágy is, amiről a kórházigazgatók még nem nagyon tudnak semmit. Képviselő asszony elmondta a felszólalásában, bízunk benne, hogy nem térítéses lesz. Én félek tőle, hogy igen, az lesz, hiszen átkerül egy másik szférába, és ahogy az ápolási ágyak után is kell fizetni egy bizonyos összeget, 3-4 ezer forintot, valószínűsítem, hogy ezek után az ágyak után is kell, mivel kivesszük az egészségügyi ellátórendszerből, és átkerül a szociális szférába. Aztán az idősek otthonának a rendszere is átalakul, ami valószínűleg fizetős rendszer lesz. Ha államtitkár úr erről is tudna egy kis felvilágosítást adni, akkor én is hálás lennék, és a kórházigazgatók is többet tudnának meg. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel komolyabb vita kibontakozni nem látszik, tehát elég egyoldalú az a sortűz, amit itt tapasztalhatunk, még ha az jó szándékú kérdésekből is áll nagyon sokszor, azért szeretném kiragadni azt a nagyon fontos adatot, miszerint Magyarországon az egészségben eltöltött évek várható száma a férfiember esetében 58. Tehát amit Rig Lajos képviselőtársam felvetett, igencsak indokolt lenne.

De van ám itt egy évről évre visszatérő és hozám szakmailag közelebb álló momentum. Az irányított reprodukciós folyamatok már szóba kerültek, nagyon helyesen, köszönet érte. Ezekkel kapcsolatban ugyanakkor minden költségvetési szezonban minden év esetében a Jobbik frakciója jelesül, de szerintem több más ellenzéki frakció is olyan módosító indítványokat nyújtott és nyújt be, amelyek értelmében évenkénti átlagban számolva, csak az önkormányzati tartalékának 10-20 százalékát idecsoportosítva már nagyon komoly, demográfiai szinten is mérhető eredményeket lehetne elérni. Főleg annak fényében lenne ez szükségszerű, hogy bár a kormányzat gyakorta kampányol azzal, hogy lassítani tudta a népességfogyás ütemét, a valós adatok ezzel szemben sajnálatos módon - tehát nem vagyunk ellendrukkerek - azok, hogy 2014-ben 35 ezerrel lettünk kevesebben, 2015-re pedig nagyjából 40 ezerrel lettünk kevesebben a korábbinál. Tehát a

fogyatkozás üteme sajnálatos módon, bár nyilván lehet ezt magyarázni szezonális hatásokkal, egyebekkel, de mégiscsak gyorsult.

A kérdés adódik. Bár tavaly ezt a rendszert nagyjából ki tetszettek lúgozni, tehát rendszerszintű változás kellene az irányított reprodukció tekintetében. De a kérdés akkor is akut: költségvetési szinten várható-e végre olyan érdemi elmozdulás, ami a nagyon-nagyon óvatos becslések szerint is jó sok tízezer, de inkább százezer fölötti párt érintő probléma esetében olyan megoldást nyújt, hogy az ő esetükben is valamifajta mérhető és kivezető út látszik felsejleni az alagút végén. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Minthogy más frakcióból nem érkezett hozzászólási kérelem, ezért most ismét kétperces hozzászólásra a Jobbik egy képviselője, Lukács László képviselő úr kap lehetőséget. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én csak egy tényleges vitát úgy próbálok provokálni most, hogy államtitkár úr is éljen azzal a lehetőséggel, hogy ne csak a zárszóban mondja el azokat, amikre kíváncsiak vagyunk. Egyébként államtitkár urat többet is beküldhetnék az Országgyűlésbe, mert már az egyébként viszonylag rövid felvezetőben is több olyan kérdést érintett, amit Rétvári Bencével hónapok hosszú sora alatt nem sikerült tisztázni, illetve nem sikerült zöldágra vergődni vele. Az ő választlusa sajnos nem kellően informatív vagy nem ilyen irányba szokott elmenni. Így én mindenképpen bátorítanám államtitkár urat, hogy legalább ezekben a vitaszintű provokációkban ha tud, adjon választ, hogy esetleg folytathassuk rendes gombnyomással is magát a vitát.

Én tényleg fontosnak tartom, bár nem tartozik kifejezetten a mostani törvényjavaslatához, hogy tudjunk arról, az államtitkárságnak mi a véleménye az OEP megszüntetésével vagy a bürokráciacsökkentéssel kapcsolatban, vagy tudjunk arról, amit Rig képviselőtársam is felvetett, hogy valóban térítési díj ellenében lesz-e várhatóan igénybe vehető az alapján a kormányrendelet alapján, amire most felhatalmazást adunk, a szociális ellátórendszerben az egészségügyi krónikus ágyak igénybevétele. Vagy például mit tudunk a budapesti ellátórendszerrel? Letette-e az asztalra Cserhádi Péter március 31-ig az ellátórendszerre vonatkozó javaslatát? Ezek mind olyan témák, amiket nagyon szívesen akár most is megvitátnánk, mert sajnos az van, hogy ha Rétvári Bencének tesszük ezt fel, akkor egy viszonzásértől függően vagy egy egy-két perces Habony-művek összefoglalót kapunk és utána egy mellébeszélést, vagy egy teljes mellébeszélést kapunk. Tehát ebben valamilyen méltósággteljes szakmai vitát jó lenne folytatni. S talán most reménykedhetünk, hogy ez az a lehetőség, ahol szarvánál fogva lehet megragadni a vitát, rímesen

szólva. Így hát mindenképpen arra provokálom államtitkár urat, hogy nyugodtan csatlakozzék be, és a zárszó helyett akár ezekre a felvetésekre is választ adhat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével? *(Nincs jelentkező.)* Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót államtitkár úrnak, hogy reagáljon az elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. ÓNODI-SZÚCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a lehetőséget. Azért csak zárszóban szeretnék reagálni, mert önök nagyon jól tudják, hogy 26-án lesz egy vitanapunk, amikor egész nap lehet engem vegzálni mindenféle kérdésekkel. *(Közbeszólások.)* Én úgy tudom, hogy 26-án lesz. Ha ez esetleg új információ, akkor elnézést kérek, de én így tudom. Azt kérem, hogy mindenki készüljön fel akkorra a kérdéseivel, és igyekszem majd azokra reagálni. Éppen ezért a mai nap folyamán, nehogy legyen mit megint megkérdezni, csak azokra reagálnék, amelyek jogszabályt érintő felvetések voltak.

Az OEP kapcsán köszönöm az aggodást. Mindenképpen azon leszünk, hogy az OEP funkcionalitása az egészségügyi államtitkárság kezében maradjon, és ne kerüljön át más szervezethez. Ez az egészségügyi államtitkárság véleménye, de hangsúlyozom, ez kormánydöntés lesz.

Kezdjük a krónikus osztályokkal, hiszen ebben a jogszabályban ezt érintenem kell, ezt megígértem. Nem tudom, emlékeznek-e rá, én 2007. április 1-jén a Kenézy Kórház ajtájában álltam, és egy törvényben lett levágvá a kórház ágyszáma, ami azt jelentette, hogy egyetlen szabályozással kellett több száz kórház életét megváltoztatni. Én azt állítom önöknek, hogy ez akkor nem működött rendesen. Azért kell egy ilyen felhatalmazó rendelkezés, hogy két és fél év alatt egyenként minden intézményt megvizsgálva megnézzük, hogyan lehet ezt a fajta ellátást kivezetni a rendszerből. Tudniuk kell, hogy Magyarország az egyetlen olyan ország Európában, ráadásul az OECD-n belül, ez még tágabb fogalom, ahol az elmúlt 13 évben nem csökkentek, hanem növekedtek a kórházban töltött napok számai. Ez azért van így, mert a krónikus ellátás fogalma csak Magyarországon létezik. Ezt nem az E-Alapból kell finanszírozni, ezt nem az egészségügyből kell finanszírozni, ez szociális forma.

(20.00)

Nyilván nem arról van szó, hogy ott nem lesz majd orvos vagy nem lesz majd szakápoló. Nyilván lesz ott is, azonban annak a terheit nem az E-Alapnak kell viselnie, hanem a szociális alapból kell finanszírozni.

Kaptunk megint egy-két... Erre hadd térjek ki, mert ez egy teljesen téves dolog, a költségvetés kérdésköre. A gyógyító-megelőző kassza, és kérem, nézzék meg az OEP honlapját, az elmúlt hat évben minden évben növekedett. Nem csökkent, hanem növekedett. Amikor azt mondják, hogy ebből kivonás történt, akkor finoman fogalmazva ez nem fedti a valóságot. Tehát a vitanapra egy másik érvet kéne hozni, mert ez sajnos nem fedti a valóságot.

Gyermekorvosi átlagéletkor. Ugyan nem téma, de beírtam. Az a helyzet, hogy ez nem magyar sajátosság. Ha ránéznek a németországi honlapokra, ott ugyanez a helyzet, igenis növekszik az átlagéletkora minden európai orvospopulációnak. Hadd mondjam el, hogy itt azért voltak lépések. Azzal, hogy a magyar kormány megteremtette annak lehetőségét, hogy mind a praxisvásárláshoz, mind a letelepedéshez lehetett igénybe venni forrásokat, az elmúlt öt hónapban már nem növekszik az üres, a tartósan üres helyek száma, hanem stagnál. Ez azt jelenti, hogy valami történt. Igaz, hogy nem elég, viszont szeretnénk 2017-ben megduplázni azt a forrást, amit erre költhetünk.

Spermadonáció. Megint úgy érzem, hogy, hogy is mondjam csak, önök is tudják nagyon jól, hogy volt egy gond a külföldi spermák behozatalával. Valamilyen szabályozást kellett alkotnunk. Azt gondolom, hogy ez mindenképpen szükséges volt. Attól, hogy éppen egy aktuális lobbinak mi az érdeke, amit esetleg itt a parlamentben fel kell olvasni, hadd tekintsek el. Tény és való, szeretnénk megemelni az IVF-ben, tehát az in vitro fertilizációban részt vevők számát, azonban ezt egy csomagban képzeljük el, hiszen lesz egy hbcs-revizió a fekvőbeteg-ellátásban, és ennek keretén belül szeretnénk újraosztani a forrásokat. Ez meg fog történni még ebben az évben, úgy, ahogy ígértem.

Minimumrendelet. Benne van a nevében, az nem törvény, az egy rendeleti forma, ezen jelenleg is dolgozik az OTH, és most folynak a felkérések a különböző szakmai grémiumok részére, hogy ezeket véleményezzék. Azt szeretnénk, hogy a minimumrendeletben megjelenő jogforrások a szakma támogatását élvezzék. Mi nem szeretnénk hatalmi eszközöket használni, azt szeretnénk, hogyha ez egy széles bázison alapuló rendelet lenne.

Szuperkórház. Szeretném önöket arról biztosítani, hogy nem egy kórházban gondolkozunk. Amit elmondtam, az nem egy lózung volt, hanem teljesen komolyan gondoljuk. Szeretnénk azt megnézni, miután a TIOP-os források lezárultak, és ezzel a vidék megújult, mit kell tennünk ahhoz, hogy a központi régió lakossága ugyanazt a „luxust” élvezhesse, amit a vidéken megújult kórházak sok helyen biztosítanak. Érdemes lemenni, legutoljára Kaposváron voltam, szerintem értik, hogy mire gondolok, ha oda elmennek és megnézik.

Ez a bizonyos 36. §, erre volt egy konkrét kérdés, a 30 nap kontra 15 nap elrendelési idő. Az a helyzet, hogy a 30 napot azért kérték az érdekvédők, mert

nem tudták betartatni sem a munkavállalói, sem a munkáltatói oldal részéről. Ezért egy olyan kompromisszum született, amit viszont nekünk lesz lehetőségünk, hiszen fenntartók vagyunk a kórházaknál, számonkérni mind a munkáltatók oldaláról, mind pedig a munkavállalók oldaláról. Látták az egészségügyet, annak semmi értelme nincs, hogy egy kockás füzetbe írogatják egymást fel, majd húzogatják egymást le a lapról. Azt gondolom, ez olyan szabályozás, amely már számonkérhető lesz a felek részéről.

És a slágertémánk, az elektromos cigaretta. Még egyszer, tisztelt képviselők. Az a szakmai álláspontunk, hogy az elektromos cigaretta nem leszokást segítő, hanem rászokást segítő eszköz. Nincsen olyan tanulmány sehol, amivel azt lehetne bizonyítani, hogy segít a leszokásban.

Sőt, az a helyzet, hogy a benne levő pára tartalmaz karcinogén anyagokat; ráadásul, miután a forgalmazás során rengeteg gyártó és rengetegféle termék lép fel, sajnos néha ötvenszeres különbség is van hatóanyagban. Emlékezzenek vissza, hogy mi volt a cigaretta kapcsán! Harminc évnek kellett eltelnie, mire az egészségügyi szakma az igazát védve el tudta érni azt, hogy a dohánytermékeket végre korlátozhassuk. Eközben hány embernek kellett meghalnia? Azt gondolom, nem kéne várunk megint harminc évet azzal, hogy ugyanezt bizonyíthassuk.

Mentősök. Arról szeretném biztosítani, hogy mindenképpen a mentősök kapcsán szeretnénk egy külön programmal előállni. Azt gondoljuk, hogy vissza kell adni a mentésnek a respektjét, és ennek kapcsán felül fogunk vizsgálni minden olyan körülményt, ami őket érinti, legyen az akár bér, vagy akár munkakörülmény. Erről egy külön programmal fogok a kormány elé állni. Azt gondolom, hogy a sürgősségi betegellátás egyik legfontosabb eleme az, hogy a mentősök helyzetét rendezzük.

Összefoglalva, arra szeretném önöket kérni, hogy attól függetlenül, hogy ma elmondták a véleményüket, a törvényt támogassák, mert minden olyan elem benne van, amit egyébként életszagúan a velünk tárgyaló felek kértek. A törvénycsomag nagy többsége nem az államtitkárság kezdeményezése, hanem az államtitkársággal tárgyaló felek kezdeményezték. Én úgy érzem, hogy ha nemmel szavaznak, ellenük szavaznak. Úgyhogy köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, tisztelt Országgyűlés. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Ezek sorában elsőként a Jobbik képviselője, Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik: „Meddig még?” címmel. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A tegnapi nap folyamán egy igen sok irányban megfordult interpellációm videóját kellett feltegyem a különböző közösségi oldalakra, hiszen ha ezt nem tesszük meg, még kevesebben szereznek tudomást arról, hogy itt a Parlament falain belül visszatérő téma a devizahitel-károsultak helyzete. A tegnapi napon egy többnapos, monstre demonstrációba kezdett több hitelkárosult-szervezet, azok képviselői, vezetői, tagjai. A Nyugati téren található egyébként a tüntetésük központja, és nyilvánvaló módon addig szeretnék folytatni a megmozdulást, amíg helyzetükben érdemi változás, elmozdulás nem lesz tapasztalható.

Ebből kifolyólag küldöttségüket tegnap a Jobbik vendégül látta a magyar Országgházban annak céljából, hogy követeléseiket a lehető legszélesebb közvéleménnyel osszuk meg. El kell mondjuk, ezen követelésekben semmi ördögtől való nem található. Hiszen nagyjából két szempont körül összpontosul mindez. Az egyik lényege szerint állítsák le a kilakoltatásokat, hosszabbítsák meg a kilakoltatási moratóriumot. Egészen addig, amíg ez a problémakör meg nem oldódik az ígérek szerint. Hiszen a jelenlegi kormány ígérte, hogy nem hagy senkit az út szélén. Sajnálatos módon nagyon sokakat az út széléről bele is rugdostak az árokba az utóbbi egy-két évben, ezen tehát mindenképpen változtatni kell.

A másik irány pedig, amit a tüntetők követelnek, igen közel áll a Jobbik szakmai koncepciójához, és lényege az úgynevezett hitelek felvételkori árfolyamon történő forintosításának megvalósítása. Hiszen ha valaki 165-170 forinton vette fel ezt az úgynevezett hitelt, inkorrekt és igazságtalan vele szemben, hogy egy majdnem piaci, 256 forint körüli árfolyamon forintosították mindezt. Ezen elszámolás kerekein belül pedig szó szerint több száz milliárd forint került indokolatlanul az érintett pénzüzetek számláin jóváírásra. Mindez viszont a devizahitelek pénze. A devizahitelek pénze az a Magyar Nemzeti Banknál felhalmozódott többlet is, ami a devizás átváltásból származik. Mindezt egy kártérítési alapba csoportosítva igenis lehetne könnyíteni az érintettek helyzetén, egyfajta újraszámolást, igazságtételt elérve, mindenképpen a felvételkori árfolyamból kellene tehát kiindulni.

A tegnapi itteni felvetésünkre megnyugtatónak szánt államtitkári választ kaptunk, ami azonban még tovább fokozhatta az ijedséget a hitelkárosultak köreiből. Hiszen példának okáért azon Nemzeti Eszközkezelőt javasolták a megoldás egyik módszereként, amely Nemzeti Eszközkezelő eredetileg 35 ezer ingatlan átvételére tartalmazott költségvetési forrást és lehetőséget, csak hogy ezen 35 ezerből 32 ezret már feltöltötték, tehát ennyi szerződés megkötött. A Jobbik eleve távolságtartással szemléli a Nemzeti Eszközkezelőt, hiszen ennek lényege, hogy elveszik az érintett polgároktól az ingatlantulajdonukat, aztán visszabérelhetik a saját házukat, lakásukat. Ez azért a történelmi igazságtételtől nagyon messze áll!

De ha már megoldásnak javasolja a mostani kormányzat, és ezzel saját magáról állít ki bizonyítványt, legalább mondjon igazat.

(20.10)

Ugyanis itt tegnap elhangzott, hogy 35 ezer esetben van ilyen lehetőség, a valóság ezzel szemben az, hogy 3, azaz háromezer szerződés megkötésére maradt kvóta, miközben a magáncsőd intézménye tekintetében, amit a másik ilyen nyugtató pirulának szántak, azt látjuk, hogy alig néhány száz ember kívánta önként ennek feltételeinek alávetni magát. Hiszen olyan szélsőséges helyzetek alakulnak ki a magáncsőd intézményén keresztül, amelyekből kifolyólag az egy családtagra eső szabadon elkölthető jövedelem, tehát amibe a csődgondnok nem szól bele, szélsőséges esetben, még egyszer mondom, de egy közmunkás fizetése alá is eshet.

Azt látjuk ugyanakkor, hogy ezen 3 ezer ember számára szóló megoldás, a másik, ami pár száz embert érint, ezekkel szemben 140 ezer fölé került, 150 ezer fölé került, aztán 160 ezer felé tart azon honfitársaink száma, akik 90 napja nem tudják vagy nem teljeskörűen tudják törleszteni tartozásukat, ily módon pedig a nemtörlesztők aránya tulajdonképpen felnőtt arra a szintre, ami az úgynevezett rendezés előtt volt tapasztalható. Azt is látjuk ugyanakkor, hogy 15 ezer ingatlan került árverezésre és kerülhet árverezésre a következő időszakban, ebből a kalapból kerülhet ki azoknak a köre, akiket a későbbiekben adott esetben kilakoltatnak otthonukból, és ezen 15 ezer ingatlan tekintetében, jó sok ezer esetében már nem először következik be az a licit, az a nagyon megalázó procedúra, amelynek a vége az lett, hogy magyar emberek, családok elvesztik az ingatlan tulajdonukat.

Tehát akadályozzuk meg azt, hogy ezen 15 ezer ingatlant kiürítsék. Akadályozzuk meg, hogy a magyar családokat eltávolítsák otthonukból. Ehhez viszont cselekedni kell, meg kell hosszabbítani a kilakoltatási moratóriumot, és felvételtől árfolyamon kell újraszámolni, még egyszer hangsúlyozom, ezeket a úgynevezett hiteleket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felhívásra jelentkezett Csizi Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője: „Megkezdődött a pécsi magasház bontása” címmel. Parancsoljon!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az ön által is említett címen szereplő épület bontásához nagyban hozzájárul Magyarország Kormánya, és egyébként ahhoz, hogy eljuthattunk a bontás pillanatához, kellett az önök támogatása is egy törvényjavaslat miatt, ezért éreztem fontosnak, hogy a mai napon napirend után kérjek szót, és egy kis tájékoztatást adjak erről az épületről, amely épület egyébként önmagában

Magyarország egyik szimbólumaként is tekinthető. Hiszen jól szimbolizálja az elmúlt negyven év építézetét, politikáját és egyébként még a társadalmi összetételét is.

Maga egyébként az épület megépítése is szimbolikusnak tekinthető, hiszen akkor azt jelentette, hogy Pécs is csatlakozott a nagy szocialista városok egyébként értelmetlen versenyéhez, miszerint képes felépíteni egy, a környezetbe egyébként abszolút nem illő monstrumot, ami az akkori megalomán építkezési szokásokat jól mutatta, jól jellemezte.

A ház egyébként jugoszláv technológia alapján, úgynevezett utólagos feszítésű, pécsiek által jól ismert IMS-rendszerrel épült. A pécsiek jól tudják, hogy ez mit jelent, hiszen ez a technika ebben az időben nagyon népszerű volt, és azóta is a hibás alkalmazások miatt számos problémát okozott és okoz még mindig napjainkban is. Az építés egyébként jelen esetben 1974-ben kezdődött, és rekordgyorsasággal 1976-ban fejeződött be. Mondhatjuk azt is, hogy pont 40 évvel ezelőtt került átadásra a pécsi magasház. A házban összesen 250 darab egy-, illetve másfél szobás lakást alakítottak ki, és ezzel is már a megépítését követően is rekordernek számított, hiszen a pécsi magasház Közép-Európa legmagasabb lakóépületévé vált.

A szocialista gigászi építkezés szimbóluma mintha megérezte volna a rendszerváltás szelét, hiszen 1989 évére, decemberére vált életveszélyessé. Amint az őt építő tanácsi rendszer ideológiája, úgy maga az épület is belülről kezdett el rozsdásodni, így elvesztette statikai biztonságát, és a rendszerváltásra, 1990 márciusára az épület teljes egészében kiürült, lakatlanná vált. Mivel az épületben csupán csak 16 évig lehetett élni, egy újabb rekordot tudott ez az épület megdönteni, mégpedig len ezúttal a használhatóság rövidegének rekordját.

Aztán az épület szimbolikája megmaradt a kilencvenes években is, hiszen életveszélyes állapota ellenére a privatizáció idején sokszor gazdát cserélt. Hiába a szerencselovagok tucatjainak, az épület mindezek ellenére üresen maradt, és 1994-ben újabb rekordot tudott dönteni: mint Közép-Európa legnagyobb lakatlan épülete.

Aztán 2002-ben a szocialista városvezetés visszavette a tulajdonjogot, majd ráköltött 300 vagy több mint 300 millió forintot a szerkezet megerősítésére, és általában, ahogy jellemezte a pécsi szocialista vezetést, ezt a közpénzt is fölöslegesen költötte el, hiszen az épület ugyanúgy üresen maradt, ugyanúgy nem tudtak vele mit kezdeni. Azért a városvezetésnek még utolsó lehetőségében 2007-ben gondot okozott az épület, legalábbis a tekintetben, hogy megse maradjon a városnál, egy külföldi befektetőnek, egy spanyol tulajdonosnak adta oda. Ígéretektől hemzsegett a pécsi sajtó, lehetett hallani, hogy pláza, ötcillagos szálloda, panoráma-étterem és luxusapartmanok is helyt kapnak az addigra már három évtizede üresen lévő torzóban. De a spanyol tulajdonos a válságra hivatkozott, és gyakorlatilag nem csi-

nált semmit, és 2012-ben a leromlott épületet egy az egyben, egészében magára hagyta. Az őrzést is felmondta, így bárki bármikor bemehetett az épületbe, és sajnos a fosztogatók is megjelentek. Volt olyan, hogy egy mázsás liftmotort akartak eltulajdonítani, ami a legmagasabb emeletről leesett a szomszédos járdára, és csak a Jóistennek köszönhető, hogy nem történt tragédia.

Ezek után döntötte el Pécs jelenlegi városvezetése, hogy kezébe veszi a ház sorsát, megharcolt a spanyol tulajdonossal, és köszönhetően a kormányzati

támogatásnak, két hete elindult a magasház bontása, amit a pécsiek négy évtizede várnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését.

Az **ülésnapot bezárom**, mindenkinek jó estét, jó éjszakát kívánok.

(Az ülésnap 20 óra 18 perckor ért véget.)

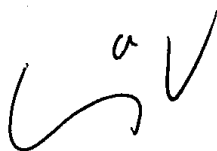
Földi László s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)